

מבוא**החשודים :**

1. **יצחק אוחיון** - ראש עיריית פתח תקוה (להלן: "אוחיון").
2. **אוריאל בוסו** - סגן ראש עיריית פתח תקוה (להלן: "בוסו").
3. **דן מדר** - אדריכל בעיר (להלן: "מדר").
4. **נתנאל עזרן** - קרוב משפחתו של עדי המדינה, פנחס וסמי ביטון (להלן: "עזרן").
5. **אושיר מאיוסט** - מכרו של נתנאל עזרן (להלן: "אושיר").
6. **עו"ד פנחס זינגר** (להלן: "זינגר").

העבירות המיוחסות:

1. **לקיחת שוחד** – עבירה לפי סעיף 290 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. **מרמה והפרת אמונים** – עבירה לפי סעיף 484 לחוק.
3. **מתן שוחד** – עבירה לפי סעיף 291 לחוק.

השתלשלות התיק:

1. ביחידה הארצית לחקירות הונאה הוגשה תלונה על ידי רמי גרינברג, עוזר לשעבר למנכ"ל עיריית פתח תקוה, בחשד לביצוע עבירות פליליות ואי סדרים בעיריית פתח תקוה.
2. במסגרת תלונתו, מסר מר גרינברג את שמו של פנחס ביטון, כמי שהינו שותף ומסייע לאוחיון בביצוע עבירות שוחד ומרמה.
3. ביום 23.11.10 נחתם הסכם עד מדינה עם מר פנחס ביטון (להלן: "פנחס"). פנחס הינו שכיר בחברת "מקפת" האחראית על אגף הספורט והמתני"סים בעיר. במסגרת תפקידו משמש כאב בית באולם הספורט ע"ש סטלמך בעיר.
4. בהודעותיו במשטרה פרט פנחס את העבירות אשר בוצעו לכאורה ע"י החשודים. פנחס ציין כי היה שותף לביצוע העבירות במסגרת קידום נושאים ופרוייקטים שונים בעיר, וזאת תוך ניצול קשריו האישיים ומתן טובות הנאה לאוחיון ובוסו.
5. ביום 23.02.11 נחתם הסכם עד מדינה עם סמי ביטון, אחיו של פנחס (להלן: "סמי"). בהודעותיו במשטרה פרט על מעורבותו בפרשיות השונות עליהן סיפר פנחס בהודעותיו, חיזק את גרסתו של פנחס, וכן אישר את גרסתו באשר להיותו "הגב הכלכלי" למתן הכספים וטובות ההנאה השונים, אשר העניק פנחס לאוחיון ובוסו.

הפרשיות:**להלן הפרשיות אשר נחקרו במשטרה :**

1. מימון נסיעה לקנדה עבור אוחיון ובת זוגו.
2. סיוע בבחירות לאוחיון ולבוסו.
3. מימון טיסות ונופש באילת לאוחיון ולבני משפחתו.
4. פרשת פרוייקט וולפסון הס.
5. פרשת פרוייקט שער העיר.
6. פרשת המכרז לשערי האצטדיון.
7. פרשת גן הילדים של רוני עמר.
8. פרשת אייל ליפקיס.

כבר עתה יצויין, כי לנוכח טיב הראיות כפי שיפורטו להלן, ממליצות הח"מ להגיש כתב אישום בגין הפרשיות מס' 1-5.

פרשיות 1-3, עניינן אירועים בהם קיבל אוחיון תמורה מפנחס, וזאת בעבור טובות הנאה שונות, כדוגמת מינוי אחיו של פנחס ליו"ר המועצה הדתית, קבלת אישורים ביחס לנכסים המצויים בבעלותו של פנחס ובני משפחתו, קריאת שם רחוב על שם אביו.

פרשיה 4 עוסקת בשוחד כספי אשר ניתן לאוחיון ובוסו בתמורה לקידום פרוייקט בעיר, במסגרת תפקידם בוועדה המקומית לתכנון ובניה בעיר.

פרשיה 5 עוסקת בשוחד כספי אשר ניתן לאוחיון בתמורה לקידום פרוייקט בעיר, הן מתוקף תפקידו כראש העיר והן מתוקף תפקידו כיו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה בעיר.

בטרם תונח התשתית הראייתית ביחס לכל אחת מהפרשיות, להלן סקירה אודות פנחס ומערכת היחסים ששררה בינו לבין אוחיון, כפי שעולה מהודעתו של פנחס מיום 20.09.10 :

פנחס הכיר את מנהל אגף הספורט בעירייה, מר אריה ניר. במסגרת היכרות זו, בקש פנחס מאריה עזרה במציאת עבודה. אריה הציע לפנחס לעבוד כאב בית באולם הספורט החדש "סטלמך". ואכן, בשנת 2000, החל פנחס לעבוד כאב בית באולם. במסגרת התפקיד נחשב כעובד שכיר של חברת "מקפת" שהינה חברת בת של עיריית פי"ת, האמונה על אגף הספורט והמתנ"סים בעיר.

בבחירות לראשות העיר שהתקיימו בשנת 2003, פנחס לא היה בקשר עם ראש העיר אוחיון. אלא, באותה העת, פנחס היה פעיל של מועמד הליכוד לראשות העיר, מר רפי דהאן.

בחלוף שנה מעת שאוחיון נבחר לכהן כראש עיר, אביו של פנחס נפטר, ופנחס הזמין את אוחיון לאירוע של הכנסת ספר תורה לכבוד אביו של פנחס. מאותו אירוע פנחס ואוחיון התחברו והפכו להיות חברים.

לפנחס 4 אחים עצמאיים שמתגוררים במונטיראול שבקנדה.

פרשיה ראשונה: נסיעה לקנדה

תמצית סיפור המעשה:

1. עובר לחודש מאי 2005, פנה פנחס לאוחיון והזמינו לקהילה היהודית בעיר לבל.
2. אוחיון נאות להצעה, ופנחס בצע הזמנה של שני כרטיסי טיסה למונטריאול דרך סוכנות הנסיעות "אופיר טורס" באשדוד.
3. כרטיס הטיסה של אוחיון שולם באמצעות שיק של העירייה, ואילו כרטיסה של רעייתו דליה, שולם באמצעות שיק השייך לאוחיון.
4. בהמשך, נפגשו פנחס ואוחיון ובמעמד זה, מסר פנחס לאוחיון 5,800 ₪ במזומן, כתחליף לשיק שהועבר לסוכנות.
5. בסוכנות נותרה יתרת חוב בסכום של כ-340\$. חוב זה שולם באמצעות כרטיס אשראי של פנחס.
6. במהלך שהותם של אוחיון ורעייתו בקנדה, מומנו הוצאותיהם השונות (מסעדות, אתרים תיירותיים וכו'), באמצעות סמי ופנחס.

התשתית הראייתית:

• הודעתו של פנחס ביטון מיום 20.09.10:

בשנת 2005, בקיץ, פנחס באמצעות הקשרים של אחיו עם רשויות העיר לבל, ארגן שאוחיון יוזמן ע"י הקהילה היהודית לעיר לבל הנחשבת לעיר התאומה של פ"ת. יצויין, כי כבר בשנות ה-80 בתקופה בה כיהן ראש העיר תבורי החלו הקשרים עם הרשויות בעיר לבל. באותה תקופה, ביוני 2005, אוחיון הוזמן גם לשיקאגו. פנחס הזמין מסוכנות הנסיעות "אופיר טורס" שבאשדוד כרטיסים עבור אוחיון ורעייתו דליה. ההזמנה בוצעה עבור טיסה מת"א למונטריאול ומשם לשיקאגו. ובחזור, משיקאגו לת"א. הכרטיס של אוחיון עלה \$1308 (5768 ₪), והכרטיס של דליה עלה \$1,685 (7500 ₪). התשלום בעבור הכרטיס של דליה כלל גם ביטוחים בעבור בניה"ז. הכרטיס של יצחק שולם באמצעות שיק של העירייה. פנחס לקח את השיק מהעירייה לאחר שהגיש לעירייה הצעת מחיר של "אופיר טורס". הכרטיס של דליה שולם באמצעות כרטיס אשראי של סמי ביטון, אח של פנחס. כרטיס אשראי מסוג אמריקן אקספרס.

פרטי כרטיסי הנסיעה: טיסה ביום 2.6.2005 נתב"ג – מונטריאול. שהייה במונטריאול למשך 6 ימים. 08.06.05 - טיסה ממונטריאול לשיקאגו. 16.06.05 - טיסה משיקאגו לת"א. האירוח בקנדה שולם ע"י פנחס באמצעות כרטיס האשראי של אחיו סמי ביטון. בתקופת שהייתם של בניה"ז אוחיון במונטריאול פנחס דאג ללוותם וטייל עימם. המסמכים הרלבנטיים שמצויים בידי פנחס:

- הצעת מחיר של סוכנות הנסיעות "אופיר טורס", אשר הוגשה למזכירת ראש העיר, הגב' רונית.
- הזמנה של הקהילה היהודית בעיר לבל.
- חשבונית וקבלה עבור תשלום הכרטיס של דליה ואוחיון. ניתן לראות כי הכרטיס שולם באמצעות כרטיס אשראי מסוג אמריקן אקספרס של סמי ביטון.

- קבלה עבור השיק של העירייה שמימנה את כרטיס הנסיעה של יצחק אוחיון.

ביום 20.1.11, הגיע פנחס ליחידה החוקרת ומסר את ביטוח הרכב שלו משנת 2005, הביטוח שולם לסוכן באמצעות כרטיס אשראי שבבעלותו. כרטיס אשראי מסוג אמריקן אקספרס שמספרו: 373280725291006. זהו כרטיס האשראי שהיה בשימוש של פנחס בשנת 2005. בכרטיס זה רכש את כרטיס הנסיעה של דליה אוחיון לקנדה. באשר לתשלום במלון בקנדה- אינו זוכר האם שילם באמצעות כרטיס אשראי זה או באמצעות כרטיסו של סמי אחיו. המסמן מסומן אוהד גניס 1 20.1.11 1-3. ניתן לראות כי ע"ג המסמך מופיע כתב ידה של סוכנת הביטוח.

הסיבה למימון כרטיסה של הגב' דליה אוחיון-

בתחילת שנת 2005, הגיש פנחס תוכניות לעירייה לבניית בית כנסת ויחידות דיור בנכס ברחוב שפרינצק 12 בפ"ת (להלן: "התוכנית"). באותה התקופה, שוחח פנחס רבות עם אוחיון על תוכנית זו. במטרה "לקרב" את אוחיון, הודיע לו פנחס שהוא מארגן לו הזמנה לקנדה לעיר לבל שהינה עיר תאומה של העיר פ"ת. אוחיון עדכן את פנחס שהוא נוסע לשיקאגו, או אז, הציע פנחס לאוחיון שהוא יתאם בעבורו את ההגעה לעיר לבל באותה העת, כך שאוחיון יוכל לשלב את הנסיעות לקנדה ולשיקאגו. פנחס הציע לאוחיון לצרף לנסיעה גם את רעייתו דליה שפנחס הכירה במהלך אירועים חברתיים משותפים. אוחיון נתן אישור להצעה ופנחס הזמין את הכרטיסים. אוחיון הנחה את פנחס להגיש לעירייה הצעת מחיר מסוכנות הנסיעות, וזאת בכדי שיונפק שיק מאת העירייה בעבור הנסיעה שלו. אוחיון ציין כי הינו "זכאיי" לכך כי הדבר נחשב לו משלחת בתפקיד.

ביחס לכרטיס הנסיעה של דליה- אוחיון אינו "זכאיי" להחזר הוצאות בעבורה, משכך, פנחס הודיע לאוחיון, כי כרטיסה ישולם ישולם על ידו. פנחס מציין כי מחזיק בתמונות משותפות מטיול זה. פנחס שילם בעבור אירוח בניה"ז אוחיון בבית מלון "שרתון" שבמונטריאול. התשלום בוצע באמצעות כרטיס האשראי של סמי. אוחיון בקש מפנחס להוציא לו חשבונית בסכום של כ-400\$, באומרו כי בעבור סכום זה יוכל לקבל החזר מהעירייה. לבקשת אוחיון, פנחס הביא מהמלון חשבונית בסך הנ"ל. פנחס אינו יודע האם אוחיון הגיש חשבונית זו לצורך קבלת החזר מהעירייה. פנחס לא קיבל מאוחיון כסף בעבור הזמנת כרטיס הנסיעה והשהייה במלון.

כך למעשה נוצרו יחסי קרבה בין פנחס לאוחיון ותוכנית הבנייה של פנחס החלה להתקדם במהירות. יצחק אוחיון הפעיל את כל המערכת: מדלן- אחראית על תו"ב. יפית- ממחלקת תו"ב וכלל העובדים שהיו קשורים לאישורי התוכניות. אוחיון זימן את כולם למשרדו והתוכנית אושרה לפי רצונו של פנחס. (הגורמים המצויינים לא נחקרו).

בשנת 2006 בקש פנחס מאוחיון שייקרא שם של רחוב בעיר על שם אביו של פנחס. אוחיון הנחה את פנחס להגיש בקשה לוועדה. פנחס פעל עפ"י הנחייה זו. הבקשה טופלה במהירות. בשנת 2007, הוועדה אישרה להעניק שם לרחוב בפ"ת על שמו של אביו של פנחס, הרב חביב ביטון ז"ל. ביום 25.11.10, מסר פנחס לחוקר קבלה- תשלום של כרטיס אשראי אמריקן אקספרס שמסמתיים בספרות 1006. הכרטיס אשראי היה בבעלותו. הקבלה הינה ע"ס \$1685, התשלום עבור כרטיסיסה של דליה אוחיון, אשת ראש העיר.

בהודעתו של פנחס מיום 20.09.10, מסר שהטיסות שולמו מכרטיס האשראי של אחיו סמי, ואולם לאחר בדיקה שערך מצא כי החיוב בוצע באמצעות כרטיס אשראי בבעלותו. הקבלה מסומנת ליאור בן חן(1) 25.11.10.

פנחס בקש מהסוכנת אורה שבאותה העת עבדה באופיר טורס לכתוב על הקבלה : NETIVOT HAIM CONGREGATION , זה בית הכנסת במונטריאול אליו הוזמן אוחיון. סכום התשלום עבור דליה כולל 3 טיסות :

ת"א – מונטריאול, מונטריאול – שיקאגו, ושיקאגו-ת"א.

אוחיון בקש מפנחס להזמין את הטיסות עבורו ועבור רעייתו מאחר והוא שילב ביקור עבודה שלו גם בשיקאגו.

פנחס מוסר לחוקר הצעת מחיר של סוכנות הנסיעות "אופיר טורס" ביחס לנסיעה של אוחיון למונטריאול ואח"כ לשיקאגו. המסמך מסומן ליאור בר חן (2) 25.11.10.

פנחס אומר כי בהודעותיו הקודמות סיפר שאוחיון נהג לשאולו האם יוכל "לסדר" ביקור במונטריאול מכיוון שיש שם עיר מקומית "לבל" שהינה עיר תאומה של פ"ת, והקשרים נותקו. אוחיון ידע שלאור קשריו של פנחס, הוא יוכל לסייע בחידוש הקשרים עם העירייה והקהילה. ואכן, פנחס פנה לאחיו, מישל ביטון, אשר מתגורר במונטריאול, ובאמצעות קשריו המקומיים דאג לארגן את הזמנתו של אוחיון לבל. פנחס עדכן את אוחיון בהתקדמות ומאחר שפנחס סיכם עם אוחיון מראש שהוא יזמין לקנדה גם את אשתו דליה, הוא שלח את פנחס לבדוק עלויות טיסה גם בעבורה. אוחיון בקש לשלב את הביקור במונטריאול עם ביקור נוסף שהיה לו בשיקאגו.

פנחס הגיע לסוכנות הנסיעות אופיר טורס באשדוד ובקש הצעת מחיר עבור אוחיון ובעבור עובד עיריה נוסף שטס ישירות לשיקאגו. הסוכנות העבירה הצעה של \$1308 עבור הטיסה של אוחיון, הסכום אינו כולל ביטוח. הצעה זו נשלחה בפקס למזכירתו של אוחיון, רונית. פנחס פעל מול חשבות העיריה ע"מ שיונפק שיק בסך \$1308, והעביר את השיק לסוכנות הנסיעות. הטיסות של אוחיון שולמו מתקציב העירייה, ואילו הטיסות של רעייתו דליה שולמו מכרטיס האשראי של פנחס. פנחס מוסר קבלה עבור הטיסות של אוחיון ששולמו ע"י העירייה באמצעות שיק- מסומן ליאור בר חן 3, 25.11.10. פנחס קיבל את הקבלה מאורה והעבירה לרונית המזכירה. פנחס מוסר הזמנה של אוחיון מאת מישל ביטון- מסומנת ליאור בר חן (4) 25.11.10. ההזמנה נשלחה לפנחס וזה העבירה לאוחיון.

פנחס מציין כי טס למונטריאול שבוע לפני שאוחיון ורעייתו הגיעו. פנחס אירגן את ההכנות לביקור, בין היתר, השהייה של בניה"ז אוחיון במלון שרתון. פנחס מוסר לחוקר שתי תמונות שצילם במהלך הביקור – מסומנות ליאור בר חן 5-6 25.11.10.

פנחס שילם על השהייה של בניה"ז אוחיון במלון 4/5 ימים, שילם על ארוחות במסעדות, שילם על כניסה לאתרים כגון: אצטדיון אולימפי, שייט וכו'. אין בידי פנחס קבלות. שילם במקום ולא שמר את הקבלות. סבור כי את הקבלות על המלון ניתן לאתר. למיטב זכרונו, השהייה במלון עלתה כ-\$1100, התשלום בוצע באמצעות כרטיס אשראי של פנחס (בניגוד לדבריו בהודעה מיום 20.09.10). אוחיון ביקש מפנחס לבקש מהמלון להנפיק חשבונית גם על שמו וכך יוכל לבקש החזר מהעירייה. זוכר שהוצאה על שם אוחיון חשבונית בסך \$400. אינו יודע אם אוחיון הגיש את החשבונית ובקש החזר. מכל מקום, פנחס לא קיבל החזר כספי מאוחיון.

ביום 16/2/11 נחקר פנחס ומסר כדלקמן :

שורה 26 ואילך.

החוקר מזכיר לפנחס כי בחקירותיו מסר שהוא מימן באמצעות כרטיס האשראי שלו את כרטיס הטיסה של דליה אוחיון לקנדה. החוקר מציין בפני פנחס, כי מחומר הראיות עולה, כי התשלום

עבור כרטיסה של דליה שולם מחשבונם הפרטי של בניה"ז אוחיון, וכי התשלום אשר בוצע באמצעות כרטיס האשראי של פנחס, נשמר בסוכנות הנסיעות לזכותו בעבור טיסות עתידיות. פנחס משיב כי לא ייתכן הדבר. עומד על כך ששילם בכרטיס האשראי שלו עבור הכרטיס של דליה אוחיון. אוחיון מעולם לא היה בסוכנות. רק פנחס טיפל בהזמנת הכרטיסים והטיסה בכלל. זוכר בוודאות כי שילם עבור הכרטיס של דליה בכרטיס האשראי שלו. לא ידוע לו כלל שחשבונו זוכה בחלק מהתשלום. כל מה מסר בחקירתו הוא אמת, לא היה מספר על תשלום עבור כרטיס אם לא היה מבצע זאת. ברור לו שכל דבר שמסר נבדק, כך שברי שלא יעלה טענות שאינן אמת. שב ומדגיש כי שולם עבור כרטיסה של דליה לקנדה. לו היה משלם באמצעות שיק של אוחיון, היה מחזיר לו את הכסף במזומן שהרי פנחס הזמין אותו ושילם עבורו ועבור אשתו את הטיסה והשהות. מעולם לא העביר שיק של אוחיון עבור תשלום הטיסה, אין לו הסבר כיצד עולה מחומר החקירה שבוצע תשלום עבור הטיסה ע"י אוחיון.

• **גרסתו של סמי ביטון:**

הודעה מיום 23/2/11:

מתגורר בקנדה משנת 78, אזרח קנדי. איש עסקים שמתעסק בנדל"ן ובייעוץ לחברות בפשיטת רגל.

פנחס הודיע לו שהוא מגיע לקנדה יחד עם רעייתו. פנחס הגיע ועדכן את סמי שגם אוחיון ואשתו אמורים להגיע. לצורך הנסיעות שפנחס תכנן לעשות עם אוחיון, סמי השאיר לפנחס את רכב המרצדס שלו. לבקשת פנחס, סמי אירח את בניה"ז אוחיון לארוחת ערב. אוחיון הלך איתם לבית הכנסת. ביום ראשון שלאחר השבת, טס סמי לנסיעת עסקים ולא פגש עוד את אוחיון במהלך שהותו בקנדה. פנחס סיפר לסמי שהרכב שימש אותו ואת בניה"ז אוחיון לנסיעות לטורנטו ולכל הנסיעות בקנדה.

פנחס לא סיפר לו כיצד מומנה הנסיעה של בניה"ז אוחיון. אינו יודע היכן שהו וכיצד שולמו הוצאותיהם במהלך השהות בקנדה. על הגעתם של בניה"ז אוחיון, שמע קודם לכן מאחיו מאיר ביטון, שגם מתגורר בקנדה. למיטב הבנתו, מאיר שמע זאת מפנחס.

• **גרסתו של אוחיון לפרשה זו:**

הודעה מיום 08.2.11:

היה בקנדה לפני 5/6 שנים. שיקאגו היא עיר תאומה של פי"ת וגם בקנדה יש עיר תאומה לעיל פי"ת ששמה לואל. הנסיעה לקנדה הייתה במסגרת ערים תאומות. אוחיון בכדי לחסוך בהוצאות, שילב את הנסיעות יחד. נסיעתו מומנה ע"י העירייה. כרטיס הטיסה של דליה רעייתו מומן במלואו על ידו. טס לקנדה יחד עם אשתו, ומשם המשיך לשיקאגו. בעת שהותו בקנדה ביקר בעיר לואל למשך מס' ימים ואז המשיך בנסיעה לשיקאגו.

כרטיס הטיסה של דליה נרכש במשרד נסיעות, אינו זוכר איזה משרד. שילם בעבור כרטיס הטיסה בשיק אישי שלו.

לנסיעה זו הצטרף אליו פנחס שהינו ידיד שלו. פנחס עובד בחברת מקפת שהינה חברת בת של העירייה. פנחס נסע למשפחתו אשר מתגוררת במונטריאול. אח של פנחס הוא הרב של לואל. כאמור, אוחיון ורעייתו נסעו יחד עם פנחס לקנדה, לעיר מונטריאול, ובהמשך נפרדו עת אוחיון המשיך בנסיעה לשיקאגו.

פנחס מימן את נסיעתו.

לא קיבל החזר הוצאות בעבור נסיעה זו. כל השהות בקנדה ובשיקאגו ממונה מחשבונו הפרטי.

הודעה מיום 09.02.11:

מחקירתו אמש רענן את זכרונו ונזכר שנסע פעמיים לשיקאגו ופעם נסע למונטריאול. בסיום הביקור בקנדה בעיר לואל נפרד מפנחס שהיה עימו בקנדה, והמשיך יחד עם אשתו לשיקאגו ומשם חזרה לישראל.

לעיר פי"ת יש עיר תאומה בקנדה בשם לואל, ואחיון הוזמן ללואל. הנסיעה לקנדה הייתה נסיעה מסודרת עם הזמנה.

ההזמנה הייתה לעיר שיקאגו, ואולם פנחס פנה לאחיון והציע לו שיסעו יחד למונטריאול ולעיר לואל. מאחר שחלק מבני משפחתו של פנחס מתגוררים בעיר לואל, ואחיו ממלא תפקיד כלשהו בקהילה היהודית, פנחס פנה אליו והציע לו שייסעו יחד ללואל.

במהלך הסיור בלואל, נפגשו פנחס, אחיו, ואחיון יחד עם ראש העיר של לואל. הייתה הזמנה. קשריה של העיר פי"ת עם העיר לואל התנתקו, ואז אחיון החליט שאם יש לו הזמנה ללואל וגם לשיקאגו, ייסע לשני היעדים. פנחס ניצל את ההזדמנות לבקר את משפחתו והצטרף לאחיון לנסיעה הזו.

העירייה לא מימנה את פנחס, הוא מימן את נסיעתו במלואה. פנחס נסע ללא אשתו. כיוון שהוזמן רשמית לשיקאגו, נסע עם רעייתו ושילם את כרטיסה במלואו.

לא ממש זוכר כיצד שילם את הכרטיס של דליה, אולי שילם בשיק ואולי במזומן. בוודאות אף אחד לא שילם בעבורו.

הכרטיס של דליה נרכש במשרד נסיעות באשדוד. סבור שפנחס שילם בעבור כרטיס הטיסה של דליה. אינו זוכר במדויק, אולי פנחס שילם. מאחר ופנחס טיפל ברכישת הכרטיסים של אחיון ורעייתו לקנדה, ייתכן שפנחס שילם עליהם ולא אחיון.

החוקר מציג לאחיון את המסמך המסומן ליאור בר חן 25.11.10- לפיו נרכש כרטיס טיסה למונטריאול עבור דליה ואחיון באמצעות כרטיס אשראי שמסתיים בספרות 1006- אחיון מעיין במסמך. לפי המסמך אחיון רואה שפנחס רכש את כרטיס הטיסה של דליה לקנדה.

לאחיון הייתה אפשרות לקבל החזר הוצאות מהעירייה עבור השהייה, אך הוא החליט לוותר על מימון העירייה. מי ששילם את השהות במלון היה סמי, אח של פנחס. היינו, סמי הזמין את אחיון לקנדה ושילם עבור שהותו ושהות רעייתו במלון שרתון. פנחס וסמי התעקשו לשלם בעבור ארבעת הימים בהם שהו בניה"ז אחיון בשרתון. כשיש קשרי חברות כמו ששרו בין אחיון לפנחס, קשה לסרב למשפחה המארחת. שוב מציין שיכול היה לקבל מימון מהעירייה בעבורו ובעבור אשתו.

מאשר כי פנחס וסמי מימנו הוצאות של אחיון ורעייתו בעבור אירוח במסעדות וכניסות לאתרים בקנדה. הם לא נתנו לו לשלם. גם בעבור מסעדות ואתרים פנחס זכאי להחזר מהעירייה, אך לא ביקש זאת.

מאשר כי בקש מפנחס לקבל קבלה ממלון שרתון שלפחות יהיה לו תיעוד ששהה במלון בקנדה. אמר שלאור ההוצאות, אולי לפחות היה מקבל מהעירייה החזר של \$400. אמר לעצמו שיקבל החזר רק של חלק. בסופו של יום, לא הגיש בקשה לקבלת החזר מהעירייה ולא עשה כל שימוש בקבלה שקיבל.

ביום 01/03/11 נחקר אחיון ומסר כדלקמן:

שורה 145 ואילך.

לשאלת החוקר כיצד התייחס להזמנות של משפחת ביטון שבאו לידי ביטוי במימון נסיעה לקנדה, בהזמנת חולצות, מימון נסיעה למלון הרויאל, טיסות לאילת ועוד. אוחיון משיב כי כל אחד מהנושאים הללו היה בתקופה אחרת. למשל הנסיעה לקנדה- פנחס הצטרף לנסיעתו של אוחיון לקנדה, נסיעה בה התארח בעיר התאומה של פ"ת. במסגרת הקשר הטוב שהיה לו עם משפחת ביטון, בעונג רב ניסה לעזור להם והכל במסגרת החוק. למשל אם רוצים כיכר ליד בית הכנסת, אוחיון אמר להם שבבוא העת, לאחר בחינה תנועתית, יעשו להם זה בשמחה.

• **גרסתה של דליה אוחיון, אשת ראש העיר איציק אוחיון:**

הודעה מיום 08.2.11:

בכל נסיעות השליחות של בעלה היא מצטרפת אליו. תמיד שילמה על חלקה. יש אפשרות עפ"י חוק השלטון המקומי לנסוע עם הבעל לחו"ל במידה והוא נוסע לענייני עבודה. אם יש הזמנה גם כרטיסו וגם כרטיסה ממומן. בעלה במשך 12 שנה, אף פעם לא בקש אש"ל מהעירייה כשהיה בחו"ל.

בשנת 2005 הייתה בקנדה בשליחות עם בעלה. היו בשיקאגו שהיא עיר תאומה של פ"ת, המשיכו לטייל בארה"ב ובסוף הטיול הגיעו לקנדה.

אינה יודעת מי הזמין את הכרטיסים עבורה ואת המלון. אינה מתערבת בענייני תשלומים ולא בעבודה בעירייה, יודעת שבעלה משלם.

בקנדה יש עיר תאומה של פ"ת שנקראת לבל, הם הלכו לעירייה לראש העיר שם.

אינה יודעת מי מימן את נסיעתו של בעלה לקנדה. מניחה שהעירייה.

אינה יודעת מי מימן את נסיעתה לקנדה. טיילו בקנדה. אינה זוכרת בכמה מלונות שהו בקנדה.

אינה יודעת באיזה אופן שילמו עבור השהייה במלון במונטריאול.

בשיקאגו התארחו במלון שהעירייה "נתנה". אינה זוכרת את שמו. בשיקאגו נפגשו עם הקהילה היהודית, נפגשו עם אשת ראש העיר שם ודליה שכנעה אותה לבוא לארץ.

אינה יודעת באיזה אופן שולמה השהות בשיקאגו.

מכירה את פנחס. בבחירות הראשונות היה נגד בעלה. בשלב מסוים, התהפך. פנחס אדם לא אמין ולא ישר, אמרה זאת לבעלה וגם לפנחס בעצמו.

אינה יודעת האם פנחס היה פעיל במטה ובמפלגתו של בעלה. לא הייתה במטה.

פנחס לא התלווה אליהם לשיקאגו. לפנחס יש אח בקנדה והם נפגשו עם פנחס בקנדה.

ראתה את מישל ביטון, אח של פנחס במונטריאול.

פנחס לא שילם עבור הנסיעה שלה לקנדה. בעלה לא ייתן שישלמו בעבורו.

לא ביקרה באתרים בקנדה, לא יכלה לזוז. סבלה מדלקת פרקים קשה. היום מקבלת טיפול.

הם קנו אוכל בטיול, אינה זוכרת שישבו במסעדות.

אינה זוכרת את שם המלון במונטריאול בו התארחו. פנחס לא שילם עבור השהייה במלון. מכירה את בעלה, הוא לא יאפשר לו לשלם. גם אם שילם, בעלה החזיר לו את הכסף. אם פנחס מצא להם חברת נסיעות זולה יותר, בטוחה שבעלה החזיר לו את הכסף. אינה מכירה שם של חברת נסיעות, מדברת ברמה העקרונית.

לא ידוע לה על חשבונית בסך \$400 שבעלה קיבל מהמלון. לא ידוע לה שבעלה הגיש לעירייה חשבונית בגין הוצאות המלון במונטריאול וקיבל החזר כספי.

• **גרסתה של רחל אלקרט לפרשה זו:**

הודעה מיום 09.02.11:

מנהלת סוכנות אופיר טורס.

בחודש יוני 2005, נסעו יצחק ודליה אוחיון לטורנטו ושיקאגו. הכרטיסים שולמו בשני שיקים, מצרפת את הקבלות אשר מסומנות יוסי חנן 1 9.2.11, יוסי חנן 2 9.2.11. הקבלות מראות כי כי כרטיסי הטיסה עבור יצחק ודליה אוחיון, שולמו בשיקים של בנק הפועלים סניף 616, מס' חשבון 056958 וחשבון 119941, שני חשבונות נפרדים באותו סניף. אינה יודעת מי בעל השיקים.

לפי רישומי החברה אוחיון נסע בינואר 2006 לטורנטו.

החוקר מציג לרחל מסמך המסומן ליאור בר חן 1 25.11.10- ממנו עולה, כי התשלום עבור דליה אוחיון שולם בכרטיס אשראי שמסתיים בספרות 1006- רחל משיבה, כי הכסף הזה נותר בקופה בזכות ושימש את פנחס לנסיעה בינואר 2006. רחל מוסרת את תוכנית הנסיעה של פנחס- מסומן יוסי חנן 3 09.02.11. כן מוסרת מסמך אשר מראה כי הכסף של כרטיס האשראי הועבר עבור הנסיעה הפרטית של ביטון בינואר 2006-, מסומן יוסי חנן 4 09.02.11.

איש הקשר שמופיע אצלם במערכת הוא פנחס.

לא מכירה את יצחק ודליה אוחיון.

ביום 21/2/11 נחקרה רחל בשנית ומסרה כדלקמן:

מנתוני המחשב עולה, כי שולם שיק ראשון מס' 1748, בנק הפועלים, סניף פ"ת, השיק התקבל ביום 25/5, שיק בסך 5782 ₪, לאחר מכן, ב-26/5 קיבלו כרטיס אשראי מסוג אמריקן אקספרס בסך של \$1685. ביום 26/6 נתקבל שיק בסך 5800 ₪, זהו שיק שהתקבל לאחר הנסיעה לקנדה. מס השיק: 93186, בנק פועלים, פ"ת. מסלול הטיסות של הזוג אוחיון מוגש ומסומן ליזו כהן 1 21/2/11, כן, מוסרת את החשבוניות מסומן ליזו כהן 2 21/2/11.

אינה יודעת מי מסר את השיקים, אורה טיפלה בתיק.

העלות הכוללת של הטיסות לרבות ביטוח הוא \$3065.

מאשרת כי מהסתכלות על המסמך ליזו 2, ניתן ללמוד שבתחילה שולמה כל עלות הטיסה ביום 25-26/5.

אינה יודעת מדוע נדרש שיק נוסף ב-22/6. ייתכן שזו התחשבות פנימית שלהם. התקבל שיק נוסף ע"מ לכסות את עלות הטיסות למעט הטיסה הפנימית בערך \$340. לאחר פידיון השיק השני, נשאר \$1188, אשר הועברו לפנחס עבור הנסיעה האישית שלו ב-1/6.

זיכוי לחשבון הלקוח נעשה בידיעתו. הנסיעה של פנחס ב-1/6, שולמה בזכות שנותרה.

מוסרת את פירוט התשלום עבור השירותים שהוזמנו עבור פנחס שיצאו בדיוק בסכום הזיכוי- מסומן ליזו כהן 3 21/2/11.

החוקרת מציינת בפני רחל כי פנחס טוען שמעולם לא נאמר לו שהועבר כסף לזיכוי, אלא טוען כי שילם את הטיסה בינואר מכסף אחר שלו- רחל משיבה כי לא ייתכן. עפ"י המסמכים תשלום הנסיעה של פנחס בינואר שולם מהזיכוי.

• גרסתה של אורה שלו לפרשה זו:

הודעה מיום 9.2.11:

מכירה את פנחס טלפונית. נפגשה עימו כאשר פנחס הגיע למשרד להסדיר התשלום. מכירה אותו מהתקופה בה עבדה בסוכנות "אופיר טורס". גם כשעברה לעבוד בסוכנות "לכיש טורס", פנחס המשיך לעבוד איתה. הבינה שהוא עובד עיריה, בתחום הנוער והספורט. פנחס הזמין דרכם טיסות.

החוקר מציג לאורה את המסכים: ליאור בר חן 1 25.11.10 וכן ליאור בר חן 3 25.11.10 - הנ"ל משיבה כי זוכרת שזה קשור לנסיעה למונטיראול ושיקאגו. חושבת שזו נסיעה פרטית, זו הייתה נסיעה של שני זוגות. הקשר שלה היה מול פנחס, אינה מכירה את אוחיון. כרטיס הטיסה ע"ש דליה ואיציק אוחיון וע"ש פנחס ואישתו שילם פנחס. הנ"ל הבינה מפנחס שהם חברים מחוץ לעבודה. התשלום שולם בכרטיס אשראי ובשיק. פנחס הביא את הכל.

פנחס לא רכש דרכה חבילות נופש. דרכה בוצעו הזמנות לנסיעות "כבודות" כמו קנדה. החוקר מציג לנ"ל מסמך המסומן יוסי חן 1 – הנ"ל משיבה כי זו הצעת מחיר לטיסות לטורנטו ולוונקובר, משהו שלא יצא לפועל.

מאשרת כי טיול לאלסקה יוצא מוונקובר.

אינה זוכרת האם פנחס התעניין לטיול שייט בעבור שני זוגות.

החוקר מציג לנ"ל מסמך המסומן יוסי חן 2 – הנ"ל מזהה את המסמך, בד"כ כותבת זאת בכתב ידה וזה מודפס. מזהה את חתימתה על המסמך, מסמך זה הוצא לבקשת פנחס.

אינה זוכרת מסמכים כאלה בקשר לנסיעות של פנחס ואוחיון.

מציינת כי אין קשר ישיר בין מי שכתוב על הקבלה לבין פרטי המשלם - מתייחסת לקבלות המסומנות ליאור בר חן 1-3, שם מצוין כי הקבלות הן בעבור אוחיון יצחק ואוחיון דליה, אינה יודעת מה הסידור, היא קיבלה את הכסף מפנחס.

ביום 21/2/11 נחקרה אורה בשנית ומסרה כדלקמן:

החוקרת מציינת בפניה כי עת נחקרה מסרה כי כל הכספים עבור הטיסות של אוחיון שולמו ע"י פנחס, אולם כאשר נערכה בדיקה מול "אופיר טורס" עולה כי ביום 5/6, שולם שיק בסך 5800 ₪ באמצעות שיק פרטי של אוחיון - אורה משיבה כי עת נחקרה לא ישבה מול מסוף ואין לה אפשרות להיכנס למסוף של אופיר טורס. היא לא עובדת שם כך שלא ראתה את פרטי הנסיעה והתשלום. הדברים שמסרה בחקירתה עלו מזכרונה. כעת משמוצגים לה המסמכים המסומנים ליזו כהן 1+3, וכן כעת שהיא נמצאת מול המחשב בסוכנות אופיר טורס היא מבינה את התמונה השלמה, אשר על פיה, פנחס לא טס עם בניה"ז אוחיון בחודש יוני בשנת 2005. בתחילה שילם פנחס בכרטיס אשראי שלו עבור הנסיעה כולה, יחד עם שיק אחד שמספרו 1748, בנק הפועלים פ"ת. בשלב מאוחר יותר, ביום 22/6, אורה רואה ששולם שיק נוסף שמספרו 93186, בנק הפועלים פ"ת, זה שיק שהתקבל לאחר הנסיעה. החוקרת מציינת בפני אורה כי השיק 93186, הינו שיק של אוחיון, אורה משיבה כי אינה מכירה את אוחיון. הייתה בקשר רק עם פנחס, מניחה שהוא העביר לה את השיק או ששלח לו אותו בדואר.

נותרה יתרת חוב בסך \$340 שכנראה מומנה ע"י פנחס, ייתכן והייתה בין הצדדים התחשבות שלחם, אורה לא ידע מכך. זה נכון שיתרת החוב יוצאת בסיוק בסכום של טיסות הפנים.

החוקרת מטיחה באורה כי פנחס טוען ששילם בכרטיס האשראי שלו את כל הסכום ולא בשיק, אורה משיבה כי עפ"י המידע מתיק הנסיעה רואים בבירור שישנו שיק מס 93186 ששולם, שיכול היה להימסר לה רק ע"י פנחס או בדואר. ייתכן שפנחס שלח שליח. בטוחה שאוחיון לא מסר לה שיק.

לאור החוסר בהירות באשר לאופן התשלום בעבור הנסיעה לקנדה, נתבקשה השלמת חקירה בעניין כדלקמן:

• הודעתו של פנחס מיום 23/6/11:

החוקר מציג בפני פנחס, כי מחומר הראיות עולה שפנחס שילם עבור כרטיס הטיסה של דליה אוחיון סכום של כ-340\$ בלבד ולא את כל מחיר הכרטיס - פנחס משיב כי לאחר החקירה בה הוצגו לו הנתונים שוחח עם אחיו סמי, אשר הזכיר לו כי לקח ממנו כסף ומסר מזומנים לאוחיון עבור כרטיס הטיסה של דליה. מדגיש, כי לאחר ששוחח עם אחיו סמי נזכר בדיוק מה היה ומבקש להסביר השתלשלות הדברים: פנחס שוחח טלפונית עם אורה שעבדה בזמנו "באופיר טורס". אורה מסרה לפנחס הצעת מחיר לכרטיס עבור אוחיון בנפרד ועבור דליה בנפרד. פנחס העביר את הצעת כרטיסו של אוחיון לרונית זלוף, מזכירתו של אוחיון, וזאת בכדי שתכין שיק על הסכום. פנחס בעצמו לקח את השיק של העיריה ממדור תשלומים וחתם על כך. זוכר שלפני הנסיעה, אינו זוכר מועד מדוייק, קיבל מאוחיון שיק דחוי פרטי בסך 5800 ₪ ליום 16.6.05. אוחיון מסר לו את השיק זה במשרד. פנחס מסר לאורה במשרד הנסיעות את השיק האישי של אוחיון ואת השיק של העיריה. מאחר והשיק היה דחוי, פנחס ביצע את התשלום לכרטיס הטיסה של דליה והביטוחים לנסיעה באמצעות כרטיס האשראי של פנחס. כאשר אוחיון מסר לפנחס את השיק הדחוי, פנחס העביר לו במזומן 5800 ₪ אשר קיבל מאחיו סמי. חוזר ומדגיש, כי פנחס שילם עבור כרטיס הטיסה של דליה אוחיון, כן שילם על הביטוחים של הזוג אוחיון ועל האירוח בקנדה. פנחס הזמין את אוחיון לקנדה ולכן שילם על כרטיס הטיסה של רעייתו. כך למעשה נוצרה המערכת יחסים הקרובה בין הצדדים.

• **הודעתו של יצחק אוחיון מיום 02.08.11:**

פנחס לקח על עצמו לטפל בכל הקשור לטיסה לקנדה וזו הייתה החלטה שלו לפנות לסוכנות "אופיר טורס" באשדוד. הרכישה לא טופלה ע"י הגורמים המקצועיים בעיריה כי פנחס לקח על עצמו מרצונו את הטיפול ברכישת הכרטיסים.

כל מה שפנחס עשה היה ביוזמתו- הוא קנה כרטיסים. אוחיון מעולם לא פנה ובקש מפנחס שירכוש בעבורו כרטיסים. אם אוחיון חשב לעשות משהו, פנחס מיד התנדב לבצע את המשימה בעבור אוחיון. פנחס לא מימן את הכרטיס טיסה של דליה לקנדה בשנת 2005. בנוגע לחולצות- פנחס התחייב כפעיל מרכזי לגייס תרומות והתהדר בכך.

• **הודעתה של אסתר רפולד מיום 22.06.11:** (לא מופיע בהודעה מה תפקידה. ברור כי הינה עובדת עירייה).

הנ"ל בודקת במחשב ומוסרת כי שיק מס' 121748 מיום 24.05.05, נפדה בפועל. בשנת 2005 ההוצאה הייתה בסך 7694 ₪. בשלב מסויים פתחו לאוחיון חו"ז - שמשמעותו כרטיס ספק או כרטיס עובד. החו"ז זה כרטיס תשלומים. בשנת 2005 עדיין לא היה לאוחיון חו"ז. מצרפת פלט מחשב המסומן יוסי חנן 22/6/11. אינה יודעת להשיב על השאלה מי קובע מהיכן יוזמנו כרטיסי טיסה לעובדי העיריה. בשנת 2011 מוניקה כהן הזמינה כרטיסים. תפקידה הוא קשרי חוץ ויש גם את חיים עיני שהוא גם בקשרי החוץ (לא נחקרו).

ביחס לנסיעה של אוחיון בשנת 2005 - רואה שחזי חקק חתום על פקודת הזיכוי. אינה יודעת אם הוא בפועל הזמין את הכרטיסים. לפי המכתב שהיא רואה, רונית מזכירתו של אוחיון קיבלה את המכתב והיא צריכה לדעת מי הזמין את הכרטיסים.

2005 - נסיעה יחידה של אוחיון לקנדה.

2006 - הזמנת כרטיסים לאוחיון ולמנכ"ל מסוכנות פרוגרס טורס בפ"ת. נסיעה ל-4 ימים.

ביחס לנסיעות של עובדים אחרים - נסיעה של דורית למדריד. הכרטיס נקנה בפרוגרס טורס.

בשנת 2007 לא היו נסיעות.

בשנת 2008- נסעה נורית טיבי לחו"ל ונפתחה לה חו"ז. לגבי אוחיון אינה זוכרת שנתנה לו אש"ל מאז ומעולם.

באשר לשאלה האם לא נערכים מכרזים לרכישת כרטיסי הטיסה- משיבה כי המדובר בסכומים קטנים ביותר ולכן לא עורכים מכרזים לסכומים כאלה. עורכים מכרז כשמודבר בסכומים של 10,000 ₪ לפחות.

מבקשת לציין כי הגם שלא נדרש לערוך מכרז ביחס לסכומים קטנים, כל מנהל שצריך להזמין דבר ולא דווקא טיסה, מחוייב לקחת הצעות מחיר בכתב או אפילו בטלפון לפני שהוא מחליט מהיכן לרכוש.

מוצגים-

- קבלה מאת הסוכנות "אופיר טורס". קבלה מיום 26.5.2005, עבור תשלום בכרטיס אשראי מסוג אמריקן אקספרס, בסכום של \$1685. הקבלה הינה בעבור דליה אוחיון. --- מסומן ליאור בר חן 1 25.11.10.
- הצעת מחיר בעבור אוחיון מסוכנות הנסיעות "אופיר טורס"- מסומן ליאור בר חן 2 25.11.10.
- קבלה בסך 5800 ש"ח בעבור טיסותיו של יצחק אוחיון. הטיסות שולמו באמצעות המחאה שמספרה: 93186, בנק הפועלים, סניף 615. – מסומן ליאור בר חן 3 25.11.11.
- שיק אישי של בניה"ז אוחיון. היק בסך 5800 ₪ לפקודת "אופיר טורס". מועד הפירעון: 16/6/06.
- שיק של עיריית פ"ת בסך 5782 ₪, לפקודת "אופיר טורס". מועד פירעון: 25/5/2005.
- תדפיס תנועות חשבון בנק של אוחיון- עיון בתדפיס מלמד כי השיק בסך 5800 ₪ של אוחיון נפרע.
- הזמנה של איציק אוחיון ממישל ביטון- מסומנת ליאור בר חן 4 25.11.10.
- שתי תמונות ממהלך הביקור של בניה"ז אוחיון במונטריאול- מסומנות ליאור בר חן 5-6 25.11.10.
- חוברת על קרוז באלסקה- מסומנת ליאור בר חן 14 25.11.10.
- אסופת מסמכים הכוללים: הצעת מחיר עבור הטיסות לבניה"ז אוחיון, תוכנית טיול ערוכה בכתב ידו של פנחס. – מסומן ליאור בר חן 15 25.11.10.
- הסכם של אוחיון עם המפלגות ש"ס ומפד"ל. עפ"י ההסכם מר שמעון ביטון ימונה לכהן כראש המועצה הדתית. ההסכם אינו חתום, מופיעה בו רק חתימתו של אוחיון- מסומן ליאור בר חן 16 25.11.10.
- מסמך ביטוח רכב, התשלום בעבור הביטוח בוצע באמצעות כ.א. שהסיומת שלו הינה 1006- מסומן אוהד גניס 1-3 20.1.11.
- קבלה עבור יצחק אוחיון – מסומנת יוסי חנן 1 09.02.11
- קבלה עבור יצחק אוחיון- מסומנת יוסי חנן 2 09.02.11

- תוכנית הנסיעה של פנחס ביטון- מסומנת יוסי חנן 3 09.02.11.
- מסמך המעיד על כך שכסף של כרטיס האשראי עבר לנסיעה פרטית של פנחס בחודש ינואר 2006.
- מסלול הטיסות של הזוג אוחיון ומסומן ליזו כהן 1 21/2/11.
- פירוט התשלום עבור השירותים שהוזמנו עבור פנחס שיצאו בדיוק בסכום הזיכוי- מסומן ליזו כהן 3 21/2/11.

תמצית הראיות לפרשיה זו :

- 1- עדותו המפורטת של עד המדינה פנחס.
- 2- עדותו המפורטת של עד המדינה סמי, אשר מחזקת את עדותו של פנחס.
- 3- הזמנת הכרטיסים לנסיעה באמצעות סוכנות הנסיעות "אופיר טורס" באשדוד.
- 4- הודאתו של אוחיון כי פנחס שילם עבור הטיסה של דליה, וכן עבור האירוח.
- 5- עדותה של סוכנת הנסיעות, אורה, אשר מתארת כי המזמין הינו עד המדינה.

פרשה שניה: סיוע בבחירות לאוחיון ובוסו.

תמצית סיפור המעשה :

1. במהלך החודשים יולי- נובמבר 2008, ניהלו אוחיון ובוסו קמפיין בחירות.
2. אוחיון הינו יו"ר מפלגת פ"ת אחת ומתמודד לראשות העיר. בוסו הינו יו"ר מפלגת ש"ס בעיר.
3. הסיוע בבחירות לאוחיון, בא לידי ביטוי במימון מטה הבחירות שלו, וכן במימון חולצות לקמפיין הבחירות.
4. במהלך התקופה האמורה, פנה אוחיון לפנחס ובקש כי נכס השייך למשפחתו בעיר, ישמש כמטה הבחירות המרכזי. פנחס נעתר לבקשת אוחיון.

5. במהלך התקופה האמורה, פנה אוחיון לפנחס וסמי ובקש עזרה נוספת במימון קמפיין הבחירות. סוכם, כי סמי יממן 10,000 חולצות אותם יבא מסין, ואשר עליהן יוטבע לוגו מפלגתו של אוחיון.
6. במהלך חודש ספטמבר הגיעו החולצות למטה הבחירות של אוחיון.
7. אוחיון מסר שני שיקים בסכום כולל של 60,000 ₪. בהמשך, נפגשו פנחס ואוחיון בשני מועדים שונים, ובהתאם לסיכום ביניהם, מסר פנחס לאוחיון כסף מזומן בסכום כולל של 60,000 ₪, אותם קיבל מאחיו סמי.
8. הסיוע למטה של בוסו בא לידי ביטוי במימון חולצות עליהן הוטבע לוגו מפלגתו של בוסו.
9. בוסו פנה לפנחס וביקש עזרה בסיוע כספי למפלגתו בקמפיין הבחירות.
10. סוכם ביניהם, כי פנחס יממן עבור מפלגתו של בוסו 2000 חולצות, בעלות של כ-12,000 ₪.
11. במהלך חודש ספטמבר בשנת 2008, יובאו החולצות לארץ עבור בוסו.
12. עוה"ד של המפלגה הנפיק שיק בסכום האמור ומסרו לפנחס.
13. בהמשך, נפגשו פנחס ובוסו, וכפי שסוכם ביניהם, מסר פנחס לבוסו במזומן סכום של 12,000 ₪.

התשתית הראייתית:

הזמנת חולצות-

• הודעתו של פנחס ביטון מיום 20.09.10:

היחסים בין פנחס לאוחיון התהדקו. נהגו לצאת פעם בשבוע לארוחת צהריים/ערב. בסוף שנת 2008, התקיימו הבחירות האחרונות לראשות העיר, ואוחיון הזעיק את פנחס בכדי שיסייע לו.

אוחיון פנה בבקשת עזרה לפנחס כבר בחודש אפריל 2008. לפנחס נכס ברחוב שפרינצק 16, שתי וילות הבנויות בשטח של 700 מטר. באותה העת, המבנה המוזכר היה בית כנסת, ואוחיון בקש מפנחס שמבנה זה ישמש למטה המרכזי שלו בבחירות, כן בקש מפנחס שידאג לארגן לו תרומה עבור הבחירות. פנחס אמר לאוחיון שיוכל לארגן בעבורו חולצות עבור, וזאת מאחר ואחיו סמי מתעסק עם יצרני חולצות בסין. אוחיון אהב את הרעיון ולקח את פנחס, המנכ"ל דני סוויסה וסמי אשר שהה באותה העת בארץ, לפרסומאי צור חכמון.

בתחילה רונית, מזכירתו של אוחיון, עיצבה לוגו, אך אוחיון לא אהב את היצירה ולכן החליט לפנות לפרסומאי צור חכמון. חשבו גם על שלטים, אך מאחר ויבוא השלטים לוקח זמן, ירדו מהרעיון והוחלט רק על יבוא חולצות.

צור חכמון עיצב את הלוגו ושלח אותו במייל לפנחס אשר העבירו לסין. פנחס יבא 10,000 חולצות באמצעות היבואן דוד רובין, שהינו קשור בעסקים עם סמי. פנחס ניהל את כל עניין היבוא, לא הייתה התערבות חיצונית של גורם מהעירייה. משך זמן יבוא החולצות לארץ נמשך כחודשיים. החולצות הגיעו בחודש ספטמבר 2008, כחודשיים עובר לבחירות. משאית מטעם דוד רובין, הובילה את החולצות למטה הבחירות בנכסו של פנחס בשפרינצק 16. פנחס הוציא מדוד רובין חשבונית וקבלה בסך של 60,000 ₪, וזאת עפ"י חישוב עלות לחולצה -6 ₪. בפועל, עלות לכל חולצה הייתה 12 ₪, אך אוחיון ופנחס החליטו שתירשם עלות של 6 ₪ בלבד.

הקבלה שהוצאה מדוד רובין הועברה לאוחיון וזה הוציא שיק אישי שלו ליום 02.12.08, בסך של 20,000 ₪. זה התרחש במשרדו של אוחיון בעירייה, אשר קרא לערן, רואה"ח של הסיעה, והורה לו לרשום שיק של המפלגה לפקודת דוד רובין בסך של 40,000 ₪. אינו זוכר בוודאות האם הסכום של ה-40,000 ₪ שולם מהשיק של המפלגה או באמצעות שיק אישי של אוחיון. פנחס מאשר כי קיבל שני שיקים: שיק אישי של אוחיון ושיק שני של המפלגה. כאמור, אינו זוכר בוודאות את הסכום שהיה נקוב על כל אחד מהשיקים.

ביום 18.12.08, או בסמוך לכך, פנה פנחס לאוחיון והודיעו, כי "הכסף מוכן". אוחיון אמר לפנחס להגיע אליו לביתו שברחוב מייזנר בשעה שלוש. פנחס התייצב בביתו של אוחיון, באותה העת נכחה גם רעייתו דליה בבית. פנחס מסר לאוחיון שקית ירוקה בה הונחו 5 חבילות שבכל חבילה סך של 10,000 ₪. אוחיון נטל השקית והניחה במזנון ביתו. פנחס אינו יודע האם דליה ראתה את השקית. פנחס עידכן את אוחיון שיקבל 10,000 ₪ בהמשך. אוחיון אישר שמבחינתו אין בעיה.

בהודעתו מיום 26.09.10 - מספר פנחס שאוחיון פנה אליו עובר לבחירות ובקש תרומה למפלגתו. פנחס הציע שיתרום למפלגה חולצות. כשהגיע משלוח החולצות, פנחס ואוחיון שוחחו ביניהם, וקבעו את המחיר בו תחוייב המפלגה בעבור הזמנת החולצות, וזאת בכדי שיוצג מצג לפני, המפלגה מימנה את החולצות. פנחס ואוחיון סיכמו שהם יחייבו את המפלגה לפי תעריף של 6 ₪ לחולצה. המפלגה הוציאה לפנחס שיק בסך 60,000 ₪, ופנחס ואוחיון סיכמו שפנחס ישלם לאיציק כסף מזומן בסכום שנקוב ע"ג שיק המפלגה.

החולצות כאמור הגיעו לכתובת בשפרינצק 16. לאחר הבחירות, פנחס פנה לאוחיון ובקש ממנו שיוציא לו שיקים עבור החולצות. פנחס הגיע למשרדו של אוחיון, שם מסר לו שיק אישי בסך 20,000 / 40000 ₪, ושיק נוסף הועבר לפנחס מאת רואה"ח של המפלגה, ערן. פנחס אינו יודע מדוע איציק פעל בדרך של הוצאת שיק אישי+שיק מפלגתי ולא מסר לו רק שיק של המפלגה. מניח שאוחיון ערך לעצמו חישובים. כאשר אוחיון מסר לפנחס את השיקים, פנחס אמר לו שהוא ידאג להביא לו את הכסף במזומן תוך שבוע/שבועיים, במועד בו סמי יגיע לארץ ויתן לו כסף. היה ברור שפנחס צריך להחזיר לאוחיון כסף מזומן בכדי שלא יוכלו לראות שמדובר בתרומה למפלגה.

בחודש ינואר בשנת 2009, לאחר שפנחס עבר ניתוח בירכו, אוחיון הגיע לבקרו בביתו. פנחס מסר לאוחיון מעטפה בה הונחו 10,000 ₪. אשתו של פנחס נכחה בביקור ובעת ביצוע העברת המעטפה. אוחיון נטל את המעטפה ואמר לבניה"ז משהו בסגנון: "אתם רואים, המפלגה בחובות בגלל אורי אוהד, תראו כמה כסף צריך לבחירות".

דוד רובין היה מעורב רק בייבוא עצמו ובהנפקת הקבלות. לפנחס היה כסף מזומן (60000 ₪) מאחיו סמי אשר הגיע לארץ בכל חודש, ובאותה העת סמי היה בארץ.

המסמכים המצויים בידו והקשורים לנושא תרומת החולצות הינם:

- קבלות.
- הזמנות.
- לוגו של החולצות.
- כ-10 חולצות שנתרו ברשותו.

בהודעתו של פנחס מיום 25.11.10 - מרחיב פנחס ומספר, כי עובר לבחירות נערכה פגישה בין אוחיון, פנחס וסמי, במטרה לקדם תוכנית בנייה הקשורה למבנה של פנחס ברחוב שפרינצק 14 בפ"ת. בפגישה זו אוחיון בקש את עזרתם בבחירות. סמי אמר שיש לו קשרים בסין והוא יוכל

להביא בעבור אוחיון שלטים וחולצות. אוחיון הציע שתערך פגישה אצל צור חכמון, איש הפרסום בקמפיין של אוחיון. בפגישה שנערכה הבינו כי ייבוא השלטים ייקח זמן ומשכך, הוחלט רק על יבוא חולצות. אוחיון ביקש מצור להכין לוגו לחולצות, צור הכין את הלוגו ושלת אותו לפנחס במייל. פנחס מציג את הלוגו שנשלח לו במייל- מסומן ליאור בר חן 7.25.11.10. פנחס שלח את הלוגו לסמי וזה העבירו ליצרו בסין. בתלוף מס' ימים, היצרו בסין העביר דוגמא במייל לסמי והוא שלח עותק לפנחס. פנחס מציג את המייל –ליאור בר חן 8.25.11.10.

כאמור, עלות לחולצה הייתה 12 ₪, אך אוחיון בקש שיצויין בקבלה שעלות חולצה הינה 6 ₪. ייבוא החולצות לארץ בוצע ע"י היבואן דוד רובין, אשר שאל על איזה סכום להנפיק את החשבונית ופנחס הנחה אותו, לאחר תיאום עם אוחיון, שהחשבונית תהיה בסך של 60,000 ₪. כאמור, אוחיון הוציא שיק אישי על חלק מהסכום (20,000 או 40,000), ובחלוף מס' ימים אוחיון קרא לערו, מנהל החשבונות של המפלגה, ובקש ממנו להוציא שיק על יתרת הסכום, לפקודת דוד רובין. פנחס דאג להעביר השיקים לרובין אשר הנפיק קבלה+חשבונית בסך של 60,000 ₪. פנחס מוסר את הקבלה והחשבונית- מסומנת ליאור בר חן 9.25.11.10. רובין קיבל את השיקים ומסר לסמי 60,000 ₪ בחזרה.

לאחר שהחולצות הגיעו, פנחס פנה לאוחיון ובקש שיוציא שיק מהמפלגה ע"מ שיווצר מצג לפיו אוחיון לא קיבל תרומה. פנחס אמר לו שהוא וסמי יחזירו לו את הכסף. סמי מסר לפנחס 5 חבילות שבכל חבילה סכום של 10,000 ₪, פנחס לקח את הכסף והגיע לביתו של אוחיון ברחוב מייזנר. למיטב זכרונו של פנחס, נפגשו בבית אוחיון בשעת אחר הצהריים. אוחיון נטל השקית והכניסה למגירה במזונו. באותה העת, נכחה דליה בבית, אולם פנחס אינו יודע האם היא ראתה את מסירת הכסף. פנחס אמר לאוחיון שאלה הם ה-50,000 ₪ של החולצות שתרמו ואת היתרה, קרי, 10,000 ₪ הנותרים, ימסור לו ברגע שיקבל.

בחודש דצמבר 2008, פנחס עבר ניתוח ואוחיון הגיע לבקרו. אשתו של פנחס הייתה בבית עימו בסלון. פנחס הוציא מעטפה בה הונחו 10,000 ₪ ומסרה לאוחיון, וזאת בנוכחות רעייתו של פנחס. אוחיון אמר להם: "תראו איך המפלגה הסתבכה בחובות".

פנחס מאשר כי בפועל סמי שילם 120,000 ₪ בעבור החולצות שנתרמו לאוחיון.

ביום 16/2/11 נחקר פנחס ומסר כדלקמן:

שורה 14 ואילך.

החוקר מציג בפני פנחס, כי אוחיון בחקירתו אמר שפנחס החזיר לו רק 40,000 ₪ ולא 60,000 ₪. פנחס משיב, כי שני השיקים שאוחיון וסיעתו הוציאו היו בסך של 60,000 ₪, ניתן לראות זאת בחשבוניות. פנחס זוכר שהביא לאוחיון 50,000 ₪ לביתו במזומן ובהמשך, אוחיון פגש את פנחס בביתו ושם מסר לו 10,000 ₪ נוספים. אוחיון ידע בוודאות כי זו ההשלמה של סכום התשלום. אוחיון אמר באותו המעמד: "כמה הוצאות יש לנו במסגרת הבחירות". בסופו של דבר, פנחס החזיר לאוחיון את כל הסכום ששולם עבור החולצות, היינו 60,000 ₪.

הודעתו של פנחס מיום 23/6/11:

לפני שהחלה הבניה, בית הכנסת שבבעלות משפחתו שכלל גם את דירת אביו של פנחס היה מס' 12. תמונה המסומנת ליאור בר חן 1.23/6/11- תמונת בית הכנסת לפני הבניה.

למיטב זכרונו, הבניה החלה בשנת 2006. עם סיום הבניה העיריה רשמה שמס' בית הכנסת והבית הצמוד לו הוא 10. כאשר מסר בחקירותיו את הכתובת שפרינצק 10 ושפרינצק 12, התכוון לאותו הנכס. התמונה המסומנת ליאור בר חן 2 23/6/11 - בית הכנסת לאחר הבניה הצמודה אליו. יש שם 3 יחידות דיור שבבעלות משפחת ביטון. מס' מטרים בהמשך הרחוב יש שתי וילות השייכות גם הן למשפחת ביטון. מס' הוילות: 14,16. תמונה שמסומנת ליאור בר חן 3 23/6/11 זה צילום חזית של שתי הוילות. הגיש בקשה לועדה המקומית לבניית 22 יחידות על שטח שתי הוילות, כיום הבקשה תקועה בוועדה המחוזית.

לרשות הקמפיין של אוחיון העמיד את שתי הוילות אשר שימשו כמטה הבחירות וגם כמחסן ציוד לשולחנות, כסאות, שלטים, לוחות, חולצות וטלפונים.

בשפרינצק 10 העמיד לטובת הקמפיין את האולם שנמצא מתחת לבית הכנסת ואת המשרד בלובי הכניסה. בשפרינצק 10 נערכו מפגשי פעילים לפי איזורים עירוניים, ובנכסים שפרינצק 14/16 היה מחסן ממנו הפעילים היו לוקחים ציוד וגם מטה ממש. לא קיבל תשלום מסיעתו של אוחיון. אוחיון פנה לפנחס כ-4 חודשים לפני הבחירות בשנת 2008 ובקש ממנו לעשות שימוש בנכסים לטובת הקמפיין של סיעתו. פנחס תרם לאוחיון את השטח שבבעלות משפחתו לתקופת הבחירות, וזאת ללא כל תמורה. אוחיון עזר לו באותה התקופה בקידום תוכנית הבניה בבית הכנסת והיה ברור שפנחס יעזור לו בתמורה.

• **הודעתה של דבורה ביטון מיום 28/2/11:**

מאשרת כי נכחה בסיטואציה בה פנחס העביר כסף לאוחיון. פנחס עבר ניתוח במפרק הירך בדצמבר בשנת 2008. פנחס אושפז 10 ימים, ולאחר מכן נח תקופה בבית. לאחר כשבוע וחצי מהניתוח, אוחיון התקשר ואמר שהוא מגיע לביקור. אוחיון הגיע לביתם. בשלב מסוים, פנחס קם ונעזר בהליכון, ניגש לחדר השינה שלו, יצא עם מעטפה וחזר לסלון ומסר לאוחיון את המעטפה. אוחיון הכניס המעטפה לג'קט שלו והחל לדבר על כך שהסיעה שלו בחובות. כשאוחיון סיים הביקור, פנתה דבורה לפנחס ושאלה מה היה במעטפה, פנחס השיבה כי נתן לאוחיון 10,000 ₪. דבורה שאלה את פנחס האם לאוחיון אין בושה לבוא כשהוא מצוי על הליכון, פנחס אמר לה שלאוחיון אין בושה.

ראתה שפנחס מוסר מעטפה לאוחיון. פנחס לא הסביר לה מדוע מוסר. לאחר המסירה שוחחה עם פנחס שעדכן אותה כי כבר העביר 50,000 ₪ לאוחיון. לא שאלה מדוע, לא נכנסה לזה, זה היה שיקול של פנחס.

• **גרסתו של אוחיון לפרשה זו-**

הודעתו של אוחיון מיום 08.02.11:

מאשר כי קיבל חולצות במסגרת מערכת הבחירות. לא יודע כמויות. נדמה לו שיוכל להציג שיק פרטי שלו שהוציא עבור תשלום החולצות. אינו זוכר בדיוק כמה כסף שילם מכיסו, ייתכן שזה סכום שנע בין 20,000-25,000 ₪. במערכת הבחירות קונים הרבה חולצות ומפזרים להרבה בני נוער.

אינו יודע היכן נרכשו והוזמנו החולצות למערכת הבחירות. לא התעסק בכך. ככל הנראה, שילם את סכום הכסף עבור אחד הספקים שכנראה עבדו עם המטה. חיים עיני הוא אדם שעסק בנושא חולצות ושלטים, אוחיון לא התעסק בכך.

טרם קיבל בחזרה את הכסף הפרטי ששילם בעבור החולצות. בטוח שיקבל את הכסף.

ביום 10/2/11 נחקר אוחיון ומסר כדלקמן: תמליל המסומן צה3.

טוען כי האיש שבקש בעבורו את החולצות היה עוזרו האישי, חיים עיני. החולצות הגיעו לקראת סוף הקמפיין בגלל הספק שטיפל בהם.

עמ' 4- החולצות הגיעו באיחור מפנחס ביטון מסין. דרכו נרכשו החולצות. הם חיכו ויכלו לקנות את החולצות במחיר זול יותר. הם נתקעו. לא היה לו כ"כ הרבה כסף, לא היה מי שיעזור כי אין מפלגה. כל שני וחמישי צלצל לפנחס לשאול מתי החולצות יגיעו. עד שנכנס לתמונה ואמר שייתן שיק פרטי שילכו ויקנו חולצות מאיזה מקום. שילם על החולצות איזה עשרים ומשהו משיק שלו.

עמ' 6- החוקר מטיח באוחיון, כי מחומר החקירה עולה שהכסף הושב לאוחיון ע"י פנחס- אוחיון משיב יכול להיות ובהמשך מוסר כי אינו יודע.

עמ' 7- טוען כי ייתכן שהכסף שהחוקר מדבר עליו ניתן לעוזר שלו. בהמשך משיב כי אינו זוכר. עמ' 9 – אוחיון מודה שפנחס היה בביתו ונתן לו 40,000 ₪. זה מה שהוא קיבל ממנו. פנחס לא החזיר לו 60,000 ₪.

מספר כי פנחס הביא לו את הכסף במזומן, אך לא הביא את כל מה שהיה מגיע לאוחיון.
אוחיון לא סגר עם פנחס כלום, אלא שפנחס מרצונו החופשי הגיע לביתו של אוחיון ומסר לו את הכסף.

חוזר על כך שקיבל מפנחס 40,000 ₪ במזומן. לא זוכר מה עשה עם הסכום הזה. אינו זוכר כי סיכם עם פנחס שחולצה תתומחר לפי 6 ש"ח במקום 12 ₪.

ביום 1/03/11 נחקר אוחיון ומסר כדלקמן:

מאשר כי זוכר את ה-10,000 חולצות שפנחס הביא לו במסגרת מסע הבחירות בשנת 2008.
טוען כי פנחס קיבל ממנו 60,000 ₪ עבור החולצות. פנחס התחייב לגייס 60,000 ₪, הוא היה פעיל במטה. היו גם אחרים שגייסו כספים, הכל עפ"י החוק והדין. השיקים שגויסו הועברו לגזבר. פנחס כאמור הבטיח לגייס 60,000 ₪ אך בפועל הוא גייס רק 40,000 ₪. פנחס היה צריך לגייס כסף כפעיל במטה ואומר: "להוסיף לכך שהחולצות שאני יכול לבכות עליהן".
החוקר מטיח בפני כי בחקירתו הקודמת מסר שפנחס החזיר לו את ה-40,000 ₪ במזומן- אוחיון משיב כי התכוון ה-40,000 ₪ אלה היו מה שנקרא שיקים.
אינו זוכר כיצד שולמו החולצות.

החוקר מטיח בפניו, כי מחומר החקירה עולה שאת ה-60,000 ₪ אוחיון קיבל חזרה במזומן. 50,000 ₪ קיבל בביתו ו-10,000 ₪ נוספים קיבל בביתו של פנחס-אוחיון משיב כי לא זכור לו האירוע הזה. אוחיון טוען כי לא קיבל את ה-60,000 ₪ מפנחס. אם שואלים אותו כיצד קיבל את ה-40,000 ₪ במזומן מפנחס גם על כך משיב כי אינו זוכר.

חושב שנכח בפתיחה של בית הכנסת של משפחת ביטון ברחוב שפרינצק.
החוקר שואל את אוחיון האם הוא זוכר שהיה חשוב שלמשפחת ביטון יינתו כל האישורים הנדרשים ע"מ שיוכל לערוך את הפתיחה בראש השנה בשנת 2009- אוחיון משיב כי בשמחה עשה זאת. אם אדם פונה אליו בבקשה לפתוח בית כנסת לקראת ראש השנה, אם נדרש לעזור בחשמל או משהו, מדוע שלא יעשה כן. אם שואלים אותו במה עזר למשפחת ביטון, משיב כי שייתכן והייתה להם בעיה במערכת החשמל שצריך להתערב. בכל מה שקשור לעזרה- הוא תמיד נמצא שם.

מאשר כי היה מאוד חשוב למשפחת ביטון שבית הכנסת תפתח בראש השנה, כמו שזה חשוב לבתי כנסת אחרים. לקראת החגים הם תמיד מצויים בהערכות בכדי שבתי הכנסת יהיו מוכנים עד כדי כך שהם יכולים לספק שופרות אם חסר.

בטוח שהוא עזר למשפחת ביטון בקשר לבית הכנסת.

גרסתו של סמי ביטון לפרשה זו:

• הודעה מיום 23/2/11:

שורה 26 ואילך.

פנחס פנה לסמי ובקש ממנו שיעזור כספית למפלגתו של אוחיון. זוכר שעלו רעיונות האם סמי יתן לו כסף או יעזור בדרך אחרת. בתחילה, פגש את אוחיון ואחיו פנחס במסעדה, סמי שילם עבור הארוחה. משם נסעו למשרדו של צור חכמון שהיה אחראי על הגרפיקה של מסע הבחירות. הייתה בחורה ממשדו של צור חכמון שהראתה להם את הפרוגרמה של השלטים שרצו לתלות בעיר. מאחר וכמות השלטים הייתה גדולה, נדרש היה להביא שלטים בקונטיינר מסין, וסמי אמר כי בשל דוחק הזמן, לא יוכל לספק השלטים במועד הנדרש. סמי היה צריך לטוס לקנדה ולכן אמר לפנחס שיעדכן אותו מה הוחלט לגבי הדרך שבה סמי יעזור. בחלוף כשבוע, פנחס התקשר לסמי ושאלו האם יוכל לספק חולצות עם הלוגו של אוחיון. סמי ביקש שישלחו לו את השירטוטים במייל. עת קיבל את הלוגו של אוחיון במייל, פנה סמי לחברו בקנדה ששמו אברהם רובין, אשר מייצר בגדים בסין. אבי רובין חיבר את סמי עם הסוכן בסין ששמו ג'פרי, סמי העביר לג'פרי את הנתונים שקיבל מפנחס. ג'פרי מסר לסמי הצעת מחיר, סמי העביר לג'פרי כסף עבור חומרי הגלם, העביר \$15,000/20000. סמי ביקש מג'פרי שאת עלויות התפירה, ההדפסה והמשלוח, יחייב את את אחיו של אברהם, דוד רובין, בארץ שהוא יבואן. סמי קבע עם אברהם וג'פרי שהתשלום עבור כל אלה יבוצע ע"י פנחס בישראל. סמי לא היה בישראל כשהחולצות הגיעו. פנחס טיפל בכך יחד עם דוד רובין. בזמן שבוצעה ההדפסה בסין, פנחס התקשר לסמי והודיע לו שגם בוסו רוצה חולצות למסע הבחירות שלו של סיעת ש"ס. פנחס שלח לו את הנתונים במייל, סמי העבירם לג'פרי ובקש שיביא את החולצות הללו ביחד עם אלו של אוחיון. ג'פרי הודיע לסמי שכמות הבד הספיקה ל-13,800 חולצות, סמי בביקש מג'פרי שיחלק ביניהם, כך שלאוחיון חולקו כמעט 11,000 חולצות ולבוסו כ-2400 חולצות. לא היה חשוב המחיר שהסיעות התבקשו לשלם כיוון שפנחס הודיע לסמי שבמילא הם משלמים על הכל. פנחס ודוד רובין הסתדרו ביניהם על העלויות. סמי הגיע לישראל מס' שבועות לאחר שהחולצות הגיעו. סמי פרט בפ"ת \$20000 ונתן לפנחס מה שבקש, 72,000 ₪. לא עניין אותו החלוקה בין אוחיון לבוסו, פנחס התעסק בכך.

החוקר מציג לסמי כי מתעודות המשלוח עולה שלסיעתו של אוחיון סופקו 10000 חולצות, ולסיעתו של בוסו סופקו 2000- סמי משיב כי לפי ג'פרי, רישיון היצוא היה על 12,000 חולצות, אך מכיוון שהבד הספיק ליותר, לכמות של 13,800, יובאו יותר חולצות מהמספרים העגולים שנרשמו בקבלות. לפי מה ששילם בסוף, העלויות של סמי היו יותר מ-100,000 ₪, והם התייחסו לכך כסיוע לאוחיון ולבוסו. זה היה חשוב בעבורם מאחר ובאותה העת, אוחיון ובוסו זירזו את הרישיונות והאישורים בועדות השונות בעיריה בכל הקשור לבניית בית הכנסת והבניין של סמי ברחוב שפרינצק 10 בפ"ת. אוחיון ובוסו לא עזרו באישור התוכניות שכן התוכניות היו לפי התקן, אך היה חשוב לסמי לזרז את קבלת האישורים שיינתנו במהירות בכדי שיוכלו לסיים את הבנייה לפני ראש השנה, וזאת בכדי שיוכלו לחנוך את בית הכנסת בראש השנה. בית הכנסת נחנך בראש השנה בחודש ספטמבר 2008. מבחינת הזמנים זה היה חופף, הם החלו "לעבוד" על החולצות והתרומה

בקיץ בשנת 2008, ובדיוק באותה העת הם היו זקוקים במהירות לטופס 4, וזה היה לקראת הבחירות של סוף 2008. אם אינו טועה, אוחיון התערב אישית שהם יקבלו טופס 4 לפני ראש השנה בכדי שיוכלו להביא את חברת חשמל לבניין.

ביחס למינוי של שמעון ביטון ליו"ר המועצה הדתית-

בקיץ של שנת 2009, אינו זוכר מועד מדויק, סמי ישב עם פנחס ואוחיון במסעדה חדשה בקריית מטלון בפ"ת. במהלך הארוחה, אוחיון אמר לסמי שהמועמד שלו ליו"ר המועצה הדתית בעיר יהיה שמעון אחיו. אוחיון ציין כי הוא מחבב את שמעון. פנחס אמר שהוא ואוחיון מתכננים ביקור נוסף בקנדה. פנחס בקש שסמי ידאג לכל הסידורים והעלויות של הביקור, סמי נתן הסכמתו וברך אותם שיבואו. בחלוף מס' חודשים, עת שהה סמי בישראל, פנחס עדכנו כי אמר אוחיון לא יוכל להגיע לקנדה בשל מחלה. פנחס אמר שבמקום ביקור בקנדה החליט לממן לאוחיון נופש לאילת. סמי שאל את פנחס מה העלות, פנחס השיבו כי מדובר בסך של 6,900 ₪. סמי נתן לפנחס סכום זה במזומן. מעבר לכך אינו יודע, אינו יודע באיזה מלון שהה אוחיון.

בוסו:

בעת ביקורו של סמי בארץ בסוף חודש אוגוסט או תחילת ספטמבר, בוסו ידע שסמי בארץ. בוסו בקש מפנחס לארגן לו פגישה עם סמי בבית קפה ליד העירייה. סמי ופנחס נפגשו עם בוסו. בפגישה ציין בוסו, כי הוא עמל קשה יחד עם אוחיון בכדי שימנו את שמעון ליו"ר המועצה הדתית. זה היה בשלב בו הוצג האח שמעון כמועמד ליו"ר המועצה הדתית בישיבה של מועצת העיר. בוסו אמר שלא היה להם קל עם המפד"ל, ושהוא עמל קשה ועמד על כך ששמעון ייבחר. בוסו ציין שיש לו עמותות שעוסקות בעזרה לנזקקים ושאל את סמי האם יוכל לעזור בתרומה. סמי שאלו האם יש לו טופס 46 בעמותה שלו, זהו טופס שמוכר במס הכנס למתן תרומות. בוסו השיב שלעמותה שלו אין טופס כזה, אך יש לו עמותה אחרת שיש לה טופס 46 שבאמצעותה יוכל לפדות את השיק. סמי שאל את בוסו כמה הוא צריך, בוסו בקש שירשום המחאה בסך 10,000 ₪. לבוסו לא היה "בשלוף" את שם העמותה, ולכן בוסו אמר שיעביר לסמי את שם העמותה, באמצעות פנחס. למחרת, פנחס מסר לו את שם העמותה, וסמי כתב שיק של חברת די.סי.אן השקעות בע"מ. סמי רשם את השיק לפקודת העמותה ומסרו לפנחס. כעבור כחודש פנחס מסר לסמי קבלה עבור התרומה. לסמי יש העתק מהקבלה במשרד אצל מנהלת החשבונות שלו במשרד בפ"ת. למעשה סמי הבין שבוסו מבקש תשלום עבור עזרתו. סמי אינו יודע לאיזה צורך הכסף ניתן, ייתכן שהוא עוסק בתרומות לנזקקים. ברור שבוסו לא יכול לומר שהוא מבקש שוחד בעבור סיועו לבחירה של אחיו שמעון. הדרך הנאותה לקבלת הכסף היא בבקשת תרומה לנזקקים. סמי הופתע לשמוע שלבוסו יש הרבה עמותות ויחד עם זאת אין לו טופס 46, שהרי זה קל לקבל תרומות מאנשי עסקים אם יש לך את הטופס הזה. באותה השיחה עם בוסו, האחרון אמר שבמידה וחברה בישראל בעלת רווחים גדולים, הרי "ניתן לסדר קבלות מעמותות עם טופס 46, ותמורת זה לשלם 10%", סמי אמר לבוסו כי אינו צריך.

לאחר שסמי מגיע למשרדו פקסס לחוקר אוהד את המסמכים הבאים:

ספח שיק בו מצויין כי שיק מס' 10465 בסך 10000 ₪ שולם לפקודת באר משה ביום 30.09.09. – אוהד גניס 23/2/11.

העתק מתדפיס הפעולות בחשבון החברה, בו מופיע חיוב החשבון בסך 10,000 ₪ ביום 30/9/09- אוהד גניס 23/2/11 2.

לאור גרסה זו של סמי, פנחס נחקר ומסר כדלקמן:

ביחס לשיק התרומה שבקש בוסו מסמי- זוכר שבתקופה שלפני המינוי של שמעון אחיו ליו"ר המועצה הדתית, זה היה בחודש אוגוסט/ספטמבר בשנת 2009, פנחס היה בקשר יום-יומי עם בוסו בנושא אחיו שמעון בכדי שיתן את תמיכתו ויזרז את המינוי שלו. באחת השיחות עם בוסו, זה שאלו מתי סמי יהיה וייפגשו לקפה.

כאשר סמי הגיע לארץ, פנחס עדכן את בוסו, וזה בקש לבדוק מתי סמי יוכל להיפגש עימו. סמי השיב שנוח לו ביום המחרת בשעה 09:00 בבוקר. ואכן, התקיימה פגישה בבית קפה קרוב לעירייה. בפגישה שוחחו על המינוי של האח שמעון. בוסו אמר "שסוף סוף" לקחו את המועצה והוציאו את מפד"ל מהתמונה. זוכר שבוסו אמר לסמי על איזה תרומה עבור נזקקים. פנחס לא שם לב באיזה הקשר זה נאמר. זוכר שסמי אמר לבוסו שיכין לו שיק וישלח עם פנחס. בשיחה מאוחרת יותר שהתקיימה בחדרו של בוסו, מספר ימים לאחר מכן, בוסו אמר לפנחס שסמי בקש את שם העמותה לתרומה והוא מסר לפנחס את שם העמותה, בוסו רשם על פתק ומסרה לפנחס. בהמשך, מסר פנחס לסמי את הפתק של בוסו או שאמר לו בע"פ, פנחס לא זוכר. סמי רשם שיק לפקודת העמותה, הניחו במעטפה ובקש מפנחס להעבירו לבוסו. השיק היה בסך של 10,000 ₪. למחרת היום, מסר פנחס את המעטפה לבוסו, אמר לו שזה השיק של סמי ובקש שיכין לו טופס 46.

למיטב זכרונו של פנחס, בחלוף כחודש/חודשיים, פנחס היה במועצה הדתית והרב פיגו קרא לו. הרב הובילו למשרד ומסר לו קבלה וציין כי בוסו ביקש ממנו למסור זאת לפנחס. הרב מסר לפנחס את טופס 46 על השיק של סמי בסך 10,000 ₪. פנחס מסר את הטופס לסמי באחת הפעמים שסמי הגיע לארץ.

בשנת 2004, אביו של פנחס נפטר. בחלוף שנה, פנה פנחס לאוחיון ושאלו האם ניתן לקרוא רחוב על שם אביו המנוח. אוחיון אמר שהוא חושב שמגיע שייקרא רחוב על שמו. אוחיון אמר לפנחס להעביר בקשה לוועדת השמות בצירוף המסמכים הנדרשים- קו"ח של האב ופעילות. פנחס הגיע למשרד של הועדה ושוחח עם דליה גאון. דליה אמרה לפנחס להביא קו"ח של האב ועדויות. פנחס פעל כך. הועדה אישרה קריאת רחוב על שם האב בשכונת אם המושבות, ואולם הועלו מס' התנגדויות מצד התושבים כיוון שמדובר בשכונה חילונית והם לא רצו שם של רב. פנחס נפגע ופנה שוב לוועדת השמות, ולבסוף שוכנע להעביר את שם הרחוב לשכונה בעלת ציוויון דתי. אוחיון אמר לפנחס להגיש לוועדה את הבקשה, מעבר לכך, אינו יודע אם אוחיון פעל בנושא. מאשר כי פנה לסיני גלבע, יעקב פלהימא, איציק עובדיה ושרה אורן במטרה שימליצו לוועדת השמות.

אינו מכיר את ד"ר אבי לוי, יו"ר ועדת השמות ולא פנה אליו ישירות בנושא.

• בעקבות גרסתו של סמי נחקר הרב חיים פיג'ו:

הודעה מיום 08/3/11:

יסד את עמותת באר משה לפני כ-40 שנה. עמותה שעוסקת בפעילות של צדקה וחסד. לעמותה יש חשבון אחד בבנק המזרחי סניף שטמפפר. הנ"ל ורפאל שאול מגייסים כספים לעמותה. יש אנשים שיודעים שהנ"ל תורם והם עוזרים בגיוס כספים לעמותה. לבוסו אין קשר לעמותה. הכספים מועברים ליהודים נזקקים. אנשים יודעים שהוא עוזר ומפנים אליו נזקקים. בד"כ נותן שיקים תרומה, לפעמים נותן מזומן מכספו ולא מכספי העמותה ואז רושם שהעמותה חייבת לו.

בוסו אינו מייחצן את העמותה. ייתכן שהוא ממליץ כאשר שואלים אותו למי לתרום כי לעמותה יש טופס 46 ומדובר בעמותה אמינה.

בשבת תשובה 25/9, העביר הרצאה בבית כנסת בשעריה, בדרך עצר בבית הכנסת של משפחת ביטון. סמי מקנדה הינו ידידו של הנ"ל, הם שוחחו והנ"ל אמר לסמי שלקראת החג, הוא זקוק לכסף ובכך הסתיימה השיחה. למחרת, יום כיפור, הגיעה אל הנ"ל לרבנות מעטפה ובה שיק של חברת די.סיאן בסך 10,000 ₪. אינו זוכר כיצד קיבל את המעטפה ומי הביא לו אותה. יש לו ברבנות תא שלתוכו מכניסים דברי דואר. הנ"ל הוציא קבלה ושלח אותה בדואר. באותו היום המעטפה חזרה כי המען לא היה ברור. מבירור שהנ"ל ערך, אינו זוכר עם מי, התברר לו שהחברה שייכת למשפחת ביטון, והנ"ל העביר לו את המעטפה ידנית.

אינו יודע מה הקשר של בוסו לתרומה זו.

לפני 8-9 שנים, הנ"ל היה בקנדה והתרים את משפחת ביטון.

ייתכן שבוסו בקש מסמי לתרום לעמותה. לא יודע מכך. למיטב זכרונו, בוסו לא שוחח עימו לגבי תרומה זו.

שולל כי העמותה העבירה לבוסו כספים כלשהם. יש הרבה אנשים שפונים לנ"ל, אינו יודע מי מטעמו של בוסו ומי לא.

החוקר מציג בפניו, כי מחומר החקירה עולה שלאחר הפקדת התרומה יצאו מהעמותה כספים במזומן- הנ"ל משיב כי אינו זוכר, ייתכן שהכספים נמשכו ע"י אנשים שקיבלו שיק תרומה מהעמותה, ייתכן שאחת ההמחאות או שניים נמשכו במזומן על ידי הנ"ל כקניזוז של חוב של העמותה כלפיו. אינו בטוח, צריך לבדוק הנושא מול רואה"ח של העמותה.

שולל כי כספי העמותה הועברו לבוסו. אינו זוכר למי הועברו הכספים, אך בוודאות לא לבוסו.

רואה"ח של העמותה משה סלומון. (לא נחקר)

החוקר מבקש מהנ"ל להמציא לו את רשימת התורמים בשנים 2009-2010, העתקי שיקים, פירוט ואסמכתאות של כל הכספים שנמשכו מחשבונה של העמותה, לרבות פירוט של האנשים שקיבלו כספים מהעמותה והעתקי שיקים.

במסגרת השלמת חקירה אשר נדרשה לצורך קבלת גרסתו של אוחיון לנטען ע"י פנחס ביחס לטובות ההנאה, אשר זכה אוחיון במהלך תקופת הבחירות, נתקבלו החקירות הבאות:

• **הודעתו של יצחק אוחיון מיום 02.08.11:**

פנחס היה פעיל במערכת הבחירות וריכז מס' מטות. בין היתר ריכז את המטה שנמצא בוילה שבבעלות משפחתו.

למשפחת ביטון יש וילה ברחוב שפרינצק, אשר נעשה בה שימוש לצורכי הקמפיין. פנחס העמיד את הנכס מרצונו ובשמחה לטובת הקמפיין. אוחיון לא פנה לפנחס ובקש את הנכס אלא פנחס התנדב לכך ועשה הכל ביוזמתו, אף מבלי לשוחח עם אוחיון על כך.

פנחס לא בקש תשלום עבור השימוש בנכס. כל מה שפנחס עשה היה מיוזמתו והוא לא דרש תשלום.

מטה הקמפיין היה ברחוב מונטיפיורי, ולמיטב זכרונו, שילמו על השימוש בנכס הזה. כן, לטובת הקמפיין הושכר ציוד טכני כמו פקסים וכו'.

החוקר מעמת את אוחיון עם גרסתו של פנחס לפיה, העמיד את נכסיו לטובת הקמפיין מאחר ובאותה העת, אוחיון סייע לו בקידום תוכניות הבנייה בבית הכנסת והיה ברור שעל פנחס לעזור לו בתמורה. אוחיון משיב כי עשה את שעשה בעבור פנחס כפי שהיה עושה בעבור כל יזם היה פונה אליו ומבקש סיוע מראש העיר. לא היה קשר בין התנדבותו של פנחס לטובת הקמפיין לבין הבקשות שלו, אם היו, בנוגע לנכסיו. פנחס אולי בקש מאוחיון לזרז לו תוכניות הקשורות לנכסו שברח' שפרינצק 10. פנחס עשה את החיבור בין השניים.

טוען כי לא פעל לקידום קריאת רחוב ע"ש אביו של פנחס. מי שטיפל בנושא זה הייתה ועדת ההנצחה והשמות שאוחיון אינו חבר בה (אין פרוטוקול). בתחילה, קראו רחוב בשכונת אם המושבות ע"ש אביו של פנחס, אולם התושבים במקום מחו על קריאת שם הרחוב "חביב ביטון". ייתכן כי המחאה נבעה בשל כך שמדובר באוכלוסייה אשכנזית. בשל המחאה הועדה החליטה להעביר את שם הרחוב לשכונה אחרת. נזכר, כי באותה העת העניין הכעיס אותו ואוחיון פנה למזכירת ועדת השמות ואמר לה שאין מה לעשות, התושבים כועסים וצריך להעביר את השם לרחוב אחר, וכך היה. טוען כי לא פעל לקדם קריאת שם של רחוב ע"ש חביב ביטון.

באשר למינוי של שמעון ביטון ליו"ר המועצה הדתית - לאחר ששמעון נכנס לתפקיד הוא החל להתנהג כמו מבקר מדינה, שלח מכתבים לכל מיני משרדים. שמעון אף גרם לסכסוכים במועצה, ולכן אוחיון פנה לפנחס בכדי שימתן את אחיו מול שאר חברי המועצה.

מאשר כי שוחח עם פנחס על מינויו של שמעון ליו"ר המועצה. סבר ששמעון יוכל להוביל את המועצה להישגים. המינוי היה קשה כי היו התנגדויות של ש"ס ומפד"ל. אוחיון עשה מאמצים רבים בכדי לישר ההדורים בין הסיעות. פעל כך כי הכיר את שמעון וידע מאנשים באשדוד שהוא היה חבר בכיר במועצה הדתית, כמו כן הייתה היכרות במסגרת אירועים משפחתיים. המינוי של שמעון נעשה עפ"י אמות מידה מקצועיות, והמינוי אינו קשור למתנה או כל תמורה שקיבל מפנחס.

פעילותו של אוחיון ביחס לקידום ענייני הנכסים של משפחת ביטון אינה קשורה לשום תמורה שקבל מפנחס.

שולל כי ראה איזה טעם נפגם בכך שפנחס שהינו עובד מקפת ובעל נכסים ממן לאוחיון ובני משפחתו חופשות וכרטיסי טיסה.

מעורבותו של אוריאל בוסו-

• הודעתו של פנחס ביטון מיום 20.09.10:

באותה העת בה ייבא פנחס את החולצות לאוחיון, פנה אליו אוריאל בוסו, סגן ראש העיר מטעם סיעת ש"ס, ובקש מפנחס שיארגן לו תרומה למפלגת ש"ס. פנחס היה בקשר עם בוסו במסגרת הטיפול בתוכנית, מאחר ובמרבית הישיבות המכריעות בנושא התוכנית, אוחיון היה יוצא בכדי שלא יראה מעורב בתיקו של פנחס, ובוסו היה מחליפו של אוחיון כיו"ר הועדה לתכנון ובניה. בוסו, כאמור, בקש תרומה מפנחס וזה עדכנו כי הוא בדיוק מיבא חולצות בעבור אוחיון, ולכן שאל את בוסו האם הוא מעוניין בחולצות לקמפיין. בוסו בקש מפנחס שיארגן לו 2,000 חולצות ושלח לפנחס את הלוגו שלו. פנחס דאג לייבוא של 2000 חולצות נוספות מדוד רובין.

החולצות של בוסו הגיעו כשבועיים עובר להגעתן של החולצות של אוחיון. החולצות הועברו לסניף מפלגת ש"ס ברחוב רוטשילד. בתיאום עם בוסו, פנחס הוציא קבלה בסך של 12,000 ש"ח. פנחס בקש מבוסו שיונפק לו שיק מהמפלגה בכדי שהדבר לא ייחשב כתרומה. בוסו שאל את פנחס אם

למעשה הוא נדרש לשלם בעבור בחולצות ולהנפיק על כך קבלה של המפלגה, מה רווחו מכך, אז השיבו פנחס שהוא ימסור לו 12,000 ₪ במזומן, ובוסו יוציא שיק של המפלגה על אותו הסכום. פנחס מסר לבוסו 12,000 ₪ במזומן במשרדו של בוסו. רק כעבור חודש וחצי, לאחר מס' רב של טלפונים והפניה לעו"ד חגי כהן אשר טיפל בנושא השיקים של ש"ס, רק אז, קיבל פנחס את השיק. אף אחד לא נכח בעת העברת הכסף המזומן לבוסו.

פנחס קיבל את ה-12,000 ₪ במזומן מאחיו סמי. עובר לבחירות פנה פנחס לאוחיון ובקש ממנו שימנה את אחיו, הרב שמעון ביטון, לתפקיד של יו"ר המועצה הדתית בעיר. באותה העת, אחיו שמעון התגורר באשדוד והיה מובטל, ופנחס רצה לקרבו לפ"ת בכדי שיהיה רב של בית הכנסת שלו. זה היה באותה תקופה בה נבנה בית הכנסת ברחוב שפרינצק 12. אוחיון אמר ששמעון צריך להעתיק את כתובת מגוריו לפ"ת בכדי שיהיה בעל זכות בחירה, ובכדי שיוכל להיבחר למועצה הדתית. האח שמעון ביטון העביר את כתובת מגוריו מאשדוד לפ"ת – רחוב שפרינצק 12 ועבר להתגורר בכתובת זו. בנכס זה נבנה בית כנסת + 3 דירות, ושמעון עבר להתגורר באחת הדירות.

לאחר הבחירות, מינה אוחיון את שמעון ביטון לכהן כיו"ר המועצה הדתית. בסמכות מועצת העיר לבחור 9 חברים למועצה הדתית. לכל סיעה שזכתה לקבל לפחות 3 מנדטים, יכולה להעמיד מועמד לחברות במועצה הדתית. אוחיון הציג את שמעון ביטון כמועמד מטעם סיעתו. לאחר הבחירה של 9 חברי המועצה הדתית, אוחיון נתן הוראה לקואליציה, במסגרת הסכם, ששמעון ייבחר ליו"ר המועצה.

בידי פנחס הסכם קואליציוני בין סיעתו של איציק אוחיון לבין ש"ס ומפד"ל, עליו חתום איציק אוחיון בלבד. עפ"י ההסכם, שמעון ביטון ימונה ליו"ר המועצה, וכך היה.

בהודעתו של פנחס מיום 25.11.10 מסר כדלקמן:

בחלוף שבוע מעת שקיבל את הלוגו לחולצות של אוחיון, פגש את בוסו וגם הוא בקש מפנחס וסמי שיעזרו לו בבחירות. פנחס אמר שהוא יכול להזמין לו חולצות ובקש שיעביר לו לוגו. בוסו היה מרוצה, ולאחר מס' ימים קיבל פנחס במייל לוגו. פנחס מוסר לחוקר את הלוגו- מסומן ליאור בר חן 10 25.11.10. פנחס העביר את הלוגו לסמי ואמר לו שיתרמו גם לבוסו. נוח יותר היה לתת חולצות מאשר כסף מזומן. פנחס הזמין 2000 חולצות עבור בוסו. החולצות הגיעו עובר למשלוח של אוחיון. פנחס ניגש לבוסו ואמר לו שיכתוב כי עלות לחולצה הינה 6 ₪, חרף העובדה שהעלות הינה 12 ₪ לחולצה. פנחס בקש מבוסו שיונפק לו שיק של המפלגה, ופנחס ידאג להעביר מזומנים, תמורת השיק. בוסו הסכים ובקש חשבונית. פנחס הגיע למשרדו של בוסו ומסר לו 12,000 ₪ במעטפה. סכום זה קיבל מסמי. בוסו הכניס את הכסף לכיס פנימי במעילו. השיק התעכב, בוסו הפנה את פנחס לעו"ד חגי כהן, אשר בקש חולצה לדוגמא והצעת מחיר בטרם העברת השיק. פנחס העביר המבוקש ועו"ד חגי מסר לפנחס שיק באמצעות אדם מטעמו. פנחס מוסר חשבונית+קבלה על השיק של דוד רובין – מסומן ליאור בר חן 11 25.11.10.

דוד רובין בפועל לא קיבל כסף בעבור ייבוא החולצות, הוא שמש ככלי בלבד. סמי שילם ליצרן בעבור החולצות, רובין ייבא את החולצות, פנחס העביר לרובין את השיקים שקיבל מאוחיון ומבוסו, רובין הסתדר עם סמי והעביר לו את הכסף בחזרה. סמי מסר לפנחס את הכסף, והוא העבירו לאוחיון ולבוסו. כך שבפועל החולצות נתרמו ללא כל תשלום מצידם, סכום הכסף שהיה נקוב ע"ג השיקים הושב להם ישירות במזומן.

גרסתו של דוד רובין לפרשה זו-

בעל חברה בע"מ מיום 1.1.1.0. עובר לכן היה עוסק מורשה בשם "דוד רובין בי-אץ בע"מ". החברה בי-אץ, קיימת בקנדה ומנוהלת על ידי אחיו אבי רובין. החברה שרשומה על שמו בארץ והחברה בקנדה בנויות על אותו מודל, החברות מתעסקות בייצוא בגדים מסין ומכירתם בסיטונאות בארץ. החברה קיימת כמעט 4 שנים.

מאשר כי סיפק סחורה לעיריית פ"ת. אחיו הודיע לו שהוא שולח סחורה שהוזמנה ע"י פנחס או סמי ביטון, שהינו חבר של אחיו. אח של דוד הסביר לו שמדובר בחולצות טי שירט ועליהם הדפס של בחירות, אחיו בקש שהוא ישחרר את הסחורה ויגבה תשלום בעבורה.
אינו יודע מי ספק החולצות בחו"ל.

סיפק את החולצות ישירות לפנחס ביטון, פנחס הגיע עם משאית והעמיס את הסחורה. קיבל תשלום עבור הסחורה משתי מפלגות בשני שיקים.

דוד מתייחס לחשבונית מס' 3080- בה מצויין סחורה של 10,000 חולצות טריקו בסכום של 60,000 ₪. הלקוח הוא מפלגת פ"ת 1, עפ"י החשבונית עלות לחולצה-6 ₪.

קבלה מס' 1708- זה התשלום עבור החשבונית 3080. מפורט בקבלה תשלום של שיק ב-2.12.08, בסך 20,000 ₪. שיק שני ב-15.02.08 בסך של 40,000 ₪. הלקוח היא מפלגת פ"ת אחת. למיטב זכרונו של דוד, פנחס מסר לו את השיקים הללו.

חשבונית מס' 3079- הלקוח הינה מפלגת ש"ס, אשר ביצעו הזמנה של 2000 חולצות, בסכום של 12,000 ₪. תמחור של 6 ₪ לחולצה. זה מחיר ריאלי לחולצה שמיוצרת בסין.

קבלה מס' 1879- זהו התשלום עבור חשבונית מס' 3079. סך התשלום שהתקבל 12,000 ש"ח בשיק אחד לתאריך 31.12.08.

התשלום עבור עסקה זו בוצע עם קבלת הסחורה וזאת על בסיס ההיכרות של סמי עם אחיו של דוד.

החוקר מציג לו דוגמאות של החולצות- דוד משיב כי אינו פותח את הקרטונים, בודק את המספרים שמצויינים על הקרטונים בכדי לבדוק שזו אכן ההזמנה.

מידי חודש מעביר את התשלומים לספקים בסין, וזאת עפ"י הנחיות שמקבל מאחיו.

אינו חושב שהיה רווח בעסקה זו מאחר וסמי ביטון הינו, כאמור, חבר של אח של דוד. העסקה בוצעה לבקשת אחיו של דוד שמצוי בקשר עם סמי מזה 20 שנה.

לא החזיר כסף לפנחס לאחר סיום עסקה זו. (בניגוד לגרסתו של פנחס).

גרסתו של אוריאל בוסו לפרשה זו-

• הודעתו של אוריאל בוסו מיום 08.2.11:

לא ידוע לו האם קיבל במסגרת תפקידו כאיש ציבור טובות הנאה.

לא זכור לו שקיבל טובות הנאה באופן ישיר/עקיף, בטח שלא קיבל בידועין.

אין לו משהו ספציפי שהוא יכול להעיד עליו.

כשהתקיימו הבחירות בפ"ת בנובמבר 2008, לא הוצעו לו בשום שלב טובות הנאה והוא לא בקש דבר בתמורה לתמיכה בו.

נכנס לעירייה בשנת 2006, מאז מכהן כממלא מקום ראש העיר, ממלא מקום יו"ר מנהל הנדסה, ממלא מקום יו"ר הועדה לתו"ב ועוד. לפני כמעט שנה מונה לכהן כחבר ועדת תו"ב מחוזית של

מחוז מרכז, כן מכהן כממלא מקום יו"ר מועצת המנהלים של החברה לפיתוח פ"ת.

יו"ר סיעת ש"ס בפ"ת משנת 2006.

לא משמש כבעל תפקיד במועצה הדתית בפ"ת.

חשבון סיעת ש"ס נוהל תחת סיעת האם הארצית בירושלים. לא רצו להיכנס לבעיות כספיות או להתחייבויות שאין להן כיסוי ולכן העדיף להישאר תחת מימון סיעת האם הארצית. אין רוא"ח. בבחירות היה לסיעה עו"ד שמלווה ששמו חגי כהן, אשר נתן לסיעה ייעוץ משפטי בכדי שלא תהיינה טעויות וחריגות. לא זכור לו אדם נוסף שהתעסק בתחום הכספי. חגי כהן יחד עם מנהל המטה, חיים אוטמזגין, נהלו את הנושאים הכספיים מול המפלגה הארצית בירושלים, ומי שעמד מעליהם ודאג שהדברים ינהלו כמקובל, הוא מר אליהו גינת, מס' 2 ברשימת ש"ס לעירייה.

התקציב של סיעת ש"ס היה מוגדר וברור קרי, התקציב לפרסום, התקציב לעלות מטה שותפת וכו' ותחת מסגרת זו היו חייבים מנהלי המטה לפעול ולעבוד. ההוצאות נרשמו מול הנהלת הסיעה בירושלים. לא נכנסו לנושא קבלת תרומות מאחר ופעולה זו הצריכה רישום נוסף ובעייתי לאור חוק מימון מפלגות. מאחר ולא רצו להסתבך, לא התעסקו בקבלת תרומות. סבור שהוראה זו בוצעה וגם מנהלי המטה פעלו כך.

בהערכה גסה מסגרת התקציב הכוללת הייתה כ-600,000 ₪, כמובן שש"ס הארצית גזרה מכך לפרסום ארצי כמקובל וחילקה להם. בקש ודרש מכל העובדים שכל הוצאה תתועד ותרשם בפנקסים שהועברו לירושלים. הכל נמצא בסיעה הארצית והנושא עבר את בדיקת הממונה על הבחירות. בדו"ח של שנת 2008, לא קיבלו הערה.

בוסו ניהל את קמפיין הבחירות מטעם ש"ס. אינו יודע מי שימש כרוא"ח של הסיעה בעת הבחירות. מכיר את הגזבר יהודה אוחנה.

מכיר את עו"ד חגי עוד לפני שנכנס לתפקיד. חגי היה יו"ר המועצה הדתית בירושלים.

שולל כי במהלך הבחירות לעירייה בשנת 2008, נערך גיוס תרומות מגורמים שונים.

עד כמה שידוע לו, לא היו תרומות.

מצוי ביחסים טובים עם אוחיון.

החוקר מציג לבוסו חשבונית וקבלה ע"ס 12,000 ₪ עבור הזמנת 2,000 חולצות מדוד רובין. בוסו משיב שהינו סבור, כי זה הסכום ששולם בעבור רכישת חולצות של הבחירות, עליהן הופיע הכיתוב של מפלגת ש"ס המקומית. החולצות נרכשו ע"י המפלגה, שולמה תמורה מלאה בשיק של המפלגה הארצית. לא הייתה כל התנהלות שאינה תקינה. בתקופת הבחירות הגיע לבוסו ידידו פנחס ביטון, אח של ראש המועצה הדתית שמעון שמועמד היום להדחה. אז פנחס ובוסו היו ידידים ופנחס היה חבר קרוב של אוחיון. רכישת החולצות נעשתה דרך פנחס, אשר אמר שהוא יכול להביאם במחיר סביר. המשך ההתנהלות, קרי, התשלום בעבור הפריטים שהתקבלו וכו', טופלו ע"י עו"ד חגי כהן, אשר כאמור, אמון על הנושאים הכספיים. החולצות שולמו בשיק של תנועת ש"ס.

פנחס הינו פעיל פוליטי ועובד בעירייה. אינו קשור לתנועת ש"ס. בוסו אינו זוכר במדויק את ההתנהלות בקשר לחולצות, זוכר שפנחס אמר לו בתקופת הבחירות, שהוא משיג חולצות מחו"ל במחיר זול. התנועה רכשה ממנו החולצות ושילמה בתמורה מלאה. בוסו סבור שפנחס סיפק גם לאוחיון חולצות ובשל כך הצטרף לבקשה לרכוש דרכו חולצות.

אחיו של פנחס, סמי, הינו איש עסקים בחו"ל, ובוודאי שיש לו כל מיני אפשרויות, בוסו חושב שפנחס בצע את הרכישה דרך אחיו סמי.

החוקר מציג לבוסו את המוצג ליאור בר חן 10.11.10-25. בוסו מסביר כי הייתה חברת פרסום שהייתה אחראית על הקמפיין. אינו יודע האם החברה ניסחה או שזה היה הצעה שהציע פנחס.

פנחס הביא את החולצות, הוא גם זה שפנה לבוסו בעניין זה. בוסו אינו יודע מי זה דוד רובין ומה הקשר שלו לחולצות, מניח כי רובין יבואן שעובד עם פנחס, אינו יודע.

אינו זוכר עם מי סיכם את תנאי העסקה, אינו זוכר האם פנחס התנהל מול בוסו בעניין התשלום.
 ייתכן שזה סוכם עם אנשי מטה: עו"ד חגי כהן, חיים אוטמזגין או אליהו גינת (לא נחקרו).
 ההזמנה דרך פנחס הייתה מטעמי נוחות.

בשל התנהלות בעייתית של שמעון ביטון התנתקו היחסים בין בוסו לפנחס מזה כשנה. משפחת ביטון אמרו שיפילו את בוסו וישלחו אותו לבית הסוהר ועוד סיפורים כאלה. משפחת ביטון מפיצים בעיר שמועות, סימנו את בוסו כמטרה ברורה לחיסול פוליטי. פנחס אמר לעוזרו של בוסו, שאם אחיו לא יהיה יו"ר המועצה הדתית, הוא ידאג שעוד כמה לא יהיו בתפקידם. כאמור, כל נושא התשלום נוהל מול עו"ד חגי כהן. הבקשה היחידה הייתה שהסחורה תסופק לפני הבחירות.

מי ששילם עבור החולצות זו סיעת ש"ס בירושלים או חגי או בוסו או חיים אוטמזגין.
 הכסף שולם לפנחס שהינו היחיד שטיפל בעסקה. אין לו מושג כיצד פנחס עבד ובאמצעות איזה חברה הועסק. העסקה נעשתה מולו.
 בוסו אינו זוכר להיכן סופקו החולצות.
מאשר כי השיק שהוצא בעבור החולצות נרשם כהוצאה בגין רכישת חולצות לקמפיין בחירות.
 מכיר את פנחס מאז שהוא בעירייה, משנת 2006.

לא קיבל מפנחס מתנה או תרומה כספית במהלך הבחירות. בטוח שגם אף אחד מאנשי הסיעה לא קיבל.

בשום פנים ואופן לא בקש מפנחס תרומה. אולי הייתה לו כוונה לגייס תרומות עת החל את הקמפיין, אך לבסוף כשנתקבלה החלטה ע"י מנהלי המטה ובוסו, כי נושא התרומות הינו נושא מורכב, זנחו את רעיון הגיוס ולא פעלו להשגת תרומות. החלטה על כך שלא יגויסו תרומות התקבלה תוך כדי מערכת הבחירות. ברי, כי במהלך הבחירות באופן אוטומטי נאמרים המשפטים: "תעזור לנו בבחירות, תהיה איתנו", ואולם אין הכוונה לנושאים כספיים.

החוקר מציג בפניו שמחומר החקירה עולה, כי בוסו פנה לפנחס ובקש ממנו תרומה לבחירות, ובעקבות בקשה זו פנחס תרם את החולצות שעלותם תומחרה 12,000 ₪, כאשר בפועל התשלום שניתן ע"י הסיעה הוחזר ולא שולם - בוסו מכחיש זאת. טוען כי החולצות נקנו, כסף שולם במלואו, לא הוחזרה תמורת החולצות. החולצות נרכשו ולא נתרמו.

בוסו ידע שפנחס הביא חולצות גם לאוחיון. אינו זוכר האם פנה לפנחס או שפנחס הציע לו, מכל מקום נעזר בשירותיו בנושא החולצות.

השיק של המפלגה הגיע לפנחס באיחור, בוסו זוכר שפנחס פנה אליו ושאלו מדוע השיק מתעכב. עת פנה בוסו לעו"ד חגי כהן נמסר לו, כי עד שאין קבלה מסודרת ומוכרת בצירוף חשבונית, לא יונפק שיק. בהמשך, נשלחה קבלה וחשבונית לגזברות בירושלים, ורק אז הונפק שיק לפנחס בעבור החולצות. כל שאר הדברים שפנחס מספר הם חסרי שחר ודברי שקר.

מכחיש שקיבל מפנחס 12,000 ₪ במזומן כתרומה. לא קיבל ממנו דבר. כפי שציין מאחר וסיעת ש"ס ובוסו באופן אישי מצויים "במלחמה" עם אחיו שמעון, הדברים ברורים, פנחס יספר כל דבר בכדי לפגוע בשמו הטוב ובמעמדו של בוסו.

החשבונית והקבלה בש"ס נרשמו כרכישה.

זו עלילת שווא. המלחמות הפוליטיות אינן המצאה אלא דבר שמפורסם בעיתונות. כל אחד יודע שמתנהלת מערכה של הסיעות הדתיות כנגד שמעון, יו"ר המועצה הדתית.

ביום 10.2.11 נחקר בוסו בשנית ומסר כדלקמן:

שורות 158 ואילך.

החוקר מטיח בפני בוסו, כי אוחיון הודה כי קיבל כספים מפנחס בעסקת החולצות, ואוחיון טוען כי כך היה במקרה של הזמנת החולצות של בוסו- בוסו משיב כי העסקים של אוחיון אינם מענייניו. הטענות של פנחס כלפיו הן שיקריות ומשוללות כל יסוד. אוחיון יכול לומר דבר כזה, ובוסו אינו מאמין שאוחיון יאמר דבר כזה על בוסו.

גרסתו של צור חכמון לפרשה זו:

• הודעה מיום 08.2.11:

פרסומאי. מנהל חברת פרסום שפועלת משנת 1962. החברה מספקת שירותי פרסום ואסטרטגיה לחברות, למוסדות, למועמדים בבחירות לראשי רשויות מכהנים, למפלגות וללקוחות פרטיים.

עיריית פ"ת נמנתה בין לקוחות עד שנת 2005.

מכיר את אוחיון באופן אישי. לא פגש ולא שוחח עימו מזה כשנה. בקש ממזכירתו של אוחיון לקבוע לו פגישה בנושא טיפול בענייני הספורטן.

אינו מכיר את סמי ביטון. אינו מכיר את פנחס באופן אישי, שמע את אחד מהשמות הללו.

ניהל את קמפיין הבחירות של מפלגת פ"ת 1 בשנת 2008. החומרים והפרסומים יצאו ממשרדו. לא יצא שום חומר שלא עבר דרך צור. ישנו הסכם ייצוגי בלעדי בינו ובין הרשימה.

שמע את השם של אנשים שהם ממשפחת ביטון והם מקנדה, קשה לו לזכור באיזה הקשר שמע את הדברים. אינו זוכר אם שמע בהקשר של אוחיון.

כל עיצוב הפרטים השונים כולל הגרפיקה עוצבו ע"י משרדו.

לא שלח לאוחיון את הלוגו של החולצות. אינו עובד בצורה הזאת, מה שהוא מעצב זה מה שיהיה.

מאשר כי עיצב את החולצות של אוחיון.

ביצע עבודה עבור בוסו, אינה זוכר מה בדיוק.

שלח את החולצות להדפסה. אינו זוכר להיכן. קנה את החולצות דרך ספק ושלחם להדפסה. אינו זוכר מי הספק יבדוק ויעדכן.

מאשר כי רכש את החולצות במסגרת תקציב שקיבל מהלקוח. במקרה של תיק בחירות, ניתן לו מסגרת תקציב והוא מחליט מה הוא מזמין ומאיפה.

שולל כי אוחיון הביא לו את החולצות והוא רק שלח להדפסה. מבקש לבדוק נקודה זאת מול שני עובדיו האם ארע תרחיש זה ללא ידיעתו. סבור כי הסיכוי אפסי.

יכול לבדוק כמה חולצות הוכנו עבור הרשימה.

יכול להמציא את כל התכתובות והקבלות הנוגעות להזמנת החולצות וההדפסות של מפלגתו של אוחיון.

ביום 13.2.11 נחקר צור חכמון בשנית ומסר כדלקמן:

משרדו פועל משנת 1992.

לא הדפיס חולצות למפלגת ש"ס במסגרת מערכת הבחירות בסוף שנת 2008.

לגבי סיעת "פתח תקוה אחת" בראשות אוחיון, הביא עימו לחקירה חשבוניות מס העידות, כי נרכשו חולצות וכובעים בשלושת החודשים הסמוכים לבחירות, קרי, מחודש ספטמבר ועד נובמבר 2008:

חשבונית מס' 32114 מיום 28/9/08 בקשר להדפסה ורכישה של 500 חולצות- מסומן יוני זנתי 1
13/2/11.

חשבונית מס' 32115 מיום 28/9/08 בקשר להדפסה ורכישה של 150 חולצות טריקו מבוגר- מסומן יוני זנתי 2 13/2/11.

חשבונית מס' 32120 מיום 28/9/08 שהוזמנו 3 שעות מאוחר יותר בקשר להדפסה ורכישה של 350 חולצות- מסומן יוני זנתי 3 13/2/11.

חשבונית מס' 32135 מיום 2/10/08 בקשר להדפסה ורכישה של 200 חולצות- מסומן יוני זנתי 4 13/2/11.

חשבונית מס 126667 מיום 19/10/08 בקשר להדפסה ורכישה של 300 חולצות- מסומן יוני זנתי 5 13/2/11.

חשבונית מס 1533 מיום 9/11/08 בקשר להדפסה ורכישה של 200 חולצות- מסומן יוני זנתי 6 13/2/11.

בכל החשבוניות הנ"ל, מחיר החולצות, לרבות הדפסה ע"ג החולצה נע בין 10 ₪ ל-13 ₪. החשבוניות הנ"ל הן מספקים שונים, על חלקם רשום במפורש איציק אוחיון וזה אומר שבטוח זה נמסר למטה הבחירות שלו, ובחשבוניות שלא מצוין איציק אוחיון הנ"ל מניח שזה נמסר אליו, אך לא בטוח.

החוקר מציג לנ"ל את המסמך המסומן ליאור בר חן 7 25/11/10 – לוגו של סיעת "פ" בראשות אוחיון, כן מציג בפניו את המסמך המסומן ליאור בר חן 10 25/11/10 – לוגו של סיעת ש"ס- הנ"ל משיב כי הלוגו של ש"ס לא עוצב במשרדו. לא עיצבו במסגרת בחירות 2008. הלוגו של "פ" אינו הלוגו שעוצב במשרדו של הנ"ל.

לגבי הלוגו של סיעת "פ", עיצוב ההדפס ע"ג החולצה נעשה בהתאמה ללוגו שהנ"ל עיצב. על שרולי החולצה מעוצבים הפתקים. בשל הקושי בהדפסת הפתקים ע"ג השרוול, הדבר מצריך שימוש בתוכנה מתקדמת ונראה ללא ספק שזה נעשה במשרדו של הנ"ל. יחד עם זאת, הלוגו שהנ"ל עיצב בעבור סיעת "פ" הינו בנוסח "הוכיח שאפשר..." בלשון עבר- הווה, ואילו בלוגו המסמך שמוצג לנ"ל מופיע הכיתוב "מוכיח שאפשר..." לשון הווה-עתיד. הנ"ל סבור כי מישוהו קיבל את הקובץ של הלוגו שהנ"ל עיצב, וערך בו שינויים. כן, כתובת הדומין שמופיעה בתחתית הלוגו הינה כתובת שנרכשה ע"י הנ"ל.

• הודעתו של חיים עיני מיום 13.2.11:

משמש כעוזרו של אוחיון מזה 4 שנים. עובר לכן עבד בחברות פרטיות. הכיר את אוחיון עוד כשהיה תלמיד. כשנתיים לפני הבחירות של סוף שנת 2008, נוצר קשר מחדש עם אוחיון במסגרת פעילות מפלגתית, ואז אוחיון הציע לחיים להיות עוזרו. מעולם לא קיבל כסף עבור אוחיון.

מכיר את פנחס. מעולם לא קיבלו ממנו כסף מזומן או בדרך אחרת. פנחס שמור לחיים בזיכרון הנייד כ- "פיני חולצות". פנחס קיבל במהלך הבחירות את הלוגו של המפלגה, חיים הבין שפנחס הביא את החולצות מסין. כל הזמן חיכו שהחולצות יגיעו. שוב, מעולם לא קיבל מפנחס כסף מזומן עבור אוחיון או עבור כל אדם אחר.

לא מוכר לו המבנה ברחובות הס פינת וולפסון.

מכיר את האדריכל מדר, הנדסאי ומקדם לאנשים פרטיים תוכניות בנייה בעירייה.

לא זכורה לו שיחה בין אוחיון לבין כל גורם כלשהו בהקשר לפרוייקט שמקדם דן מדר ברחובות וולפסון-הס.

• גרסתו של ערן יארק לפרשה:

הודעה מיום 22/2/11:

רוא"ח מזה 30 שנה. בעל משרד רוא"ח.

במערכת הבחירות של שנת 2008, ניהל את הכספים של סיעת פ"ת אחת בראשות אוחיון. משמעות הדבר, כי חשבון הסיעה רשום ע"ש אוחיון ועל שמו של רואה"ח, זכות החתימה בבנק שהיא של אוחיון ושל רואה"ח יחד.

לא היה בקשר ישיר עם ספקים, למעט בודדים. דאג שיהיו מסמכים "נאותים" בכל עסקה. הכין את השיקים לתשלום, הוא אשר קיבל שיקים מתומכים שנאספו ע"י פעילים, הוא הוציא קבלות ודאג להפקדה בבנק. בהמשך, דאג לדיווח בתוכנה מיוחדת של מבקר המדינה, והתנהל מול הבודקים מטעם מבקר המדינה.

ידע שמזמינים טי-שירטים באמצעות אחד הפעילים ששמו ביטון. אינו מכיר ואינו יודע מה השם הפרטי. זוכר שנמסר לו שביטון מביא חולצות. הביאו לרוא"ח חשבונית לתשלום בסך 60,000 ₪ וביקשו ממנו שיוכנו שיקים. באותה העת, תזרים המזומנים היה קשה, הנ"ל חשש להוציא שיקים מהחשבון על מלוא הסכום. באותו מועד היו בלשכתו של אוחיון, ואוחיון אמר שישלם באמצעות שיק אישי שלו סכום של 40,000 ₪, ובקש מהנ"ל להכין שיק של הסיעה בסך 20,000 ₪. זוכר גם שדובר שביטון יגייס מאותם תומכים שיקים של תרומות לסיעה, ולכן לא צריך לדאוג, יהיה כסף לשלם. מאוחר יותר, השיק של הסיעה בוטל וניתן שיק חלופי מחשבונו האישי של אוחיון.

מגיש את המסמכים הבאים:

חשבונית מס בגין אספקת חולצות- ליזו כהן 1 22/2/11.

קבלה עבור שני השיקים המקוריים שהוצאו- ליזו כהן 2 22/2/11.

צילום של החשבונית שכולל צילום של שני השיקים המקוריים אחד מהחשבון הפרטי של אוחיון, והשני מחשבון הסיעה- מסומן ליזו כהן 3 22/2/11.

צילום של החשבונית בצירוף צילום השיק מהחשבון הפרטי בסך של 40,000 ₪, ושיק נוסף מהחשבון הפרטי, אשר החליף את השיק מחשבון הסיעה- ליזו כהן 4 22/2/11.

במסגרת בקשה להשלמת חקירה, נמסרו הדברים הבאים:

• **הודעתו של פנחס מיום 23/6/11:**

בחודש יוני בשנת 2008, פנה אוחיון פנה לפנחס ובקש ממנו שישוחח עם אחיו, סמי ביטון, באשר לתרומה לקמפיין של אוחיון. פנחס פנה לסמי אשר הציע תרומת שלטים לטובת הקמפיין. פנחס שוחח עם אוחיון ועדכנו, כי פנחס וסמי יוכלו לתרום שלטים לקמפיין. אוחיון התלהב ואמר לפנחס שכאשר סמי יגיע לארץ הוא מעוניין להיפגש עימו.

לאחר כשבועיים סמי הגיע לארץ ופנחס עדכן את אוחיון. אוחיון בקש שהם יפגשו יחד במשרדו של צור חכמון בקרית מטלון. פנחס וסמי הגיעו למשרדו של צור. אוחיון ודני סוויסה כבר חיכו להם בכניסה למשרד. זה היה במהלך חודש יולי בשנת 2008. בפגישה שוחחו על הלוגיסטיקה של הבאת השלטים, על תכני השלטים וכו', במהלך הפגישה הצטרף צור חכמון.

בסוף הפגישה, הגיעו למסקנה שלא כדאי לייבא את השלטים מאחר והזמן קצר וייצור וייבוא השלטים לוקח זמן. סמי העלה רעיון חלופי, ייבוא חולצות ותיקים לקמפיין. אוחיון החליט שהוא רוצה חולצות. סמי אמר שיתרום 10,000 חולצות ובקש מאוחיון את הלוגו של החולצה. צור אמר לפנחס להיות בקשר עם עובד שלו בשם שרון אשר יכין את הלוגו.

שרון שלח לפנחס בפקס נוסח לכיתוב על החולצה. פנחס הציג זאת לאוחיון, וזה האחרון, לא אהב את הנוסח ואמר שיגיע וישוחח עם צור חכמון. אוחיון שוחח עם חכמון, פנחס עמד בקשר טלפוני עם שרון ואמר לו שהוא צריך לקבל בדחיפות את הלוגו על דיסק ע"מ שישלח זאת לחו"ל. שרון שלח לפנחס מייל ביום 4/8/08 עם הסקיצות של החולצות (מסומן ליאור בר חן 4 23/6/11) בתחתית החולצה יש כיתוב שהיא הפרסום של חכמון. פנחס הציג לאוחיון את הסקיצה, אוחיון אשרה. פנחס אמר לאוחיון שלא צריך לשים את הפרסום של צור חכמון שהרי הוא לא עשה את החולצות, ואוחיון הסכים. פנחס העביר את הקבצים שקיבל משרון לאחיו סמי במייל וציין, כי יש להשמיט את הכיתוב שבתחתית החולצה. ביום 26.8.08 שלח סמי מייל עם צילום של החולצות, ללא הכיתוב האמור. המייל ששלח סמי מסומן ליאור בר חן 5 23/6/11. פנחס אישר לסמי לשלוח את החולצות. בסביבות חודש ספטמבר 2008, יובאו החולצות לארץ באמצעות היבואן דוד רובין. התשלום לרובין בוצע לאחר הבחירות. אוחיון מסר לפנחס שני שיקים: פרטי ושל הסיעה בסכום כולל של 60,000 ₪. פנחס העביר את השיקים לרובין וקיבל ממנו חשבונית אותה העביר לאוחיון. כאן הסתיימה ההתנהלות הכספית מצידו של פנחס.

דוד רובין לא החזיר לפנחס וסמי כסף במזומן או באמצעי אחר. החולצות לא עלו 6 ש"ח כפי שמופיע בחשבונית אלא כמעט כפול. סמי שילם חלק מהתשלום ליצרן בחו"ל ויתרת התשלום ע"ס 60,000 ₪ שולמה לדוד רובין. כפי שמסר בהודעותיו הקודמות, קיבל 60,000 ₪ במזומן מסמי, אז, ניגש לביתו של אוחיון והעביר לו 50,000 ₪ במזומן. בחלוף מס' שבועות, אוחיון הגיע לבקר את פנחס לאחר ניתוח, ובאותו המועד העביר לו פנחס 10,000 ₪ נוספים.

בנוגע לתרומת החולצות לבוסו- החולצות של בוסו הגיעו כשבועיים לפני החולצות של אוחיון. רובין העביר את החולצות ישירות לקמפיין של בוסו. פנחס מסר לבוסו במשרד בעיריה, יומיים לאחר הבחירות מעטפה בה הונחו 12,000 ₪. פנחס מסר לבוסו את תעודת המשלוח של רובין ובקש ממנו שיתן לו שיק של ש"ס בסך 12,000 ₪ ע"מ שיוכל להעבירו לדוד רובין.

• הודעתו של אוחיון מיום 02.08.11:

פנחס התחייב להביא סכום של 60,000 ₪, עבור רכישת החולצות לקמפיין. בשל התחייבותו של פנחס, אוחיון שילם בשיקים אישיים שלו 60,000 ש"ח. לבסוף, פנחס מסר לאוחיון 40,000 ש"ח, אינו זוכר האם העברה התרחשה בביתו של אוחיון או בביתו של פנחס. אינו זוכר האם הכסף שולם במזומן, ייתכן בשיקים וייתכן במזומן.

חושב שקיבל החזר כספי מהסיעה בעבור רכישת החולצות. יודע שהסיעה אינה חייבת לו כסף בנושא הזה של החולצות.

לזכותו של פנחס מציין, כי האחרון לא בקש כלום בעבור מימון החולצות, הטיסות והחופשה באילת. כל בקשה של פנחס הנוגעת לנכסיו ולזירוז הטיפול, עשה בשמחה ולא קישר זאת לשום מתן מצידו של פנחס.

• הודעתו של צור חכמון:

בשנת 2008 עובר לבחירות המקומיות עבד עם 17 מועמדים. אינו זוכר את הפגישה שהתקיימה במשרדו בה נכחו אוחיון, דני סוויסה, פנחס וסמי. אינו זוכר פגישה בה נכחו אוחיון וסוויסה.

אינו זוכר גם פגישה שבה נכחו פנחס וסמי ביטון. אולי אם יראה את הפנים של פנחס ביטון יזכר. בעקבות החקירה חיפש עם עובדיו תיעוד ביחס לפגישה הנ"ל, אך לא מצא. אם המדובר בפגישה אקראית, הרי שהפגישה אינה מתועדת ביומנים. די שהפגישה תואמה ישירות מולו בכדי שהיא לא תופיע ביומנים.

בהנחה שביטון בחר לתרום שלטים או חולצות לקמפיין של אוחיון, הרי שתרומה זו הינה בניגוד לאינטרס הכלכלי של הנ"ל. אין סיבה שהוא ישתתף בפגישה כזו וישתף פעולה עם גורם תורם. אינו מקבל שכר בעבור השירותים אלא מהמעמלות הנובעות מרכישת מוצרי הפרסום. ייתכן שחולצות שהנ"ל עיצב לקמפיין כללו את הכיתוב: WWW.CAN4U.CO.IL. מדובר בכתובת אינטרנט שנרכשה ע"י הנ"ל לטובת הקמפיין של אוחיון. אם נתרמו חולצות לקמפיין של אוחיון הגם שיש לאוחיון הסכם ייצוג בלעדי מול סיעת "פ", הרי שזה תיחמון מגעיל. אינו יודע מי תרם את החולצות לקמפיין של אוחיון. אינו יודע על תרומת החולצות.

במשרדו עבד שרון צפרי בתפקיד עוזר תקציבאי. לשרון לא היה קשר לעיצוב הלוגו לקמפיין של אוחיון. אין לו מושג בעיצוב. היה לו קשר ישיר עם הספק הישראלי לרכישת החולצות.

החוקר מציג לנ"ל את המסמך המסומן ליאור בר חן 4/23/11- מדובר בהודעת דואר אלקטרוני הממוענת לפנחס ונושאת את הכותרת: "חולצה איציק אוחיון". זהו מייל ששלח שרון לפנחס ביום 4/8/08 ובו סקיצות של חולצות הנושאות לוגו שעוצב במשרדו של הנ"ל- הנ"ל משיב כי אין לו הסבר לכך. אינו זוכר מדוע שרון שלח את המייל לפנחס. ייתכן שמישהו מהקמפיין של אוחיון ביקש משרון לשלוח את הגרפיקה, ושרון, בהיסח הדעת, שלח. עם זאת, זה לא נראה סביר מאחר ומדובר בנוק כספי למשרד. ביחס לתאריך שמצויין במייל, יש לבחון אותו מול התאריכים שבהם הנ"ל סיפק את החולצות לאוחיון שכן ייתכן שלאחר ההדפסה היה מי שביקש את הלוגו לצורכי מצגת או אינטרנט.

החוקר קורא לנ"ל חלק מהודעתו של פנחס לפיו צור הורה לו להיות בקשר עם שרון אשר יכין את הלוגו. שרון בתחילה שלח לפנחס נוסח לכיתוב עם החולצה. אוחיון לא אהב את הניסוח ואמר שישוחח עם צור. לאחר השיחה בין הצדדים, פנחס היה בקשר טלפוני עם שרון ואמר לו כי הוא זקוק בדחיפות ללוגו ע"מ להעבירו לחו"ל. שרון שלח לפנחס מייל ב-4/8/08 ובו הסקיצות של החולצות. הנ"ל טוען כי לא שוחח עם פנחס ביטון ולא הפנה אותו לשרון. פנחס משתמש בשפה מקצועית שאינה נכונה.

החוקר מציג לנ"ל את החולצה המסומנת אוהד גניס 1/28/11. מדובר בגרפיקה שנגנבה ממנו. הצבעים אינם צבעי הקמפיין. הצבע בפתק "פ" שעוצב במשרדו היה בצבע אפור, ואילו בחולצה המוצגת הינו לבן, כן הלוגו בגב החולצה אינו בקנה המידה של החולצות שעוצבו במשרדו. עד עכשיו אינו מבין כיצד פנחס הצליח להוציא את הגרפיקה ממשרדו של הנ"ל.

מוצגים:

- לוגו חולצות הבחירות שנשלח במייל – מסומן ליאור בר חן 7/25.11.10.
- מייל ששלח סמי ביטון לפנחס ובו הלוגו של החולצות- מסומן ליאור בר חן 8/25.11.10.
- חשבונית וקבלה מאת דוד רובין. החשבונית הינה בעבור 10,000 חולצות טריקו. הסכום לתשלום: 60,000 ₪. – מסומן ליאור בר חן 9/25.11.10.
- חשבונית וקבלה מאת דוד רובין. החשבונית הינה בעבור מפלגת ש"ס בגין הזמנת 2000 חולצות. סכום לתשלום 12,000 ₪ "ח. – מסומן ליאור בר חן 11/25.11.10.
- חשבונית מס' 3080- מסומן יוני זנתי 1/8.2.11. (מצורף להודעתו של דוד רובין).
- קבלה מס' 1708- מסומן יוני זנתי 2/8.2.11.

- חשבונית מס' 3079- מסומן יוני זנתי 3 8.2.11.
- קבלה מס' 1879- מסומן יוני זנתי 4 8.2.11.
- חשבונית מס' 32114 מיום 28/9/08 בקשר להדפסה ורכישה של 500 חולצות- מסומן יוני זנתי 1 13/2/11.
- חשבונית מס' 32115 מיום 28/9/08 בקשר להדפסה ורכישה של 150 חולצות טריקו מבוגר- מסומן יוני זנתי 2 13/2/11.
- חשבונית מס' 32120 מיום 28/9/08 שהוזמנו 3 שעות מאוחר יותר בקשר להדפסה ורכישה של 350 חולצות- מסומן יוני זנתי 3 13/2/11.
- חשבונית מס' 32135 מיום 2/10/08 בקשר להדפסה ורכישה של 200 חולצות- מסומן יוני זנתי 4 13/2/11.
- חשבונית מס' 126667 מיום 19/10/08 בקשר להדפסה ורכישה של 300 חולצות- מסומן יוני זנתי 5 13/2/11.
- חשבונית מס' 1533 מיום 9/11/08 בקשר להדפסה ורכישה של 200 חולצות- מסומן יוני זנתי 6 13/2/11.
- חשבונית מס בגין אספקת חולצות- ליזו כהן 1 22/2/11.
- קבלה עבור שני השיקים המקוריים שהוצאו- ליזו כהן 2 22/2/11.
- צילום של החשבונית שכולל צילום של שני השיקים המקוריים אחד מהחשבון הפרטי ואחד מחשבון הסיעה- מסומן ליזו כהן 3 22/2/11.
- צילום של החשבונית בצירוף צילום השיק מהחשבון הפרטי בסך של 40,000 ₪, ושיק נוסף מהחשבון הפרטי, אשר החליף את השיק מחשבון הסיעה- ליזו כהן 4 22/2/11.
- ספח שיק בו מצויין, כי שיק מס' 10465 בסך 10000 ₪ שולם לפקודת באר משה ביום 30.09.09. –אוהד גניס 23/2/11.
- העתק מתדפיס הפעולות בחשבון החברה, בו מופיע חיוב החשבון בסך 10,000 ₪ ביום 30/9/09- אוהד גניס 2 23/2/11.

תמצית הראיות בפרשה זו:

הראיות ביחס לאוחיון:

1. הודעתו המפורטת של עד המדינה פנחס.
2. הודעתו של עד המדינה סמי, אשר, בין היתר, מחזקת את דבריו של פנחס.
3. מייל ששלח פנחס לסמי ובו לוגו החולצות.
4. הודעתו של רואה החשבון של המפלגה, ערן יארק, אשר מהווה חיזוק לגרסתו של פנחס.
5. הודעתה של דבורה ביטון, אשתו של פנחס, אשר מאשרת את העברת המעטפה לאוחיון, בעת שהגיע לביתם לביקור.
6. אוחיון מודה כי נפגש עם פנחס בביתו וקיבל ממנו 40,000 ₪ במזומן. פנחס מסר לו הסכום מרצונו החופשי.
7. מייל שנשלח משרדו של הפרסומאי, צור חכמון, לפנחס.

8. עדותו של ספק החולצות דוד רובין, אשר מחזק את עדותו של פנחס שכן מאשר שאיש הקשר היחיד היה פנחס.

הראיות ביחס לבוסו :

1. הודעתו המפורטת של עד המדינה פנחס.
2. הודעתו של עד המדינה סמי.
3. בוסו מאשר כי פנחס ייבא עבור מפלגתו את החולצות שכן השיגם לו במחיר סביר.

כמפורט לעיל בהרחבה, מעדותו של סמי עולה כי בוסו אמר לו כי עמל קשה על מינוי של אחיו שמעון כיו"ר המועצה הדתית. בוסו מסר כי עליו לתרום תרומה נוספת. סמי טוען כי הנפיק שיק לעמותת "באר משה" שאת שמה מסר לו בוסו. הרב של העמותה, הרב פיג'ו, מאשר שקיבל תרומה מסמי, אך ללא כל קשר לבוסו- לאור האמור בעניין תרומה זו, המלצתנו היא להימנע מלכלול אישום זה בכתב האישום.

פרשת מימון טיסות ונופש באילת לאוחיון ולבני משפחתו-

תמצית סיפור המעשה :

1. במהלך שנת 2009, פנה פנחס לאוחיון והציע לו כי יממן עבורו ועבור רעייתו שייט לאלסקה.
2. בשל ניתוח לו נזקק אוחיון, בוטל השייט המתוכנן, ובשל כך, הציע פנחס לאוחיון כי יממן עבורו נופש במלון "רויאל ביץ" באילת. אוחיון נאות להצעה.
3. בחודש יולי בשנת 2009, אוחיון עדכן את פנחס כי הוא עתיד לצאת לנופש במלון "קלאב הוטל" באילת, ופנחס הציע לאוחיון כי יממן את הטיסות לנופש זה.
4. ביום 30.07.09, נסע פנחס לשדה התעופה שדה דב, והזמין עבור אוחיון, רעייתו ובתו, כרטיסי טיסה לאילת, הלון ושוב, בעלות כוללת של 1,774 ₪.
5. במהלך חודש אוגוסט הזמין פנחס את הנופש במלון הרויאל ביץ לבניה"ז אוחיון, בעלות כוללת של 6,900 ₪.
6. עובר לנסיעתם של בניה"ז אוחיון, נפגש פנחס עם אוחיון במשרדו ומסר לו מעטפה ובה 6,900 ₪ במזומן, אותם קיבל מאחיו סמי.

התשתית הראייתית :

• הודעתו של פנחס ביטון מיום 20.09.10 :

ביום 06.08.09, בניה"ז אוחיון ובניה"ז ביטון היו אמורים לטוס יחד לשייט בקנדה. פנחס בצע את הזמנת הכרטיסים דרך סוכנות "לכיש טורס" באשדוד. הסוכנת אורה שעבדה בסוכנות "אופיר טורס" עברה סוכנות. לבסוף, השייט בוטל בשל ניתוח שעבר אוחיון. טיול השייט

היה אמור להיות טיול יקר שפנחס היה צריך לממן. פנחס עדכן את איציק אוחיון שהוא המממן, ואיציק ידע שהוא לא משלם עבור הטיול.

לאחר שהשייט בוטל ואוחיון עבר את הניתוח, פנחס הציע לו שישע לנפוש במלון הרויאל ביץ באילת, מלון שטרם נפש בו. אוחיון אמר לפנחס שיש לו נופש בקלאב הוטל 3 ימים, הוא יחזור מהנופש לחתונה ואז יטוס לרויאל ביץ למשך 4 ימים.

ביום 28.07.09, נסע פנחס יחד עם רעייתו לשדה דב, שילם במזומן עבור 3 כרטיסי טיסה לאילת לתקופה שבין 08.08.09-04.08.09, טיסה עבור הנופש בקלאב הוטל. הכרטיסים עבור: איציק אוחיון, רעייתו דליה וביתו רויטל. עת מסר פנחס את הכרטיסים לאוחיון, זה הודיעו שהוא שינה את תאריכי הנופש. למיטב זכרונו של פנחס, אוחיון היה צריך להיות באירוע (חתונה/בר מצווה) ביום 04.08.09. לנוכח שינוי הלו"ז של אוחיון, ביום 30.07.09, נסע פנחס בשנית לשדה דב ושילם 20 ₪ נוספים בעבור כל כרטיס. הכרטיסים נרכשו מחברת ארקיע, מסלול הנסיעה אילת – ת"א הלך וחזור. עלות הכרטיסים: 1774 ₪, מועדים: 04.08.09-08.08.09. גם במועד התשלום הנוסף בעבור הכרטיסים נכחה רעייתו של פנחס (בניגוד לדבריה). ואכן, איציק, רעייתו וביתו טסו לאילת ושבו ביום 08.08.09.

פנחס הזמין לאוחיון נופש במלון הרויאל ביץ בין התאריכים: 10-13.08.09. פנחס בצע את ההזמנה באמצעות אתי כהן שהינה ידידה שלהם שעובדת במלון. אתי יצאה עם בנו של פנחס במשך 4 שנים, והם נותרו מיודדים עד היום. ברשות פנחס המסמכים שנוגעים להזמנת כרטיסי הטיסה והשהות במלון, כן פנחס מחזיק בידו הקלטה של אתי המאשרת את פרטי ההזמנה. אתי אמרה שהשהות במלון תעלה 6,900 ₪, סכום זה כולל את הטיסות. פנחס הלך למשרדו של אוחיון ומסר לו מעטפה בסך של 6,900 ₪ בכדי שהוא ישלם על הנופש במלון, אוחיון הכניס את המעטפה למגירה שבשולחן. אוחיון התקשר לפנחס מהנופש וביקש לקצר את השהות ביום אחד, כן בקש את הטלפון של אתי. פנחס שוחח עם אתי, אשר דאגה לכך שלא יחייבו את אוחיון בגין קיצור השהות. אוחיון שילם סכום של 5,187 ₪ ולא החזיר לפנחס את הפרש שנתר. פנחס קיבל את ה-6900 ₪ מאחיו סמי.

בהודעתו מיום 25.11.10 מוסר פנחס כדלקמן:

באשר לשייט שהיו אמורים בניה"ז אוחיון לעשות- אוחיון כל הזמן אמר שהוא רוצה לעשות קרוז באלסקה. פנחס מסר לאוחיון חוברת על קרוז באלסקה- מוסמנת ליאור בר חן 14 25.11.10. אוחיון בקש מפנחס שיארגן לו את הנסיעה הזו למועדים: 09.08.03- 09.08.21, וכן בקש מימון הטיול. פנחס תכנן את השייט עם אוחיון אשר כלל גם טיול בוונקובר. פנחס לקח הצעת מחיר מאורה שעברה בינתיים לעבוד בסוכנות "לכיש טורס" באשדוד. אורה ביצעה הזמנת כרטיסי טיסה ליעדים: ת"א- ניו יורק, ניו-יורק-וונקובר. פנחס החל לברר עלויות בעבור השייט והמלוונות. הטיול היה אמור לעלות כ-10,000\$ בעבור בניה"ז אוחיון, ופנחס היה אמור לממנו. מוסר אסופת מסמכים הכוללים: הצעות מחיר, תוכנית טיול בכתב ידו של פנחס, התוכנית נערכה יחד עם אוחיון- מסומנים ליאור בר חן 15 25.11.10.

בשל העובדה שאוחיון עבר ניתוח בקע, הטיסות בוטלו והטיול נדחה.

הסיבה לכך שפנחס מממן לאוחיון את הטיול היא מאחר ופנחס רצה שאוחיון שישיע לו בתוכניות הבניה שלו בנכס אשר נמצא ברחוב שפרינצק 13, נכס ובו 22 יחידות דיור. התוכנית הקשורה לנכס זו, אושרה בועדה המקומית וכעת "תקועה" לאישור בועדה המחוזית. פנחס ידע שאוחיון קידם את התוכנית של נכס זה. פנחס דאג לצאת משיבות הועדה לאור היכרותו עם

אוחיון, אך דאג להנחות את בוסו שידאג לקידום התוכנית. כמו כן, באותה התקופה בה ארגן פנחס את השיט של אוחיון, אחיו הרב שמעון רצה להתמנות ליו"ר המועצה הדתית מטעם סיעתו של אוחיון, אשר הבטיח את המינוי זה עובר לבחירות.

הרב שמעון באותה תקופה התגורר באשדוד, פנחס סיכם עם אוחיון את נושא המינוי של אחיו ליו"ר המועצה הדתית. אוחיון בקש מפנחס שינחה את אחיו לשנות את כתובת מגוריו מאשדוד לפ"ת לפני הבחירות, ע"מ שיוכל להתמודד. ואכן, אוחיון קיים את הבטחתו ומינה את הרב שמעון להיות יו"ר המועצה הדתית. פנחס מוסר הסכם של אוחיון עם סיעות מפד"ל וש"ס, בהסכם זה נקבע כי שמעון ביטון ימונה ליו"ר המועצה הדתית- מסומן ליאור בר חן 16.11.10.25.

פנחס היה בלשכתו של אוחיון מס' ימים עובר לבחירת יו"ר המועצה הדתית, אוחיון הציג לפנחס את ההסכם האמור ואמר שהוא יעמוד בהבטחתו וידאג לשכנע את ש"ס ומפד"ל לחתום על ההסכם. ואכן, בבחירות, הרב שמעון מונה פה אחד.

כאמור, בשל ניתוח שעבר אוחיון בוטל השייט. פנחס פנה לאוחיון והציע לו שיסע לרויאל ביץ באילת, על חשבונו של פנחס.

פנחס יצר קשר עם אתי שעובדת ברשת המלונות, וזו מסרה לו הצעה בעבור 4 לילות בסכום של ₪6900. הצעה זו כללה טיסות לבניה"ז לתאריכים: 10.08.09-14.08.09 (תאריכים שונים מהתאריכים שציין בהודעה מיום 20.09.10). פנחס ניגש ללשכתו של אוחיון, וזה מסר לו שהתאריכים מתאימים לו. פנחס התקשר לאתי וסגר את העסקה. פנחס ניגש שוב לאוחיון ומסר לו מעטפה בה הונחו 6,900 ₪ במזומן, כסף שקיבל פנחס מאחיו סמי. אוחיון שאל "כל כך יקר רויאל ביץ?" ופנחס עדיין כי סכום זה כולל גם טיסות. ביום השני לשהיה של אוחיון במלון, אוחיון יצר קשר עם פנחס ואמר שהוא רוצה לבטל את היום האחרון ובקש מפנחס שיסוחח עם אתי ע"מ שלא תהיינה בעיות עם הביטול. פנחס אמר לאוחיון לשוחח ישירות עם אתי (בניגוד למה שמסר בהודעתו מיום 20.09.10) ומסר לו את הטלפון שלה. אוחיון שוחח עם אתי, היא ביטלה את התשלום בעבור היום האחרון, ואמרה לו שישלם רק 5,187 ₪. פנחס בקש מאתי שתעביר לו את הקבלה. פנחס מעביר את הקבלה- מסומנת ליאור בר חן 17.11.10.25. פנחס מעולם לא קיבל החזר כספי מאוחיון.

עובר לשהייה של בניה"ז אוחיון במלון הרויאל ביץ, שהו בניה"ז אוחיון וביתם רויטל בסוויטה המשפחתית במלון קלאב הוטל באילת. פנחס מימן את הטיסה של בניה"ז והבת. פנחס מוסר הזמנת טיסה שפנחס ביצע בשדה דב – מסומנת ליאור בר חן 18.11.10.25. פנחס נסע לשדה דב יחד עם אשתו והם הזמינו טיסה לדליה ולבת רויטל טיסה ליום 04.08.09, ולאוחיון טיסה ליום 05.08.09, חזרה לשלושתם ביום 08.08.09. פנחס שילם 1,774 ₪ בעבור הטיסות.

פנחס הקליט שיחה שביצע עם אתי ממלון הרויאל ביץ, בנוגע לטיסה של אוחיון ומשפחתו. השיחה בוצעה בחודשים האחרונים. פנחס רצה לבדוק עימה האם היא זוכרת בדיוק כמה עלתה השהייה של אוחיון במלון, לרבות הטיסות. כן, בקש מאתי שתעביר לו את החשבונית ששולמה ע"י אוחיון, וכך פעלה אתי. פנחס יצר קשר עם אתי ושוחח עימה דרך הדיבורית שברכבו, והקליט את השיחה באמצעות מכשיר הקלטה שברשותו. העביר את קלטת השמע לתיקייה בשם: "אתי מלון רויאל ביץ". פנחס מוסר לחוקר את הדיסק ע"מ שיעתיק ממנו את הקובץ.

הודעתו של סמי ביטון מיום 23/2/11:

בקיץ של שנת 2009, אינו זוכר מועד מדויק, סמי ישב עם פנחס ואוחיון במסעדה חדשה בקריית מטלון בפ"ת. במהלך הארוחה אוחיון אמר לסמי שהמועמד שלו ליו"ר המועצה הדתית בפ"ת

יהיה שמעון אחיו. אוחיון ציין כי הוא מחבב את שמעון שהציע את שמו ליו"ר המועצה. פנחס אמר שהוא ואוחיון מתכננים ביקור נוסף בקנדה. פנחס בקש שסמי ידאג לכל הסידורים והעלויות של הביקור, סמי נתן הסכמתו וברך אותם שיבואו. בחלוף מס' חודשים, עת שהה סמי בישראל פנחס אמר לסמי שאוחיון לא יוכל להגיע לקנדה בשל מחלה, אינו זוכר האם פנחס אמר שזו מחלה של אוחיון או של רעייתו דליה. פנחס אמר שבמקום ביקור בקנדה החליט לממן לאוחיון נופש לאילת. סמי שאל את פנחס מה העלות, פנחס השיבו כי מדובר בסך של 6900 ₪. סמי נתן לפנחס סכום זה במזומן. מעבר לכך אינו יודע, אפילו לא יודע באיזה מלון שהה אוחיון.

• **גרסתו של אוחיון לפרשה זו-**

הודעתו מיום 08.02.11:

אוחיון הינו בעלים של 3 יחידות נופש במלון קלאב הוטל. רכש את היחידות מכספו. לפני כשנתיים פנה אליו פנחס והציע לו שבניה"ז אוחיון יסעו יחד עם פנחס ורעייתו למלון הרויאל ביץ. ארבעתם הגיעו למלון. באותו שבוע של הנופש, אוחיון הוזמן פעמיים למשרד הפנים ולכן נאלץ לקצר את חופשתו.

הוזמן לאירוח במלון ע"י פנחס. התארח מבלי ששילם. אינו יודע האם פנחס קיבל את החדרים בתרומה או בדרך אחרת. לא שילם ולא יודע באיזה צורה פנחס קיבל את הנופשון הזה. פעם אחת בלבד נפש במלון הרויאל ביץ. שהה שם יומיים. אוחיון ורעייתו היו אמורים להיות 4 ימים במלון, אך נאלצו לקטוע את חופשתם בשל הזמנה של אוחיון למשרד הפנים. פנחס הוא אב בית באולם ספורט. פנחס רצה להתרברב בכך שהוא הזמין את אוחיון על חשבון "בכדי שיוכל להחזיק אותי בביצים". אוחיון לא יודע האם פיני בעצמו שילם למלון, לפתע אוחיון נזכר ששילם על חלק מהימים.

(לא מעמתים אותו עם גרסתו של אוחיון לגבי קידום הנכס בשפרינצק ומינוי של הרב שמעון).

• **גרסתה של דליה אוחיון, אשת ראש העיר אוחיון, לפרשה זו:**

הודעתה מיום 08.02.11:

סבלה מדלקת פרקים ולכן אסור היה לה לשהות במקום קר. בעלה עבר ניתוח לפני כמה חודשים. פנחס הציע לבעלה לעשות איתו שייט לפני כמה שנים, הם סירבו. פנחס הציע להם לפני שנתיים-שלוש לצאת עימו לשייט, אינה זוכרת לאן. דליה התנגדה ותמיד אמרה לבעלה שפנחס אינו אמין. אפילו הביא פרוספקט לשייט והיא התנגדה. יש להם שלוש יחידות נופש בקלאב הוטל.

לא זוכרת שנסעה באוגוסט 2009 עם בעלה וביתה למלון קלאב הוטל. אינה זוכרת באופן ספציפי כיצד הגיעו לנופש הזה. בשנים האחרונות, הם טסים. אם נשארתי הרבה זמן ברכב, אינה יכולה לעמוד אח"כ בשל בעיית הפרקים.

אינה יודעת מי הזמין את הטיסה לנסיעה הזו. לא טיפלה בזה. גם אם מישהו מצא דיל יותר זול ושילם, בעלה החזיר לו "הוא לא יתלכך בשביל טיסה".

זוכרת כי אחרי הקלאב הוטל, שהו במלון הרויאל ביץ באילת. מטרת הנסיעה הייתה לנפוש. אינה יודעת מי הזמין את השהייה למלון. גם אם מישהו שילם ומצא דיל יותר, בעלה החזיר לו. אין מצב שבעלה לא ישלם.

אינה יודעת מי שילם ובאיזה אופן שולם הנופש ברויאל ביץ.

בעלה ישיר אך תמים. בעלה לא יפול בידיים של אף אחד בגלל טיסה.

אינה זוכרת כמה זמן שהו במלון רויאל ביץ.

אינה זוכרת אם קיצרו את שהייתם במלון.

אינה יודעת אם קיבלו החזר בשל קיצור השהות.

ביום 01/03/11 נחקר אוחיון על פרשה זו ומסר כדלקמן:

מציין כי לא זכר את האירוע בחקירותיו הקודמות. עת הגיע לבית, אשתו דליה מסרה לו שהיא שוחחה עם החוקרת וזו מסרה לה "ששולם על מה שהיה ברויאל ביץ". מסר בחקירותיו הקודמות, כי קיצר את שהותו במלון באמצע, לא הייתה לו ברירה.

מאשר כי פנחס הזמין אותו ואת רעייתו לנופש של הארבעה ימים במלון. הם קיצרו את הנופש.

אינו זוכר כיצד הגיעו לאילת. זה לא חשוב אם הם טסו או נסעו במכונית.

אינו זוכר האם השהות שולמה ע"י פנחס. אינו רואה בכך שום עניין. העוגמת נפש היחידה שהייתה לו זה שהוא נאלץ לקצר את החופשה מכיוון שהוזמן לפגישה אצל שר הפנים אלי ישי בנושא תוכנית הירקונים.

החוקר מציין בפניו, כי מחומר החקירה עולה שפנחס מסר לו 6900 ₪, עבור חבילת הנופש במלון שכללה גם טיסות – אוחיון משיב כי נגרמה לו עוגמת נפש כפולה ומכופלת. ייתכן שפנחס שילם בעבורם. אם אתם אומרים שפנחס לא שילם במלון אלא מסר לאוחיון כסף במזומן, ואוחיון שילם בעבור השהות במלון, אוחיון משיב כי הדבר יכול להיות. כל העניין לא משמעותי בעבורו ואינו זוכר במדויק. יכול להיות שפנחס שילם.

מאשר כי בשבוע שלפני השהות ברויאל היה באילת יחד עם רעייתו ובתו רויטל. בקלאב הוטל לכל אחד יש את השבוע שלו, יש לו בקלאב 3 יחידות ומגיעים לשם בתקופות במהלך השנה. אינו משלם על הקלאב הוטל אלא רק על החלק השבועי. אינו זוכר שהיה שבוע אחר שבוע באילת. למרות שיש לו שלוש יחידות בקלאב הוטל, אין כמעט שבוע שהוא מצליח לממש עם בני משפחתו, ואם הוא מגיע לאילת, הוא נשאר יומיים/שלושה, בגלל עומס העבודה שלו.

החוקר מציין בפניו, כי הנסיעות לקלאב הוטל גם שולמו ע"י פנחס- אוחיון משיב כי הטיסות האלה דווקא שולמו ע"י ביתו רויטל. ביתו מזמינה להם את הטיסות כל הזמן.

• **הודעתה של אתי מזרחי מיום 24/2/11:**

בחודש אוגוסט בשנת 2009 הייתה נציגת מכירות בכירה של רשת ישרוטל. פנחס התקשר אליה ואמר שהוא צריך להזמין חדר לראש העיר אוחיון. אינה זוכרת תאריכים מדויקים, אך עפ"י החשבונית מהמחשב שהיא מציגה ומסומנת מ.א. 1. 24/2/11, רואה כי הנופש היה בין התאריכים 10-13/08/09. אתי ביצעה את ההזמנה ושלחה מייל לקבלה המעדכן כי ראש עיר מגיע ובדיקה האם ניתן לשדרג לו לחדר טוב. אתי קיבלה אישור שאוחיון יאכל במסעדה VIP. החבילה כללה טיסות חושבת שמדובר בחופשה שקוצרה, אינה בטוחה.

יצאה עם הבן של פנחס במשך 5 שנים.

בד"כ כאשר אורח מזמין חופשה, התשלום מתבצע ביום שבו הוא מגיע למלון. בד"כ במוקד לוקחים מס' כרטיס אשראי לביטחון. מאחר והנ"ל מכירה את פנחס לא עשתה פעולה זו.

בפירוט ההזמנה והחשבונית שהוצגה רשום מס' כרטיס אשראי, אינה יודעת מי בעל הכרטיס.

עפ"י כרטיסי הטיסה שהזמינה אוחיון היה עם אשתו בלבד.

אינה יודעת למה פנחס הזמין החופשה. יודעת שפנחס מכיר את אוחיון, לא העמיקה בנושא.

אינה יודעת אם פנחס הזמין חופשה גם בעבור אחרים. דרך פנחס לא ביצעה הזמנה בעבור אף אחד, למעט בקשתו לביצוע הזמנה עבור ראש העיר.

מקובל שמזמינים עבור אחרים. אינה יודעת מי שילם על ההזמנה.

לא ידוע לה על הקשר שבין פנחס לאוחיון. (חסרים הנספחים של ההודעה)*

• **גרסתה של דבורה ביטון לפרשה :**

הודעה מיום 28/2/11 :

זוכרת שבתקופת הקיץ של שנת 2009, פנחס התקשר אליה ובקש שתבוא עימו לקנות כרטיסי טיסה לאוחיון. פנחס אסף אותה מהבית והם נסעו לשדה דב. למיטב זכרונה, ניגשו לאשנב של חברת ארקיע ופנחס בקש לרכוש שלושה כרטיסים לאילת, הלוך ושוב. הפקידים ביקשה תעודת זהות של הטסים. לפנחס הייתה תעודת הזהות של בנייה"ז אוחיון, אך לא הייתה לו התעודה של הבת. פנחס התקשר לאוחיון ובקש את תעודת הזהות של הבת, אוחיון השאיר את פנחס על הקו ערך בירור ומסר לפנחס את מס' תעודת הזהות שלה. הפקידה אמרה לפנחס את הסכום ופנחס שילם במזומן. ביום המחרת, הבינה מפנחס שאוחיון פנה אליו ואמר שצריך לשנות את תאריך הטיסה שלו. פנחס נסע שוב לשדה דב ושינה את התאריך לכרטיס הטיסה של אוחיון. דבורה לא הצטרפה לפנחס לנסיעה זו. זוכרת שפנחס בקש ממנה, אך היא לא יכלה. (בניגוד לגרסתו של פנחס).

מאשרת כי נכחה בסיטואציה בה פנחס העביר כסף לאוחיון. פנחס עבר ניתוח במפרק הירך בדצמבר בשנת 2008. פנחס אושפז 10 ימים, ולאחר מכן נח תקופה בבית. לאחר שבוע וחצי מעת שפנחס שב הבייתה, אוחיון התקשר אליו ואמר שהוא מגיע לביקור. דבורה ראתה שאוחיון ופנחס משוחחים, לא נכנסה לשיחה. בשלב מסויים, פנחס קם ונעזר בהליכון, ניגש לחדר השינה שלו, יצא עם מעטפה וחזר לסלון ומסר לאוחיון את המעטפה. אוחיון הכניס המעטפה לגיקט שלו והחל לדבר על כך שהסיעה שלו בחובות. כשאוחיון סיים הביקור, דבורה שאלה את פנחס מה היה במעטפה, פנחס השיבה כי נתן לאוחיון 10,000 ₪ שהיה צריך לתת לו. דבורה שאלה את פנחס האם לאוחיון אין בושה לבוא כשהוא מצוי על הליכון, פנחס אמר לה שלאוחיון אין בושה. ראתה שפנחס מוסר מעטפה לאוחיון. פנחס לא הסביר לה מדוע מוסר. לאחר המסירה שוחחה עם פנחס שעדכן אותה כי כבר העביר 50,000 ₪ לאוחיון. לא שאלה מדוע, לא נכנסה לזה, זה היה שיקול של פנחס.

• **גרסתה של רויטל אוחיון :**

הודעה מיום 2/3/11 :

מאשרת כי בעבר נסעה עם הוריה לאילת. להוריה יש מס' יחידות נופש באילת. לאחרונה לא נסעה למלון, אך לפני 6-7 שנים נסעה למלון עם הוריה. קנתה מס' פעמים כרטיסי טיסה להוריה לאילת. אמה הייתה מוסרת לה את תאריך החופשה, והיא באמצעות האינטרנט הייתה בודקת את התאריכים בחברות התעופה השונות ומבצעת הזמנה לפי המחיר הטוב ביותר. שילמה באמצעות כרטיסי אשראי של הוריה או בכרטיס שלה, באמצעות עסקה טלפונית. מעולם לא הגיעה למשרדי ארקיע בכדי לרכוש כרטיסים. לא זוכרת האם בתאריכים 04/08/09-08/08/09 טסה לאילת עם הוריה. לא זכור לה שהייתה בקלאב הוטל בתקופה הזו.

אינה זוכרת האם שילמה עבור הטיסות לאילת של הוריה באוגוסט 2008.

החוקר מציג בפניה מסמך המסומן ליאור בר חן 18 25/11/10- מדובר בהזמנה של כרטיסי טיסה הלוך וחזור לאילת בתאריכים האמורים- הנ"ל משיבה כי אינה זוכרת את הנסיעה הזו, ומציינת כי המחיר בהזמנה הוא שערורייתי, היא מזמינה כרטיסי טיסה ב-150 ₪.

מוצגים:

- קבלה לבניה"ז אוחיון עבור השהות במלון רויאל ביץ בין התאריכים 10.08-13.08. הסכום לתשלום: 5187 ₪. מסומן ליאור בר חן 25.11.10 17.
- הזמנת טיסות לאילת בעבור בניה"ז אוחיון וביתם רויטל. הסכום לתשלום: 1774 ₪. – מסומן ליאור בר חן 25.11.10 18. מהזמנה זו למדים כי בוצע שינוי למועדי הטיסות של בניה"ז אוחיון וביתם רויטל.
- קבלות מארקיע: קבלה ראשונה עבור הזמנת טיסה לאילת לדליה ורויטל אוחיון ליום 4/8/08, תשלום במזומן בסך 280 ₪. קבלה שניה עבור הזמנת כריסה טיסה לאילת ליום 5/8/08. כרטיסים עבור בניה"ז אוחיון וביתם רויטל. הזמנת כרטיסי טיסה חזרה לת"א ליום 8/8/08. התשלום בוצע במזומן בסך של 1494 ₪.
- קבלה שהונפקה ע"י שרון מאור, מנהלת הקבלה במלון הרויאל ביץ- מסומנת מ.א.1 24/2/11. עפ"י הקבלה מועד ההגעה למלון: 10/8/09, מועד העזיבה: 13/08/09. עפ"י הקבלה שולם סכום של 2000 ₪ במזומן והיתרה, היינו, 3187 ₪ שולמה בכרטיס אשראי מסוג מאסטרקארד.
- זכ"ד ערוך ע"י מאיר ארנפלד מיום 24/2/11- עפ"י הקובץ במחשב שאינו ניתן להדפסה, הזמנתו של אוחיון שולמה באמצעות כרטיס מאסטר קארד שמספרו: 5326100350743237, תוקף 11/10. הכרטיס חויב בסך של 5187 ₪.

תמצית התשתית הראייתית בפרשה זו:

1. הודעתו המפורטת של עד המדינה פנחס.
2. הודעתו של סמי.
3. הודעתה של אתי מזרחי, אשר מחזקת את גרסתו של פנחס. מעידה כי פנחס פנה אליה לביצוע ההזמנה עבור אוחיון.
4. הודעתה של אשת עד המדינה פנחס, דבורה ביטון, אשר מחזקת את גרסתו של פנחס ביחס לרכישת הכרטיסים עבור משפחת אוחיון בשדה התעופה שדה דב.
5. הודאה של אוחיון כי הוזמן ע"י פנחס למלון. פנחס שילם.
6. אוחיון מאשר כי ייתכן שקיבל מפנחס כסף במזומן ואוחיון שילם במלון.
7. קבלה משדה התעופה שדה דב בעבור תשלום לשלוח כרטיסי טיסה לאילת עבור אוחיון, רעייתו ובתו.
8. הצעת מחיר לנסיעה לאלסקה.

פרשה רביעית: פרויקט וולפסון – הס, מאי 2009

תמצית סיפור המעשה:

1. במהלך שנת 2009, החלה חברת "אלון תבור", בבעלותו של סבן, בבניית בניין דירות. חלק מהדיירים המתגוררים בחלקות הסמוכות, הביעו התנגדותם לתוכנית הפרוייקט.
2. הבעלים סבן פנה לאדריכל דן מדר, על מנת שיפעל, בין היתר, להגדלת מספר יחידות הדיוור בפרוייקט. במידה וסבן יצליח "ביעדיו", יקבל תמורה כספית בסך של 60,000 ₪.
3. בין פנחס למדר קיימת היכרות מוקדמת. מדר ידע שפנחס מקורב עד מאוד לאוחיון, ולכן פנה אליו על מנת שיפעיל את קשריו לאישור תוכנית הפרוייקט. מדר הבהיר לפנחס, כי במידה והמבוקש יאושר בועדות, החברה תשלם סכום של 60,000 ₪.
4. פנחס ומדר סיכמו, כי פנחס ירתום את אוחיון ובוסו לקידום הפקוייקט, ובתמורה לכך יקבלו כספי שוחד.
5. פנחס נפגש עם אוחיון, עדכנו אודות ההצעה, ואוחיון נאות לסייע באישור הפרוייקט.
6. במטרה להוכיח את מידת רצינותם של פנחס ומדר, כל אחד מהצדדים, הוציא מכיסו סכום של 5,000 ₪. סכום זה הועבר לאוחיון, באמצעות פנחס.
7. במטרה לקדם את התוכניות, נפגש פנחס גם עם בוסו ועדכנו אודות ההצעה של דן מדר. פנחס הציע לבוסו שוחד כספי, בתמורה לפעילותו לקידום הפרוייקט. בוסו נענה להצעה.
8. תוכנית הפרוייקט אושרה הן על ידי הועדה המקומית והן על ידי הועדה המחוזית.
9. עם קבלת האישורים, נפגשו פנחס ומדר וחילקו "השלל" באופן הבא: פנחס-20,000, מדר-20,000, אוחיון-10,000, בוסו-10,000 ₪ נוספים ובוסו-10,000 ₪.
10. בהמשך, נפגש פנחס עם אוחיון ובוסו ומסר להם את הסכום הנ"ל, כפי שסוכם.

התשתית הראייתית:

• הודעתו של פנחס ביטון מיום 20.09.10:

בחודש מאי בשנת 2009 פנה לפנחס שכנו, דן מדר. מדר הוא אדריכל והוא אשר טיפל בנושא בית הכנסת של פנחס ברחוב שפרינצק 12 בעיר.

מדר יודע שפנחס מקורב לאוחיון, ולכן פנה לפנחס ועדכנו בנתונים הבאים:

ישנו בניין ברחוב הס -וולפסון שבו היזמים פנו לעירייה בבקשה לאישור של 13 יחידות דיוור, אך העירייה אישרה רק 12 יחידות ולכן הם נאלצו לערוך תיקונים לתוכנית, ולהוסיף חדרים בקומה החמישית. השכנים התנגדו לתיקוני התוכנית, קרי, לתוספת החדרים בקומה החמישית בטענה כי הרחבה זו חוסמת להם את האוויר.

היזמים הם החברה הקבלנית אלון תבור.

מדר הביא לפנחס את מסמך ההתנגדות בכדי להסביר לו את הבעיה ושאלו האם יוכל לשוחח עם אוחיון ועם בוסו בכדי שיאשרו את התוכנית, חרף התנגדות השכנים. מדר ציין בפני פנחס, כי היזמים מוכנים לשלם 60,000 ₪ במידה והוועדה תאשר את התוכנית, כן ציין שהיזמים מוכנים לשלם 100,000 ₪ נוספים במידה ובמהלך הבניה העירייה תאשר להם גם את בניית היחידה ה-13. פנחס ניגש לאוחיון וסיפר לו על הבעיה של היזמים בפרוייקט ועל ההצעה שקיבל. פנחס אמר לאוחיון, שניתן למעשה להוציא מהם "תרומה לסיעה". זו הלשון בה נהגו לדבר כאשר מדובר בתשלום של מזומנים. פנחס אמר לאוחיון שאפשר להוציא 20,000 ₪, אוחיון נתן ברכתו ואמר לפנחס "יאללה לדרך".

פנחס פנה למדר, ציין כי אינו מכיר את היזמים ולכן בקש ממדר שיערוך עימם הסכם על הסכום של ה-60,000 ₪, במידה והתוכנית תעבור בוועדה. מדר ציין בפני פנחס כי ערך הסכם עם היזמים, יש לו הסכם חתום ופנחס ומדר תכננו את חלוקת השלל כדלקמן: אוחיון יקבל 20,000 ₪, בוסו-10,000 ₪, פנחס-15,000 ₪ ומדר -15,000 ₪. הוחלט לתת לאוחיון מקדמה שתעיד על רצינות העניין. פנחס ומדר הוציאו כל אחד 5,000 ₪ מכיסו, ופנחס מסר לאוחיון 10,000 ₪. אשתו של פנחס הלכה לביתו של מדר וקיבלה מאשתו 5000 ₪. באותו היום שבו לקחה אשתו של פנחס את הסכום מאשתו של מדר, פנחס היה צריך ללכת לאוחיון שאמר לו להגיע בשעה 11:00. מדר ופנחס לא היו בבית, ולכן מדר אמר לפנחס שהוא יכול לגשת לבית לאשתו ולקחת את הכסף. פנחס התקשר לאשתו ובקש ממנה ללכת לביתו של מדר ולקחת את הכסף, וכך היה.

פנחס זוכר שבאותה תקופה אוחיון עבר ניתוח, זה היה ביוני 2009. פנחס פנה לאוחיון ועדכנו שיש לו מקדמה בנושא של פרוייקט הס-וולפסון. לאחר שאוחיון השתחרר מביה"ח, שוחח טלפונית עם פנחס ואמר לו להגיע אליו לבית בשעה 11:00, שעה שאף אחד לא יהיה אצלו. פנחס הגיע לביתו של אוחיון ומסר לו במזומן 10,000 ₪, ומסר לו כי כאשר הנושא יעבור בוועדה, הוא יקבל 10,000 ₪ נוספים.

מעורבותו של בוסו: הפרשייה הזו ארעה בתקופה שבה בוסו התמודד בבחירות "ל-יו"ר פורום הסגנים הארצי". פנחס עזר לבוסו במשרד, עדכן אותו שמחר צריכים לדון בהתנגדות בפרוייקט וולפסון, הציג בפניו את מסמך ההתנגדות ואמר שניתן להשיג תרומה של עשירייה, ובקש שלא תהיינה בעיות באישור התוכנית. בוסו אמר לפנחס שישוחח גם עם אוחיון, פנחס לא עדכן את בוסו שהם שוחחו כבר ביניהם.

ביום המחרת, התקיימה הוועדה. עובר לדיון בוועדה פנה לפנחס מוגמי יואל שהינו חבר קרוב של בוסו שגם נמצא במועצה הדתית. מוגמי בקש לשוחח עם פנחס ואמר לו שהוא שמע שהוא מטפל "בנושא של וולפסון". פנחס אמר למוגמי שאינו יודע במה מדובר, מוגמי הסביר שהיזמים חייבים לעוה"ד שמייצגת אותם סכום של 100,000 ₪, ואם לא ישלמו לה, הוא ידאג שהבקשה לא תעבור בוועדה. פנחס אמר למוגמי שאינו מכיר את היזמים, זרק לו שגיסו פנה אליו והוא לא מתערב בעניין בכלל. מיד לאחר השיחה עם מוגמי, פנחס נכנס לחדרו של בוסו ואמר לו בזו הלשון: "אני

רוצה לראות שאתה לא תעביר בוועדה את הנושא הזה, ולמה הלכת לספר למוגמי את כל העניין הזה. אם זה לא יעבור, זה בגלל שהיזמים חייבים לעורכת הדין שלהם כסף, וזה לא קשור לעניין שלנו". בוסו התנצל. פנחס עדכן כי כבר שוחח בעניין הפרוייקט עם אוחיון ואמר לבוסו "אני אתן תרומה שדיברנו, אל תדאג".

הבקשה אושרה בוועדה והועברה לאישור הוועדה המחוזית, גם שם הועלתה התנגדות. אוחיון אמר לפנחס שלא ידאג, שפרבר, עוה"ד של העירייה, מטפל בזה. התוכנית אושרה גם בוועדה המחוזית. לאחר האישור בוועדה המחוזית פנחס התקשר למדר, וכבר ביום המחרת, מדר הביא לפנחס 40,000 ₪ במזומן. פנחס ניגש למשרדו של אוחיון ומסר לו מעטפה שבה הונחו 10,000 ₪, אוחיון הניח את המעטפה במגירה במשרדו. בהמשך, פנחס ניגש לבוסו ומסר לו מעטפה, בוסו הניחה בכיס הז'קט שלו ונשק לפנחס. הנושא של היחידה ה-13 לא עלה על הפרק.

בהודעתו מיום 26.11.10 מספר פנחס כדלקמן:

האדריכל דן מדר פנה לפנחס וסיפר שיש בעיה בבניית בניין חדש בפינת הרחובות וולפסון-הס. חברת הבנייה אלון תבור הגישה בקשה לאישור בניית 13 דירות, אך הוועדה המקומית אישרה רק 12 יחידות. בהמשך, שונתה תוכנית הבנייה ונקבעה ועדת התנגדויות בוועדה המקומית. מדר מסר לפנחס את מכתב ההתנגדות- נמסר ומסומן ליאור חן 13.11.10. מדר בקש מפנחס שישוחח עם אוחיון ע"מ שיסייע באישור התוכנית. מדר הבהיר כי החברה מוכנה לשם כסף עבור אישור התוכנית. מדר ציין כי מאחר ופנחס מצוי ביחסים טובים עם אוחיון, כולם יכולים להרוויח כסף מאישור התוכנית. עוד הוסיף וציין מדר, כי התוכנית לפני השינויים כבר אושרה, ולכן חבל ש"תתקע" בשל מס' שינויים שיצרו התנגדויות.

פנחס ניגש לאוחיון עם מכתב ההתנגדויות ציין בפניו, כי מתקיימת ועדת התנגדויות בזמן הקרוב, ובמידה והתוכנית תעבור בוועדה, ניתן יהיה להוציא מהחברה 20,000 ₪ עבור המפלגה. אוחיון נתן אור ירוק "יאללה לדרך, אין שום בעיה".

פנחס פנה למדר, אמר שצריך לתת משהו על החשבון לאוחיון בכדי שלא תיווצר בעיה. מדר הסביר כי ערך חוזה עם החברה ואין מקום לדאגה בקשר לכסף. פנחס ביקש ממדר שיוציא 5000 ₪ וגם פנחס ישלם מכיסו 5000 ₪ ע"מ להוכיח לאוחיון את מידת הרצינות בעניין. מדר הכין את הכסף ומסר לאישתו מאחר ובאותו היום לא יכול היה לפגוש את פנחס. פנחס התקשר לרעייתו ובקש ממנה לגשת ולקחת את הכסף מאשתו של מדר, וכך פעלה. באותה תקופה אוחיון עבר ניתוח, פנחס התקשר לדרוש בשלומו וציין כי יש לו משהו בעבורו. אוחיון הזמין את פנחס אליו ליום המחרת, ופנחס הגיע לביתו של אוחיון. זוכר כי קוד הבניין לא היה פעיל ואוחיון ירד למטה בכדי להכניסו. אוחיון ופנחס ישבו בסלון, ופנחס מסר לאוחיון מעטפה בה הונחו 10,000 ₪. פנחס הניח את המעטפה מתחת ליומן שהיה מונח על שולחן הסלון. פנחס ציין כי את היתרה, היינו, את ה-10,000 ₪ הנוספים, ימסור לאחר שהתוכנית תואשר בוועדת ההתנגדויות. אוחיון גם ציין שבהמשך ניתן יהיה לבקש גם היתר עבור יחידת הבניה ה-13. פנחס אמר שבמידה ויחידה זו תאושר, אוחיון יקבל 100,000 ₪ נוספים, כפי שמדר התחייב.

לאחר שהתוכנית עברה את ועדת ההתנגדויות, היא הועלתה לדיון בוועדת ההתנגדויות המחוזית. פנחס התקשר לאוחיון ועדכנו בנתון זה, מסר לו את מועד הישיבה בוועדה המחוזית, ואוחיון בתגובה מסר לפנחס שסייר דאגה מליבו, הוא דואג לשלוח לוועדה את עוה"ד הכי טוב שאין מקום לדאגה. ואכן, התוכנית עברה גם בוועדה המחוזית, פנחס התקשר למדר, עדכנו ושאלו מה עם הכסף.

דן מדר קיבל את הכסף, והגיע לביתו של פנחס בשפרינצק. הם ערכו חשבון.
10,000 ₪ העביר פנחס לאוחיון בלשכתו בעיריה. הסכום הועבר באותו היום שהעביר פנחס את
הכסף לבוסו (10,000 ₪). יתרת הסכום, היינו, 30,000 ₪, חילקו מדר ופנחס ביניהם.
ביום 16/2/11 נחקר פנחס ומסר כדלקמן:

מאשר כי שילם לאוחיון בשני תשלומים עבור תמיכתו בפרוייקט. תשלום אחד בסך 10000 ₪ בוצע בביתו טרם הדיון בועדה, ולאחר שהנושא עבר בדיון בועדה, פנחס שילם לו תמורה נוספת בסך 10000 ₪, במשרדו.
 החוקר מציין בפני פנחס כי אוחיון הודה בקבלת סכום של 5000 ₪ בעבור תמיכתו בפרוייקט-פנחס משיב כי זכותו לומר זאת. אינו יודע מדוע אוחיון מאשר רק קבלה של 5000 ₪.

חלקו של אוריאל בוסו בפרשה זו:

10,000 ₪ הגיעו גם לאוריאל בוסו, אשר שימש כיו"ר מחליף בועדה המקומית, חבר בועדה המקומית וחבר בועדה המחוזית.
עובר לדיון בועדה המקומית, פנחס סיכם עם בוסו שהוא יתמוך בתוכנית ובתמורה פנחס ידאג לו
"למשהו". בוסו הפנה את פנחס גם לאוחיון בכדי שגם הוא יתמוך. פנחס שילם לבוסו את הכסף
במזומן במשרדו.

תרגיל חקירה:

ביום 28.12.10, הגיע פנחס למשרדי היחידה החוקרת ובמהלך השיחה הודיעו לו, כי הם רוצים שתערך פגישה מתועדת בין מדר לפנחס.
 ביום 04.01.11, הגיע פנחס בשעה 08:30 למקום המפגש, ונפגש עם החוקרים ומפעיל סוכנים בשם ויקטור. לאחר שפנחס קיבל תדרוך מפורט אודות אופי הפעילות ומטרתה, יצא ממקום המפגש.
 מפעיל הסוכנים התקין על גופו של פנחס בהסכמתו מכשיר הקלטה, והנחה את פנחס להגיע לרחוב רוטשילד 79, למשרדו של מדר.

פנחס הגיע למשרדו של מדר בסביבות השעה 10:30, ופגשו כשהוא יושב במשרדו בחדר 103 במבנה. פנחס שוחח עם מדר בנוגע לקבלת תעודת גמר לבית הכנסת של משפחתו של פנחס. לאחר מכן, פנה פנחס למדר ושאלו מה קורה עם הפרוייקט שברחוב הזה, מדר השיב שזה ברח' וולפסון-בן יהודה. מדר הזכיר את שמות בעלי הפרוייקט שפנחס אינם זוכרים כעת. פנחס שאלו האם זה הפרוייקט של אלון תבור, מדר השיב בחיוב. מדר אמר שהוא היה עסוק וזו אשמתו שהוא לא קידם את הפרוייקט. מדר הציע שיערכו פגישה עם בעלי הפרוייקט. פנחס שאל את מדר כמה אפשר לקחת מבעלי הפרוייקט הפעם, 150? מדר אמר שהכל תלוי בהם, כמה שיבקשו. פנחס אמר למדר שהפעם צריך לתת לאוחיון 50 וגם לבוסו איזה 20. פנחס שאל את מדר האם הוא יודע כמה כסף קיבלו מבעלי הפרוייקט בפעם שעברה והאם הוא זוכר כמה פנחס נתן שבפעם הקודמת לאוחיון, מדר השיב: "30, לא", פנחס אמר שלא כך היה, אוחיון קבל 20, בוסו 10, וכל אחד מהם קיבל 15. מדר אישר באומרו: "כן, קבלנו גרושים". מדר הוסיף שעוד מעט יש לו עסקה טובה ושידאג לעדכן את פנחס. פנחס שאל האם לערב את אוחיון ואת בוסו, מדר השיב שבשלב זה אין צורך לערב, אך אולי מאוחר יותר צריך לערב את בוסו. פנחס הזכיר למדר שבפעם הקודמת, הם נתנו מקדמות על חשבונם, מדר נתן 5 ופנחס נתן 5, ופנחס לקח את זה לבית "שלו" כי הוא היה חולה, מדר השיב: "נכון, נכון, הוא היה חולה באותו זמן". פנחס אמר למדר שאח"כ הוא הביא

עוד 10 לאוחיון ו-10 לבוסו, ומדר אישר שהוא זוכר זאת. פנחס שאל את מדר האם אלה אותם אנשים שהפעילו את מדלן האדריכלית בעיריה, מדר השיבה בחיוב: "כן, כן, אתה לא זוכר, שפה היה מעורב בוסו ומוגמי והעורכת דין. פנחס אמר למדר שהם לקחו 60,000 שזה גרושים, ומדר השיב: "לא חשוב זה היה כרטיס כניסה. לאנשים האלה יש הרבה כסף, וכמה שנבקש מהם, נקבל". פנחס אמר למדר שהם יתנו לאוחיון 50, לבוסו 20, מדר אמר שאם הם מרוויחים, שגם הם ירוויחו, והכוונה לאוחיון ובוסו. בסיום השיחה בקש פנחס ממדר שיבדוק את הנושא ובכך סיים את השיחה. עובר ליציאתו של פנחס ממשרדו של מדר, פנה אליו ואמר לו שלא ידבר על הנושא בכלל, מדר השיב: "בטח, בטח, אסור".

לאחר שפנחס יצא ממשרדו של מדר, התקשר לויקטור מפעיל הסוכנים וקבעו להיפגש. ויקטור פרק ממנו את מכשיר ההקלטה. פנחס מסר דיווח ראשוני אודות המפגש, וויקטור הנחה אותו לחזור למקום המפגש מהבוקר.

• **גרסתו של אוחיון לפרשה זו:**

הודעתו של אוחיון מיום 08.02.11:

אינו מכיר כלל את הפרוייקט ואינו מכיר את חברת אלון תבור. אף אחד מטעם החברה לא שוחח עימו.

ביום 10/2/11 נחקר אוחיון ומסר כדלקמן: תמליל המוסמן צה 3

עמ' 11- מודה כי קיבל 5000 ₪. קיבל את הסכום הזה מפנחס.

פנחס היה צריך להביא את התרומה הזו המותרת, תרומה של 5000 ₪ שהייתה צריכה להתקבל במזומן.

עמ' 12- לא זוכר באיזה סיטואציה קיבל את ה-5000 ₪.

עמ' 13 - החוקר מטיח בפני אוחיון את גרסתו של פנחס, לפיה מסר לאוחיון 20,000 ₪. אוחיון עומד על כך שקיבל 5000 ₪ מפנחס. נדמה לו שקיבלם במשרד. טוען כי ייתכן שפנחס מסר כסף לעוזר של אוחיון. הם היו בקשרי חברות וידידות.

עמ' 14- נדמה לאוחיון כי קיבל את הכסף במשרד. ייתכן שמישהו אחר קיבל או מישהו אחר נתן, אינו זוכר. אינו יכול לומר בדיוק מדוע הביאו לו את ה-5000 ₪. זה שקיבל מהם כנראה בגלל שהוא סייע בידיו בוועדה.

עמ' 15- משיב בחיוב כי עומד על כך שהוא קיבל בעניין הזה של הפרוייקט 5000 ₪ בלבד.

עמ' 16- החוקר קורא לאוחיון את קטע מההודעה המפלילה של פנחס. אוחיון טוען כי הוא כלל לא ישב בוועדה הזו. אינו מאשר את דברי פנחס ואינו זוכר את זה.

עמ' 18- מזכיר לחוקר כי היה במצב של חולי ולכן הוא לא יודע את כל מה שפנחס מספר. אפשר שאדם לא יזכור משהו במשך 20 שאלות. אינו אומר אם הדברים הללו היו או לא היו. מציין כי הוא חייב להיות זהיר בתשובות שלו. כל מה שנאמר בחקירה זה נקמה.

עמ' 19- פנחס מסוגל לשפוך על אוחיון כל דבר, גם צואה בגלל אחיו שמעון. אוחיון מינה אותו להיות יו"ר המועצה הדתית בפ"ת. לאוחיון היו מלחמות עם המפד"ל והאגודה בכדי ששמעון ימונה.

שמעון ביטון הוא אדם בעייתי. מהרגע שנכנס לתפקיד חשב שבוא מבקר המדינה. שמעון העכיר את האווירה במועצה הדתית. התקיימה איזו הצבעה שולית שאוחיון בקש משמעון לא להצביע, ועצם הבקשה הזו גרמה לקרע ביניהם.

עמ' 20- מינה את שמעון למועצה כיוון שגם אביו קיבל את שם הרחוב היה רב באשדוד. הוא היה במועצה הדתית. שמעון רצה לעבור לפ"ת ואוחיון ראה בו אדם ראוי. פנחס שוחח עם אוחיון על עניין המינוי של אחיו.

עמ' 21- היה מאוד מעורב בבית הכנסת של משפחת ביטון.

עמ' 22- המטה המרכזי של אוחיון היה ברחוב מונטיפיורי ארבעים ומשהו.

ביום 01/03/11 נחקר אוחיון ומסר כדלקמן:

החוקר מטיח בפני אוחיון כי עובר לדיון בועדה בו הובעו התנגדויות לתוכנית שהוצעה, אוחיון קיבל במזומן מפנחס 10,000 ₪ ולאחר שהתוכנית אושרה בועדה קיבל 10,000 ₪ נוספים- אוחיון משיב כי למרות מה שאמר, השאלה הזו היא "בשקר". האם מישהו ראה את אוחיון פעם עם היזם של הבניין?! לא קיבל מפנחס כסף בקשר לפרוייקט זה.

החוקר שואל אם כך מדוע ציינת בחקירתך הקודמת שקבלת מפנחס 5000 ₪ עבור פרוייקט זה- אוחיון משיב כי זה היה באותו היום שבו יה במצב "לא תקין" בחקירתו. סתם אמר את זה.

• **גרסתו של דן מדר:**

הודעתו של דן מדר מיום 08.02.11:

נחקר בחשד לביצוע עבירות של מתן שוחד ותיווך שוחד.

מדר עוסק ברישוי היתרי בניה. בעל משרד ומעסיק עובדים. בנוסף עובד גם עם קבלני משנה לרישוי. פועל באמצעות חברת מ.מדין הנדסה ויזמות בע"מ. במסגרת עיסוקו מספק את מכלול השירותים הניתנים בהיתרי בניה, לפי בחירת הלקוח.

העבודה עם עיריית פ"ת היא למעלה מ-95% מהפעילות שלו.

מדר מכיר את יעקב סבן, מטפל בו מזה 8 שנים, מתחילת דרכו של מדר במקצוע. חברת אלון תבור הינה חברה בבעלותו של יעקב סבן. טיפל במס' פרוייקטים של יעקב סבן.

בעניין הבניין בפינת וולפסון הס –

לפני כשנתיים, יעקב סבן פנה למדר בנוגע לשירותי רישוי וייעוץ. מדובר בבית מגורים שנבנה מהתחלה. חברת הבניה היא אלון תבור. יעקב סבן פנה למדר עם מס' בעיות:ראשונה, הגדלת צפיפות, היינו, הוספת יחידות דיור. שניה, ייעוץ מול התנגדויות החלקות הגובלות, זירוז התיק והרישוי. יעקב הגיש תוכנית לבניית 10 יחידות דיור, מה שמותר לו עפ"י התב"ע. בזמן תהליך התיק, מדר מניח שסבן קיבל "חשק" לבקש תוספת יחידת דיור. מלכתחילה, הוא לא הגיש בכמות הזו, כי בד"כ הליך של שינוי תב"ע או הקלה לוקח יותר זמן. משכך, קבלנים נוטים לקבל את האישור העקרוני על מה שמותר לאשר ללא הליך פרסומי לבקשת התנגדויות של חלקות גובלות. כאשר הבקשה של הקבלן מאושרת, הוא מגיש בקשה לנסות ולמצות את מה שהחוק מאפשר להם במסגרת הקלות.

במסגרת פרוייקט הס היה אחראי על רישוי וליווי התיק בועדה המקומית לתו"ב. נפגש עם יעקב סבן על התיק. יש לו עוד שני עובדים בחברה שמטפלים לו בנושא הבניה הבניה. יעקב סבן הוא חברה של אספקת חומרי בניין. הכיר את יעקב סבן באמצעות עו"ד זינגר. יעקב סבן הגיע למדר לאחר שהוא כבר פנה לעו"ד ומשך ממנה את התיק והעבירו למדר לצורך ליווי ורישוי של התיק.

מדר אינו מעורה מי המתנגדים. כיועץ הוא מחווה דעתו המקצועית למזמין העבודה. מדר נפגש עם סרגיו אדריכל העיר, עם מהנדסת האזור, עם יוקי שהינה סגנית מנהלת אגף ההנדסה ועוד מס' עובדי עירייה ממחלקות שונות. למיטב זכרונו, במסגרת הפרוייקט נדרשה הקלה. מדר אינו זוכר אם הופיע בועדה המקומית לתו"ב במסגרת ההתנגדויות. בד"כ מופיע כיועץ או כמתכנן.

בד"כ פונה ל"פוליטיקאים" חברי מועצה בכדי לקדם דברים וזאת כי יש בעיה עם אדריכל העיר ולכן הוא פונה לחברי המועצה בכדי להגיע להבנות. במקרה של פרויקט וולפסון-הס, לא היה צריך לפנות לחברי המועצה, ביצע טיפול רגיל מול הרישוי ומול הועדה.

היכרותו עם אוחיון-

אוחיון הגיע לחתונתו של מדר. הכירו לפני למעלה מ- 10 שנים. עיריית פ"ת סבלה מחריגות בניה של גופים פלייליים ולא היה אף אדריכל שהיה מוכן לטפל בהם. מדר קפץ על המציאה כחלק מכניסה למקצוע וכך הכיר לראשונה את אוחיון. כשהעובדים בעירייה נוכחו לראות כי מדר מטפל בכל "הבעייתיים", זה גרם להם נחת. מדר הכשיר את החריגות והפך למומחה בתחום הכשרת החריגות. לאחר מס' שנים ששמו כבר היה ידוע בשוק, החל בהדרגה להפסיק לטפל בתיקים בעייתיים והחל לעבוד כמו אדריכלים בעלי שם. היכרותו עם אוחיון הינה במסגרת עבודה, נגש עימו במעלית והקדים לו שלום. מדר נוהג לשלוח את העובדות שלו ללשכתו של אוחיון בכדי לדווח על בעיות שיש בהנדסה במידה ולא הצליחו לפתור בעיה. זה מקובל. ב-100% מהמקרים הפקידות של אוחיון מטפלות לבד בבעיות שבמחלקת ההנדסה. בעיות בהנדסה הכוונה לבעיות אקוטיות, כך למשל, קובע פגישה בעירייה ושם נמחק מהרשימה.

פנחס היה שכנו ברחוב העצמאות 54, כך הוא מטפל בתיקים של פנחס וסמי. מטפל בנושא הרישוי שלהם- יש להם בית כנסת ובניין מגורים. עדיין מטפל בתעודת גמר ובטופס 4 של בית המגורים.
לא פנה לפנחס בנוגע לבניין ברח' וולפסון-הס. כאשר תיק נכנס לדיון בועדה, מדר יושב מחוץ לאולם יחד עם האדריכלים, המהנדסים, מתנגדים ומבקשים והם מחכים לשמוע את תגובת הועדה.

שולל כי פנה לפנחס והציף בפניו את נושא המתנגדים במיזם בפינת הרחובות וולפסון הס.
מצוי בקשר טלפוני רציף עם פנחס אשר מנהל לאחיו סמי את העסקים בארץ. סמי הינו קבלן בקנדה ובארץ. פוגש את פנחס הרבה בעירייה.

מדר טוען כי בענף שלהם אם יש תיק גדול או תיק של מתנגדים, כולם יודעים על כך.
פנחס לא טיפל בתיק של בניין וולפסון-הס. מדר אינו זוכר שהעלה את נושא מיזם זה בפני פנחס.
ייתכן שפנחס פגש את מדר בעירייה ושוחח עימו על המון תיקים באופן כללי. ייתכן שפנחס שאל את מדר על תוצאות ההחלטה של הועדה בתיק וולפסון-הס. סמוך למועד הדיון בהתנגדויות של פרויקט וולפסון, פנחס ואחיו הגישו בקשה ליחידות דיור נוספות בבניין שהם בונים, אוחיון לא אישר להם ובקש מהם לתקן את התוכניות. ייתכן שפנחס התעניין בתוצאת ההחלטה כי בפרוייקט וולפסון עלה הנושא של הצפיפות.

לא העביר תמורה בכדל לקדם את הטיפול בהתנגדויות במיזם של וולפסון-הס.
נלחם מול הרשויות בעזרת המקצועיות ובאמצעות כתבות המתעדות את "הסקנדל" שמתרחש במחלקת ההנדסה.

ביחס להסכם שערך מדר עם חברת אלון תבור, לפיו החברה מוכנה לשלם סך של 60,000 ₪, באם תעבור התוכנית בועדה חרף התנגדויות הדיירים- מדר סבור שיש הסכם כזה. יש לו מס' הסכמים עם יעקב סבן. מדובר בהסכם סטנדרטי, הלקוח משלם מקדמה בין 25-50 אלף ₪ עד החלטת הועדה, לאחר דיון בועדה היתרה מתומחרת לפי דרישות הועדה. כאשר מדובר בלקוח רב פעמי כדוגמת יעקב סבן, מדר מאפשר לו לתמחר בצורה כזאת והוא משלם לאחר החלטת הועדה ואז הסכום גבוה יותר כמו 60,000 ₪. למדר יש תיקים של תשלום בסך של 100,000 ₪, תשלום לפי אחוזי הצלחה.

אינו יודע האם קיבל מסבן את ה-60,000 ₪ או חלקו של הסכום. בעבור כל סכום שמתקבל מנפיק חשבונית. במקרה של יעקב סבן אינו זוכר, יכול לבדוק מול הנהלת חשבונות.

לבקשת החוקר, מדר מתקשר למשרד של רואה חשבון שלו, אבי מודחי, ושוחח עם מרים מזכירתו. מרים ערכה בדיקה ממנה עולה, כי בשנת 2009- סבן שילם למדר סכום של 5,000 ₪, ובשנת 2010- שילם סכום של 10,000 ₪. אלו הנתונים שמופיעים בפניה כעת. מרים תבצע גם בדיקה ביחס לחברת "אלון תבור".

סבן לא אמור לשלם תשלומים לגורמים בעיריה באמצעות מדר. בתיק זה טיפל ברישוי ולא בנושא של התכנון. במקרה של פרויקט וולפסון-הס, לא היו הוצאות לקבלני משנה, כל תשלום שסבן שילם היה עבור שכ"ט של מדר עבור נושא הרישוי.

לא שילם 5000 ₪ לאוחיון בשנת 2009. 99% מהלקוחות שלו לא משלמים לו ישירות, הוא מרבית הזמן בעירייה ולא במשרד. יש במשרד תוכנה "רווחית" שמשרדו משתמש בה, נחמה מטפלת בנושא החשבוניות.

אין סיבה שיגיעו ממנו כספים לאוחיון.

לא ידוע לו שחברת אלון תבור הייתה מוכנה לשלם סכום של 100,000 ₪ נוספים עבור אישור יחידת הדיור ה-13 בפרוייקט. הם רצו להגדיל את הצפיפות, ואם הגדילו, מדר לא טיפל בבקשה. יודע שהם רצו להגדיל ביחידה נוספת.

זכור לו שבועדה המקומית דחו את ההתנגדויות, אינו יודע האם המתנגדים פנו לועדת ערר או לועדה המחוזית.

ביום 09.2.11, נחקר דן מדר בשנית ומסר כדלקמן:

נחקר בחשד לביצוע עבירות של מתן שוחד ותיווך בשוחד.

מדר מציג לחוקר כתבה מעיתון מקומי בפ"ת מיום 26.1.11- כתבה שלטענתו יזם כנגד מחלקת הנדסה ואוחיון. זו אחת מיני מס' כתבות שיזם- מסומן ר.ל.1 9.2.11. כן מגיש התכתבויות עם פנחס –מסומן ר.ל.2 9.2.11. מסמך זה הינו גרומושקה שהוכנה ע"י מדר לגבי הנכס של פנחס ברחוב שפרינצק 12 בפ"ת. ניתן לראות את התנהלות הטיפול ברישוי לפי המחלקות השונות. טרם מצא את החוזה שנערך בינו לבין חברת אלון תבור, ואשר על פיו, מדר יקבל 60,000 ₪ בגין הטיפול בהתנגדויות בועדה. מציין כי מדובר על תיק לפני כשנתיים.

החוקר מציג בפני דן מדר מסמך התנגדויות מיום 07.04.09- מסומן ר.ל.3 9.2.10- מדר משיב כי המסמך הזה זכור לו מכיוון שחלק מהטיפול ברישוי כולל מתן תגובה, המלצה וייעוץ על כל אחד מסעיפי ההתנגדות של הדיירים. המסמך יכול להגיע ממס' גורמים: מתיק הבנייה בעירייה/ אחראית ההתנגדויות בעירייה, הגב' בת אל/ ממזמין העבודה.

מכחיש כי שילם סכום של 5000 ₪ עבור אישור ועדת המשנה לתו"ב בקשר לדיון בהתנגדויות הקשורות לפרוייקט.

מכחיש כי בקש מאשתו להעביר 5,000 ₪ לאשתו של פנחס.

מכחיש כי הוא ופנחס העבירו לאוחיון סכום של 10,000 ₪ בכדי לדחות את התנגדויות השכנים. מכחיש כי סיכם עם פנחס שה-60,000 ₪ שחברת אלון תבור תשלם יתחלקו בין אוחיון, בוסן, פנחס ומדר.

לא מסר את מסמך ההתנגדויות לפנחס. ייתכן שתיק זה עניין את פנחס בגלל מקרה זהה שיש לפנחס שלא אושר בועדה.

החוקר קורא למדר חלק מהודעתו של פנחס: "דן מדר מסר לי את המכתב ההתנגדויות אותו אני מוסר לך ואתה מסמנו... וביקש שאני אדבר עם אוחיון על מנת שיעזור לאשר את התוכנית. דן מדר הסביר לי שהחברה מוכנה לשלם כסף עבור אישור התוכנית. – מדר משיב כי אינו מאמין שפנחס אמר את הדברים הללו. מוכן לעימות איתו.

החוקר ממשיך לקרוא למדר חלקים מהודעתו של פנחס: "במאי 2009 פנה אליי שכן שלי המיוודד איתי ששמו דן מדר. דן מדר הוא אדריכל וטיפל בנושא בית הכנסת שלי ברחוב שפרינצק 12. דן מדר יודע שאני מקורב לראש העיר. דן פנה אליי ואמר לי שיש בניין ברחוב הס וולפסון בפ"ת. היזמים ביקשו מהעירייה 13 יחידות אבל אישרו להם רק 12 יחידות דיוור, ... דן הביא לי את מסמך ההתנגדויות כדי להסביר לי את הבעיה, ושאל אותי אם אני יכול לשוחח עם ראש העיר ועם בוסו כדי שהם יאשר את התוכנית של 12 היחידות למרות ההתנגדות של השכנים. דן אמר לי שהיזמים מוכנים לתת 60,000 ₪ אם הועדה תאשר את התוכנית, ואמר לי שהם מוכנים לשלם עוד מאה אלף ₪, אם במהלך הבנייה העירייה תאשר להם גם את היחידה ה-13". – מדר משיב כי אינו מאמין לציטוטים הללו. לא היו דברים מעולם.

מדר לא זוכר אם חתם על הסכם עם היזמים לעניין ה-60,000 ₪. חלק מהסכמים עם לקוחות קיימים נעשים בע"פ, לקוח שאינו מכיר, עורך עימו חוזה בכתב.

אינו זוכר אם סגר עם יעקב סבן על ה-60000 ₪ בע"פ.

פנחס לא מעורב בסיפור בכלל. יכולות להיות מס' סיבות להוצאת הדיבה: אחת, תיקו לא אושר. שתיים, התיק של בית הכנסת והמבנה טרם קיבלו טופס 4 ותעודת גמר, וזאת באשמתו של פנחס. באשר למעורבות אשתו של מדר לגבי מסירת הכסף- אישתו לא מתעסקת בעסקיו. לא בכספים, ובוודאי שאינו מחזיק סכומי כסף בבית. הכל עורבא פרח ואינו מאמין לדברים הללו ולציטוטים הללו.

מדר טוען כי פנחס לא היה אצלו, לא קיבל ממנו כסף.

כנראה פנחס מסוכסך עם אוחיון והוא בחר להשתמש במדר בסיפור זה.

אינו זוכר את הסכומים ומה קיבל מחברת אלון תבור, הקשר הדומיננטי מול החברה הינו באמצעות יעקב סבן.

לאחרונה לא היה בקשר עם פנחס. אולי לפני חודשיים שוחח עם פנחס בקשר לתוכנית הפיתוח של האדריכל אנדריי, שהינו האדריכל של פנחס וסמי. לטענת מדר, עניין הנכס ברחוב שפרינצק 12 מתעכב בגלל האדריכל אנדריי. הבניין עומד בלי טופס 4 ותעודת גמר ולכן פנחס וסמי בלחץ. למיטב זכרונו, שוחח עם פנחס טלפונית. אינו זוכר אם פגשו בעירייה.

ככל הנראה, פנחס וסמי כועסים על אוחיון, ומדר מתקשה להאמין שהם ירדו לרמות כאלה של עלילה.

החוקר משמיע למדר שיחה המתעדת פגישה בינו לבין פנחס מיום 4.1.11 - מסומן ר.ל. 4.2.11. מדר שומע ההקלטה ומסביר כי פנחס הגיע למשרדו ושוחח עימו על מס' נושאים, ביניהם, חברי המועצה ואוחיון שהוא בקשר איתם. פנחס דיבר על פרויקטים אישיים שלו.

החוקר מפנה את מדר לדקה 30 בקובץ- עמ' 3 בתמליל :

פנחס : פעם שעברה מה לקח...

דן:אני זוכר

פנחס : לקח כמה 30 ?

דן:משהו כזה

פנחס : לא עשרים אלף, עשרים. היה עשרים אלף הוא לקח.

דן : כן

פנחס : 10 בוסו, 15 אתה 15 אני

דן : כן מה נשאר לנו?

פנחס : הרי מה עשית, אתה מימנת. כמה מימנת אתה קודם?

דן : חמשת אלפים שקל

פנחס : חמשת אלפים אתה.

דן : כן

פנחס : ואני חמש

דן : אתה זוכר.

מדר משיב כי לא נתן שום כסף לאוחיון. המדובר במימון שהוא מממן תיק עבור יעקב סבן עד החלטת הועדה, זה העלויות של פעולות הרישוי שלו- עלות שכר העבודה, זמן, תיקון והערות לתוכנית. מבקש להוסיף כי במהלך השיחה נכנסו למשרדו, רואים כי מדר אינו מרוכז השיחה ופנחס מושך את השיחה לכיוון שלו.

פנחס לא קיבל ממדר כסף וגם אוחיון לא קיבל כסף ממדר.

לטענתו, אם מדר שאל את פנחס במהלך השיחה מה נשאר להם זה מעיד על כך שהוא לא מעורה בכל התנהלות השיחה.

במהלך השיחה, פנחס שואל את מדר על העסקה עם סבן, מדר מאשר שהוא מטפל בתיק של סבן. אדם נכנס למשרדו ומנסה לשרבב מאה ואחת נושאים ולהנחות, במצב כזה נותר לו רק לקחת ייצוג של עו"ד.

בשלב זה החקירה מופסקת. מדר נפגש עם עו"ד אבשלום מיבנה וממשיך לשתף פעולה.

החוקר שואל את מדר לגבי הסכום של ה-5000 שם לגביהם טוען מדר כי זה מימון שלו עבור תיק של סבן עד להחלטת הועדה ומסביר כי בתיקי רישוי, העלויות, קרי, שכר העבודה, שעות העבודה, תיקוני תוכניות, העלות הבסיסית הינה 5000 ש. כשהוא אמר שהוא מממן 5000 ש בנושא פרוייקט וולפסון-הס הכוונה לעלויות הרישוי.

החוקר מסביר כי הסברו זה של מדר חסר הגיון, כי מהשיחה עולה שהוא הוציא 5000 שם ושילמו לגורם כלשהו- מדר משיב כי עת התכוון לגורם כוונתו למכון העתקות, לעובדים במשרדו- יש לו קבלני משנה. פנחס אינו גורם ששותף ומעורה בענייני הכספים של מדר.

בעניין הפרוייקט של וולפסון- שילם את ה-5000 שם לעובדים לצורך התפעול של התיק והרישוי.

אין המדובר בסכום יקר.

לטענת מדר, במהלך השיחה פנחס ניסה לערב מספר פרשיות שאינן קשורות, לדו' תיקו שלא אושר בועדה המחוזית. פנחס הנחה את השיחה, נקב בסכומים וברקע יש קולות נוספים. השיחה עם פנחס הינה מגמתית. פנחס מנסה לקשר את מדר לדברים שאינו קשור אליהם. מודה ומוכן לשתף פעולה כי הוא טיפל בתיקו של יעקב סבן. אין בקשה שאין בה התנגדויות שאנשים שמעורים בועדה, חברי המועצה שלא מודעים לתיק הזה. התעניינותו של פנחס בתיק זהה וניסיונו להפליא את מדר נובעים ממס' פסקאות שמופיעים בהקלטה למשל: עמ' 3 פנחס: "ואישרו לי את יודע 22 יחידות דיור.

דן : אה, בסוף הוא אישר

פנחס : אישר

דן:הא, אמר לי...

פנחס: עכשיו מה היה, אישר לנו הכל איציק בסדר אישר הכל וזה, במחוזית תקעו אותנו..."
מקטע זה ניתן ללמוד מס' דברים: אחד, הסיבה והאינטרס שהיה לפנחס להתלבש על התיק של וולפסון ולהיות בקיא בפרטים. כי בסמוך לבקשה של וולפסון לא אישרו לפנחס את התוכנית. אוחיון התנגד בשל כמות היחידות המבוקשת ביחס לשטח המגרש. שניים, בין פנחס לאוחיון עבר חתול שחור בשל כך שאוחיון לא העביר לו את התוכנית עד היום. שלוש, פנחס משוחח עם מדר על שמות של אנשים שמדר אינו מכיר. מההקלטה עולה, כי כאילו מדר עובד איתם ומכיר אותם באופן שוטף. מדר לא יודע מיהו ליאור רגב, מלקוביץ, שלום, מי זו אשתו של שלום. כלומר, פנחס בא במגמה ברורה להראות קשר שלו ומעורבות בתיק ולהכניס מילים לפיו של מדר. מדר מצידו בכדי "להנעים" את השיחה ולסיימה כמה שיותר מהר, זרם עם פנחס. כמעט כל התשובות של מדר הינן: כן, כן אמרת לי אין בעיה. אלה תשובות שמעידות על כך שהוא חפץ בסיום השיחה.

החוקר משמיע למדר קטע שיחה נוסף- דקה 34 בקובץ- בתמליל עמ' 5-

פנחס: "הפעם הדירה ה-13, כמה רוצה לתת לנו 150? "

דן: לא משנה, לא בשביל זה הוא משלם. אנחנו קובעים כמה, אנחנו קובעים. נגיד לו 200. מחירי

הנדל"ן מאז שדיברנו

פנחס: אם 200, צריך להביא לראש העיר 50

דן: שמה

פנחס: 50

דן: בסדר. אני מרוויח אתה מרוויח שכולם ירוויחו.

מדר מגיב כי לדעתו שיחה זו התנהלה בכלל ללא קשר לנושא מקצועי, הכוונה שהוא בכלל לא מתייחס לשיחה. פנחס מדבר עם מדר ומנחה את השיחה באופן מגמתי. מדר משיב לו בכדי לסיים איתו את השיחה והראיה לכך שהשיחה התנהלה ב-4.1.11, מאז עבר למעלה מחודש. אם מדר היה מתייחס לשיחה הזו ברצינות והוא אדם שמקדם תיקים באמצעות שוחד, מדוע לא יצר קשר עם יעקב סבן, מדוע לא הציע לו.

פנחס בפ"ת הוא דמות מוכרת ובעלת כוח, ידוע כאחד שדורך ודורס את מתחריו. למדר כאדם שעובד עם כלל הציבור חשוב לו לשמור על מערכת יחסים תקינה עד כמה שניתן עם האנשים הללו, עד לניסיון המגמתי הזה להפיל. פנחס הוא היוזם שאומר: "תבקש מהם מהחברה שטיפלת בהם, 100000 נה", פנחס מנסה להכניס את עצמו כמאכער בטיפול בתיק, ומדר נותן לו את הרושם כאילו הכל בסדר. יעקב סבן ולא אף אחד מנציגיו, לא קיבלו שיחת טלפון ממדר, הלה לא יזם פגישה או טיפול בתיק לפי הדרישה המגמתית של פנחס.

עת מדר אמר את המשפט "דן בסדר. אני מרוויח אתה מרוויח שכולם ירוויחו" כוונתו הייתה לסיים את השיחה כמה שיותר מהר. הראיה לכך, שמיד עם סיום משפט זה, המשפטים הבאים הינם משפטי פרידה. 90% מהשיחה שנוהלה עם פנחס, מדר לא היה מרוכז איתו. יש לשים לב לכמות הנושאים שפנחס העלה. פנחס ממשיך ללחוץ, לדבר על יעקב סבן ופנחס מנסה להכניס עצמו כגורם שותף בתיק. כל המשפטים הבאים נאמרו במטרה לסיים את השיחה בנועם.

בכל השיחות, בפרט בדף 6, פנחס מנסה להכניס מילים לפיו של מדר. מדר בצורה אדיבה ונעימה משיבו "בסדר, עזוב...תן לי אנחנו נשב ונראה. חותך את השיחה במילים: כן, לא, אתה בינתיים תדבר עם אנדרה. מדר יזם את סיום השיחה באמצעות קבלת טלפון ממשוהו אחר, וזאת רק בכדי לסיים את השיחה.

שולל כי ביקש לסיים את השיחה כי לא היה לו נוח שפנחס הזכיר לו שהוא העביר שוחד לאוחיון. שומעים בשיחה שפנחס מדבר על הרבה נושאים לא בצורה כרונולוגית וללא הקשר. כעת כשיודע את המניע, מבין שפנחס ניסה להכניס לפיו מילים ולנווט את השיחה לפי מה שהוא רצה שישמע. משפחת ביטון ידועה בפ"ת. יש אנשים שכדאי להנעים את השיחה איתם במילים של: "כן, כן, בסדר, בסדר" ולקבל אותם עם כל הלחץ באמצע היום ללא תיאום פגישה. המקרה של פנחס זו דוגמא טובה לכך.

מדר סבור שפנחס משתמש בו בכדי להפליל את אוחיון בשל הסכסוך שביניהם שנובע מתיקון בעירייה, והראיה לכך זה נושא ה-22 יחידות, הנושא של הדחת אחיו של פנחס מתפקיד הרב בעירייה.

אינו זוכר אם ישב בועדה בעירייה שדנה בעניין ההתנגדות בפרוייקט וולפסון. לא שוחח עם אוחיון במישרין ביחס לפרוייקט זה. אינו מצוי ברמת יחסים כזו שיכול לפנות לאוחיון ולשוחח איתו. אם פונה לאוחיון עושה זאת באמצעות מזכירותיו כוכי ורונית וזה אפילו לא עובר לאוחיון.

אין סיכוי שישתתף בסיור בפרוייקט. לא אדריכל ובוודאי שלא עורך הבקשה שמנהל את תיק הרישוי, מתלווים לסיור של חברי המועצה. בד"כ המתנגדים פוגשים את חברי הועדה ואת ראש העיר.

לבקשת החוקר, מדר התקשר למשרדו של רוא"ח מודחי ושוחח עם אבי, אשר מסר כי הוא רואה שתי חשבוניות ע"ש אלון תבור אחת בסך 5000, והשניה בסך 10000. אין חשבוניות נוספות ע"ש יעקב סבן או אלון תבור.

מדר אינו זוכר בעבור מה נתקבלו סכומים אלה, דורש בדיקה. לדעתו, שני הסכומים במצטבר הינם סכומים ששילם סבן עבור הטיפול בבקשה בפרוייקט וולפסון. לא היה לו משהו נוסף איתו לאחר מכן, זה למיטב זכרונו.

מדר מעיין בפרוטוקולים של ועדת המשנה לתו"ב המסומנים ליאור בר חן 4-5 17.1.11- מעיין בהם למד כי החל את הטיפול בתיק בפרוייקט וולפסון לאחר שהבקשה אושרה בועדה, אך נתבקש להחזירה לועדה בשל התנגדויות נוספות. למיטב זכרונו, סבן העביר אליו את הטיפול לאחר שלא היה מרוצה מהתנהלות עוה"ד שפנה אליה. לאחר שמדר קיבל את הטיפול ולמד את התיק, נתן חווי"ד ביחס להתנגדויות בכדי שאלו יוכלו לשמש את סבן ונציגיו בועדה ההתנגדות החוזרת. הועדה לא אישרה את התיק והוחלט לצאת לסיור במקום. בסיור שנערך ביום 14.6.09, אחד מחברי הועדה, ציין כי סייר עם אוחיון וחברי הועדה והמסיירים בדיעה שניתן לאשר את התב"ע המבוקשת.

אינו זוכר מה סגר עם סבן ביחס לשכה"ט. ייתכן שגם אם סגר איתו סכום זה השתנה לאור נסיבות התיק ולאור ההתפתחות שהועדה לא אישרה את זה. ברגע שהועדה אישרה פעם אחת, הסיכויים להעביר את הבקשה פעם שניה בועדה הינם 99%.

לרוב, כאשר מדובר בתיקים של שינוי תב"ע או כאשר ישנם כמות של מתנגדים בתיק, ראש העיר מצטרף לסיורים. מה שלא תקין פה שהתיק אושר בועדה לאחר שמיעת המתנגדים והחזירו שוב את התיק בכדי לדון עליו, פה יש מניע נסתר. ייתכן שהמניע הנסתר הוא שמי שטיפל לסבן בתיק קודם כדי לגבות סכום יותר גבוה וזו הסיבה שהוא עירב את מדר. סבן למעשה ידע ב-99% שיאשרו לו את הבקשה. שנתיים לפני כן סבן קיבל היתר מהעירייה לשימוש חורג במחסן בגת רימון, סבן שילם את כל האגרות וההיטלים לצורך קבלת ההיתרים, אך מהנדסת העיר, מדלן,

סירבה לחתום על ההיתר. מדר ומדלן מצויים בסכסוך מזה שנים. כאשר מדר בדק את התיק וראה דברים לא הגיוניים אמר לסבן שהוא מנוע מלטפל בתיק כיוון שהדברים הללו הם מעבר לבינתו המקצועית. ככל הנראה, הייתה יד אשר בחשה להפיל לסבן את הבקשה, וזו הסיבה העיקרית שסבן פנה למדר.

החוקר משמיע למדר את דקה 31 ואילך:

דן: "תשמע, אני עובד על איזו עסקה בעזרת השם, אם אני רואה שאנחנו מתקדמים איתה אז אני מכניס אותך בזה, אתה נכנס איתי לפעולה הזאת בפתח תקוה

פנחס: עסקה של מה?

דן: עסקה של יחידת דיור, קצת בעייתית

פנחס: אפשר (לא ברור)".

החוקר מסב את תשומת ליבו של מדר לכך שניתן ללמוד מכך שמדר פעיל ויוזם פניה לפנחס- מדר משיב כי זה רק מראה את היראה של מדר ואת החוסר אקטיביות שלו בשיחה. פנחס ממחצית השנה הראשונה מנסה להשתלט על תיקים שמדר מטפל בהם, ומדר באדיבות אומר לו: "כן, כן, בסדר, בסדר זוכר", והכל כדרך אגב, תוך שהוא ממשיך להתנהל עם אנשים נוספים. מבחינתו, האקטיביות שלו בתשובה לפנחס והעובדה שהוא סיפר לו על תיק שהוא מטפל בנושא הגדלת הצפיפות, הוא תיק שבפועל כלל לא קיים, וזה מוכיח את רצונו לסיים את השיחה בצורה שתספק את פנחס. יש הרבה גורמים שרוצים להיות שותפים עם מדר בטיפול בתיקים. פנחס אחד מהם ולכן הוא בדה את הסיפור הזה על התיק. מדר נענה לבקשתו של פנחס לפנות לסבן. שתי ראיות לצדקתו של מדר: האחת, אין תיק מאז סבן שעניינו הגדלת יחידות דיור, ניתן לראות זאת בדו"ח אקסל של התיקים בהם הוא מטפל. הראיה השניה שמוכיחה את צדקתו היא העובדה שמדר לא פנה לסבן קרוב לחודשיים, חרף לחציו של פנחס.

החוקר שוב משמיע למדר את קטע השיחה עם פנחס החל מדקה 30, הקטע שבו הם משוחחים על חלוקת הכסף בעסקת וולפסון – החוקר אומר כי גם מקטע שיחה זו, מתשובותיו של מדר, היינו "משהו כזה", מה נשאר לנו" חמשת אלפים ש, ניתן ללמוד על האקטיביות של מדר, מעורבותו בשיחה וזכרון פרטים. מדר משיב כי משוחח עם פנחס על שני נושאים שונים: האחד, בעניין תיק של פנחס או עניין שקשור לפנחס. השני, מעיד לטענתו, כי אינו מרוכז בשיחה כי פנחס שואל 30, ומדר משיבו: "משהו כזה". פנחס מנחה את מדר. פנחס לא אומר בשיחה אוחיון אלא "הכלב הזה". אם פנחס בקשרים כ"כ טובים עם אוחיון הוא יקרא לו כלב?.

השיחה מתנהלת על מסי' נושאים אשר פנחס מוציאם מהקשרם והראיה לכך היא מתשובתיו של מדר. תשובות קצרות בכדי לסיים את השיחה שמתנהלת בחדרו של מדר וכפי שנשמע בהקלטה, ישנם אנשים נוספים שנכחו במשרד. אין זה ראוי לדבר על דברים מסוג זה שאנשים נוספים נוכחים במשרד. שימו לב לכל התשובות וההשתלשלות של מדר להנעים את השיחה עם פנחס ולסיימה בכדי שפנחס יהיה מרוצה.

החוקר מטיח במדר כי היה אקטיבי בכך ששילם סכום של 5000 ש. לטענת מדר, פנחס הראה את המעורבות והניסיון שלו להשתלט על התיק ולהכניס אותו כשותף בתיק, וזה מה ששומעים בהקלטה. בתור איש מקצוע הוא מממן מכיסו בתיקים שאין לו עבודת אדריכלות את הסכום הזה, זה שכה"ט שלו, ולכן כשמדובר בשכ"ט שמגיע לו הוא יכול "לסכן" אותו מכיסו הפרטי.

מדר מעיין בתמליל השיחה, לדוגמא בעמ' 5- פנחס שואל את מדר האם בוסו יודע מהסיפור שקיבל את ה-10, ומדר משיב לו כי ב- 90% מתשובותיו השיב בחיוב. תשובה זו מעידה כי מדר

אינו מרוכז בשיחה. אם פנחס קיבל ממדר כסף בכדי להעבירו לאוחיון ולבוסו אז מדוע הוא שואל את מדר על כך. דוגמא נוספת, בעמ' 4 מדר אומר "הלקוח שלי הסתבך וליכלך עצמו עם העורכת דין ההיא וכל הבלאגן הזה, וכאשר זו הסיבה שפרוייקט הבא שלו הוא יבוא אליי- מדר סבור כי מילים אליו מעידות על כך שהתהליך הקודם היה פגום גם מבחינה אתית, וסבן יודע שאצל מדר אין את הבעיות הדברים האלה. מיד לאחר משפט זה, פנחס אומר: "גם כן בכסף". ופנחס מנסה לדחוף את עצמו לפרוייקטים העתידיים עם סבן. ושוב פנחס מנסה להשחיל את המילה "כסף" ומדר משיב לפנחס שהוא לא הבין.

מדר אינו זוכר באיזה אמצעי שילם סבן את שכה"ט, מניח שבשיקים.
טוען כי אשתו לא העבירה שום סכום כספי. מניח שברגע שאדם מגיע למצב שהוא מנסה להפלייל,
הוא חייב לגייס למשימה גם את בני משפחתו.

• **גרסתה של מיטל מדר:**

הודעתה מיום 09.2.11:

פנחס ואשתו היו שכנים שלהם עת התגוררו ברחוב העצמאות 47 בפ"ת. גרו בשכנות עד לפני שנה וחצי. אינה זוכרת באיזה קומה התגורר פנחס.

לשאלת החוקרת האם זכור לך שבעלה ביקש ממנה בחודש יוני 2009 למסור לאשתו של פנחס 5000 ₪ במזומן, משיבה כי אין לה מושג על מה החוקרת מדברת. היא בקושי מכירה את אשתו של פנחס.

מוכנה לעימות עם אשתו של פנחס.

החוקרת חוזרת על השאלה ומיטל משיבה כי לא זכור לה, היא אינה יודעת על מה החוקרת מדברת.

מאשרת כי שוחחה עם בעלה מדר על החקירה שעבר אמש. שאלה אותו מה קורה והתעדכנה כי הוא נתון למעצר בית 5 ימים. היא לא נכנסת לעסקים של בעלה. בעלה בעצמו לא מבין על מה הוא נחקר. שמעה שאוחיון נעצר ואינה מבינה מה בעלה קשור לעניין. לא התייעצה עם עו"ד בנושא החקירה. אין להם כספת בבית.

החוקרת חוזרת על השאלה האם בעלה ביקש ממנה למסור לאשתו של פנחס כסף מזומן, מיטל משיבה כי אינה זוכרת מקרה כזה. (אינה שוללת תרחיש זה).

ייתכן שנתקלה באשתו של פנחס, אך היא לא יודעת ולא מכירה אותה. גרו באותו הבניין וייתכן שעלו יחד במעלית. אינה יודעת מי היא אשתו של פנחס.

החוקרת שוב חוזרת על השאלה, מיטל משיבה שלא ידוע לה ולא זכור לה.

יודעת שפנחס היה בועד הבית ופעם הוא הגיע לביתם והביא מסמך שקשור לאסיפת הדיירים. למעט פגישה זו, פנחס מעולם לא נכנס לביתה.

בעלה לא משוחח עימה על לקוחותיו. יודעת שפנחס היה לקוח של בעלה הגם שהוא אינו משוחח עימה על כך, יודעת זאת רק מאמש כי בעלה הביא לחוקרים תיק לקוח של פנחס והיא ראתה את זה בבית.

שוללת כי תודרכה אמש ע"י בעלה בקשר לאפשרות שתוזמן לחקירה.

לא שוחחה עם בעלה על אפשרות לחקירה.

• **גרסתה של דבורה ביטון לפרשה זו:**

הודעה מיום 09.2.11:

מכירה את מדר מאז שהוא היה האדריכל של בית הכנסת של המשפחה. בהמשך, מדר עבר להתגורר בבניין בו הם מתגוררים, עברו לגור בקומה הרביעית. כשהיא הייתה עולה במעלית ורואה את אשתו של מדר, הייתה נוהגת להקדים לה שלום. פנחס בעלה הציג לה את אשתו של מדר.

מאשרת כי זוכרת מקרה שבעלה פנחס בקש ממנה להגיע לאשתו של מדר ולקחת ממנה 5000 ₪ במזומן. זה ארע לפני הבחירות של העירייה, לפני מס' שנים. (עפ"י גרסתו של פנחס זה היה לאחר הבחירות בחודש יוני 2009). באותה העת, ניקתה את הבית ואז קיבלה שיחת טלפון מבעלה שביקש ממנה לגשת לדירתו של מדר, היא אמרה לבעלה כי אינה יכולה ובעלה פנחס אמר לה שהיא חייבת לגשת אליה כי היא צריכה לצאת מהבית ועליה למסור מעטפה עם כסף. דבורה הפסיקה את עבודות הניקיון וניגשה לדירתו של מדר. אשתו של מדר פתחה לה את הדלת ומסרה לה מעטפה בתוכה היו כספים. כעבור חצי שעה, פנחס הגיע לבית ובקש את המעטפה וציין שהוא הולך לבקר את אוחיון שעבר ניתוח.

ייתכן שתוכל לזהות את אשתו של מדר. לא הייתה איתה בקשר ורק לעיתים רחוקות ראתה אותה ליד המעלית. דבורה לא נכנסה לביתו של מדר מעולם, אשתו של מדר פתחה את הדלת ומסרה לדבורה את המעטפה.

ראתה כסף במעטפה. לא ביצעה ספירה, הניחה אותו בביתה בצד עד שבעלה פנחס הגיע ונטל את המעטפה. בעלה סיפר לה שהוא קופץ לבקר את אוחיון ולקח את המעטפה.

במעמד המסירה לא שוחחה עם אשתו של מדר. אמרה תודה ועלתה חזרה לביתה. איננה יודעת האם אשתו של מדר ידעה מה יעודו של הכסף.

מוכנה לעריכת עימות עם אשתו של מדר.

ביום 9.2.11 נערך עימות בין דבורה ביטון למיטל מדר, עיקרו כדלקמן:

דבורה - זוכרת שבעלה התקשר אליה ואמר לה שתרגל למדר ותקח ממנה מעטפה. דבורה השיבה לבעלה כי אינה יכולה, עסוקה בניקיון הבית. בעלה ביקש כי מדר צריכה ללכת. דבורה ירדה לבית של מדר. דבורה ירדה, מיטל מסרה לה מעטפה, דבורה ראתה שיש כסף במעטפה. מיטל לא שאלה את דבורה מדוע הגיעה. בהמשך, בעלה פנחס לקח את המעטפה, אמר לדבורה שיש בתוכה 5000 ₪, והוא צריך ללכת לבקר את אוחיון לאחר ניתוח.

מיטל – אינה זוכרת מקרה כזה. כעת היא זוכרת שראתה את דבורה אולי במעלית.

דבורה - בעלה לא הסביר לה מדוע הוא לא עשה זאת לבד.

שני הצדדים: מעולם לא היה בין הצדדים סכסוך שכנים.

דבורה - זה היה אחרי הבחירות, אולי לפני 4 שנים.

דבורה - לא אמרה למיטל לצורך מה הגיע. קיבלה את הרושם שמיטל יודעת במה מדובר.

מיטל: אינה זוכרת, ואם אינה זוכרת משמע, שזה לא היה.

• גרסתו של בוסו לפרשה זו:

הודעתו של אוריאל בוסו מיום 08.2.11:

בוסו מכהן גם כמ"מ יו"ר ועדת המשנה לתו"ב פ"ת. אוחיון הינו יו"ר הוועדה, את מרבית הישיבות מנהל בוסו כיו"ר הוועדה. אחראי על ניהול הישיבות בוועדה ודן בכל התיקים של בקשות בניה.

דן מדר הינו אדריכל ידוע בעיר שמקדם הרבה תיקים. בכל פניה של מדר לבוסו, הוא מסביר לו על התיקים שהוא מקדם ומבקש את עזרתו של בוסו בוועדה או בכל מיני שאלות מקצועיות בתחום תו"ב. כשפונים לבוסו אנשים שרוצים לבנות מרפסת ואינם יודעים את הפרוצדורה, בוסו מפנה

אנשים למדר כי הוא יודע שהוא פרקטי ונותן מחירים סבירים. מעבר לאמור, אין לו קשר נוסף עם מדר. מכיר אותו מזה שנתיים. ייתכן שדיבר עימו בשבוע שעבר.

אינו מכיר את חברת אלון תבור.

החוקר מציין בפניו כי ביום 14.6.09, ישב בוועדה הדנה בנכס שנמצא ברחוב הס פינת וולפסון-בוסו מסביר כי במיקום זה יש כעת בניין בבניה. ישב בעשרות תיקים וכעת אינו זוכר התייחסות ספציפית ביחס לתיק זה.

החוקר מציג לבוסו את פרוטוקול הוועדה (ליאור בר חן 5 17.1.11), ממנו עולה כי בוסו כיהן כיו"ר. בוסו מסביר כי תיק זה הינו ככל התיקים שפונים אליו. מעיין בפרוטוקול ומאשר כי ישב בוועדה וניהל את הישיבה כיו"ר.

בכל יום ראשון מתכנסת הוועדה של תו"ב ובה דנים בין 20 ל-40 תיקים. יש צוות מקצועי בלשכת התכנון שרושם את הפרוטוקולים וקובע את הניסוחים המקצועיים. כאשר הבקשה מגיעה לוועדה, לאחר המלצה של לשכת התכנון ברשות מהנדס העיר, הם דואגים לאשר ולהסכים, אלא אם מועלות התנגדויות הגיוניות. אינו זוכר את התיק, אינו זוכר מי זה אלון תבור.

החוקר מציג בפניו, כי בידיהם ראיות המצביעות על כך שבוסו כיו"ר הוועדה, קיבל פניה מגורמים בעלי אינטרס כלכלי בנכס זה ובקשה לדחות את ההתנגדויות, וזאת בתמורה לקבלת כספים-בוסו מכחיש זאת. ייתכן שפנו אליו כמו שפונים בהרבה תיקים אחרים בכניסה לחדר או לוועדה. אינו נכנס לחשבונות של אנשים עם יזמים תמורת קידום תיקים. מעולם לא קיבל שקל עבור פניה שנעשתה אליו בנושא עזרה הקשורה בתו"ב. אפשר לקחת פרוטוקולים של 4-5 שנים אחורה בהם שימש כיו"ר הוועדה ולבדוק האם על דחיית התנגדות קיבל כסף.

לא קיבל כספים עבור המפלגה תמורה הבעת עמדתו בוועדה בעניין הנכס בפרוייקט הס וולפסון. מוכן להתעמת עם מי שטוען זאת כלפיו.

ביום 10.2.11 נחקר בוסו בשנית ומסר כדלקמן:

החוקר קרא לבוסו חלק מהודעתו של פנחס לפיו עובר לוועדה, סיכם עם בוסו שהוא יתמוך בתוכנית ופנחס ידאג לו למשהו. בוסו הפנה את פנחס גם לאוחיון בכדי לקבל גם את תמיכתו. פנחס הביא לבוסו את הכסף במזומן למשרד (הודעתו של פנחס מיום 25/11/10 שורות 160-162)-בוסו משיב כי פנחס שקרן מוחלט. לא קיבל ממנו אגורה שחוקה. ייתכן שזה הסיכום שפנחס ערך עם היזם והאדריכל שקיבלו כסף מהיזם. ייתכן שפנחס משך מהיזם 10,000 ש"ח בכדי להעביר לבוסו, אך מאחר וככל הנראה שפנחס יודע שדברים כאלה לא קיימים אצל בוסו, אז הוא מספר שהוא קיבל כסף בעבור בוסו וזה היה החשבון שלו מול היזם. זה לא אומר שפנחס הביא כסף לבוסו בפועל. הכל המצאות, רדיפה פוליטית, פנחס הודיע כי ימחק את בוסו מהמפה הפוליטית יחד עם אוחיון כיוון שנתנו הסכמתם להדיח את אחיו שמעון מהמועצה הדתית.

החוקר מודיע לבוסו כי אוחיון מודה בנושא החולצות ובנושא פרוייקט וולפסון הס, ויש שרשרת שלמה של אנשים שמודים. בוסו משיב כי הקשר שלו לפנחס ומשפחתו מסתכם בהיכרות בלבד. מעולם לא נסע לנופש עם ביטון, לא בארץ ולא בחו"ל, לא קיים עימו עסקים מלבד הזמנת חולצות לבחירות, כך שכל מה שנכון ביחס לאוחיון ולפנחס אינו נכון לגבי בוסו, לא ניתן לקבל כל מילה של פנחס לגבי בוסו כקודש הקודשים. אם תאמרו שבדיקת פוליגרף של המשטרה או כל בדיקה אחרת, תנקה אותו מיד מהסיפור הזה, הוא לא מתנגד.

בוסו מאשר כי פנחס פנה אליו במטרה שיתמוך בדחיית ההתנגדויות שהיו בפרוייקט. פנחס פנה לבוסו בכל מיני נושאים, הן בנושאי תו"ב והן בנושאים אחרים, וזאת כשם שאחרים נוהגים לפנות לבוסו. כהרגלו השיב לפנחס שאין שום בעיה, מה שצריך לעזור הוא יעזור.

בתיק זה הייתה פניה לבוסו מעו"ד שחורי שנפגשה עם בוסו בלשכתו ובקשה את עזרתו בתיק. כסף שאנשים גובים מכך שהם פונים לבוסו, אינו מעניינו, וודאי שהוא לא שואל על כך. גם אם מישוהו אמר ליזם שהוא מביא לבוסו כסף, הרי שהוא "עבד" על היזם ולקח את הכסף כי הוא יודע שבוסו היה דוחה הצעה זו מכל וכל.

מאמין שממש בכניסה לועדה פנחס פנה לבוסו. כיוון שבוסו אינו אדם שעושה סיפור מעזרה, אך מספיק שאומרים לבוסו תיק בניין "אם תוכל לעזור" והכל במידת החוק. גם במקרה הזה, זו הייתה עזרה שבשגרה, אין לו שמץ של מושג איפה נעשתה הפניה הסתמית הזו שהיא פשוטה למדי לעומת כל הדיונים והתיקים שהם מנהלים בועדת התו"ב.

אינו זוכר כיצד פנחס פנה אליו ואת דרך ההצגה של הדברים.

פנחס לא הציע לבוסו דבר בתמורה לעזרה.

אינו זוכר ספציפית שהפנה את פנחס גם לאוחיון בכדי לקבל גם את תמיכתו, אך סביר להניח שאמר לפנחס "אתה חבר של ראש העיר אז תגיד לו שגם יתמוך".

לא קיבל אגורה בעבור התמיכה, לפי הפרוטוקול תמך כשם שתמך בבקשות נוספות. בועדה נמצאים צוות מקצועי שאומר את דבריו, וברגע שחברי הועדה רואים שאין סתירה חוקית, ואין בעיה של מהנדס העיר, על אף שלפעמים הם מקבלים החלטה בניגוד לעמדת מהנדס העיר, הם דוחים התנגדויות כדבר שבשגרה. בפרוייקט המדובר, עובר לבניה היה במקום בית חד קומתי שלא עומד מול שום חלון, ולכן שמועלות התנגדויות לפרוייקטים כאלה, הם מבינים שמדובר בהתנגדות קנטרנית שהרי בוודאי נוח לשכנים לשמור על המצב הקיים. בבקשה הנוכחית מדובר גם היה בהוספת יחידות דיור בשטחים הקיימים כך שאין הגדלת גובה וכו'.

התמיכה בבקשה אינה אוטומטית. קיימים אנשי מקצוע נוספים בועדה, ואם הייתה בעיה חוקית או אחרת, וודאי שהיא הייתה נשקלת לגופו של עניין.

החוקר מציג לבוסו את תמליל השיחה שנערכה בין פנחס למדר ממנו עולה:

פנחס: 10 בוסו, 15 אתה ו-15 אני.

דן: כן, מה נשאר לנו.

היינו, מדר דן מאשר בשיחה זו שבוסו קיבל 10,000 אחרי תמיכתו בדחיית ההתנגדויות לפרוייקט. בוסו משיב כי השיחות של פנחס עם מדר אינן רלבנטיות לבוסו. יכולים להזכיר את השם בוסו במהלך השיחה ואלה דברים שלהם עם עצמם. אם מישוהו עובד אחד על השני, זה לא עסקו.

לא ביקש מפנחס תרומה של כספים לכולל, אלא אם פנחס שאל את בוסו למי לתרום. קשה לבוסו לזכור שיחות ספציפיות כשמדובר ביחסי ידידות של שנתיים. אמר לפנחס שהוא יודע על הכולל של הרב פיזו בפ"ת שעוסק בצדקות, בשאר העמותות אין לו מושג מה קורה.

אינו זוכר ואינו מאמין שהוא מיוזמתו פנה לפנחס לתרום לעמותה כלשהיא. ייתכן שפנחס שאל אותי אם בוסו יודע על עמותה שיש לה סעיף 46 לניכוי מס במקור וזו הסיבה שהפנה את פנחס לרב פיזו, מעבר לכך הוא אינו זוכר ואין לו שום מידע ספציפי לנושא זה.

יואל מוגמי הוא עוזר מנכ"ל קדימה. יואל אמר לבוסו שעו"ד דליה שחורי רוצה עזרה וביקשה שיפגש איתה. בוסו ענה בחיוב והיא נפגשה עימו בלשכתו. למיטב זכרונו, יואל לא נכח בפגישה.

בין יואל מוגמי לבוסו יש חברות טובה, נפגשים, בוסו מעריכו פוליטית, הוא היה גם איש של אוחיון בבחירות. ההיכרות החלה עוד כשבוסו היה אב בית במעיין החינוך התורני לפני למעלה מ-10 שנים, מוגמי היה הגנן של מוסדות אלה. מוגמי הוא חבר מועצה דתית ויריב קשה של שמעון ביטון. מוגמי הוא אחד מהחברים שמבקשים להדיח את שמעון ביטון מהמועצה הדתית, כך שטענותיו של פנחס על מוגמי הינם במסגרת המלחמה פוליטית. ביום שבוסו שוחרר מוגמי שלח לבוסו מיסרון בו נכתב שיהיה חזק. הם מדברים הרבה וחברים טובים.

אינו זוכר מתי פנחס פנה אליו בבקשה לסיוע בדחיית ההתנגדויות. הועדות מתקיימות ביום א' ולכן לא סביר שפנחס שוחח עימו בשבת.

אינו זוכר שפנחס נכנס לחדרו של בוסו והביע בפניו כעס רב על כך שסיפר למוגמי על פנייתו בעניין הבניין.

• **גרסתו של יעקב סבאן לפרשה:**

הודעה מיום 10.2.11:

בעל חנות לחומרי בניין בכפר אזר ובגני תקוה. בונה פרוייקט בפ"ת בפינת הרחובות וולפסון-הס, בונה פרוייקט נוסף ברמת גן. בבעלותו חברה בשם אלון תבור, חברה לבניין בע"מ. ביחס לפרוייקט וולפסון הס- קנה את הקרקע לפני שלוש שנים, אינו זוכר ממי. החל לעבוד על תוכניות בעירייה. מי שייצג אותו הוא האדריכל טל מהוד השרון. הוגשה בקשה לבניית 12 יחידות דיור. השכנים התנגדו. לאחר שלוש פעמים שהעניין עבר בוועדה המקומית לתו"ב בפ"ת, סבאן בקש תוספת יחידת דיור, היחידה ה-13. סבאן פנה לדן מדר, ראה שהעניין לוקח זמן ולכן ירד מכך. היום הפרוייקט לפני גמר, איכלוס בעוד 4 חודשים.

בשלב התנגדויות השכנים יוצג ע"י עו"ד דליה שחורי והאדריכל טל.

פגש את דן מדר בעירייה, מכירו מזה שנים, מדר טיפל לסבאן במחסן בהוצאת האישורים. עת פגש את מדר בעירייה, סבאן עדכן אותו שיש לו בעיה עם קומה נוספת ומדר אמר שיכול לסדר והחל לעבוד. מדר אמר שזו עבודתו, הוא אדריכל ויספק את התוצאות.

הקשר הראשוני בין סבאן למדר נוצר לפני 10 שנים, בתקופה שבה קנה סבאן את השטח בגני תקווה. אינו זוכר כיצד הגיע אליו.

למיטה זכרונו, מדר לא טיפל לסבאן בנושא ההתנגדויות של השכנים בפרוייקט. הוא לא רצה להתערב, העניין הסתדר.

מבחינת שכ"ט- למיטב זכרונו סיכם עם מדר על עמלה של 60,000 ₪ תמורת הצלחה. היינו, במידה ותיבנה הדירה ה-13, הוא יקבל 60,000 ₪ + מע"מ. לא ערכו חוזה בכתב.

מדר הוא טיפוס חברותי, מכיר את סבאן, מכיר את המילה שלו.

סבאן לא שילם למדר את הכסף. בטוח בכך.

לא שוחח עם אף גורם בעירייה ביחס לפרוייקט.

לא שילם למדר 60,000 ₪ בכדי שיטפל בהתנגדויות השכנים לפרוייקט. לא היה דבר כזה.

החוקר מטיח בסבאן כי הסכום פוצל בין מדר, אוחיון, בוסו ופנחס- סבאן טוען כי לא היה ולא נברא. מעולם לא דיבר עם אף אחד מהאנשים האלה. ראה את אוחיון בוועדה, אך לא שוחח עימו.

בוועדה נכחה מטעם סבאן עו"ד שחורי והאדריכל טל.

מכחיש כי הציע 100,000 ₪ במידה ותאושר לו היחידה ה-13. התנהל מו"מ על הסכום, ונסגר סכום של 60,000 ₪, מו"מ נוהל בין סבאן למדר. מדר בקש 120,000 ₪ עבור הדירה ה-13, ולבסוף סגרו על 60,000 ₪.

מאשר כי מדר התהדר בפני סבאן על קשריו עם גורמים בעירייה. תמיד שהיה אצלו במשרד ראה כמויות גדולות של אנשים שמחכים לקבל שירות, הטל' לא הפסיק לצלצל ומבינים שהאדם הזה מקושר. מבחינתו עשה הכל באופן חוקי, מזמין עבודה באופן חוקי, מה שנעשה הלאה, אינו יודע. כשאדם מקושר לכל האנשים המתאימים, זה האישור שלו, הוא כל היום בעירייה. מטבע הדברים שאתה נמצא בעירייה כל היום, אתה מתחבר אליהם. למדר יש פקידה שכל היום יושבת בעירייה וזה גורם את החיבור.

באשר לסכומים ששילם למדר בשנת 2009-5000 ש"ח ובשנת 2010-10,000 ₪ משיב, כי ייתכן שסכומים אלו שולמו למדר בעבור העסק של סבאן בגני תקוה, שם מדר קבל שכ"ט לא לפי תוצאות אלא לפי טיפול שוטף. בשנתיים האחרונות מדר היה צריך להוציא לסבאן היתר על שימוש חורג ולא הצליח.

למיטב ידיעתו, מדר לא קיבל כסף עבור הפרוייקט. דליה שחורי קיבלה כסף, אינו זוכר כמה. לפני שנתיים שוחח לאחרונה עם מדר בעניין הפרוייקט. מדר לא טיפל בהתנגדות, אך הוא כל היום בעירייה וסבאן ראה אותו שם. הוא נמצא בכל ועדה, יותר בפנים מאשר בחוץ.

אינו זוכר מתי לאחרונה שוחח טלפונית עם מדר.

מדר לא בקש ממנו להעביר כספים לגורמים אחרים.

לא נעשה ניסיון לפנות לסבאן במטרה לאשר את היחידה ה-13.

מצרף את כרטסת החשבונות לפיה מדר קיבל 15,000 ₪ מסבאן עבור גני תקוה. מסומן ר.ל. 1-2, 10/2/11. בטוח שזה כסף בעבור המחסן בגני תקוה.

• גרסתו של יואל מוגמי לפרשה זו:

הודעה מיום 13/2/11:

היום מכהן כיועץ פוליטי של מנכ"ל קדימה, כן יועץ ואחראי על הלוגיסטיקה בקדימה. עובד עם חשבונות "יואל יועץ פוליטי ומוניציפאלי". בנוסף, הוא חבר מועצה דתית בפ"ת, תפקיד שאינו בשכר, כן חבר דירקטוריון ב"מקפת"-עמותה שמנהלת את המתנ"סים בעיר. הכיר את בוסו עוד שעבד כמדריך בישיבה, בתקופה שבה יואל עבד כגנן. בהמשך, לפני מערכת הבחירות למועצת פ"ת בשנת 2008, בוסו ביקש מיואל שיעץ לו ויעזור לו במערכת הבחירות. עזר לבוסו ללא שכר וללא כל טובת הנאה.

פנחס ויואל היו ביחד במפלגת הליכוד. ב-2001, יואל העמיד קבוצה שניצחה את הקבוצה של פנחס בהתמודדות על הסניף בפ"ת, וכתוצאה מכך, הם יצאו מהמרכז ומהסניף. שומר עם פנחס על יחסים טובים, מעולם לא רב איתו. גם היום, חרף המתחים ששוררים ביניהם על רקע הסיפור עם אחיו שמעון במועצה הדתית, ביום שישי היה פנחס ליד ביתו של יואל ושאל לשלומו.

לפני כחודשיים יואל היה אצל פנחס בארוחת ערב. בינואר טייל יואל במנהטן ופגש את הילדים של פנחס והם העבירו לו תמונות. הם בקשר טוב מאוד. אשתו של פנחס הייתה שכנה של יואל בילדות.

אינו יודע מי היא חברת אלון תבור, אינו מכיר את יעקב סבאן.

עכשיו כאשר בחקירה מזכירים לו את דליה שחורי, יואל נזכר שדליה פנתה אליו כי היא ייצגה את הקבלן, וביקשה לדעת איך ניתן להתקדם עם הפרוייקט. יואל הבין שישנה בעיה. הבין שפנחס

טיפול בבעיה דרך קרוב משפחה שלו. פנחס אמר ליואל שקרוב משפחה שלו מטפל בעניין, ויואל עדכן את דליה שמישהו אחר מטפל ושתפנה לקבלן. מסתבר שהקבלן הזה פנה גם לפנחס וגם לדליה שחורי. כאמור, אינו מכיר את הקבלן ולא ראה אותו מעולם.
דליה שחורי פנתה ליואל ואז הסתבר לו שפנחס מטפל בעניין, פנחס אמר לו זאת במסדרון של העירייה.

יואל אמר לפנחס שהקבלן ישלם לדליה שחורי את מה שמגיע לה, עובדה שהפרוייקט כבר גמור, יואל לא הפריע ולא פנה לאף אחד. אינו יודע היכן נמצאת ועדות תו"ב, מעולם לא היה שם. יואל אמר לדליה שחורי שזו בעיה שלה, ושעליה לפתור זאת מול הקבלן שהבטיח לה מה שהבטיח. יואל לא נכנס לענייני הסכומים.

יואל מאשר כי בוסו שוחח עימו ועדכן שפנחס מייצג את הקבלן שבונה בוולפסון. הנושא עלה מול בוסו כי יואל אמר לבוסו שדליה שחורי עובדת מול הקבלן ושאל היכן התוכנית עומדת, בוסו השיב לו כי פנחס מטפל בעניין. עת פגש יואל את פנחס במסדרון העירייה, פנחס אמר שהוא לא צריך את אף אחד ושהוא ידאג שאוחיון יעביר את זה ושיש לו קשר עם אוחיון, הוא מקורב אליו מאוד.
אינו מבין בהתנגדויות. דליה פנתה אליו ויואל השיב לה שיבדוק אם יש אפשרות לבנות שם. יואל הבין שיש בעיות, אך לא ידע איזה, ואז הבין שהקבלן פעל דרך פנחס, והקבלן "עבד" על דליה כשפנה למישהו נוסף. יואל אמר לדליה שתרד מהעניין, היא עזבה ולא תבעה את הקבלן. דליה שחורי היא אשתו של הבוס של יואל, משה שחורי.

שמע שדן מדר עובד בעירייה. ליואל אין היכרות אישית עם מדר. שמע שהוא מהנדס/אדריכל. לא פגשו מעולם. לא ידע שמדר מייצג את היזם שבונה בוולפסון.
 במסגרת השלמת חקירה, נוספו הראיות הבאות:

• **הודעתו של פנחס מיום 23/6/11:**

החוקר מעמת את פנחס עם גרסתו של דן מדר, לפיה היכרותו של פנחס עם הפרוייקט נובעת בשל כך שבאותה התקופה, הועדה המקומית טיפלה במקביל גם בתוכנית בניה של נכסים בבעלות משפחתו של פנחס- האחרון משיב, כי מעולם לא נכח בישיבת הועדה, הגם שהיה מדובר בנכסים שבבעלות משפחתו. הכיר את התוכנית בפרוייקט וולפסון רק דרך מדר. מדר פנה לפנחס ובקש את עזרתו בקידום התוכנית. מדר מסר לפנחס את מכתב ההתנגדויות לתוכנית אותו הציג פנחס לאוחיון כאשר בקש את עזרתו.

מדר קיבל 60,000 ₪ מהחברה היוזמת, וקודם לכן, מדר ופנחס מימנו כל אחד מכספו 5,000 ₪ והעבירו אותם לאוחיון.

בוסו לא היה פונה לאוחיון ולבוסו בעניין התוכנית אם מדר לא היה פונה לפנחס ומבקש את עזרתו. מלבד מדר פנחס אינו מכיר את החברה היוזמת ולא את בעליה, כך שלא הייתה לו שום סיבה לפעול בעניין מבלי שדן מדר יבקש זאת מפנחס.

• **הודעתה של יפי שגיא מיום 19.07.11:**

מנהלת אגף רישוי ופיקוח על הבניה.

התיק של פרויקט וולפסון הס נמצא באגף תכנון עיר אצל משה שמרלר שמנהל את האגף, וזה האחרון מסר לני"ל שלא מוציאים את התיק הזה.

באשר לקיומו של פרוטוקול של ועדת השמות- יש רכזת לוועדת שמות בשם דליה גאון. הני"ל אינה מתעסקת בעניין.

תבצע בדיקה חוזרת בכדי לבדוק האם ישנן הקלטות או פרוטוקולים של ועדת השמות.

באשר להקלטות שנעשות בוועדה המקומית – מהיום שהמחוקק קבע מתבצעות ההקלטות. הם בעירייה הקליטו עוד לפני שהדבר נקבע ע"י המחוקק. גם בקדנציה הקודמת כבר הקליטו.

מוצגים:

- כתבה שהוגשה ע"י דן מדר בחקירתו- ר.ל.11 1.9.2.
- מסמך התקשרויות של דן מדר עם פנחס – מסומן ר.ל.2.11 2.9.2.
- מכתב ההתנגדויות – מסומן ר.ל.3 9.2.11.
- תמליל שיחה בין פנחס לדן מדר מיום 4.1.11 - מסומן ר.ל.4.11 9.2.
- כרטסת הנהלת חשבונות מחשבונית של סבאן- מסומן ר.ל.1-2 10.2.11.
- מכתב התנגדות של דיירי בניין וולפסון 15- מסומן ליאור בר חן 13 25.11.10.

תמצית הראיות בפרשת זו:

1. הודעתו המפורטת של עד המדינה פנחס ביטון.
2. הודעתה של דבורה ביטון, אשתו של פנחס, אשר מחזקת את גרסתו של פנחס ביחס ללקיחת כסף מאשתו של דן מדר.
3. שיחה מוקלטת בין פנחס למדר. במהלך השיחה מאשר מדר את חלוקת "השלל", וכן משיב כי ממך 5,000.
4. הודייתו של אוחיון כי קיבל 5,000 ₪ מפנחס.
5. מכתב ההתנגדויות ופרוטוקולים של דיוני הוועדה מהם עולה, כי בוסו ואוחיון תומכים בפרוייקט.
6. בוסו מכחיש קבלת כספי שוחד, אך מאשר את פנייתו של פנחס אליו בכדי שיתמוד באישור הפרוייקט.
7. מדר מכחיש המיוחס לו ומנסה ליתן הסברים שאינם מניחים את הדעת ביחס לנשמע בהקלטה.

פרשה חמישית : פרויקט שער העיר - ספטמבר 2009

תמצית סיפור המעשה :

1. משפחת פסט הגישה לעיריה, תוכניות לבניית פרויקט מגורים ומסחר שייקרא "שער העיר".
2. בשל תביעות שהגישה משפחת פסט כנגד העיריה, לא קודמו הליכי הפרוייקט.
3. בחודש ספטמבר 2009, נפגשו אושיר ונתנאל ושוחחו אודות הפרוייקט והקושי בהוצאתו אל הפועל.
4. נתנאל הציע כי אושיר יפגש עם פנחס בשל היותו מקורב לאוחיון, וזאת במטרה שאוחיון יסייע בידם לקידום הפרוייקט.
5. פנחס פנה לאוחיון, עדכנו אודות הפרוייקט וביקש ממנו לקיים פגישה במשרדו.
6. בפגישה שנערכה במשרדו של אוחיון, בה נכחו, בין היתר, עורכת הדין אגסי, אשר מייצגת את העיריה, הובהר כי ככל שההליכים המשפטיים מתנהלים נגד העירייה, לא ניתן יהיה להתקדם עם הפרוייקט.
7. במהלך חודש אוקטובר, נערכה פגישה בין פנחס, נתנאל ואושיר. בפגישה זו סוכם, כי בתמורה לקידום הפרוייקט יקבלו שוחד כספי, אשר יחולקו בין פנחס, אוחיון ונתנאל. כל אחד מהצדדים יקבלו חצי אחוז מרווחי הפרוייקט לכשייבנה.
8. פנחס נפגש עם אוחיון במשרדו והציע לו את כספי שוחד הנ"ל בתמורה לקידום הפרוייקט.
9. אוחיון הורה לפנחס להפנות את משפחת פסט לקבלת טיפול משפטי מעו"ד זינגר, וזאת על מנת להסיר המכשול בפני קידום הפרוייקט. פנחס פעל כמתואר.
10. פנחס עדכן את אוחיון, כי עו"ד זינגר עורך חוזה שמטרתו להסדיר את ההסכמות בין פנחס, נתנאל ואושיר. פנחס הבהיר לאוחיון כי על מנת להסוות את כספי השוחד, שמו לא יצויין מפורשות בחוזה, אלא יסווה תחת שם החברה.
11. כחלק מקידום הפרוייקט, החליט אוחיון כי בדיוני הועדה, ידונו בענין הפרוייקט, הגם שנושא זה לא היה על סדר יומה של הועדה.
12. בסמיכות לחלוקת משפחת פסט מצויות חלקות של משפחת קנול.
13. במטרה להגדיל הן את שטח הפרוייקט והן את רווחיותו, פנה אושיר למשפחת קנול ועשה מאמצים לשכנעם למכור למשפחת פסט את החלקות, או לחילופין להיות עימם שותפים לפרוייקט.
14. על מנת לשכנע את משפחת קנול במידת רצינותה של העיריה בקידום הפרוייקט, החליטו נתנאל, אושיר ופנחס לקבוע פגישה למשפחת קנול בלשכתו של אוחיון. בפגישה הביע אוחיון תמיכה נלהבת לפרוייקט.

15. משהבינה משפחת קנול כי אושיר, חתנו של פסט, הוא אשר עומד בראש החברה היוזמת, החליטו לנתק המגעים בנוגע לפרוייקט.

התשתית הראייתית :

• הודעתו של פנחס מיום 26.09.10:

מדובר בפרוייקט של חברת ש.א.ב.ג.מ., חברה לזימות והשקעות בע"מ מרחוב סמטת הקרב 4, קרית מוצקין. החברה שייכת למשפחת פסט.

בחודש ספטמבר בשנת 2009, פנה לפנחס בן זודו, נתנאל עזרן, שהינו חבר של אושיר ממשפחת פסט. נתנאל הינו תלמיד ישיבה שמתעסק בענייני יזמות נדל"ן.

נתנאל סיפר לפנחס שלחברו אושיר פסט ומשפחתו יש 18 דונם בפ"ת, ובכוונתם לקדם תוכנית בנייה גדולה. עוד ציין כי העירייה הפקיעה למשפחת פסט שטחים אחרים והם תבעו את העירייה. משפחת פסט רוצה להיפגש עם אוחיון ולהציג בפניו את התוכניות. פנחס קבע למשפחת פסט פגישה עם אוחיון במשרדו ביום 30.09.09. בפגישה זו נכחו: פנחס, נתנאל, אושיר וחמו, האדריכל של משפחת פסט, מר יואב שמשוני ובנו. באותה פגישה הציגו לאוחיון את התוכניות, אוחיון התלהב, קרא לשמרנר מלשכת מהנדס העיר והראה לו התוכניות. שמרנר ציין בפגישה, כי הוא יודע שיש למשפחת פסט בעיות משפטיות עם העירייה והם לא יוכלו להתקדם עם תוכניות הפרוייקט עד שלא יוסרו התביעות כנגד העירייה.

לבקשת נתנאל, פנחס שוחח עם אוחיון ושאלו מה ניתן לעשות בעניין משפחת פסט. אוחיון אמר לפנחס שהוא יציע למשפחת פסט עו"ד שייצגם בתביעה כנגד העירייה ויפתור את הסכסוך המשפטי. לאחר שיחה זו, פנחס נפגש עם נתנאל ואושיר במשרדו בסטלמד, פנחס דבר באופן גלוי ופתוח ושאלם "מה יוצא לנו מכל זה? פה צריך לשלם, ראש העיר לא יעבוד בחינם". אושיר השיב כי ייתן אחוזים מהפרוייקט לנתנאל, לפנחס ולאוחיון. פנחס ציין כי אוחיון בקש להפנות את משפחת פסט לעו"ד לצורך קידום הסכסוך המשפטי, אושיר שאל למי עליו לפנות.

פנחס שוחח עם אוחיון במשרדו, שיחה ב"ארבע עיניים", עדכן את אוחיון שניתן להוציא מקידום הפרוייקט הרבה כסף, וניתן לערוך עימם חוזה מסודר בכדי שלא תיווצרנה בעיות. פנחס עדכן את אוחיון מפורשות שהוא ואוחיון יקבלו אחוזים מהפרוייקט.

כעבור מס' ימים, אוחיון התקשר לפנחס ובקש שירשום את מס' הטלפון של עו"ד זינגר מפ"ת. אוחיון עדכן כי שוחח עם עו"ד זינגר, הורה לפנחס למסור את הטלפון לאושיר בכדי שהצדדים ייפגשו ועו"ד זינגר יפתור את הבעיה של משפחת פסט עם העירייה. פנחס התקשר לנתנאל, מסר לו את הטלפון של עו"ד זינגר ובקש שיעבירו לאושיר, כן עדכנו אודות תוכן השיחה עם אוחיון.

מאוחר יותר, עדכן נתנאל את פנחס כי הצטרף לאושיר לפגישה עם עו"ד זינגר. בפגישה מסרו את כל החומר הרלבנטי, ועו"ד זינגר החל בטיפול ענייני המשפחה מול עו"ד שפרבר- משרד עו"ד שמייצג את עיריית פ"ת.

במהלך החודשיים שחלפו, נתנאל עדכן את פנחס שיש בעיות עם עו"ד הדס ממשרדו של עו"ד שפרבר. פנחס פנה לאוחיון ועדכנו בכך, אוחיון אמר בתגובה שהוא בעצמו ישוחח עם עו"ד שפרבר וידאג שהנושא יטופל. בחלוף פרק זמן קצר נפתרה הבעיה עם עו"ד שפרבר.

באותה תקופה, אושיר ונתנאל קיימו עוד פגישה עם עו"ד זינגר, פנחס גם הצטרף לפגישה זו בכדי לתאם את ההסכם של האחוזים מהפרוייקט. פנחס בקש מעו"ד זינגר לכתוב כי ההסכם הינו בין החברה של משפחת פסט לבין נתנאל, פנחס וחברת די.סי.אן, השקעות בע"מ. פנחס הסביר כי מטרת החוזה הינה בכדי שהאחרונים, יפעלו להשבחת הזכויות בקרקע של משפחת פסט, וזאת בתמורה לקבלת אחוזים מהפרוייקט. עו"ד זינגר אמר שיערוך חוזה בהתאם לבקשה זו. פנחס לא ציין מפורשות שחברת די.סי.אן, נרשמת בחוזה ככיסוי לאחוזים שאמור לקבל אחיון.

פנחס מציין כי עובר לפגישה הנ"ל עם עו"ד זינגר, נפגש עם אחיון ועדכנו כי אמורה להתקיים פגישה עם עו"ד זינגר בה יבקש לבנות חוזה בו יוסדר עניין קבלת האחוזים ממשפחת פסט. פנחס שאל את אחיון את מי לרשום עבור חלקו בחוזה, אחיון בקש שחלקו יירשם ע"ש פנחס. פנחס התנגד ואמר שאינו רוצה לרשום שני שלישי על שמו, חשש שיראה כי הוא החלק העיקרי בקידום הפרוייקט, אחיון בקש שחלקו יירשם ע"ש סמי. פנחס הציע שחלקו של אחיון ירשם ע"ש החברה של סמי- די.סי.אן, אחיון הסכים להצעה.

לאחר הפגישה עם עו"ד זינגר, ניגש פנחס למשרדו של אחיון ועדכנו, כי התקיימה הפגישה וכעת עו"ד זינגר מכין את החוזה. סוכם כי כאשר עו"ד זינגר יעביר טיוטא, פנחס ידאג להעבירה לעיונה של אחיון. באותה פגישה, פנחס עדכן את אחיון שעו"ד זינגר גבה ממשפחת פסט 50,000 ₪ עבור הטיפול בבעיות המשפטיות מול העירייה, ועו"ד זינגר רוצה מהם עוד 20% מהפרוייקט. בתגובה לדברים אלה, אחיון אמר לפנחס שילך להוציא מעו"ד זינגר 5,000 ₪ תרומה למפלגה.

באחת הפעמים, פנחס נפגש עם עו"ד זינגר ביחידות ואמר לו שצריך לסייע למפלגתו של אחיון שבקש תרומה. פנחס אמר לעו"ד זינגר שמותר לו להוציא שיק תרומה עד סכום של 5,000 ₪. עו"ד זינגר הוציא שיק בסך 2000 ₪ ואמר לפנחס שימסור לאחיון שבהמשך יוציא לו שיק נוסף בסך 3000 ₪. פנחס מסר לאחיון את השיק של עו"ד זינגר, אחיון אמר בתגובה: "מה הקמצן הזה נותן רק 2000 ₪".

בחודש פברואר/מרץ, בשנת 2010, נפגשו פנחס, עו"ד זינגר במשרדו של אחיון. זו הייתה פגישה מתוכננת בעניין פרוייקט שער העיר. באותה פגישה, שלף אחיון את השיק של עו"ד זינגר ואמר לו שהשיק טרם הופקד וזאת עד לקבלת היתרה-3000 ₪. עו"ד זינגר צחק ואמר "יהיה בסדר". פנחס יזם את הפגישה הזו בכדי שעו"ד זינגר יסביר לאחיון מדוע עו"ד הדס ממשרדו של עו"ד שפרבר מעכבת את ההסכם להסדרת הבעיות המשפטיות של משפחת פסט. באותה פגישה, בקש פנחס מאחיון שישוחח עם מזכירתו של מהנדס העיר שמרנר, הגב' דינה טרנר, וזאת בכדי שתקבע למשפחת פסט והאדריכל שמשוני פגישה עם צוות התכנון, וזאת מאחר ובשלב זה, בשל קיומן של הבעיות המשפטיות, צוות התכנון מסרב להיפגש עם משפחת פסט. לאחר שעו"ד זינגר עזב את המשרד, התקשר אחיון לגב' טרנר, בנוכחות פנחס, אמר לה: "אף פעם אני לא מבקש טובה מכם, אבל הפעם אני רוצה שתקחי את מספר הטלפון הזה ותקבעי פגישה עם צוות התכנון", ואחיון מסר לגב' טרנר את מס' הטלפון של פנחס.

בחלוף יומיים, התקשרה גב' טרנר לפנחס וקבעה לו פגישה ליום 26.04.10 עם צוות התכנון, וכך הפגישה התקיימה במועדה. בפגישה נכחו: צוות התכנון, האדריכל שמשוני וצוותו. בידי פנחס העתק מפרוטוקול הישיבה.

באותה העת, נתנאל שלח לפנחס דף ובו פירוט של האחוזים שהם אמורים לקבל מהפרוייקט, כן שלח העתק מההסכם שערך עו"ד זינגר. לפנחס יש עותק מההסכם. פנחס ניגש לאחיון עם

המסמכים הללו והסביר לו על האחוזים, אוחיון התלהב וחייד. פנחס אמר לאוחיון שלכל אחד יכול להישאר עד 4 מיליון ₪, ואם יאושרו אחוזי בנייה נוספים הרי שרווחם יגדל.

לאחר שפנחס חשף בפני אוחיון את האחוזים שהם יכולים להרוויח מהפרוייקט, אוחיון אמר לפנחס להביא את תוכניתה של משפחת פסט לשיבת הועדה המקומית לתו"ב, ולבקש מהאדריכל שמשוני להגיע לשיבה ולהציג בפני החברים את התוכנית, בכדי שיראו את התוכנית ויתרשמו ממנה, עובר להגשתה לוועדה. הצגה מקדמית זו מסייעת לקידום התוכנית. פנחס הזמין את האדריכל שמשוני לשיבת הועדה, בפניה הוצגה התוכנית. חבר מועצה מהאופוזיציה הביע התנגדות לדון בתוכנית מאחר והיא לא הייתה על סדר יומה של הועדה, חרף ההתנגדות, שמשוני הציג התוכנית ודיברו עליה.

בידי פנחס מסמך של נתנאל המפרט את האחוזים שיקבלו מהפרוייקט, לפיו כל אחד יקבל נכסים בסך של כ-4 מיליון ₪, ובמידה ותאושר התוכנית המשותפת בין קנול ופסט, הם יקבלו כפול. פנחס מציין כי ליד השטח של משפחת פסט קיים שטח נוסף באותו הגודל השייך למשפחת קנול. נתנאל סיפר לפנחס שאושיר פנה לקנול בכדי לרכוש מהם את הקרקע. משפחת קנול סירבה להצעה, אך הסכימה להיכנס לשותפות. משפחת קנול לא האמינה שיוכלו להשיג אישורי בניה לגובה. אושיר שכנע את משפחת קנול שהוא יפגיש אותם עם אוחיון וכך יוכלו להיווכח כי הוא תומך בפרוייקט. וכך היה, נקבעה פגישה אצל אוחיון במשרדו עם משפחת פסט, משפחת קנול ונתנאל. עובר לפגישה, נתנאל שוחח עם אוחיון ועדכנו כי משפחת קנול שותפה בשטח הצמוד לשטחה של משפחת פסט, נתנאל בקש מאוחיון שירשים את משפחת קנול בכדי שיכנסו לשותפות בפרוייקט עם משפחת פסט. המטרה הייתה לגרום לאיחוד בין שטחי המשפחות, ובכך העירייה תאשר פרויקט משותף עם אחוזי בניה גבוהים יותר. פנחס לא נכח בפגישה זו מכיוון שבאותה העת נוצרו מתחים בין אוחיון לפנחס בשל כך שאוחיון תמך בהדחת אחיו של פנחס, שמעון ביטון, מהמועצה הדתית.

נתנאל דיווח לפנחס שאוחיון "נתן הצגה" מרשימה, הביע התלהבות ותמיכה בפרוייקט. במהלך הפגישה, פנה לנתנאל ובקש שיגיש את התוכנית לשיבת הועדה המקומית לתו"ב. לאחר הפגישה משפחת קנול הודיעה לאושיר שהיא מעוניינת להצטרף לפרוייקט משותף והוכן חוזה משותף. אושיר ונתנאל הודיעו לקנול שהם יצטרכו לחתום על הסכם לפיו, יצטרכו לשלם באחוזים לנתנאל, לפנחס ולחב' די.סי.אן. משפחת פסט פנו לעורך דינם אשר הכין הסכם נוסף הכולל את שטחה של משפחת קנול.

ביום 2.6.10, שלח אושיר לפנחס עותק מהחוזה וציין עליו "פנחס העותק החתום יעבור אליך בימים הקרובים אחרי סיום הבעיה עם משפחת קנול. אושיר". הבעיה עם משפחת קנול היא בכך שהם אינם מעוניינים לשלם אחוזים "ליזמים": נתנאל, פנחס לדי.סי.אן. בידי פנחס העתק מחוזה זה.

בחלוף מס' ימים פקסס אושיר לפנחס העתק נוסף מהחוזה, עותק זה כלל את חתימתו של אושיר וחתימת חברת משפחת פסט וכתוב עליו: "פנחס, בגלל שעדיין לא אומתה חתימת החוזה עדיין לא חתום בכל מקרה זה החוזה עם החתימה לעיון. כשיהיה חתום כמו שצריך אני אעביר אליך." כוונתו של אושיר בכתיבת שורות אלה, הינה שכאשר משפחת קנול תחתום על החוזה, הוא יעביר לפנחס העתק נוסף. בידי פנחס הקלטת שיחה עם נתנאל, בה שומעים את נתנאל מספר לפנחס על ההצגה שאוחיון נתן.

פנחס, נתנאל, אוחיון, אושיר וסמי יודעים שהחברת די.סי.אן נרשמה בחוזה בכדי להסוות את חלקו של אוחיון. בהסכם האחרון ששלח אושיר לפנחס, לצד השם של פנחס רשום בסוגריים י.א., זה נרשם לבקשת פנחס וזאת ע"מ לציין גם את שמו של אוחיון בחוזה.

בהודעתו מיום 25.11.10 מוסר פנחס כדלקמן:

כאמור בן דודו של פנחס, נתנאל, פנה אליו ואמר שיש לו חבר ששמו אושיר והוא ממשחת פסט שהינה בעלת שטחים בפ"ת. העירייה הפקיעה שטחים למשפחה ועד היום המשפחה מצויה בסכסוך משפטי עם העירייה. נתנאל ציין שאושיר מבקש לקדם פרוייקט בניה על שטח המשפחה המצוי באיזור האצטדיון בפ"ת. נתנאל בקש מפנחס לבדוק מול אוחיון כיצד ניתן לקדם את התוכנית וכיצד ניתן לפצות את משפחת פסט על הפקעת הקרקעות. פנחס נפגש עם נתנאל ואושיר במשרדו, אושיר הסביר לפנחס במה המדובר. פנחס סיכם עם אושיר ונתנאל כי יערוך בדיקה עם אוחיון בעניין ויעדכנם. פנחס פנה לאוחיון, עדכנו אודות התוכנית וציין כי האדריכל של משפחת פסט הוא שמשוני. פנחס בקש לארגן פגישה במשרדו של אוחיון, לפגישה יוזמנו שמשוני והגורמים המקצועיים בעירייה. אוחיון אישר הפגישה. בחלוף 3 ימים נערכה פגישה בין הגורמים המקצועיים בעירייה לבין משפחת פסט, בפגישה נכחו גם פנחס, נתנאל ואושר. המדובר בתוכנית לבניית 5 בנייני מגורים, אוחיון הביע התלהבות מהתוכנית. "הגורמים המקצועיים" טענו, כי לאור סכסוך משפטי שקיים בין משפחת פסט לעירייה, לא ניתן לאשר בניה על הקרקעות, והפנו את המשפחה ליועצת המשפטית של העירייה. לאחר הפגישה, ישב פנחס עם נתנאל ואמר לו שצריך לשלם בשביל "להיזו עיניינים". נתנאל אמר שישוחח על העניין עם אושיר ויבדוק כמה הם מוכנים לשלם בעבור קידום התוכנית. נתנאל חזר לפנחס כעבור זמן מה ועדכן, כי אושיר מוכן לשלם 1.5% מסך הזכויות בפרוייקט. פנחס ונתנאל סיכמו את החלוקה כדלקמן: 0.5% לנתנאל, 0.5% לפנחס ו-0.5% לאוחיון. הוחלט כי נדרש להכין הסכם שיעגן את החלוקה. פנחס פנה לאוחיון ועדכנו שניתן להוציא ממשפחת פסט חצי אחוז בעבור כל אחד. אוחיון נתן "אור ירוק" ובקש מפנחס שימשיך לפעול ע"מ לקדם את הפרוייקט, ואוחיון ידאג לקדמו מהמקום שלו.

בשלב זה פנחס, אושיר, נתנאל והאדריכל שמשוני רצו להיפגש עם צוות התכנון בעירייה, אך נמסר כי לא ניתן לקיים הפגישה לפני שמשפחת פסט תבטל את תביעותיה המשפטיות נגד העירייה. פנחס עדכן את אושיר ונתנאל על כך והם בקשו מפנחס שישוחח עם אוחיון ע"מ שיציע עו"ד טוב. פנחס פנה לאוחיון שאמר לו כי יטלפן אליו וימסור לו מס' טלפון של עו"ד שמשפחת פסט תשכור את שירותיו.

בחלוף שבוע אוחיון התקשר לפנחס והפנה אותו לעו"ד פיני זינגר במטרה שייצג את משפחת פסט בתביעותיה נגד העירייה. פנחס הפנה את אושיר ונתנאל לעו"ד זינגר, הם נפגשו וסיכמו את שכר טרחת עוה"ד. לאחר יומיים, נערכה פגישה נוספת אצל עו"ד זינגר, בה נכחו פנחס, אושיר ונתנאל. מטרת הפגישה הייתה לערוך חוזה בין משפחת פסט לבין נתנאל, פנחס וחברת די.סי.אן. פנחס החליט במהלך הפגישה שחברת די.סי.אן תשמש ככיסוי לחלקו של אוחיון. עו"ד זינגר לא ידע שהחברה היא כיסוי. עו"ד זינגר ניסח את החוזה והעבירו לאושיר, שפיקסס את החוזה- מסומן ליאור בר חן 19.10.11. בנוסף, קיבל פנחס במייל שנתנאל שלח לו, טבלה ובה ציון אחוזי הרווח שיקבלו במידה והפרוייקט ייצא לפועל. הטבלה מסומנת – ליאור בר חן 20.11.10. בעמודה השמאלית ניתן לראות מה הסכום שמקבלים בעבור חצי אחוז מהפרוייקט. כמו כן, קיבל פנחס מייל מנתנאל בו הוא מבקש מפנחס לקבוע ישיבה במועצת העיר מאחר והפרוייקט לא היה בסדר יומה של הישיבה ולכן, נדרש עזרה מאוחיון. – המייל מסומן ליאור בר חן 21.11.10. בעזרתו

האדיבה של אוחיון, התקיימה ישיבה במועצת העיר, היא לא נרשמה בפרוטוקול מאחר והיא הייתה מחוץ לסדר יומה של המועצה.

בחלוף מס' ימים מעת שהתקיימה הישיבה במועצה, ניגש פנחס למשרדו של אוחיון כשבידיו חוזה הרווחים. אוחיון הסתכל על הסכומים והתרשם, פנחס ציין כי מדובר רק ברווחים של חלק מהקרע ובמידה ומשפחת קנול תצטרף לעסקה, הרי שהסכומים יוכפלו. **באותו מעמד ציין פנחס בפני אוחיון כי חברת די.סי.אן. היא למעשה הכיסוי של אוחיון בחוזה.** אוחיון נתן אור ירוק ואמר לפנחס: "מה שאתה חושב-תעשה". פנחס השאיר לאוחיון את החוזה בכדי שיעיין בו והוא השאירו על השולחן. בחלוף יומיים, הגיע פנחס למשרדו של אוחיון ובאותה העת הייתה אמורה להיכנס אליו משלחת. פנחס הבחין כי הניירות שהיו על שולחנו של אוחיון הועברו למזכירות. פנחס שאל את אוחיון היכן החוזה, אוחיון נבהל ושלח את פנחס לחפשו במזכירות. פנחס ניגש לסלסלה במזכירות ומצא את החוזה. פנחס מסרו לאוחיון אשר קיפלו ל-4 והכניסו לכיס הפנימי במעילו. אוחיון היה אמור לנסוע באותו היום לאילת, והוא אמר לפנחס שיעבור על החוזה בדרך. פנחס מניח כי החוזה נמצא בביתו של אוחיון.

לאחר שאוחיון שב מאילת, פנחס ישב עימו במשרדו ואמר לו שיתקשר למנהל ההנדסה ויארגן פגישה מאחר והמנהל מיאן להיפגש עימם בשלב זה. אוחיון התקשר ושוחח עם דינה, מזכירתו של המהנדס, ובקש ממנה טובה אישית, הוא מסר לה את הטלפון של פנחס ובקש ממנה לתאם פגישה לפנחס עם הגורמים המקצועיים במנהל ההנדסה. דינה התקשרה לפנחס וקבעה עימו פגישה ליום 26.4.10. ואכן, התקיימה פגישה במועד זה עם צוות התכנון, פנחס מוסר סיכום פגישה שקבל מדינה לאחר הפגישה- מסומן ליאור בר חן 22.11.10.25.

באותה התקופה אוחיון שב ממרוקו ופנחס נפגש עימו ביום שישי בעירייה, עדכנו כי החוזה סגור ואמר שיביא לו חוזה חתום. אוחיון שמח.

נתנאל עדכן את פנחס שמשפחת קנול ביקשה שיארגנו פגישה דחופה אצל אוחיון יחד עם משפחת פסט. פנחס פנה לאוחיון ואמר לו שצריך פגישה דחופה. נקבעה פגישה מס' ימים לאחר מכן. באותם ימים, נתגלע ויכוח בין אוחיון לפנחס על רקע מינוי אחיו שמעון לוועדת הרבנים, נוצר נתק בין הצדדים. נתנאל שאל את פנחס האם יגיע לפגישה, פנחס השיבו כי הוא באילת. ערב לפני מועד הפגישה, מזכירתו של אוחיון התקשרה לנתנאל ודחתה את הפגישה בשבוע ימים. פנחס הנחה את נתנאל להיכנס לאוחיון עובר לפגישה ולציין בפניו, כי משפחת קנול מעוניינת לברר האם הפרוייקט יצא אל הפועל. נתנאל שוחח עם אוחיון שמסר לו שאין מה לדאוג. נתנאל עדכן את פנחס לאחר הפגישה שאוחיון עשה הצגה, הציג את הפרוייקט בצורה מעולה והביע בו עניין. בעקבות פגישה זו, משפחת קנול השתכנעה והייתה מוכנה לחתום על הסכם הפרוייקט עם משפחת פסט. פנחס הודיע לנתנאל כי הוא לא ימשיך לקדם הפרוייקט עד שלא יקבל חוזה אשר יבטיח את זכויותיו. נתנאל פנה לאושיר וזה העביר לפנחס חוזה חתום על ידו- מסומן ליאור בר חן 23.11.10.25. פנחס בקש מנתנאל שיציין את ראשי התיבות של אוחיון בחוזה וכך סומן י.א. ראשי התיבות היו אמורות להיות מצויינות לצד שם החברה, אך אושיר ציינם לצד שמו של פנחס.

פנחס היה אמור להעביר את החוזה החתום לאוחיון, אך לאור הנתק שנוצר, החוזה החתום לא הועבר. התוכנית הוגשה לפתיחת תיק במחלקת ההנדסה בעירייה, פנחס ניגש מס' פעמים לבדוק מה קורה עם התיק והעביר נתונים לאדריכל שמשוני, וזאת בכדי שיכין את התוכנית לקראת הועדה המקומית. לפני חודש, נתנאל יצר קשר עם פנחס ובקש לעכב את הועדה עד שאושיר יסגור את עניין התשלום עם משפחת קנול. ברשותו של פנחס הקלטות.

פנחס מוסר את תוכנית שער העיר שהוכנה ע"י האדריכל שמשוני ונמצאת בעירייה- מסומנת ליאור בר חן 24.11.10.

ביום 06.12.10, נפגש עם החוקרים ומסר כדלקמן:

כאמור בהודעתו מיום 25.11.10, בה ציין כי ברשותו הקלטות אודות השיחה שקיים עם נתנאל, מרחיב פנחס ומוסר כי שוחח עם נתנאל באמצעות הדיבורית שברכבו והשתמש במכשיר הקלטה ע"מ להקליט השיחה. שוחח עם נתנאל על התקדמות פרויקט "שער העיר". נתנאל סיפר כי היה בפגישה אצל אוחיון ועם משפחת קנול השותפים בשטח. נתנאל סיפר כי עובר לפגישה, שוחח עם אוחיון ובקש ממנו לעשות רושם שהוא מעוניין בפרוייקט וידאג לקדמו. פנחס העביר את הקלטת השמע לקובץ הנמצא על הדיסק און קי, תחת התיקיה "נתנאל פרויקט כניסת העיר". פנחס לא ביצע כל עריכה לשיחה. מוסר את הדיסק.

ביום 12.01.11, הגיע פנחס למשרדי החקירות ומסר כדלקמן:

ביום שני 10.01.11, החוקר אוהד התקשר אליו, ובקש מפנחס שיצור קשר עם נתנאל ויקבע איתו ועם אושיר פגישה במשרדו. פנחס התקשר לנתנאל והציע לו להיפגש יחד עם אושיר. נתנאל חזר אליו כעבור רבע שעה, אמר שהוא שוחח עם אושיר וסיכמו להיפגש היום במשרדו של פנחס בשעה 11:30.

בהתאם להנחיות היחידה החוקרת, פנחס הגיע למקום המפגש בשעה 09:00, נפגש עם החוקרים ועם ויקטור מפעיל הסוכנים. לאחר שקיבל תדרוך מפורט אודות אופי הפעילות ומטרתה, יצא ממקום המפגש בשעה 09:45. מפעיל הסוכנים התקין על גופו של פנחס מכשיר הקלטה והנחה את פנחס להגיע למשרדו ברחוב ציפורי 4 בפ"ת. פנחס הגיע למשרדו בשעה 10:20. במשרדו פגש אנשי משטרה, אשר נכנסו עימו למשרד והתקינו מכשירים לצורך הקלטת הפגישה המתוכננת בינו לבין אושיר ונתנאל. בשעה 11:30, הגיעו אושיר ונתנאל למשרדו של פנחס, כמתוכנן. במהלך הפגישה פנחס שוחח עימם על קידום פרויקט שער העיר. פנחס הציג לאושיר את ההסכם שנעשה על ידו ושאושיר שלח לו בפקס בנוגע לחלקם בפרוייקט בתמורה לקידומו. פנחס שאל את אושיר מה זה והכוונה לאותיות י.א. המופיעות לצד שמו של פנחס בהסכם. אושיר השיב כי פנחס רצה שיהיה מצויין י.א. כי זהו חלקו של איציק אוחיון, פנחס בקש שראשי התיבות של איציק אוחיון תהיינה מצויינות ליד שמה של החברה די.סי.אן. שזו החברה של סמי. פנחס מוסר את ההסכם שהוצג לאושיר בפגישה – מסומן ליאור בר חן 1.12.01.11. בהמשך השיחה אושיר ונתנאל שוחחו על כך שההסכם ישונה, נתנאל הסביר כי המשמעות הכספית לכל אחד מה היא בערך 4.3 מיליון ₪. פנחס שאל את אושיר מה עם הפרוייקט של משפחת קנול, אושיר השיב כי קנול לא יודעים על מעורבותו של אוחיון בהסכם שכר הטרחה.

אושיר סיפר כי ישב לפני 3 חודשים עם עוה"ד סיני גלבע, אשר מייצג את משפחת קנול. עוה"ד שאלו מדוע הוא נזקק "ליזמים" קרי, לנתנאל, פנחס ואוחיון וציין כי עוה"ד יוכלו לקדם את העסקה בעירייה. אושיר אמר לעוה"ד סיני שמזה 20 שנה לא נעשה כלום, הוא כבר החל הליך עם היזמים והוא מעוניין בהמשך שיתוף פעולה זה לצורך קידום הפרוייקט. נתנאל סיפר כי לאחר הפגישה שהתקיימה ובה נכחו אושיר, נתנאל, ומשפחת קנול, קנול השתכנע שאוחיון בעד קידום הפרוייקט, ולכן הוא מוכן לשאת בהוצאות התוכנית. נתנאל ואושיר הסבירו שקנול יחתום על הסכם מול החברה של אושיר, בהסכם יצויין כי קנול ישלם לאושיר אחוז וחצי במידה והפרוייקט יאושר. כך למעשה כל אחד מהיזמים: נתנאל, פנחס ואוחיון יקבלו כל אחד חצי אחוז מהפרוייקט המשותף של משפחת פסט וקנול. אושיר אמר שיכין חוזה חדש שיכלול אחוז וחצי מהפרוייקט

המשותף לאושיר וקנול. במהלך השיחה, נתנאל צייר על פתק את איזור החלקות של אושיר וקנול. הפתק הושלך לפח, ולבקשת היחידה החוקרת לאחר הפגישה לקחו ומסרוהו לחוקר- מסומן ליאור בר חן 2 12.01.11. כן, במהלך הפגישה שוחחו נתנאל ואושיר על השתלשלות האירועים מול אוחיון, פנחס שוחח על ההסכם שהוצג לאוחיון והציגו לנתנאל ואושיר. המדובר בהסכם שהוכן ע"י פיני זינגר, שם לא צוינו ראשי התיבות של שמו של אוחיון, קרי, י.א. וגם לא צויין שם מס' החברה. פנחס אמר כי זהו ההסכם שהועבר לאוחיון, בצירוף טבלת הסכומים שערכו. פנחס מוסר את ההסכם- מסומן ליאור בר חן 3 12.1.11.

במהלך הפגישה החוקר אוהד התקשר לפנחס ורמז לו לצאת מהחדר, במטרה שאושיר ונתנאל ישארו לבד במשרד.

הפגישה הסתיימה בסביבות השעה 11:50, סוכם, כי אושיר יחתום על הסכם חדש שכבר הכין, וידאג להעבירו לפנחס. נתנאל אמר בצחוק שאולי ישנו את ראשי התיבות ובמקום לרשום י.א. ירשמו א.א., ואם יתעורר חשד יגידו שזה או אוחנה או משהו בסגנון.

לאחר שהצדדים נפרדו, התקשר פנחס לחוקר אוהד. צוות משטרה הגיע ופרק את ציוד ההקלטה. פנחס קבע להיפגש עם ויקטור מפעיל הסוכנים סמוך למשרד. ויקטור הסיר את מכשיר ההקלטה והנחה את פנחס לשוב למקום המפגש.

ביום 20.1.11, הגיע פנחס למשרדי החקירות והסביר כי המסמך המסומן אוהד גניס 2 20.1.11- זהו ההסכם הראשון שערך עו"ד זינגר. לאחר עריכתו, אושיר העבירו במייל לפנחס בכדי שיעבור עליו. מסמך זה הינו העותק שנמסר לאוחיון בצירוף טבלת האחוזים בה מפורטים החלקים בפרוייקט.

• **ביום 09.02.11 נחקר אוחיון בנושא זה:**

לפני מס' שנים פנה אל אוחיון פנחס עם רעיון לפרוייקט שייקרא "שער העיר". פנחס הגיע למשרדו של אוחיון ואמר שיש לו פרויקט "משהו משהו" ומי שמוביל אותו הוא האדריכל שמשוני שנחשב לאחד האדריכלים הגדולים במדינה. מדובר בחלקת אדמה שנמצאת באזור איצטדיון הכדורגל החדש. פנחס שוחח באופן כללי על הפרוייקט ואמר שהתכנון הוא להקים משהו ענק שיפאר את העיר וייקרא "שער העיר". מדובר בפרוייקט דיור. פנחס נלהב לקדם את הפרוייקט וביקש מאוחיון להציג את הפרוייקט לצוות תכנון ובניה או לועדה לתכנון ערים. אוחיון קבע ישיבה בועדה לתו"ב אליה הוזמנו האדריכל שמשוני ועוד מס' מלווים שלו. לאחר שהתוכנית הוצגה מול הועדה היה צריך להתחיל לקדם את הפרוייקט, קודם כל צריך לחפש עו"ד. אוחיון קרא לעו"ד זינגר ואמר לו שמדובר בפרוייקט מקסים ואוחיון ביקש שעו"ד זינגר ילווה מטעם היזמים. אוחיון קישר בין עו"ד זינגר לפנחס. אוחיון גייס את עו"ד זינגר. אוחיון יודע שהיו פגישות בין עו"ד זינגר ליזמים ואולי גם פנחס. זינגר גוייס ע"י אוחיון גם מכיוון שבפרוייקט כזה עוה"ד עשויים לבקש ולקבל הרבה מאוד כסף. אוחיון גייס את זינגר מכיוון שניתן היה לקבל ממנו הצעת שכ"ט נמוכה וגם בשל היכרתו את חטיבת הקרקע המדוברת. למיטב ידיעתו, היזמים נפגשו פעמיים עם עו"ד זינגר, יודע שפנחס נכח בפגישה הראשונה וחושב שפנחס לא נכח בשנייה. באותה התקופה, נוצר קרע בין אוחיון לפנחס ולאחר הקרע, פנחס לא היה בפגישה השניה עם עו"ד זינגר. יודע רק על שתי פגישות שנערכו עם עו"ד זינגר.

לא היה צד לחוזה היזמים. הובטח לו ע"י פנחס כי יקבל נתח מהזכויות בפרוייקט. הובטח לו חצי אחוז מהזכויות בפרוייקט. מדובר רק בהבטחה, אף אחד לא ערך עימו חוזה, ואוחיון גם לא ביקש לערוך חוזה.

יודע שקיבל מפנחס חוזה. החוזה היה על כל מיני זכויות שיקבלו בעלי העניין במידה והפרוייקט יוקם ויצליח. הצדדים לחוזה היו חלק מהיזמים מצד אחד, ומצד שני יודע שצויין שמו של פנחס, נתנאל ואוחיון. יודע כי בחוזה שמו של אוחיון לא צויין מפורשות, אינו זוכר איזה שם הופיע במקום שמו.

אינו סבור כי שמו הופיע מפורשות על ההסכם. לא הסכים ששמו יופיע מכיוון שאינו חושב שהוא צריך לקבל אחוזים על הפרוייקט ולא מעניין אותו החצי אחוז או האחוז, מה שעמד לנגד עיניו זה מה שהעיר יכולה לקבל מהפרוייקט.

הסכים שבמקום שמו יופיע שם אחר בחוזה שמסמל את האחוזים שמובטחים לו. הוא לא מסר את השם שיופיע בחוזה. שוחח עם פנחס לגבי החוזה, במקום חלקו בחוזה אמר לפנחס שירשום את שמו. חוץ מפנחס לא שוחח עם אף אחד לגבי חלקו בחוזה.

אינו מכיר את חברת די.סי.אן.

פנחס אמר שלאחיו יש חברות בקנדה ואמריקה.

זוכר כי קיבל עותק מהחוזה מפנחס. אינו זוכר בוודאות, אך סבור כי שם את החוזה במגירה במשרדו. המגירה ניתנת לנעילה. כל אחד מהצדדים שקיבל את החוזה מחזיק בו.

מאשר כי מחזיק בחוזה מאחר והוא מבטיח לו חצי אחוז בזכויות בפרוייקט.

החוקר מציג לאוחיון את מסמך המסומן ליאור בר חן 19 25/11/10 - אוחיון מאשר כי זהו החוזה שקיבל מפנחס. לשאלה מי הצד שמופיע אשר מהווה את החלק שהובטח לאוחיון, משיב כי מניח שחברת די.סי.אן היא הכיסוי שלו, למרות שרק כעת שומע על חברה זו. לא מכיר את החברה כי לא קרא את החוזה. טוען כי לא עיין בחוזה.

ראה חשיבות גדולה בפרוייקט ועשה כל מה שנדרש בכדי לקדמו.

החוקר מציג לאוחיון את המסמך המסומן ליאור בר חן 20 25/11/10 - מאשר כי ראה מסמך זה. זוכר את המסמך לפי הצבעים שבו וגם לפי הסכומים. מציין כי שמח שהעירייה תקבל גם היטל השבחה בסכום של 50%, ולו בשל נתון זה בלבד, מאתגר אותו לקדם הפרוייקט. אינו זוכר מי הציג לו מסמך זה.

ראה בזמנו את המסמך הזה, וראה כמה שווה חצי אחוז מהזכויות.

ביום 1/3/11 נחקר אוחיון ומסר כדלקמן:

שורה 164 ואילך.

טוען כי לא היה זכאי לחצי אחוז מפרוייקט שער העיר.

באשר לחוזה שנמצא במשרדו- הוא לא קרא את החוזה. כל מה שהיה לו לעשות בשביל הפרוייקט נעשה בגלוי במסגרת התכנון של העירייה. בכל מה שנוגע לאחוזים ולזכויות- לא היה לו יד ורגל באף אחד מהם. אף פעם לא הוזמן לצוות של הפרוייקט שבו החליטו איך מפזרים את האחוזים. הוא לא שמר את החוזה במגירה, הוא אפילו לא ידע שהחוזה נמצא במגירתו. לדעתו, או שמישהו הכניס לו את ההסכם למגירה שלו, או שמנהלת הלשכה שלו קיבלה את החוזה ממישהו ושמה אותו במגירה.

מסביר כי למנהלת הלשכה יש המפתחות למגירה. ואז מתקן את עצמו, זו טעות, למנהלת הלשכה אין מפתח של המגירה שלו במשרד. זו תעלומה כיצד הגיע ההסכם הזה למגירה שלו.

מכחיש כי הניח את ההסכם במגירה לאחר שקיבל אותו מפנחס. עד עכשיו הוא לא מבין כיצד ההסכם הגיע לשם.

מאחר והוא לא קרא את החוזה לא ייתכן מצב שהוא ידע שהחוזה מצוי במגירה שלו. מבחינתו, זו תעלומה.

• **גרסתו של סמי ביטון לפרשה:**

הודעה מיום 23/2/11:

לא יודע על שימוש שעשה פנחס בחברת די.סי.אן במסגרת הסכם לקידום פרויקט שער העיר. זוכר שפנחס אמר לסמי במסגרת אחד מביקוריו בארץ בסוף שנת 2009 או תחילת 2010, שאולי תהיה לו עסקת נדל"ן בפ"ת והוא יציע שחברת די.סי.אן תרכוש או תיכנס בשותפות עם יזמים אחרים בפרוייקט. סמי נתן הסכמתו ובקש שלא יתחייב בשמו לפני שילמד את ההצעה. עד שלב זה לא ידע שפנחס ביצע שימוש כלשהו בשמה של החברה.

• **גרסתו של נתנאל עזרן לפרשה זו:**

הודעתו של נתנאל עזרן מיום 8.2.11:

נחקר בחשד לביצוע עבירת שוחד. מכיר את אושיר מאיוסט מפרוייקט שיזם בתחום האינטרנט. במסגרת חברותם הבין שחלק מתחום עיסוקו זה עבודה בעינייני הקרקעות של חמו ומשפחתו. עקב סגירת העסק באינטרנט פנה נתנאל לאושיר ושאלו האם הוא מעוניין בקידום הבניה על הקרקעות בפ"ת, למיטב זכרונו המדובר בגוש 6359. הבעלות על הקרקע היא של משפחת פסט ומשפחת קנול.

הפעם היחידה בה פגש נתנאל את משפחת קנול הייתה במסגרת פגישה שארגנו עבורו אצל אוחיון, וזאת בכדי שיציג כי ניתן לקדם את הפרוייקט ללא התנגדות של העיריה, למעט אותן הבעיות שאמורות להיפתר. הסיבה לפגישה אצל אוחיון: משפחת קנול פחדה "שקופצים מעל הפופיק" עם הגשת התוכנית, ולכן היה נדרש להציג מצג לפיו העירייה מוכנה לדון בתוכנית זו. למעט אותה פגישה, נתנאל לא יצר קשר עם משפחת קנול בשום דרך. נתנאל אינו זוכר את שמו הפרטי של האיש ממשפחת קנול שהשתתף בפגישה אצל אוחיון. נזכר ששמו יששכר. אושיר הביע הסכמתו שנתנאל ינסה לקדם ולבדוק את רצינות העניין. נתנאל התקשר לפנחס שיש לו עימו היכרות משפחתית, פנחס הינו קרוב רחוק של אביו של נתנאל. פנחס הביע רצונו לסייע לנתנאל כקרוב משפחה. נתנאל ידע שפנחס עובד באגף החינוך והתרבות בעירייה, "ובתמימותו", סבר שניתן יהיה להעזר בפנחס בכדי לקדם עיניינים. בפועל, דבר לא התקדם.

פנחס הביע הסכמתו לעזור כבן משפחה.

עד שהגיעו לפגישה בעיריה, נתנאל ואושיר לא ידעו ולא שיערו כי הקרקע בעייתית מבחינה חוקית בעניין איחוד וחלוקה, שלצורך עניין זה יצטרכו קשרים מיוחדים מלבד אחד כמו פנחס שיצור קשר עם העירייה לפגישות בסיסיות בהליך הרגיל.

הוכנו תוכניות ראשוניות ע"י אושיר, אדריכלים ועוד. מבחינת אושיר, הקשרים מתנהלים עם נתנאל, למרות שמידי פעם התראה עם פנחס.

פנחס יזם את הפגישה הראשונה אצל אוחיון לפני כשנתיים. לפגישה הגיעו היזמים, הבעלים, נתנאל, אושיר, האדריכל שמשוני, בנו וביתו של שמשוני שעובדים עימו יחד במשרד, שמרלר מטעם אדריכלות העיר ועו"ד מיכל אגסי ממשרד עו"ד שפרברג.

נתנאל סבור כי בשלב זה קנול לא היו מודעים לכך שהחל תהליך בקידום הפרוייקט, ואושיר בחן את רצינות העניין. עוד בטרם החלה הפגישה, עו"ד אגסי הביעה נמרצות את התנגדותה לקיום הפגישה, וזאת בשל תביעות גדולות שיש לבעלי הקרקע נגד עיריית פ"ת. עובר לפגישה עם אוחיון, האדריכל שמשוני דרש שהם ילכו לבדוק את מצבה של הקרקע אצל שמרלר. בפגישה הוצגו תוכניות עתידיות של העירייה או של המחוז, לפיהם יש לצרף חצי מהמתחם לדונמים אחרים ע"מ להפוך את המקום לפארק הכי גדול בארץ. מאחר והתוכנית של האיחוד והחלוקה אמורה להיכנס לתוקף רק בעוד שנה/שנתיים, האדריכל אמר שניתן לקדם הפרוייקט ואין בעיה.

לאחר שעו"ד אגסי הביעה התנגדותה, נתנאל אמר לה שלא יעלה על הדעת, שבכדי להעלות תוכנית ראשונית, היא תבקש מהבעלים עשרות מיליוני שקלים. פגישה עם אוחיון ובכירי העירייה, לא אמורה לעלות כ"כ הרבה כסף. אוחיון אמר כי מפאת כבודו של האדריכל שמשוני שהינו אדריכל מבוגר מאוד, בעל שם גדול, התוכנית תישמע בכדי שלא לבייש את שמשוני.

עת יצאו מהפגישה, היה ברור שאם נושא התביעות מול העירייה לא יוסדר, לא ניתן יהיה להתקדם. עפ"י הנחייתו של פנחס, שכרו את שירותיו של עו"ד זינגר אשר החל להתנהל מול משרדו של שפרבר. המטרה הייתה שאם תוכנית האיחוד תצא לתוקף על שמונה דונם מהפרוייקט, הם יוותרו על התביעות מול העירייה בתמורה שהם לא יהיו חלק מתוכנית האיחוד והחלוקה. לאחר התדיינות ארוכה מול משרד עו"ד שפרבר, הוסכם כי לא יעצרו את משפחת פסט מלהתדיין מול העירייה חרף התביעות. נתנאל סבור כי זה הסכם רע, אך עדיף מכלום. הם ניסו להגיע למצב שהתביעות "מוקפאות" בכדי שיוכלו לצאת מהאיחוד והחלוקה ולקבל אחוזי בניה גבוהים. כאמור, עפ"י ההסכם מול העירייה, התביעות ממשיכות להתנהל במקביל לקידום הפרוייקט. הגיע להסכם זה מאחר ולא הגיוני שעירייה תתבע ממך להסיר תביעותך בתמורה לקידום. להסכם זה הגיע עו"ד זינגר עם משרדו של עו"ד שפרבר.

לאחר קבלת הסכם זה, הבינו מעו"ד זינגר שהוא סיים את עבודתו והתקשרות עימו הסתיימה. נתנאל נזכר כי באחת הפגישות עם עו"ד זינגר, פנחס נכח ויצא עם נתנאל לגג המשרד ושמע מפנחס לראשונה שגם הוא רוצה משהו בתמורה לקידום.

כחלק מההתנהלות מול עו"ד זינגר, נתנו לו להכין את הטיטא הראשונית לחוזה היזמים. למיטב זכרונו, בחוזה עדיין לא צוינה החלוקה של הכספים/האחוזים בין אושיר לבין נתנאל ופנחס. בשלב זה, עדיין לא סוכם כמה יקבל נתנאל וכמה פנחס. בתחילה, נתנאל לא חשב לעשות חוזה כלשהוא עם אושיר בנוגע לעמלה מאחר ולא ראה עצמו כזים עבודה אלא משהו "מלמעלה".

לאחר שנתנאל ואושיר הבינו כי ההתנהלות מול זינגר הסתיימה בכך שהוא השיג להם את האישור להתנהל מול העירייה ועו"ד זינגר דרש יותר מידי כסף בשביל ללוותם בכל התיק, הסתיימה ההתקשרות מולו.

המסמך שנערך ע"י עו"ד זינגר הינו מסמך המהווה ראיה כתובה יחידה להתקדמות הפרוייקט. הם החלו להתקדם עם התוכניות בצורה יותר רצינית, נתנאל הבין מאושיר שגם קנול משתתף עימו בהוצאות האדריכל, תכנון הכבישים ואיכות הסביבה. נתנאל הפעיל לחצים רבים על פנחס שיקדם את המפגש עם צוות התכנון והועדה המקומית. נתנאל סבור שמאחר וכל שלב לקח הרבה זמן, כנראה הקשרים של פנחס אינם מספיק חזקים. נתנאל היה מוטרד ובכל טרדה שעברה במוחו, פנה לפנחס.

לאחר מס' חודשים נקבעה פגישה עם צוות התכנון. נתנאל סבור כי בשל כך שהפגישה נקבעה רק בחלוף מס' חודשים, הפגישה נקבעה בהליך רגיל ולא במסגרת קשריו של פנחס. הפגישה נקבעה

לערב פגרת פסח לפני שנה. צוות התכנון התבטל, דבר זה גרם לעוגמת נפש לנתנאל ולבעלים. כשקבעו את צוות התכנון גם קבעו שייכנסו עם התוכנית לועדה המקומית בחלוף יום/יומיים.

פנחס התנהל מול העירייה לצורך תיאום הפגישות למעט מקרה אחד.

הדיון בועדה המקומית היה מיותר ונראה כי הם נכנסו רק מתוך אי נעימות שבוטלה הפגישה עם צוות התכנון. האדריכל קיים פגישות מול אנשי התכנון של העירייה. בפועל, מאותה ועדה ועד היום לא התקיימה שום ועדה או פגישה תכנון. נתנאל יכול להשיג את המסמך של צוות התכנון שבגיני לא חלה התקדמות משמעותית.

באשר לפגישה שתאם נתנאל מול מזכירתו של אוחיון - מאחר ונתנאל רצה שמשפחת קנול שהינה הבעלים השני של הקרקע, "תאמין" לכך שהפרוייקט יוקם, פנה נתנאל לפנחס ובקש ממנו שיתאם פגישה עם אוחיון שבה יוצג הפרוייקט בפני משפחת קנול שעדיין לא הייתה מעורבת, וכל זאת במטרה להציג בפניהם שאוחיון ועיריית פ"ת שמחים לקדם פרוייקטים גדולים שכאלה. פרוייקטים שמניבים פתרונות תעסוקה, נותנים פתרון מגורים לסטודנטים וכל מה שיש לפרוייקט כזה להציע. פנחס אמר לנתנאל שאינו יכול לתאם פגישה כזו עם אוחיון מאחר ובשלב זה היחסים שביניהם אינם טובים. נתנאל מציין כי בעת הכנת החוזים עם היזמים, פנחס לא היה מצוי בקשר טוב עם אוחיון.

נתנאל התקשר למזכירתו של אוחיון, הציג עצמו ואמר שאוחיון ישמח לארגן פגישה עם בעלי הקרקע על הפרוייקט שנידון אצלו. כאמור, התקיימה פגישה. עובר לכניסתם של יששכר קנול, אושיר ושלמה פסט ללשכתו של אוחיון, נתנאל נכנס ועדכנו כי בחוץ נמצאים הבעלים השני של הקרקע שמביע חשש לכך שהעירייה מתנגדת לקידום הפרוייקט. אוחיון אמר משהו בסגנון: תכניס אותם, הבנתי. נתנאל אינו יודע אם אוחיון ידע מיהו נתנאל לפני שראה אותו, ספק אם בכלל אוחיון הקשיב לדברי נתנאל. אוחיון הוא פשוט פוליטיקאי מוצלח שלא צריך להכין את עצמו. עת נכנסו ללשכתו של אוחיון, נתנאל הציג בפני אוחיון את יששכר קנול ותוך כדי ציין שהבעלים ישמח לשמוע שלעירייה אין התנגדות לקדם כזה פרוייקט. נתנאל היה מאוד לחוץ שהפגישה תהיה קצרה בכדי שקנול לא ישאל שאלות מיותרות, שאף נתנאל לא ידע להשיב עליהם. אוחיון אמר לקנול שעיריית פ"ת שמחה ורוצה לקדם פרוייקטים גדולים ויפים ולהיכנס "לליגה" של ערים גדולות כדוגמת ת"א וערים מוכרות מאוד בעולם. הפגישה ארכה כדקה. נתנאל סיים אותה במשפט שהוא יודע שאוחיון ממהר לועדה המקומית שכבר החלה. נתנאל קיבל דיווח מהמזכירה שבכל יום ראשון בשעה שתיים עשרה יש ישיבה.

נתנאל יודע שהפגישה הקצרה הפחיתה את החששות של משפחת קנול לגבי השתתפותם בהוצאות הפרוייקט. מאז ועד היום, אושיר וקנול מתכתבים ודנים על כל מיני הסכמים. לנתנאל ופנחס אין כל קשר ו/או יידעה לגבי הסכמים אלו. קנול לא היה אמור לשלם לנתנאל או לפנחס כאשר הפרוייקט יצא לפועל. כל ההתנהלות של פנחס ונתנאל הינה מול החברה ש.א.ב.ג.מ. שאושר נמצא בה, ואמורה לשלם לפנחס ונתנאל גם את החלק מקנול.

באשר לחוזה ששמו של נתנאל, פנחס וחברת די.סי.אן, מופיעים בו – חוזה זה חתום רק ע"י אושיר ללא ערבויות בעלים. החוזה אינו בתוקף בעיקר בשל כך שלא נערך חוזה בין חברת ש.א.ב.ג.מ. לבין משפחת קנול. חברת ש.א.ב.ג.מ אינה רוצה להתחייב על משהו שעוד לא התחייבו לה. בשלב זה "הכל דיבורים בעלמא", למעט החוזה שאושר חתום עליו ללא ערבות בעלים. לנתנאל אין בטחון או ידיעה ברורה שאוחיון אמר לקבל כסף, בוודאי שאינו אמור לקבל מנתנאל.

נתנאל אינו יודע מה תוכן החוזים, לא קרא שום חוזה, וזאת בעיקר בשל כך שפנחס בקש שייערך חוזה.

נתנאל מציין כי יש לו פחד שדבריו יפורשו לכיוונים שאינם רצויים. נתנאל נחשב בעיני מכריו כאדם שלא בורר מילים. הדברים שיוצאים מפיו נועדו להשיג מטרה מסוימת, אינו בוחל בהתבטאויות, "מגזים חופשי" וגם אומר דברים חסרי שחר. מבקש לציין כי בחקירתו היום, הוא כנה, אינו מגזים ואינו מנפח, אומר את האמת "שנשלפת מוך ליבי".

מהועדה האחרונה שהתקיימה לפני כשנה, לא חלה התקדמות, נראה שהכל תקוע בשל תוכניות מסובכות שהעירייה אינה מוכנה לקלוט, וייתכן כי גם בשל כך שהאיחוד והחלוקה נכנס לתוקף.

חברת די.סי.אן הוזכרה ע"י פנחס באחד משלבי טיוטות החוזה. עת שאל נתנאל את פנחס מדוע הוא מבקש לציין גם את שם החברה, פנחס השיבו כי כדאי שחברה שקשורה לתחום הבניה תופיע וזאת בכדי להגן וגם מטעמי מיסוי. בשל הסברו זה של פנחס, נתנאל גם רצה לציין בחוזה את שם החברה של אביו.

בשלבם הראשוניים של החוזה בהם היה ברור שפנחס מקבל שני שלישים, חברת די.סי.אן ופנחס הופיעו יחד. בהמשך זה צויין בחוזה שלושה יזמים: נתנאל, פנחס וחברת די.סי.אן. פנחס הציג את הדברים בצורה כזו שיש עוד קבוצה של אנשים שחלקם יירשם תחת שמו. נתנאל אינו יודע למי הכוונה.

נתנאל כל הזמן שכנע את עצמו שלפנחס יש את הקשרים הנכונים ע"מ לקדם את הפרוייקט, וזאת בכדי שלא ירגיש שנלקח ממנו במרמה חצי מהשליש.

החוקר מציין בפני נתנאל שהיום בביתו אמר שסביר שפנחס התכוון לומר שאותו גורם במערכת הוא אוחיון. נתנאל טוען כי לא אמר זאת כך, או בצורה מדויקת יותר, לא הייתה כוונה שהחוקר יבין זאת כך. הכוונה שנתנאל בטוח שפנחס מקושר עם אוחיון.

נתנאל מדגיש כי הוא אינו "איש של חוזים", עד שהחוקר לא הביא לידיעתו שצמד האותיות י.א. מופיע בחוזה, נתנאל לא ייחס לכך חשיבות ואפילו לא ראה זאת.

עד היום לא עבר על שום חוזה, אף לא ברפרוף. צמד האותיות י.א. לא מופיע בטיוטות מצויות אצל נתנאל. אינו בטוח שראה חוזה חתום, בטוח שלא היה בחזקתו, למרות שייתכן וראה חוזה כזה, אך לא ייחס לכך חשיבות.

אינו יכול לזכור את המילים שפנחס אמר לו ביחס לחלוקת הרווחים. מבחינת נתנאל נושא החוזה היה מיותר. מבחינתו, מתנהל מול אושיר באמינות ובטוח שיתומלג והחוזה מבחינתו הוא בונוס. אין לו מושג מה פנחס אמר, נראה לנתנאל שהבין מדבריו של פנחס "שהרכבת לא נעצרת אצלי ואצלו". מאחר ונושא החוזה היה מיותר מבחינתו, לא חקר ולא שאל. הבין מפנחס שיש אנשים נוספים שיקבלו מהעמלה, קרי מהשליש הנותר, לא התעמק למי.

הבעלים של חברת ש.א.ב.ג.מ. הינו אושיר בלבד. למיטב ידיעתו, אושיר הקימה לצורך פעילות שוטפת מול הבעלים.

נתנאל קיים קשר רציף ותמידי עם אושיר. ראה את בעל הקרקע שהינו חמו של אושיר ששמו שלמה פסט, ראה גם את אח חמו, מיכה פסט. אף פעם לא ישב עימם אלא בקבוצה משותפת בהצגה לעירייה או אצל עו"ד זינגר.

על השטח המשותף של כל הבעלים מתוכנן להקים שישה מגדלים עם מרכזים תעסוקתיים, מרכזי ספורט, אולי קניון ואולי מגורי סטודנטים.

נתנאל מאשר כי בזמן הפגישה אצל אוחיון נכנס מנהל אגף התכנון, משה שמרלר, דיבר על הסכסוך המשפטי עם העירייה ואמר כי לא יוכלו להתקדם עם הפרוייקט עד שלא יוסרו תביעותיהם נגד העירייה. שמרלר ואסי דיברו על בעיית הקרקע.

משפחת פסט הגיעה לעו"ד זינגר דרך פנחס. אינו יודע איך פנחס הגיע אליו. ייתכן שמי שהפנה את פנחס לפני זינגר היה מישוהו מהעירייה או אוחיון. אינו יודע, לא שמע. לא נראה לו שבקש מפנחס שישוחח עם אוחיון בעניין. לא זכור לו.

המחלקה המשפטית של העירייה עיכבו אותם להיכנס לצוות התכנון, וזאת בשל הבעיות המשפטיות עם העירייה. צוות התכנון לא יכל להתנגד לפגישה, זכותו להגיש תוכניות. עבודת צוות התכנון הינה עבודה טכנית של איכות הסביבה, קשת הצפה של הירקון וכו'.

אוחיון לא פתר הבעיה, אם היה עושה זאת, לא היה לוקח לזינגר "5000 שנה" להשיג את ההסכם המזורג שהושג עם העירייה.

החוקר מציין כי מחומר החקירה עולה, כי בכל הקשור לסירוב הפגישה עם צוות התכנון, אוחיון פנה לדינה, מזכירת מהנדס העיר, ולבסוף התקיימה פגישה- נתנאל אינו יודע. הפגישה עם צוות התכנון בהתקיימה לאחר שנפתרה הבעיה מול עוה"ד ויש לו מסמך על כך. (צירף? נכון?). טוען כי אחד ממסמכי הטיוטה מצוי במסמכים שנלקחו מביתו. (נבדק? נכון?).

את טיוטת ההסכם שנכתב בין ש.א.ב.ג.מ. לבין פנחס, נתנאל וחברת די.סי.אן, את התחלתה ניסח עו"ד זינגר, לגבי ההמשך אינו יודע מי ניסח. בטוח ב-100% שעו"ד זינגר לא השלים את הניסוח. מבחינת נתנאל, חברת די.סי.אן זה פנחס.

מאשר כי בהחלט ייתכן שבפגישה שהתקיימה אצל אוחיון נאמר לו ע"י אוחיון להגיש את התוכניות לישיבת הוועדה המקומית לתו"ב. האדריכל מגיש את התוכניות. רק ישיבה אחת התקיימה בוועדה המקומית, שם נזרקו מכל המדרגות. היו מתנגדים, שום דבר לא יצא ואפילו זה לא נכנס לפרוטוקול.

לא דיבר עם משפחת קנול. בטוח שהם אינם מכירים את השם פנחס ולא את די.סי.אן.

החוקר מציג לנתנאל את המסמך המסומן ליאור בר חן 19.11.25- הסכם בין חברת ש.א.ב.ג.מ. לבין חברת די.סי.אן, פנחס ונתנאל- משיב כי הבסיס שלו נכתב וודאי ע"י עו"ד זינגר. המסמך שמוצג בפניו- אינו יודע מי כתב, סבור שעו"ד זינגר או אחר.

החוקר מפנה לנספח א' להסכם, בו נקבע שכ"ט היזמים בסך 1.5%- נתנאל משיב כי זה הסכום שאושיר הסכים לשלם. יש גם בונוס של עד חצי אחוז לשלושתם על בניה מעל x מטרים.

בטוח ב-100% שלא קויימה פגישה שיוחדה כולה אך ורק לנושא העמלות. ייתכן שבפגישות אצל עו"ד זינגר שוחחו על כך. נתנאל הוא המקשר בין פנחס לאושיר, ולכן נתנאל פנה לאושיר ושאלו כמה עמלה הוא נותן. אושיר אמר שהוא מוכן לתת לכולם 1.5%. אושיר לא פרט מועדים וכו'.
יכול להיות שאושיר חושב שחצי האחוז השלישי הולך לאוחיון, ייתכן שאושיר חושב כך כי נתנאל גרם לו להבין זאת.

יש חוזה של חברת ש.א.ב.ג.מ. מול משפחת קנול ויש חוזה של חברה זאת מול "השלשה". בהסכם שהוצג לנתנאל בחקירה מופיע בכתב יד המשפט: "פנחס היי. העותק החתום יועבר אליך בימים הקרובים אחרי סיום הבעיה עם משפחת קנול" והכוונה היא שחברת ש.א.ב.ג.מ. לא יכולה לחתום כל עוד קנול לא חתם להם.

החוקר מציג לנתנאל מסמך המסומן ליאור בר חן 20.11.25- כותרת המסמך "נקודות להסכם", בו מצויינים חישובי התשלומים אותם נדרש אושיר לשלם. נתנאל מסביר כי זה החוזה

בפירוט לאנשים שלא מבינים חוזה אלא תרשימים. נתנאל הכין את המסמך הזה לפנחס ולו. אושיר נתן לנתנאל תרשים כדוגמת החלק התחתון של המסמך, ונתנאל ערך אותו בצורה "מפוארת" יותר.

החוקר מציג לנתנאל מסמך המסומן ליאור בר חן 23.11.10, הסכם בין החברה ש.א.ב.ג.מ. לבין די.סי.אן, פנחס ונתנאל- נתנאל משיב כי הוא מבין שזהו המסמך שאליו התכוון החוקר כשהציג מסמך חתום, על אף שבמסמך הזה החתימות לא הושלמו. ייתכן שראה את המסמך הזה. מה שרשום בכתב יד בעמוד הראשון אינו מוכר לו. לגבי תוכן הדברים שרושמים בכתב יד סבור, כי הכוונה היא שבשל כך החתימה עדיין לא אומתה, קרי, נתנאל ופנחס עדיין לא חתמו על החוזה, אז החוזה עדיין לא חתום ע"י ערבות בעלים שזה מה שהופך את "החוזה לחוזה". זה למעשה חוזה עם חתימת החברה ללא ערבות הבעלים. בפועל, אין שום חוזה שמגן עליהם, היות ועד היום לא ניתנה ערבות הבעלים. בטוח שעו"ד זינגר לא כתב את ההסכם הזה כי הוא מעודכן יותר ועם חתימה. סבור שאושיר או עו"ד מטעמו ערכו את ההסכם. עו"ד זינגר כבר למעלה משנה אינו בתמונה.

נתנאל אינו יודע מי אמור לחתום על החוזה מטעם חברת די.סי.אן. אינו יודע מתי נכתב ההסכם, כנראה זה האחרון.

לא ייחס אף פעם חשיבות לצמד המילים י.א. המופיעות לצד שמו של פנחס. אם זה נמצא זה בהנחיה שלו לאושיר, הנחיה שקיבל מפנחס. עד לחקירה לא ניסה להבין מה הכוונה בציון אותיות אלה, עכשיו מבין שהכוונה כנראה לאיציק אוחיון. כשפנחס אמר לו לרשום על החוזה י.א., נתנאל בטוח שהוא לא שאל אותו למה הכוונה ובטוח שפנחס לא אמר לו, וכל זאת מאחר והחוזה הזה לא מעניין אותו.

אינו יודע מה הסיבות שגרמו לרישום הזה. הוא בעצמו שאל את החוקרים מדוע ראשי התיבות של אוחיון נרשמו ליד שמו של פנחס.

מעבר לפגישה שארגן נתנאל אצל אוחיון ובה נכחו משפחת קנול, נתנאל נפגש ביחידות עם אוחיון. כשבוע לפני הפגישה האמורה, השיג את מס' הנייד של אוחיון באמצעות פנחס, אוחיון לא ענה לו. נתנאל עדכן את פנחס שאוחיון לא ענה לו, פנחס ייעץ לנתנאל להתקשר מחסום. אינו זוכר האם אוחיון ענה לו שהתקשר מחסום או חזר למס' שממנו חייג נתנאל. בשיחה נתנאל הציג עצמו כקרוב של פנחס, אוחיון שאלו מה הוא רוצה, נתנאל השיבו כי הוא אחד מהיזמים של פרוייקט השער פ"ת, אוחיון בקש שיזכיר לו, נתנאל השיבו כי זה עם האדריכל שמשוני, אוחיון שאלו מה הוא רוצה, ונתנאל בקש פגישה, אוחיון "נפנף" את נתנאל וטען שאין לו זמן או משהו בסגנון. מלבד שיחת טלפון זו והפגישה עם קנול, לא התקיימה שום שיחה אישית נוספת בין אוחיון לנתנאל.

מכחיש כי שוחח עם פנחס על כך שצריך לתת "משהו" לאוחיון. לא נכנס עימו לפינות לבירורים הללו, העדיף לא לדעת בשל הפחד שיום אחד יחקר על כך. ייתכן כי מס' רב של פעמים פנה לפנחס ושאלו מדוע העניינים תקועים ומדוע אינו מדבר עם אוחיון, כמי שצריך להזיז דברים.

אינו יודע כיצד נקבעה החלוקה. אינו יודע שאוחיון בפנים. אין לו שום וודאות האם שפנחס סימן י.א. הכוונה הייתה לאיציק אוחיון.

החוקר מציין בפני נתנאל כי אושיר מסר בחקירתו, כי שוחח מס' פעמים עם נתנאל על כך שאוחיון אמור לקבל גמול כספי עבור קידום הפרוייקט- נתנאל משיב כי ייתכן "שמכר" לאושיר דברים כאלה.

החוקר מציין כי בפגישה הראשונה בה הוצג ההסכם במשרדו של עו"ד זינגר, שבה נכת גם נתנאל, מחומר החקירה עולה כי דובר רבות ומפורשות על התמורה שתועבר לאוחיון- נתנאל מכחיש "לא היה ולא נברא".

מאשר כי קבעו חלוקה לשלושה שהם נתנאל, פנחס וחברת די.סי.אן. אף פעם לא בדק מי עומד מאחורי מי.

החוקר מטיח בפני נתנאל כי חברת די.סי.אן, נרשמה ככיסוי לאחוזים שמגיעים לאוחיון- נתנאל משיב כמו בתשובתו הקודמת.

עד לחקירה לא ידע שהדיון בפרוייקט לא היה על סדר יומה של המועצה. ידע שתפקידו של פנחס היה לקדם, שכל דיון בועדה יהיה מהיר ככל האפשר. אמר לפנחס שידאג לקדם מבלי להיכנס עימו לפרטים, קרי, לא בקש מפנחס שיסגור ישיבה במועצה בנוגע לפרוייקט.

הפרוייקט נדון במועצה וזאת עפ"י בקשתו של פנחס.

החוקר מציג בפני נתנאל מסמך המסומן ליאור בר חן 21 10.11.25, מייל ששלח לפנחס בנוגע לרשימת פגישות שיש לקיים- נתנאל משיב כי מייל זה נשלח לאחר שהועדת התכנון קבלה רשימה של עניינים שעליו לסדר. פנחס השיבו שצריך לבוא לעירייה בימי קבלת קהל, להמתין בתור ולקבל מענה. הסידורים שמופיעים ברשימה אינם נושאים שצריך לארגן פגישה, אפשר לעשותם תוך יום. הנקודה שחייבים לעשות את הסידורים הללו עד סוף חודש אפריל זה בשל כך שהם היו בלחץ שהאיחוד והחלוקה ייכנסו לתוקף. פרה-רולינג הינה פגישה לגיטימית, ובכל פרוייקט גדול שהעירייה נותנת את ברכתה מקיימים פגישה מסוג זה לראש העיר ולאדריכל.

לא נתן שום הנחיה לעו"ד זינגר ולא לפנחס לגבי איסוף כספים למפלגתו של אוחיון. יודע שפנחס במסגרת מסע גיוסים פנה לעו"ד זינגר שיתרום משהו. יודע נתון זה כי פנחס שאל את נתנאל האם עו"ד זינגר קיבל כסף על התיק או שמא עובד על בסיס הצלחה. נתנאל השיב כי פנחס קיבל שיקים בסך 50,000 ₪, יודע מפנחס שעו"ד זינגר התבקש להעביר תרומה של כ-5000 ₪. נתנאל אינו יודע האם עו"ד זינגר העביר אם לאו.

למיטב הבנתו של נתנאל, תרומה למפלגה הינה חוקית. זוכר שפנחס שאלו האם יש סיכוי לקבל מאושיר גם תרומה של 5000 ₪, היה ברור לנתנאל שאושיר לא יתרום כי הוא אינו אדם שיכנס למסע תרומות בשלב שעשוי לסכן את הפרוייקט. מניח כי שאל את אושיר או זרק לו משהו בעניין, על אף שלא חיכה ממנו לתשובה בנושא. מלכתחילה אמר לפנחס שאין על מה לדבר.

למיטב ידיעתו, אוחיון לא בקש תרומה מעו"ד זינגר בעקבות כך שהפנה אליהם את משפחת פסט. גם אם אוחיון בקש תרומה זה לא נעשה באמצעות נתנאל אלא באמצעות פנחס. אינו יודע באיזה דרך ניתנה התרומה. לא נכת בעת מתן התרומה, אין לו מושג האם אוחיון קיבל תרומה או לא.

הודעתו של נתנאל מיום 9.2.11:

מבקש לספר את כל האמת הידועה לו בקשר לפרוייקט ובקשר לחוזה יזם המסומן ליאור בר חן 25/11/10.

הדברים התבהרו לו בהמשך לעדותו מאמש, שיחזר את הדברים במוחו במהלך הלילה. עד אמש לא ייחס חשיבות למה ששמע.

הקשר של אוחיון לחוזה- האותיות י.א. מסמלות את השם יצחק אוחיון, היה לו ברור מפנחס שזאת כוונת ההסכם לכלול בתוכו את אוחיון כמי שמקבל חלק כמו פנחס ונתנאל בקבלת העמלה כשהפרוייקט יצא לפועל. היה ברור לאושיר מנתנאל שנתנאל ידע, הידיעה של נתנאל נבעה מדברים שאמר לו פנחס ששוחחו ביניהם השלשה- נתנאל, פנחס ואושיר. תמיד הביע תסכול מכך

שייתכן שהקשר של פנחס עם אוחיון לא מספיק הדוק או לא כזה מועיל. מכל מקום, תמיד שכנע את עצמו והסובבים אותו, הן בטלפונים והן בפגישות, שהדבר נכון, כי אם היה מגיע למסקנה שלא, היה חש עוקץ בחצי מהעמלה שפנחס אמר שהולכת לאוחיון. העמלה הינה כמות לא מבוטלת של מיליוני שקלים לכל צד. ברור לנתנאל שאוחיון הוא חלק מהותי מהחווה ומהעסקה כי נתנאל, פנחס ואושיר שוחחו על הדברים בין בשמות כינוי ובין בשמות ברורים. פעם אחת בוודאות כשהשלשה ירבה יחד במשרדו של פנחס.

נתנאל הבין מפנחס שחברת די.סי.אן היא הדרך למסירת העמלה לאוחיון. בתחילה, בחוזים שלא כללו את צמד האותיות י.א. טענתו של פנחס הייתה שזה לצורכי מס ולצורכי ראייה שהוא מגיע מתחום הבניה והוא לא סתם משהו. בהמשך, בטיוטות האחרונות הסיבה הייתה להגן על אוחיון בקבלת העמלה. בפגישה שנערכה בין אושיר, פנחס ונתנאל, פנחס בקש לשנות את המיקום של ה- י.א. משמו לשם החברה ואמר משהו בסגנון: "מדוע שמו של ראש העיר מופיע בעמלה שלי שים אותו בעמלה שלי".

נתנאל מציין שאם ישימו לב בחוזים לפני שבוצעה החלוקה לשלוש, יש סעיף שאומר ששני שלישי יקבל פנחס ודי.סי.אן כאחד, והשליש האחרון לנתנאל. היום מייחס רצינות ומחשבה לכל מה ששמע וידע מפנחס, ששליש הולך לפנחס, שלישי לאוחיון וגורמים נוספים שיפעלו בעניין, אין הסבר אחר לפנחס למה הוא יקבל שני שלישי ונתנאל רק שלישי.

לא היו נכנסים לפרוייקט ללא פנחס ולא הבנה שגורמים כבדים מאוד כדוגמת אוחיון יעזרו לקדם את הפרוייקט. בתחילה לא דובר על עמלות, העמלות נכנסו כשהבינו שיש בעיה רצינית עם אחד המתחמים ומאז נכנס לסיפור עו"ד זינגר. מההתחלה הבין מפנחס שהוא ואוחיון בקשרים מאוד טובים וקשרים אלה יועילו לפרוייקט.

הבין בבירור מפנחס עוד מתחילת ההתקשרות עם עו"ד זינגר, שמר אוחיון אמור לקבל עמלה תמורת קידומו את הפרוייקט.

בחוזים הראשוניים כל זמן שעו"ד זינגר היה בתמונה- וזאת עד לתאריך שבו קיבלו את המכתב ממשרדו של שפרבר המאשר את כניסתם לעירייה, הוא ערך את החוזים. בהמשך, התיקונים והתוספות, נתנאל סבור שאושיר או מי מטעמו טיפלו בניסוח, כאשר הבסיס הוא הנוסח שערך עו"ד זינגר.

השינוי של הוספת האותיות י.א. ליד שמו של פנחס לא נעשה ע"י עו"ד זינגר אלא ע"י אושיר או מי מטעמו, עפ"י בקשתו של פנחס.

מעורבתו של עו"ד זינגר- כאשר התברר להם שישנה בעיה של איחוד וחלוקה באחד המגרשים, בקשו מפנחס שידאג לעו"ד שיטפל בנושא. רצו שפנחס יביא עו"ד שידע לטפל בנושא זה. נתנאל לא חקר מדוע פנחס הביא את זינגר, יכול להיות שהובא לידיעתו של נתנאל מפנחס שהבחירה נעשתה ע"י אוחיון. בטוח במאת האחוזים שפנחס הפנה את נתנאל ואושיר באופן ישיר לעו"ד זינגר. מאמין שעו"ד זינגר ידע על חלקו של אוחיון, אך אינו זוכר.

החוקר מציין בפני נתנאל כי אושיר בחקירתו ציין כי עוד מתחילת הקשר עם עו"ד זינגר, היה ברור לזינגר שאוחיון מעורב ומקבל תמורה, החוקר מצטט את דבריו של אושיר בחקירה- נתנאל משיב כי אינו זוכר. ייתכן שלא ייחס חשיבות לדברים האלה, אך בטוח שהם נכונים. לא יכול לומר ששמע את הציטוט, בטוח לא יכול לומר שלא שמע.

מהרגע שעו"ד אגסי ממשרדו של עו"ד שפרבר הביעה את התנגדות המחלקה המשפטית בשל תביעות בעלי הקרקע נגד העירייה, התיק הועבר לטיפול של עו"ד זינגר. לאחר מס' חודשים נפתרה

הבעיה חלקית, על אף שמאוד כעסו שלא הצליחו להשיג הקפאה לתביעות אלא המשך רגיל בתביעות ואישור כניסה לעירייה.

אינו יודע מה שינה את דעתו של משרד עו"ד שפרבג, זה התנהל בין עוה"ד והוא אינו קשור. עובר לפגישה של אוחיון עם קנול, נתנאל שוחח עם אוחיון בקצרה ואמר לו שאחד הבעלים של הקרקע-קנול- חוששים מקידום הפרוייקט ושנתנאל ישמח אם הם ישמעו את ברכתו של אוחיון לפרוייקט.

החוקר מציג לנתנאל תמליל שיחה שנערכה בין נתנאל לפנחס- מסומן דיוויד נודלמן 9.2.11- נתנאל זוכר היטב את השיחה, שנערכה לפני כחודשיים, מאשר שמה שנאמר בשיחה הובע מרצון טוב וחופשי.

כל מה שאמר נתנאל בשיחה זו בהקשר של אוחיון נכון, מדגיש כי הוא אדם שנוטה להתלהב ולהשתמש בביטויים יפים.

החוקר מציג לנתנאל קטע מקלטת g-11 – 533 : הדברים שנאמרו על ידו הם נכונים. מאשר את דבריו, ובין היתר, מאשר כי אוחיון מקבל חלק מהעמלה בגין קידום הפרוייקט.

נתנאל מעולם לא שוחח עם אוחיון על החלק שהוא צריך לקבל כעמלה עבור קידום הפרוייקט. ברצונו להוסיף כי הוא יודע מפנחס שיש בעיה בינו לאוחיון לגבי המשך העסקתו של אחיו במועצה הדתית לפני כשנה. בטוח שפנחס מנסה להפליל את אוחיון היות והוא מדבר יותר מידי פתוח לגבי דברים שרק נרמזו ביניהם.

מה שמסר בהודעתו היום, מהווה השלמה וביאור לדבריו מאמש.

• גרסתו של אושיר מאיוסט לפרשה זו :

הודעה מיום 8.2.11 :

נחקר בחשד לביצוע עבירת שוחד.

אינו מוכן להשיב לשאלות החוקר עד שיגיע עו"ד. זו זכותו להיות מיוצג. החקירה הופסקה והתחדשה לאחר שנפגש עם עו"ד גזית ממשרד עו"ד ויינרוט.

בעל חברת מחשבים שנמצאת בבעלות אישתו. החברה עוסקת בתמיכה טכנית, הוא העובד היחיד בחברה ונותן שירות לעסקים. בחברת ש.א.ב.ג.מ. חברה לזימות והשקעות, הוא הבעלים היחיד. החברה הוקמה לצורך קידום הפשרת קרקעות שבבעלות חמו, שלמה פסט. הקרקע היא "מושה" יש לה 4 בעלים והוא לא רצה שיהיה קשר ישיר בינו לבין בעלי הקרקע. בעלי הקרקע הנם : חמו, שלמה פסט, אח חמו- מיכה, ושני בני דודים של חמו, יורם ודבורה. זה מצוי בהסכם שנתפס אצלו בבית.

בעלי הקרקע אישרו לאושיר לנסות ולקדם את הפשרת הקרקע לבנייה. אין הסכם בינו לבין הבעלים בנקודה זו, הוכנה טיוטה, אך לא נחתמה מאחר ואושיר לא היה סגור על דרך קידום הפרוייקט, אם בכלל. ראשי התיבות של החברה הם שרון, אושיר, בן, גאיה ומאיוסט.

לפני כשנתיים, אושיר פנה לאדריכל שמשוני ובקש ממנו לחדש את התוכניות שערך לפני מס' שנים בקשר לפרוייקט זה. בפגישות עם שמשוני בד"כ נכח חמו, שלמה פסט.

התוכנית של הפרוייקט הייתה תקועה בשל תביעות של משפחת פסט נגד עיריית פ"ת.

פנה לשמשוני בבקשה לחדש התוכניות לאחר שנפגש עם נתנאל עזרן שביניהם הכרות ארוכה. בקשר טוב עם נתנאל. לפני כשנתיים, באחת השיחות של אושיר בהן סיפר למישהו שהקרקע בפ"ת

תישאר חקלאית לעוד הרבה שנים, נתנאל שמע זאת ואמר שיש לו מישהו שיכול לזרז את הועדות בעירייה בכדי להפשיר את הקרקעות. ובעקבות כך, פנה לשמשוני בבקשה לחידוש התוכניות.

נתנאל קבע פגישה עם פנחס במשרד באולם הספורט. נתנאל אמר לאושר שהוא ופנחס קרובי משפחה רחוקים, פנחס מקושר בעירייה ויוכל לזרז את הוועדות.

נערכה פגישה עם פנחס אשר אמר שנדרש להגיש את התוכניות לעירייה, לראות שמחלקת הבינוי אינה מתנגדת ואז לקדם את עניין הוועדות בכל הקשור לנושא הפשרת הקרקע. למיטב זכרונו, לא הבין באותה פגישה למי פנחס מקושר בעירייה. פגישה זו התקיימה לפני שנתיים-שלוש.

בהמשך, פנחס קבע פגישה אצל שמרלר – מהנדס/מתכנן, הפגישה התקיימה בעירייה כשבוע לאחר הפגישה המתוארת עם פנחס במשרדו. עובר לפגישה זו, אושר, פנחס ונתנאל שוחחו מחוץ לעירייה, פנחס ציין כי הוא מקושר עם אוחיון, גם עם האופוזיציה, גם עם גורמי התכנון, כך שאם אין בעיה תכנונית, לא אמורה להיות בעיה בקידום הפרוייקט.

בפגישה עם שמרלר, האדריכל שמשוני הציג לו את התוכניות, שמרלר אמר כי לא ניתן לבנות באיזור זה, אלא בכפוף להחלטת הועדה המחוזית לשינוי ייעוד הקרקע. למיטב זכרונו, נתנאל ופנחס לא ישבו בפגישה עם שמרלר.

אושר עדכן את פנחס על הנאמר בפגישה, אמר שניתן לבדוק. בחלוף שבוע/שבועיים, נתנאל שוחח עם אושר בנייד ואמר שפנחס שלחו לשאול מה אושר מוכן לתת בתמורה לקידום הפרוייקט. אושר נקב אחוז וחצי משווי הפרוייקט עם סיומו. אושר לא היה מוכן לשלם לפני סיום הפרוייקט. נראה לו הגיוני לתת תמורה זאת. עשה חישוב של מה שיוותר לאחר הניכויים. בשלב זה, לא ידע מי אמור לקבל, מבחינתו זה לפנחס.

בחלוף כיומיים, נתנאל התקשר לאושר ואמר שפנחס רוצה שהפרוייקט יוצג לאוחיון. אכן, כיומיים לאחר מכן, התקיימה פגישה במשרדו של אוחיון בה נכחו אוחיון, פנחס, אושר, שלמה פסט, שמשוני ועו"ד ממשרד שפרבר שמייצגת את העירייה. עוה"ד טענה כי לא ניתן לקדם את הפרוייקט עד שלא יוסרו התביעות נגד העירייה. סוכם כי הצדדים יגיעו להסכמות בנושא, כן סוכם שלאחר קבלת ההסכמות, ניתן יהיה להגיש את התוכנית לועדה.

בחלוף חצי שנה לאחר הפגישה שקיימה במשרדו של אוחיון, אושר נפגש עם עו"ד זינגר אליו הופנה ע"י פנחס לטפל בבעיות המשפטיות. עו"ד זינגר הכין הסכם בין אושר לבין פנחס, נתנאל וחברת די.סי.אן. עפ"י ההסכם הם יקבלו אחוז וחצי בתוספת מע"מ בחלקים שווים. פנחס אמר כי החברה הינה של אחיו, החברה מופעלת בארץ ע"י אחיינים שלו הנמצאים בארץ והוא הוסיף אותה בכדי שיוכל להוציא חשבונית לאושר. ההסכם נערך כאמור ע"י עו"ד זינגר, על בסיס פגישה שנערכה בין הצדדים בה נכחו פנחס ונתנאל. פנחס ביקש שיוכן הסכם בנוגע להתקשרות בינו לבין השלשה.

מסי חודשים לאחר הפגישה במשרדו של עו"ד זינגר, הלה הגיע להסכמה עם משרד שפרבר שהתביעות נגד העירייה יוסרו במידה והפרוייקט יאושר.

פנחס קבע ישיבה עם הועדה המקומית לצורך הצגת התוכנית. בישיבה זו נכחו אושר, שמשוני ועו"ד זינגר. אח"כ נכנסו לצוות התכנון בעירייה אשר העיר את הערותיו ומאז, למעלה מ-7/8 חודשים, לא עשו דבר בשל שתי בעיות: הראשונה, אושר לא חתם לפנחס על ההסכם כי משפחת קנול טרם הסכימה להצטרף לפרוייקט. השניה, פגישה שהתקיימה לפני חודש וחצי, בה נכחו פנחס ונתנאל. בפגישה ציין פנחס בצורה רשמית כי צמד האותיות י.א. שרושמים בחוזה הכוונה לאיציק אוחיון. אושר טרם החליט האם כדאי לו לקדם הפרוייקט באמצעות פנחס או להמתין שהקרקע תופשר ממילא מאחר ולא רצה לחתום על הסכם שבו מופיע אוחיון ובכך להסכים שאוחיון הינו צד להסכם.

כבר עת ישבו אצל עו"ד זינגר בפגישה השניה/השלישית, זינגר שאל את פנחס כיצד הוא מגן על מי שלמעלה, פנחס אמר לזינגר להוסיף י.א. ליד השם של פנחס בחוזה. למיטב הבנתו, לאורך כל הדרך מהיום שזינגר העביר לאושיר את ההסכם, היה די ברור שאוחיון הינו חלק מהדרך שבה פנחס מתכנן להעביר את הפרוייקט, אפילו אושיר התעמת עם פנחס על כך שאוחיון מעורב. זה ארע לפני שנה וחצי. פנחס אמר לאושיר שלא צריך לעניין אותו מי מעורב, יש גורמים רבים באופוזיציה וגם מהצד של אוחיון שצריכים להסכים לכל פרויקט בעיר, והוא דואג לכך שכל הצדדים יסכימו.

מהפגישה שהתקיימה במשרדו של עו"ד זינגר, שבמהלכה עו"ד זינגר ופנחס שוחחו ועו"ד זינגר הציג להם את טיוטת ההסכם, זו הייתה הפעם הראשונה שאושיר מבין כי אוחיון מעורב בדרך כלשהיא. עו"ד זינגר שאל את פנחס "איך אני מגן על הראש?" ואושיר שאלו "מה את ראש העיר?", עו"ד זינגר השיב שזה לא משנה, שהוא עורך את ההסכם מול פנחס, נתנאל וחברת די.סי.אן. בפועל, עו"ד זינגר אמר לאושיר מה איכפת לך איך הוא רושם את זה.

אושיר לא הגיב. סבר כי עו"ד זינגר אינו הכתובת לכך.

אושיר לא היה אמור להעביר באופן ישיר כלום לאוחיון. למיטה הבנתו, באותה הפגישה עם עו"ד זינגר בה הבין לראשונה כי אוחיון מעורב בקידום הפרוייקט, מעבר לקשריו עם פנחס ועזרתו כפי שהוצג בתחילה, חצי אחוז משווי הפרוייקט יעבור לפנחס אשר יעביר את הכסף לאוחיון. חצי אחוז לנתנאל, וחצי אחוז לחברת די.סי.אן שדרכה פנחס ימשוך את הכספים לעצמו ללא מיסים מכיוון שהחברה בהפסדים. פנחס הסביר שרק בצורה זו בה החברה הינה חלק מהחוזה, יוכל להוציא חשבונית. מעבר לכך, כאמור, החברה מצויה בהפסדים וכך יוכל לחסוך בתשלומי מיסים. פנחס גם הציג לנתנאל שימשוך את הכסף דרך החברה.

בפגישה אצל עו"ד זינגר, פנחס הוסיף בחוזה בסוגריים את צמד המילים י.א., מכך הסיק אושיר שפנחס מעביר את הכסף לאוחיון, כי צמד האותיות נרשמו ליד שמו של פנחס.

עת הגיעו למשרדו של עו"ד זינגר, החוזה כבר היה מוכן. עו"ד זינגר הוסיף עליו הערות בכתב יד. עו"ד זינגר ערך תיקונים לבקשת הנוכחים, אינו זוכר מה ביקשו. עו"ד זינגר הוסיף את צמד האותיות י.א. בכתב יד, אין לו מחשב רק לפקידה שלו יש מחשב.

בחלוף כשבועיים לאחר הפגישה במשרדו של עו"ד זינגר, נערכה פגישה במשרדו של פנחס בה נכחו השלשה. פנחס הודיע שפרבר ועו"ד זינגר מסתדרים. אושיר אמר לפנחס שאינו מוכן שיהיה קשר לאוחיון. במידה ואוחיון מקבל כסף מאושיר, הוא אינו מעוניין להתקדם איתם. פנחס הסביר כי הוא מפעיל הרבה גורמים במקביל: תכנון, אופוזיציה, קואליציה שצריכים להסכים לקידום התוכנית. פנחס אמר לאושיר שזה לא צריך לעניינו. צמד האותיות י.א. סך הכל מכסה אותו בעניינים שהוא צריך. בשל כך שכסף אמור לעבור לאוחיון בדרך זו או אחרת, אושיר "משך" את חתימת החוזה ועד היום החוזה טרם נחתם.

כאמור, בפגישה שהתקיימה אצל עו"ד זינגר, הלה פנה לפנחס ושאלו כיצד מגן על הראש, פנחס אמר לו להוסיף את הראש בצורה כלשהיא לחוזה, הם ניהלו שיחה בת 2 דקות בעניין, אושיר אינו זוכר מה נאמר. במהלך השיחה הזו, אחד מהם אמר ראש העיר, ואושיר שאל את עו"ד זינגר מה הוא מה את ראש העיר. עו"ד זינגר אמר שזה לא רלוונטי, זה משהו בינו לבין פנחס, ולבסוף הם סיכמו על הוספת סוגריים עם הכיתוב י.א. לצד שמו של פנחס.

לדברי אושיר, בשיחה בין עו"ד זינגר לפנחס הם כל הזמן דיברו על דרך להגן על הראש שיקבל את הכסף, דיברו על האפשרות לעשות הסכם שונה בין פנחס לראש העיר. ברגע שהזכרה המילה ראש

העיר, אושיר קפץ והתערב, פנה לעו"ד זינגר ושאלו מה קשור ראש העיר, מדוע הוא מערבו בחוזה, וכאמור, עו"ד זינגר השיבו כי זה בינו לבין פנחס.

אושיר הבין שאוחיון מעורב בקבלת הכסף תמורת קידום הפרוייקט. לפי השיחה שנערכה בין עו"ד זינגר לפנחס, הבין שהם מנסים למצוא דרך בחוזה שאוחיון יקבל את חלקו.

מאחר ועו"ד זינגר מייצג את אושיר והוא השיבו כי זה לא מעניין אותו השיח בינו לבין פנחס, אושיר הניח לנושא והתעמת עם פנחס בהמשך.

בפגישה אצל עו"ד זינגר דובר על תמורה של חצי אחוז לכל אחד. אושיר הבין כי אוחיון הוא אחד החלקים שיקבלו חצי אחוז. וזו כאמור אחת הסיבות שבגינה עד היום טרם חתמו על החוזה.

בשיחות שהתקיימו בין אושיר לנתנאל עלה כי אוחיון אמור לקבל חצי אחוז משווי הפרוייקט בתמורה לקידומו. אושיר סבור כי נתנאל הבין עוד קודם לכן, לפני הפגישה במשרדו של עו"ד זינגר, שאוחיון מקבל חלק מהכסף מאחר שבפגישה עת פנה אושיר לעו"ד זינגר ובהמשך התעמת עם פנחס מדוע אוחיון מעורב, נתנאל פנה לאושיר ואמר לו שכל עוד לא רוצים שהוא יתן משהו לאוחיון, לא צריך לעניינו מה עושה פנחס עם אוחיון.

אושיר משיב כי בהרבה שיחות עלה שנתנאל אמר לאושיר, כי אוחיון אמור לקבל כסף תמורת קידום הפרוייקט. אושיר סבור כי לאחר הפגישה עם פנחס והעימות איתו בו נאמר לו שמה שאוחיון מקבל זה לא מעניינו, מניח שהיו שיחות בהן נתנאל אמר מפורשות שאוחיון מקבל חלק מהתשלום בתמורה לקידום הפרוייקט. אינו זוכר מועד מדוייק, הייתה שיחה אחת כזו לפחות, לדעתו זה היה אחרי הפגישה עם זינגר בשנה וחצי האחרונות.

למיטב זכרונו, אושיר פנה לנתנאל וזה פנה לפנחס בכדי שימצא להם עו"ד שיפעל מול העירייה. בחלוף שבוע, פנחס מסר לאושיר, באמצעות נתנאל, את מס' הטלפון של עו"ד זינגר. אינו יודע האם אוחיון הפנה את פנחס לעו"ד זינגר. אושיר שאל את נתנאל מי הוא עו"ד זינגר והאם ניתן לסמוך עליו לליווי הפרוייקט, נתנאל אמר שפנחס אמר לו שעו"ד זינגר מטפל בדברים של אוחיון. מעולם לא שוחח עם אוחיון על התמורה שתועבר בתמורה לסיוע בקידום הפרוייקט.

לא יודע על תרומה שהעביר עו"ד זינגר לקמפיין הבחירות של אוחיון.

החוקר מציג בפני אושיר את המסמך המסומן ליאור בר חן 19 25.11.10- הסכם בין חברת ש.א.ב.ג.מ. לבחן חברת די.סי.אן, פנחס ונתנאל- אושיר משיב כי זהו ההסכם הראשוני שנערך ע"י עו"ד זינגר. מה שמוצג לו כעת זה אחרי שינויים רבים שנערכו ע"י אושיר, עו"ד זינגר ונתנאל. זו טיוטא ישנה להערכתו, מלפני שנה. לאחר עריכת טיוטא זו נערכו עוד טיוטות, וההסכם הסופי הועבר לאושיר באמצעות נתנאל בחודש יוני האחרון.

נכח בשתיים/שלוש פגישות עם עו"ד זינגר בכל הקשור להסכם חלוקת הרווחים. הגיע למשרדו של עו"ד זינגר כ-4 פעמים נוספות בכל הקשור להסכם מול העירייה בנוגע לתביעות.

החוקר מציג לאושיר מסמך המסומן ליאור בר חן 20 25.11.10 - כותרת המסמך "נקודות להסכם", בו מצויינים חישובי התשלומים- אושיר משיב כי אינו מכיר את הדף, אך נוסחו מתאים לשיחת טלפון ששוחח עם נתנאל עוד בטרם כניסתו של עו"ד זינגר לתמונה. במסמך זה מפורטת התמורה שתשולם תמורה קידום הפרוייקט בפרק זמן קצוב. השיחה עם נתי לפני 3 שנים, זה היה כאשר נתנאל שאל את אושיר לראשונה מה הוא מוכן לשלם תמורת קידום הפרוייקט. זה היה לאחר שנפגשו עם פנחס לראשונה והיה ברור שמדובר בתשלום לפנחס. בשלב זה כלל לא ידע שאוחיון מעורב או שיש קשר אליו. סביר להניח שנתנאל ערך את המסמך הזה, אומר זאת לפי

החישוב שמופיע למטה, זוכר שעשה חישוב עם נתנאל בטלפון, וזאת לפי מחיר שמצא באתר יד שניה לשטח מסחרי.

החוקר מציג לאושיר מסמך המסומן ליאור בר חן 23.11.10-25 הסכם בין חברת ש.א.ב.ג.מ. לבין חברת די.סי.אן, פנחס ונתנאל – אושיר משיב כי זו הגרסה האחרונה שנתנאל העביר לאושיר בחודש מאי/יוני האחרון, לאחר שנערכו עוד שינויים. נתנאל ביקש מאושיר שישלח לפנחס את ההסכם חתום מאחר ופנחס רצה להפסיק את הטיפול עד שיהיה הסכם חתום ע"י אושיר. אושיר אמר לנתנאל כי אינו מוכן עדיין לחתום, הם הסכימו שישלח לפנחס הסכם שטרם אומתה חתימה ע"י עו"ד, ואז במטרה שפנחס "יירגע" וימשיך לקדם את הפרוייקט. אושיר כתב הערה בכתב ידו, שבשלב זה החוזה מועבר אליו ללא אימות חתימה, לאחר אימות החתימה ועיניינים נוספים למשל, לגרום למשפחת קנול להסכים להצטרף לפרוייקט וכן להשלים עם עצמו על החששות בחתימה על החוזה, הוא יעביר לפנחס הסכם חתום ומאומת ע"י עו"ד. פנחס היה לחוץ לראות הסכם ולכן מסמך זה נשלח אליו.

החששות החלו מאותה פגישה במשרדו של עו"ד זינגר בה הסיק כי אוחיון מעורב ואמור לקבל כסף, ועד לרגע זה לא החליט סופית האם לקדם את הפרוייקט וגם בגלל שקנול טרם חתמו. לשאלת החוקר במידה ומשפחת קנול הייתה חותמת האם היה חותם על המסמך- אושיר משיב כי זו שאלה תיאורטית קשה. רוצה להאמין שלא, אולם מאמין שכן היה חותם לאחר שהיה מתייעץ עם אשתו וסביר להניח שגם עם עו"ד.

החתימה של חברת ש.א.ב.ג.מ. לא אומתה, גם החלק של הערבויות אינו חתום וגם אישור עוה"ד. מאז הפגישה עם עו"ד זינגר הסיק שצמד האותיות י.א. הכוונה לאיציק אוחיון. באופן רישמי ידע כי מדובר באוחיון עת היה בפגישה לפני כחודש עם נתנאל ופנחס במשרדו, אז נאמר לו בפירוש חלק הולך לאוחיון. אושיר אמר לפנחס שתוך יומיים-שלושה יקבל את ההסכם חתום, אך עד היום לא נשלח.

אינו יודע כיצד נתנאל ופנחס עושים את החלוקה. פנחס הציג לו תמיד את חברת די.סי.אן כחברה של אחיו בקנדה ושילדיו בארץ מנהלים פרוייקטים בארץ. בפגישה שהייתה לאושיר עם פנחס לפני כחודש ימים, פנחס אמר שהוא רוצה להזיז את צמד האותיות י.א. ליד שם החברה, אושיר השיב כי אין בעיה, כשיהיה הסכם סופי, אין לו בעיה להעביר. אינו יודע האם המסמך הועבר לעיונו או לידיעתו של אוחיון. נתנאל או פנחס לא עדכנו אותו בנקודה זו.

ביום 09.2.11 נחקר אושיר מאיוסט פעם שניה ומסר כדלקמן:

חשב על החקירה שבוצעה אמש ומבקש להוסיף כי צמד האותיות י.א. שמופיע בהסכם, היה עוד בטיוטות הראשונות של ההסכם שהכין עו"ד זינגר, המדובר בטיוטות שהוכנו לפני שנתיים ואולי אף יותר. בהמשך, צמד האותיות הורדו מהטיוטות, ובטיוטה הלפני אחרונה שהגיע לאושיר מנתנאל בערך בחודש אפריל 2010, שוב הועלו צמד האותיות. אושיר אינו יודע מדוע הוסרו צמד האותיות ומדוע צוינו שוב.

באשר לידיעתו של נתנאל שהכוונה לאוחיון- עד לפני כשנה אושיר העריך שנתנאל ידע שצמד האותיות הכוונה לאוחיון. לפני כשנה עלה שמו של אוחיון במסגרת שיחותיהם של נתנאל ואושיר. אושיר זוכר זאת מאחר וזה היה סמוך לתחילת תיק "הולילנד".

עו"ד זינגר טיפל רק בעניין של קידום פרוייקט "שער העיר".

אושיר מוותר על החסיון שלו כלפי עו"ד זינגר בכל הקשור להתנהלותו בקידום הפרוייקט.

בישיבות בעניין הפרוייקט השתתף אושיר. בפגישה של הצגת הפרוייקט בפני אוחיון השתתף גם חמו שלמה פסט וגם בפגישה עם עו"ד זינגר חמו השתתף וחתם על משהו. עת הוצג הפרוייקט אצל שמרלר חמו גם השתתף. אושיר אינו זוכר האם חמו השתתף עת הוצג הפרוייקט בפני הועדה המקומית.

למיטה זכרונו, מיכה פסט לא השתתף בפגישות. יורם ודבורה לא השתתפו בישיבות/בפגישות. אף אחד מבעלי הקרקע ממשפחת פסט לא ידע על כך שאוחיון מעורב בפרוייקט. מבחינתם, ידעו שאושיר לקח על עצמו את נושא הפשרת הקרקע, דבר שהם במשך 15 שנה לא הצליחו לעשות. אושיר עדכן אותם כי הוא עובד דרך קשרים שיש לנתנאל בכדי לזרז את הועדות. הם לא ידעו דרך מי נתנאל עובד, מעולם לא עירב אותם. מבחינתם לעבוד דרך מאכער זה משהו שהם התנגדו לו במשך כל השנים. אף אחד מבעלי הקרקע ממשפחת פסט לחא ידע שאוחיון אמור לקבל כסף מהפרוייקט.

באשר למשפחת קנול- נתנאל היה בקשר עם יששכר קנול. פעם אחת יששכר ארגן פגישה אצל עורך דינם, סיני גלבווע, ולפגישה זו גם הוזמן אחיו של יששכר. אושיר אינו זוכר את שמו. הפגישה "התפוצצה" כי גלבווע רצה לייצג את כל הנושא, ואושיר התנגד לכך בשל כתבות שליליות שפורסמו אודות עוה"ד גלבווע. אושיר הבהיר לקנול שהם לא מעוניינים לעבור לטיפול של עו"ד אחר, להם יש עו"ד זינגר, ואם הם רוצים שכל צד יקח עו"ד אחר הדבר אפשרי מבחינתם. בהמשך, אושיר התכתב עם יששכר לגבי ההסכם. יששכר גם הגיע לראות את התוכניות אצל שמשוני, אך לבסוף יששכר נעלם ולא חזר לאושיר לגבי המשך התוכנית.

אושיר אינו סבור שיששכר מכיר את נתנאל. נתנאל ציין פעם בפני אושיר כי הוא מכיר את קנול מבני ברק, הם משפחה עשירה.

יששכר לא ידע על כך שאוחיון מעורב בפרוייקט. לא ידע שאוחיון אמור לקבל כסף. קנול לא היה מעורב בכלום.

אושיר נזכר שיששכר השתתף בפגישה אצל אוחיון בה נכחו אושיר, נתנאל וייתכן שגם שלמה פסט. זה היה בעת שיששכר התלבט אם להצטרף לפרוייקט. אוחיון נתן מצגת טובה ואמר שעיריית פ"ת תשמח לעזור לקדם את הפרוייקט.

החוקר מציג לאושיר תיעוד וידאו של פגישה שהתקיימה בין אושיר, נתנאל ופנחס. תקליטור המסומן 11-G-533, קובץ הנקרא: RECL-001. החוקר מפנה את אושיר לכך שסמוך לדקה 29 פנחס מציג לנתנאל ואושיר את טיוטת ההסכם, מצביע על צמד האותיות י.א. ושואל מה זה, אושיר ונתנאל משיבים: "אתה אמרת לנו לרשום. יצחק אוחיון".

פנחס: "אבל למה פה? די.סי.אן זו חברה של אחי ששמנו עליו כדי להלביש עליו"
נתנאל: "אז נשנה את זה תביא".

פנחס: "זה יצחק אוחיון"

נתנאל: "אז נשנה את זה. תביא".

פנחס: "זה יצחק אוחיון".

נתנאל: "אני יודע".

אושיר משיב כי זו הפגישה שנערכה לפני כחודש וחצי עליה סיפר בחקירה אמש. כאמור בחקירתנו, זו הפגישה שבה נאמר באופן רישמי שמדובר באיזיק אוחיון. כאמור, השם של אוחיון עלה כבר בפגישה אצל עו"ד זינגר לפני כשנה וחצי וגם השם הועלה בפעמים נוספות בהמשך, אך בצורה רישמית בפגישה הזו הבין סופית שאוחיון הוא חלק מהחווה.

כל מה שמופיע בקטע הוידאו תואם את מה שמסר בחקירתו מאמש.
 החוקר מפנה את אושיר לקטע הוידאו הסמוך לדקה ה-28 בו נאמרים הדברים הבאים:

פנחס: עד עכשיו לא הביא את

נתנאל: התרומה של 5000 ₪

פנחס: הביא לו שיק של 2000, הייתם איתי לא?

נתנאל: כן

פנחס: ראיתם את השיק".

אושיר מגיב שככל הנראה לא ייחס חשיבות לנאמר ביניהם כי הוא לא זוכר את הדברים האמורים. זה נשמע כמו משהו בין פנחס לנתנאל וכנראה מסיבה זו לא התערב. מעולם לא ידע שמישהו צריך להעביר כסף תרומה ובטח לא נכח כשעשו זאת.

כעת, לאחר צפיה בקטע הוידאו, נזכר שלפני כשנתיים נתנאל פנה אליו ואמר שפנחס רוצה שאושיר יתרום משהו לאיזה עמותה, אושיר סירב.

• **גורסתו של עו"ד פנחס זינגר לפרשה זו:**

הודעה מיום 09.02.11:

לזינגר הוצג כתב ויתור חיסיון עו"ד לקוח שנחתם ע"י אושיר.

אינו זוכר של חברה ש.א.ב.ג.מ., ייתכן שזה משהו שהוסף בהמשך. זוכר את בעלי הקרקע שנמצאת ליד האיציטדיון אדם בשם פסט. מניח ששלמה פסט פנה למשרדו של זינגר יחד עם חתנו, וביקשו לשכור את שירותיו בהפשרת הקרקע והגדלת הזכויות. מדוייק יותר- הם ביקשו שזינגר יסייע להם באפשרות להוציא את תחומי הקרקע הזאת מהפארק המתוכנן להיות בפ"ת. הם באו בהצעה שזינגר יעזור להם להוציא את הקרקע מתחום הפארק, או שזינגר ילווה אותם עד להפשרת הקרקע/השבחתי והפילו בניה על הקרקע. לדעתו, נודע להם שכולם מכירים אותו כמי שהצליח בועדה המחוזית להוציא חלק מקרקע שהייתה מיועדת לפארק אל מחוץ לפארק, והמשמעות היא שניתן לבנות על הקרקע שהרי בקרקע שהיא בתחום הפארק לא ניתן לבנות. סבור שגורמי תכנון בכירים בעירייה – מהנדס העיר או ראש העיר אוחיון הפנו את משפחת פאסט אליו. זינגר היה אצל אוחיון עם בעלי קרקע אחרים, ד"ר רות שמיר ואחרים, ואוחיון הכיר את הקרקע הזו שבה זינגר הצליח להוציא חלק מהקרקע מהפארק, זה היה בשנת 2005/2006. ובשל כך, אוחיון הפנה את פאסט לזינגר כי ידע שזינגר מתמחה בתחום.

זינגר זוכר שאוחיון שוחח עימו, אינו זוכר את תוכן השיחה והאם זה היה קשור לעניין הזה. אינו זוכר אם אוחיון או מי מטעמו שוחחו עם זינגר עובר להגעתם של משפחת פסט אליו.

מאשר כי אוחיון ערך את "השידוך" בין משפחת פאסט לבינו. אינו זוכר את הפרטים המדוייקים. זוכר שפנחס התקשר לזינגר ואמר שיש לו תיק מעניין בתחום ושהוא ישמח להפנות אליו את

התיק. ייתכן שאוחיון המליץ על עו"ד זינגר בפני פנחס או בפני פאסט, אינו זוכר בוודאות.

אינו זוכר שבתמורה לשידוך של אוחיון זינגר נדרש באמצעות פנחס לתרום לקמפיין הבחירות של אוחיון. אינו זוכר שתרום לפנחס, ייתכן שכן.

החוקר קורא לזינגר את דבריו של פנחס ביחס לשיק בסך 2000 ש"ח שזינגר הוציא = זינגר משיב כי ייתכן, אינו זוכר את הסיטואציה, אם יוצג לו השיק ייתכן זה ירענן את זכרונו.

החוקר קורא לזינגר את דבריו של פנחס לפיהם אוחיון אמר לפנחס בפגישה שהוא טרם הפקיד את השיק והוא ממתין ל-3000 השקלים הנוספים- זינגר משיב כי אינו זוכר פגישה כזאת בלשכתו של אוחיון, וכן אינו זוכר שהעביר כסף לאוחיון.

החוקר מציין כי גם אוחיון אישר שזינגר תרם לו כסף לקמפיין- זינגר משיב כי אינו יודע, אינו זוכר. אם יראו לו את השיק, אולי יזכר.

זוכר שניים שהיו עימו בקשר ממשפחת פאסט בקשר לפרוייקט: אושיר ושלמה פאסט. היה בישיבה בועדה המקומית. היה אצל שמרלר- מנהל אגף בניין עיר בעירייה, ובעיקר התנהל מול המחלקה המשפטית בעירייה שיוצגה ע"ע משרד עו"ד שפרבר.

החוקר מציג לו את המסמך המסומן ליאור בר חן 19.11.25- הסכם בין חברת ש.א.ב.ג.מ. לבין "השלשה"- עו"ד זינגר משיב כי הוציא את ההסכם הזה מתוכנת חוזים בשם "אסקי". זוכר שהחזרה שנערך על ידו לא הופיע שם החברה הנ"ל אלא פסט. זוכר שאושר בקש ממנו להעביר במייל את נוסח החוזה שהוכן ע"י זינגר, ואושר אמר שיערוך את התיקונים הנדרשים. ההסכם שמוצג לו "עובד" ע"י אושיר או אחר, וזאת לאחר שעו"ד זינגר העבירו לאושר.

החוקר מפנה את עו"ד זינגר לנספח א' לחוזה, היינו לנספח בו נקבע כי שכ"ט של היזמים יעמוד על 1.5%- עו"ד זינגר אינו סבור שנספח זה הוכן על ידו אלא זה "עיבוד" זה מה שהכין. הסכם זה לא נחתם אצל עו"ד זינגר בהמשך. תוכן הנספח אינו מוכר לו, זה נוסח "מעובד" כאשר השלד הוכן על ידו. השלד כלל תשלומים באחוזים ליזמים. היזמים- חברת די.סי.אן, פנחס ועזרן. עזרן היה במשרדו של עו"ד זינגר פעמיים.

לגבי תוכן ההסכם ונספחו- אינו זוכר את התוכן במדוייק, אינו זוכר הפרטים, זוכר שהשלד עסק בהפשרת קרקע תמורת אחוזים ליזמים.

אושר היה במשרדו של עו"ד זינגר לפחות פעמיים, חמו פסט התלווה לפגישות. פעם אחת גם פנחס ועזרן הגיעו. ככל שהוא זוכר, בפגישה נכחו פנחס, עזרן ואושר, עו"ד זינגר מסר להם את השלד של טיוטת ההסכם. ככל הנראה, הם השלימו את הפרטים שסגרו ביניהם.

החוקר מטיח בעו"ד זינגר כי בפגישות בהם השתתפו אושר, פנחס ועזרן הצדדים דנו בין היתר בתמורה הכספית שתשולם לאוחיון בתמורה לפועלו בקידום הפרוייקט, כן דנו באופן שבו יעוגנו כספי השוחד- עו"ד זינגר מכחיש האמור. טוען כי שמו של אוחיון לא הועלה מעולם במשרדו כמי שמגיע לו תמורה. מעולם לא דן בהעברת שוחד לאוחיון. לו היה נושא מעין זה עולה, מיד היה מפסיק את הקשר.

החוקר קורא לעו"ד זינגר קטע מחקירתו של אושר המפליל את עו"ד זינגר באמור- עו"ד זינגר טוען כח הכל שקר וכזב. לא שוחחו במשרדו על כך ושמו של אוחיון מעולם לא הוזכר. למיטב זכרונו, את התמורה המדוייקת הם ניסחו ביניהם. עו"ד זינגר בסה"כ בנה את השלד והם הוסיפו הפרטים. כל הפרטים והאחוזים שהמופיעים בהסכם שהוצג, הם אינם ניסוחים שלו.

החוקר קורא לעו"ד זינגר קטע מחקירתו של אושר בה סיפר על השיח בין פנחס לזינגר לגבי ציון שמו של אוחיון בחוזה- עו"ד זינגר מכחיש האמור ע"י אושר. המצאה או עלילת דם.

החוקר מציג לעו"ד זינגר את המסמך המסומן ליאור בר חן 20.11.25- מסמך שכותרתו "נקודות להסכם", בן מופיעים חישובי התשלומים שאושר נדרש לשלם ליזמים- עו"ד זינגר טוען כי מסמך זה לא נוסח על ידו. אינו זוכר שראה מסמך זה. ייתכן שאושר ניסח המסמך.

החוקר מציג לעו"ד זינגר מסמך המסומן ליאור בר חן 23.11.25- הסכם בין חברת ש.א.ב.ג.מ. לבין חברת די.סי.אן, פנחס ונתנאל- עו"ד זינגר משיב כי מסך זה לא נחתם אצלו, וכן לא נחתם אצלו שום מסמך בין היזמים לאושר. כאמור, הכין להם את השלד בלבד והם המשיכו. שלח לאושר את השלד במייל. כל השאר, זה ככל הנראה, תוספות של אושר או אחר.

להערכתו, היו שלושה שלדים של הסכם שהועברו לאושר. המדובר בשלד של הסכם יזמות בין בעל הקרקע ליזמים.

אינו יודע מה כוונת צמד האותיות י.א. המופיעות לצד שמו של פנחס. לא כתב זאת, מסמך מעין זה לא נחתם אצלו. השלד שמור במחשב, יש אימותי חתימה וחותמת, ולא נראה לו שזה נערך אצלו.

החוקר קורא לעו"ד זינגר את הקטע מהודעתו של אושיר לפיה זינגר הוסיף את צמד האותיות י.א.- עו"ד זינגר מכחיש. טוען כי לא ראה את ה-י.א. סבור כי כל שמות הצדדים הוספו ע"י אושיר. בשלד ציין את שמות בעלי הקרקע, ושמות היזמים הוספו ע"י אחר, להערכתו ע"י אושיר, וזאת מאחר והשלד כאמור הועבר לאושר במייל. יכול לבדוק זאת במחשב. מעולם לא עלה עניין העברת כספים לאוחיון בגין פועלו בקידום הפרוייקט. אינו זוכר את שם החברה די.סי.אן., זוכר שאמר שחייבת להיות חברה רצינית שיוזמת. מכחיש העברת כספים לאוחיון. לא היה נשאר שניה אם היה יודע שאוחיון מעורב. אינו יודע האם טיוטת הסכם שהועברה לאושר הועברה גם לאוחיון. אינו יודע על המגעים שנעשו עם משפחת קנול. לא שמע בהקשר של הפרוייקט את השם של משפחת קנול.

ביום 15/2/11 נחקר עו"ד זינגר בשנית ומסר כדלקמן:

הסתכל בתיקיית המחשב בה היו מצויים החומרים של פסט וניסה לרענן את זכרונו באשר להשתלשלות העניינים. מצא את ההסכם עם פסט מיום 8/12/09 וייפוי הכוח- מסומן מ.א. 1 15/2/11. כן מצא את התכתובות בינו לבין גורמים בעירייה וגורמים נוספים- מסומן מ.א. 2 15/2/11.

בנושא התרומה- ערך בדיקה, עבר על ספחים של שיקים או על ספחים שלא נרשמים, ומצא כי היה ספח שלא נרשם עליו כלום, אמש בדק מול הבנק ונמסר לו כי זה שיק ע"ס 2000 ₪. אינו זוכר מי פדה את השיק. מניח שיש קשר לתרומה שלו למפלגה של אוחיון בסך 2000 ₪. ערך בירור בבנק מזרחי, סניף אבן גבירול, שוחח עם נציג הבנק טלפונית, אינו זוכר שם הנציג, כן קפץ לבנק ובדק עם אחד הפקידים, אשר מסר לו שיש שיק בסך 2000 ₪ שנפרע "משהו" מפלגת או סיעת פ"ת. יביא את הספח, הוא בביתו. אין לו בעיה לגשת עם החוקר כעת לביתו.

פנחס היה אצל עו"ד זינגר ואמר לו שהמפלגה בקשיים עצומים ובקש בכל לשון של בקשה עזרה. עו"ד זינגר הוציא שיק ורשם סך של 2000 ₪ עבור סיעת פ"ת. פנחס הציג עצמו כראש המנגנון של הסיעה. עו"ד זינגר מציין כי לליכוד תרם סכום גדול יותר, ויוכל לתמוך זאת במסמכים. אין לו קשר לסיעה של אוחיון, בסה"כ מעריך את תרומתו של אוחיון ולכן תרם. יש לו לקוח בשם "מכנס" שרעייתו הינה יו"ר אילן, ובכל שנה הוא תורם לפחות 1000 ₪. לא זכר את התרומה של אוחיון כי פנחס הכתיב לו וזה היה שם ארוך. פנחס לא אמר מילה על הקשר של אוחיון לבקשת התרומה, כאמור, פנחס ציין כי המפלגה במצב קשה והתחנן לתרומה. פנחס רצה 5000 ₪, מה שמותר לתרום, אך זינגר אמר שהוא לא תורם יותר מסכום של 1000- 2000 ₪.

לאחר העברת השיק לפנחס, עו"ד זינגר סבור כי פנחס המשיך ללחוץ, אך זינגר לא נענה.

פנחס לא הזכיר את אוחיון כמי שמבקש את התרומה.

אינו זוכר שאוחיון במהלך פגישה פנה לזינגר ושאלו מה עם עוד 3000 ₪ תרומה שאתה צריך להעביר.

החוקר מציג לזינגר הסכם בין חברת די.סי.אן לבעלים של הקרקע- מסומן מ.א. 3. 15/2/11- זינגר מאשר כי הכין את השלד. הכיתוב בכתב היד בחלק העליון של הדף הראשון אינו שלו, אינו זוכר מי כתב אותו. חושב שיייתכן שזה כתב ידו של אושיר. הכיתוב בכתה היד "נתנאל עזרן ופנחס ביטון" גם לא נעשה ע"י זינגר, אינו זוכר מי כתב. מניח שאושיר/נתנאל/פנחס. הכיתוב בתחתית העמוד הראשון הוא של זינגר. מסמך זה הינו השלד וכנראה הוא שינוי של הטיוטא שנמצאת באוגדן המסומן מ.א. 2. 15/2/11.

החוקר מציג לזינגר את המסמך המסומן מ.א. 4. 15/2/11- פניה של זינגר לאוחיון בבקשה שיתערב בקידום הפרוייקט. זינגר משיב כי לא קיבל מענה מאוחיון. לא זוכר ששוחח עם אוחיון בעניין. שוחח עם משרד שפרבר.

בתיק זה עמדה תביעה של משפחת פסט נגד העירייה על סכום גדול, וזאת בשל פגיעה בקרקע. הופקע שטח גדול מהקרקע של משפחת פסט. זינגר ניהל מו"מ אינטנסיבי עם שפרבר במשך כחודשיים, לגבי הסרת התביעות של פסט נגד העירייה בתמורה להפשרת הקרקע. לבסוף, לא שונה יעוד הקרקע. התקיים דיון בוועדה המקומית וזינגר ייצג את משפחת פסט, בהמשך פסט לא רצו את שירותיו, ומשלב זה אינו יודע מה קרה.

עו"ד זינגר, עו"ד שפרבר ועו"ד צין אשר ייצג את אחד מבעלי הקרקע, הגיעו להבנה שהועדה המקומית תמליץ לקדם תוכנית שתתן זכויות. לא נקבע איזה זכויות ומשפחת פסט תסיר את התביעות. עו"ד זינגר לא יודע מה יצא מזה- המסמכים המסומנים מ.א. 5+6 מציגים את ההסכם הזה.

לשאלת החוקר מדוע ספח שיק התרומה נותר ריק משיב כי הוא אף פעם לא רושם על הספחים, החוקר יראה זאת כאשר יעביר לחוקר את חבילת הספחים. אשתו מקפידה לרשום, אך מדובר בשיקים פרטיים שלה ולא של המשרד. מבקש לציין כי עשה מאמצים גדולים, הוציא ממחשבו את כל המסמכים, הלך לבנק לאתר את השיק.

• גרסתו של עו"ד אהרון שפרבר לפרשה זו:

הודעה מיום 09.2.11:

משרד מונה 20 עו"ד. משנת 96, משמש כיועץ משפטי חיצוני לעיריית פ"ת והועדה המקומית לתו"ב. בעירייה יש לשכה משפטית אשר מונה 10 עו"ד והם נותנים ייעוץ משפטי שוטף לעירייה ומייצגים בעניינים פליליים מקומיים. עפ"י ההסכם בין העירייה למשרדו של שפרבר, העירייה מפנה תיקים אזרחיים ומנהליים לייצוג משרדו.

מבירור שערך עם משרדו כעת, משרדו מייצג את העירייה בתביעות לירידת ערך עפ"י סעיף 197 לחוק תו"ב, שהוגשו ע"י משפחת פאסט כנגד הועדה המקומית לתו"ב. התביעות כעת מתבררות בוועדת הערר המחוזית. משרדו עדכן כי משפחת פאסט ביקשה לקדם הליכי תכנון במקרקעין. התקיימה פגישה בעיריה בלשכתו של אוחיון, בה נכחו אנשי מנהל ההנדסה, נציגת משרדו עו"ד אגסי, עו"ד זינגר, נציגי משפחת פאסט והאדריכל מטעם פאסט. מדובר בתוכנית שבסמכות הועדה המחוזית, והועדה המקומית יכולה רק לתת המלצה לגביה. אנשי ההנדסה ועו"ד אגסי הביעו דעתם שאין לקדם את הליכי התכנון כל זמן שמשפחת פאסט עומדת על תביעותיה הגבוהות לפיצויים בגין ירידת ערך של המקרקעין שבבעלותם. למעט פגישה זו, לא ידעו אנשי משרדו של שפרבר על מעורבותו של אוחיון בנושא זה.

במסגרת שיחה שערך עו"ד שפרבר עם עו"ד אגסי לא זכורה לה כל פניה מצד אוחיון בנושא זה. באופן וודאי, אוחיון לא פנה לעו"ד שפרבר בעניין זה או לראש מחלקת התו"ב במשרדו של שפרבר, עו"ד רונית אלפר.

במסגרת בירור שערך כעת, מסתבר כי מדובר בתוכנית שהוגשו לה התנגדויות שנדונו בוועדה המקומית ונדחו. הוגש ערר לוועדה המחוזית. את הוועדה המקומית ייצג בערר עו"ד ממשרדו של עו"ד שפרבר, עו"ד גיל זילבר. בשיחה שניהל כעת עו"ד שפרבר עם עו"ד זילבר, נמסר לו כי למיטב זכרונו הערר נדחה, התיק נשלח לארכיב חיצוני שבשימוש המשרד. אוחיון ו/או סגנו בוסו לא פנו לשפרבר בעניין ערר זה. עו"ד זילבר מסר לעו"ד שפרבר כי גם אליו לא נעשתה פניה בעניין זה.

• גרסתו של שלמה פסט לפרשה זו:

הנ"ל חתם על טופס הסרת חיסיון עו"ד לקוח. בבעלותו, ובעלות אחיו מיכה שוני בני דודים נוספים, שרייבר יורם ובן משה דבורה. מדובר בשטח בן כ-38 דונם, הסמוך לאיצטדיון החדש בפ"ת.

לפני שנתיים-שלוש, פנה אליו חתנו אושיר, לאחר ששלמה עיף מההתנהלות מול עוה"ד, ואמר שהוא מוכן לפנות לטאבו לבדוק את התיק ולבדוק מדוע נרשמו הערות אזהרה על הקרקע שלהם. לאחר בירור שערך אושיר מול הטאבו, הסתבר כי בתיק מצוי מכתב של חברת "קלאש רעננה" על פיו, אין לרשום ה"א על יתרת השטח שנותרה בידי משפחת פסט, ה.א. על שטח המשפחה הוסרו, ואז אושיר הציע לשלמה שיאפשר לו לנסות לטפל בנושא שינוי הייעוד בקרקע. אושיר הקים את חברת ש.א.ב.ג.מ. לצורך כך. הם שכרו את שירותיו של האדריכל השמשוני שמואל, אשר המליץ להם על יועצים מקצועיים נוספים. שמשוני הכין סקיצות לצורה שבה יראה השטח לאחר שינוי הייעוד והציגם בעירייה. שמשוני אמר לשלמה שהסקיצות הוצגו בפני מתכנן/מהנדס העירייה.

בפגישה זו נכחו אנשי הצוות של שמשוני. אינו יודע אם אושיר נכח בפגישה זו. שלמה ומיכה ונציג ממשפחת קנול, נכחו בהצגה בפני מועצת/הנהלת העיר. אושיר יצר קשר בין שלמה לעו"ד זינגר, שלמה נפגש עם עו"ד זינגר ושכר את שירותיו משום שהיועצים המשפטיים החיצוניים של העירייה התנגדו שתוגש תוכנית על השטח, עד להסרת תביעת פיצויים שהוגשה מטעמים נגד העירייה. יועץ חיצוני הכוונה למשרד עו"ד שפרבר. שכר את שירותי עו"ד זינגר לפני כשנה. סבור כי נכח בשתי פגישות פגישה ראשונה פגישה היכרות, פגישה שנייה- חתם לעו"ד זינגר על יפוי כוח והשאיר לו שיקים עבור שכ"ט. שלמה ואושיר נכחו בפגישה זו, אינו זוכר נוכחים נוספים.

אינו יודע כיצד נוצר הקשר בין אושיר לעו"ד זינגר. לא ידוע לו על כך שאוחיון או מי מטעמו יצרו קשר זה. לגבי פנחס- שמע את שמו, סבור שפגשו במסדרון העירייה עת הגיע להציג בפני ההנהלה את התוכניות. לא שוחח עם פנחס מעולם.

אינו יודע כיצד פנחס קשור לקידום הפרוייקט.

התקיימה פגישה נוספת במשרדו של אוחיון בה נכח יששכר קנול. אינו יודע האם פגישה זו התקיימה לפני/אחרי הפגישה עם מועצת העיר. מאשר כי נחתם הסכם בין החברה של אושיר בכל הקשור לשינוי ייעוד הקרקע. עפ"י ההסכם, במידה וישונה הייעוד, 5% משווי הפרוייקט ישולם עד 19 חודש אחרי שינוי הייעוד לחברה של אושיר.

אינו יודע האם אחוזים אלו אמורים היו לעבור ליזמים. מבחינתו מעביר לאושיר ומקבל ממנו חשבונית לצורך התחשבויות מול מס שבח. אינו יודע למי אושיר צריך להעביר כספים, אם בכלל.

למיטב זכרונו ביום הפגישה בלשכתו של אוחיון, לא ראה את פנחס או את נתנאל בבניין העירייה. אינו יודע כיצד נתנאל קשור לקידום הפרוייקט. נתן לאושיר לקדם את העניין, ונותר הבעלים של הקרקע. אינו יודע מה עשה אושיר לצורך הקידום, אינו יודע מי סייע לו, יודע רק על אנשי מקצוע שחתם איתם קרי, יועצי תנועה, השמשוני, מודדים הלפרין פלוס ועוד. אינו יודע שנתנאל ופנחס סייעו לאושיר בקידום הפרוייקט.

אושיר לא עדכן אותו בהשתלשלות העניינים לקידום הפרוייקט. אושיר עדכן אותו רק בקטעים המקצועיים ובפגישות העירייה שצויינו.

לא ידע שאושיר חתם על הסכם עם היזמים, ובמידה וישונה הייעוד הם אמורים לקבל אחוזים משווי הפרוייקט.

שילם 50,000+ מע"מ לעו"ד זינגר.

אינו יודע על ההסכם בין אושיר ליזמים. חתם לאושיר על הסכם לפיו יקבל 5%.

נזכר כי נתנאל נכח בפגישה בשנה האחרונה שהתקיימה אצל עו"ד רון צין. בפגישה זו נכחו ארבעת השותפים בקרקע. לאותה פגישה, אושיר צירף את נתנאל אשר הציג עצמו כאיש הביצוע של הפרוייקט. עוה"ד רצה לראות את נציג היזמים ואושיר הביא את נתנאל לשם כך. בדרך חזרה, שלמה שאל את אושיר מה חלקו של נתנאל, אושיר השיבו כי נתנאל מסייע לו בקביעת הפגישות עם הגורמים כמו מהנדס ומתכנן העיר. אינו יודע מה הקשרים של נתנאל בעירייה. אינו יודע מה התמורה שנתנאל צריך לקבל, לא שוחח עם אושיר על כך.

פגישה בשלכת אוחיון- שמשוני ערך מצגת איך יראה הפרוייקט, אוחיון אמר בנוכחות כולם כי הוא אוהב את הפרוייקט, זוכר את מילותיו של אוחיון ש"אנחנו (הפרוייקט) ישקיף מלמעלה את מגדלי אביב". אוחיון אמר שימשיכו בהליכי קידום ותכנון. אינו יודע האם מי מטעם אושיר נכנס עובר לפגישה לאוחיון במטרה "לחממו" על הפרוייקט.

אינו יודע על בקשתו של אוחיון מעו"ד זינגר לתרום לקמפיין הבחירות שלו. אינו יודע על תרומה שעברה בין עו"ד זינגר לאוחיון.

החוקר מציג לשלמה את המסמך המסומן ליאור בר חן 23 25.11.10- הסכם בין חברת ש.א.ב.ג.מ. לבין די.סי.אם, פנחס ונתנאל- שלמה משיב כי לא נתקל בהסכם זה. אינו יודע פרטים על הסכם זה. אינו יודע אם אושיר מתחלק ואם בכלל אמור להתחלק עם מישהו.

אינו יודע מה משמעות צמד האותיות י.א.. פעם ראשונה רואה זאת.

לא יודע שאוחיון אמור לקבל במישירין/בעקיפין כסף מאושיר עבור קידום הפרוייקט. אושיר לא שוחח עם שלמה על עניין זה ולא הזכיר את שמו של אוחיון בהקשר של קבלת כספים.

לפני כשנה וחצי, שלמה ואחיו מיכה נפגשו אצל יששכר קנול בביתו, והגיעו לסיכום דברים בכתב שהם הולכים ביחד להסכם תכנון משותף במטרה לשנות את ייעוד הקרקע. במידה וההליך יצלח, יחלקו את השטחים כך שמה שיאושר לשינוי ייעוד, החלוקה תבוצע לפי השטחים נטו שנכנסו לתוכנית ואושר לגביהם שינוי הייעוד. עד היום לא יצא מכך כלום.

יישכר קנול היה נציג המשפחה בפגישה שבה הוצג לאוחיון הפרוייקט. נדמה לו שיששכר נכח גם בפגישה עם מועצת/הנהלת העיר שבה הוצג הפרוייקט.

עו"ד זינגר לא היה מעורב במגעים עם משפחת קנול. החתימה על הסכם עם אושיר היא רק שלו, ולא של יתר בעלי הקרקע קרי, מיכה ובני דודיו.

• הודעתו של שמואל השמשוני לפרשה זו:

הודעה מיום 10.2.11:

מנהל משרד אדריכלים מזה 35 שנה. העיסוק המרכזי של המשרד הוא תכנון ערים והכנת תוכניות בניין ערים ואישורם.

בסביבות שנת 1998, הוציא עו"ד גלבווע מכרז למתכננים לתכנן את השטח שבתוכו נמצאות גם אדמות משפחת פסט, משרדו זכה במכרז. שמשוני הפסיק עבודה זו בסביבות שנת 2004/2005. ביום 15.12.09, יצר עימו קשר שלמה פסט וביקש הצעת מחיר לפרוייקט על אדמות משפחת קנול ופסט. שמשוני סגר עימם את הנושא והחל לעבוד. שלמה הציג עצמו אחראי גם על האדמות של קנול, שלמה אחראי על התשלום והחזרה על כל השטח. שמשוני מסיבותיו שלו, התעקש לעבוד רק עם משפחת פסט.

שמשוני התבקש להכין תוכנית בניין ערים ולאשרה במוסדות הסטטוריים כמקובל. היה בקשר עם שלמה פסט בכל הקשור לפרוייקט, לעיתים גם אחיו מיכה הצטרף לשלמה, ואולי פעם אחת יצטרפו גם יורם ודבורה – גם מבעלי הקרקע.

לשמשוני אין קשר עם אושיר. סבור שאושיר ניהל את המו"מ על הנושא הכספי עם ביתו של שמשוני. הכסף שולם ע"י שלמה לפי התנאים שקבעו, עד כה שולם 75,000 ₪. שמשוני היה הפרונט של הפרוייקט. בנו יואב הצטרף אליו בכדי ללמוד את המקצוע. שמשוני הכין תוכנית הכוללת בינוי שעיקרו שינוי ייעוד הקרקע מחקלאי למסחרי, עפוי התוכנית אמורים להיבנות 6 בניינים בהם יהיו מסחר ומגורי סטודנטים.

ביום 27.12.09- הציג את הפרוייקט בפני אוחיון, בפגישה זו נכחו גם שמרלר, היועמ"ש של העירייה, שלמה פסט ובנו של שמשוני יואב. בישיבה שמשמוני הציג את הפרוייקט, אוחיון התלהב מהתוכניות היפות ואמר להם לרוץ בשלבים הסטטוטוריים. למיטב זכרונו, יש בעיות משפטיות בקשר לתביעה כספית של משפחת פסט מול העירייה, ומבלי שבעיות אלה תיפתרנה לא ניתן להתקדם, העירייה לא תקבל את התוכניות. ככל הנראה, דברים אלה נאמרו ע"י היועמ"ש וע"י שמרלר.

נאמר לשמשוני להמשיך בפרוייקט ולהביאו בפני הועדות הסטטוטוריות. אינו יודע האם הבעיות המשפטיות נפתרו. אינו יודע מי העו"ד המטפל. אינו יודע כיצד הגיעה משפחת פסט לעו"ד זינגר. שמע את שמו, ייתכן שהגיע לפגישה. אינו יודע מה היה חלקו של אוחיון בפיתרון הבעיות.

ביום 21.3.10, הוצגה התוכנית בפני הועדה המקומית לתו"ב, הצגה ללא דיון מאחר והיא הייתה מחוץ לסדר היום. אוחיון היה בועדה. נאמר לשמשוני להגיע לועדה, כנראה פסט הכניס את הפרוייקט לדיון בועדה.

מאשר כי בדיון הועלתה טענה שלא לדון בפרוייקט מאחר והוא לא על סדר יומה של הועדה. מישהו ממועצת העיר, צעק ועשה בלאגן, טען שזה מחוץ לסדר יומה של הועדה. נאמר לו ע"י מהנדס העיר או מישהו אחר שרק מציגים ובזה נגמר הדיון.

לא מכיר את פנחס. עובד רק מול שלמה פסט והוא אשר הזמינו לישיבה. אינו יודע באיזה אופן הוכנס הפרוייקט לדיון בועדה הגם שזה לא היה על סדר יומה. ביום 11.4.10 הציג שמשוני את הפרוייקט בפני סרג'ו ששימש כמהנדס ואדריכל העיר. ביום 18.4.10 הציג את הפרוייקט באגף התנועה, באגף להגנת הסביבה ובפני סילביה, אדריכלית הנוף של העירייה. הפגישות הללו נערכו במטרה להתחיל את השלב הטרום סטטוטרי שהוא אישור צוות תכנון לתוכנית.

ביום 26.4.10 נערך דיון צוות תכנון במשרד מהנדס העיר, יצא פרוטוקול והחלטה להתחיל את התוכנית לועדה המקומית בכפוף להערות. המסמך ליאור בר חן 22 25.11.10 זהו הפרוטוקול של ישיבה זו.

לא ידוע לו על כך שבשל הבעיות המשפטיות של משפחת פסט עם העירייה היה סירוב בתחילה לקיים פגישה עם הצוות התכנוני. כל מי שמשונוי תיאם עימו פגישה נפגש איתו.

לא ידוע לו על כך שצוות התכנון סירב לקיי עימם פגישה ורק בשל כך שאוחיון יצר קשר עם דינה טרנר, מזכירת מהנדס העיר, נקבעה פגישה.

ביום 20/5/10, התקיימה פגישה נוספת בלשכתו של אוחיון, שלמה פסט הזמין את משונוי לפגישה. משונוי שוב הציג את הפרוייקט. אינו זוכר מי נכח בפגישה, זוכר שאוחיון אמר שחסר מגרש אימון מחוץ לשטח שלהם. אוחיון רצה עוד מגרש אימון.

ביום 09/6/10 התקיים דיון פנימי עם עו"ד צין אשר מייצג את משפחת פסט ברמה המקצועית, ברמת הוועדות. הדיון היה בנושא קידום התוכנית. בהמשך, התקיימו דיונים פנימיים בין צוות התכנון של משונוי ליועצים חיצוניים ששכר. באותם הדיונים גם נסגרו הנושאים הכספיים בין משפחת פסט ליועצים שמשונוי הביא.

ביום 24/8/10 הגיש משונוי את התוכנית לועדה המקומית לדיון וקיבל מס' פורמלי לתוכנית.

ביום 23/1/11 הגיש משונוי את תוכנית הבינוי.

שני המסמכים של הגשת תב"ע ותוכנית הבינוי היו אמורים להכניס את התוכנית לדיון בפני הועדה המקומית, דבר שלא נעשה.

ביום 1/2/11, זומן משונוי לפגישה עם סלים, אדריכל העיר, והשאיר לו את התוכניות. בהמשך, נמסר למשונוי שצריך לעבור דיון נוסף בצוות התכנון, ואכן דיון כזה נקבע לחודש מרץ. אינו יודע מדוע נדרש דיון נוסף, זו החלטה של מהנדס העיר.

משונוי לא שוחח עם אושיר לבד. אושיר נלווה לשלמה, וכלשונו "היה יושב כמו טמבל".

אינו יודע מי זו חברת די.סי.אן, זו הפעם הראשונה ששומע את השם הזה.

מעבר לשתי הפגישות שהתקיימו במשרדו של אוחיון, משונוי לא שוחח עם אוחיון. אינו יודע דבר על חלקו של אוחיון בפרוייקט.

ידוע שמשפחת קנול הם קמצנים ולא אוהבים לשלם ולכן התנה את עבודתו בפרוייקט בהתנהלות מול משפחת פסט, וכך היה. מכיר את משפחת קנול עוד משנת 98, עת יוצגו ע"י עוד סיני גלבוע. ישככר הגיע למשרדו של משונוי יחד עם שלמה פסט בשל כך שהיו ביניהם בעיות כספיות איך לתקצב את חשבוננו. לא היה בקשר עם משפחת קנול רק עם שלמה פסט.

ההסכמים היחידים שראה היו רק ההסכמים שנערכו עימו בקשר לשכר הטרחה שלו. לא ראה הסכמים שקשורים לפרוייקט באופן אחר.

• גרסתו של שמרלר לפרשה זו:

הודעה מיום 10/2/11:

מנהל אגף תכנון עיר בעירייה. ממלא תפקיד זה משנת 95. מתוקף תפקידו משתתף בועדה המקומית לתו"ב ובוועדת ההקצאות, בחלק מהדיונים משתתף בועדה המחוזית לתו"ב. בועדה המקומית לתו"ב שייך לסגל המקצועי ואין לו זכות הצבעה לקבלת החלטות. מתוקף תפקידו ככפוף למהנדס העיר.

לפני כשנתיים התקיימה ישיבה בה נכחו אוחיון, מהנדס העיר, עו"ד מיכל אגסי ואינו זוכר שמות של משתתפים נוספים מטעם העירייה. מצד היזמים נכחו האדריכל שמשוני, חלק מבעלי הקרקע. זוכר כי נאמר להגיע ולהשתתף בישיבה. בישיבה האדריכל הציג פרויקט חדש שנקרא "שער העיר", עם מגדל גבוה שכלל קומת קרקע מסחרית, משרדים ומגורים. שמרלר שאל אם מצד אחד מבקשים תוכנית לבניה ומצד שני, בעלי הקרקע תובעים את העירייה על הפקעות. אינו זוכר מה אמרה עו"ד אגסי שעובדת במשרד פרטי בשם פריש-שפרבר ומייצגת את העירייה. אוחיון אמר שהפרוייקט נראה יפה וכנראה הפנה את היזמים לצוות התכנון.

אינו זוכר אם לפני הישיבה היה לו קשר לפרוייקט הזה. מהנדסת העיר הקודמת הייתה מדלן אונגיל והנוכחי הוא סרגיו, אינו זוכר מתי בדיוק התחלפו ומי נכח בישיבה.

הישיבה נערכה אצל אוחיון. אינו יודע מי יזם את הפגישה, הגיעה בעקבות הזמנה של מזכירתו ייתכן שמזכירתו של אוחיון או מזכירתו של מהנדס העיר, אביבה רומנו, או דינה טרנר, הודיעו לו על הפגישה.

לא זכור לו שאוחיון פנה אליו בכל הקשור לתוכנית. אינו יודע האם אוחיון פנה למישהו אחר. אינו זוכר באיזה תאריך התקיימה ישיבה אצל צוות התכנון. צוות זה מורכב מאנשי התכנון של העירייה וכולל את מהנדס העיר, מנהל אגף תכנון, סגנית מנהל אגף תכנון, מנהלת אגף תנועה, סגן מנהלת אגף תנועה, נציג אגף דרכים, אדריכלית פיתוח, ערן מאגף גנים ונוף, אליאנה מאגף איכות הסביבה, דודו יועצו הכלכלי של אוחיון, ודינה טרנר מזכירת המהנדס שרושמת את הפרוטוקול. הישיבות הן קבועות, אחת לשבוע או שבועיים.

זוכר שהיזמים הגיעו לדיון ע"מ להציג את הפרוייקט. מניח שהאדריכל שלהם הגיע וחלק מהבעלים. ייתכן שגם עו"ד זינגר השתתף בישיבה זו, וכן ייתכן שזינגר השתתף גם בישיבה אצל אוחיון.

צוות התכנון בודק את התוכנית, שומע את היזמים והאדריכלים. חברי הצוות מפנים שאלות ולבסוף מתקיים דיון, לפעמים בנוכחות היזמים. אינו זוכר מי דיבר בישיבה. לאחר כל ישיבה של צוות התכנון, יוצא פרוטוקול מסודר וניתן למצוא אותו אצל דינה טרנר וגם אצל שמרלר. אינו זוכר מה נרשם בפרוטוקול.

בעלי הקרקע הגישו נגד העירייה תביעות פיצויים בגין הפקעות מהחלקות שלהם באזור האיטטדיון וגם תביעות בגין ירידות ערך של אותן קרקעות.

בכל תוכנית הפרוייקט יש בעיות שונות. אחת מהבעיות, היא שלפי תוכנית המיתאר המחוזית השטח מיועד לנחל וסביבותיו, קרי, לא ניתן לבנות שם בניה מהסוג המבוקש.

לפני מס' שנים, מנהל מקרקעי ישראל יזמו תוכנית לשנות את הקרקעות שלהם מיעוד נחל וסביבותיו ליעוד תעשייה. בעלי הקרקע הגישו התנגדויות בבקשה להיכנס גם הם לתוכנית של מנהל מקרקעי ישראל, ולבסוף המועצה הארצית לתו"ב אישרה את הכללת הקרקעות שלהם בתוכנית של מנהל מקרקעי ישראל ביעוד תעשייה. עד היום התוכנית של המנהל לא קיבלה תוקף. מדובר בתוכניות מיתאר מחוזיות וכדי לאשר את הפרוייקט צריך להיות תואם לתוכנית המיתאר המחוזית. כאמור, עד היום, תוכנית המיתאר המחוזית של ממ"י לא קיבלה תוקף, ומשכך הקרקע של תוכנית שער העיר היא עדיין ביעוד של נחל וסביבותיו וזאת הבעיה הגדולה של הפרוייקט.

ממ"י הגישה תוכנית לשינוי המיתאר, יזמי תוכנית שער העיר התנגדו לאותה תוכנית מיתאר מחוזית, המועצה הארצית קיבלה את ההתנגדות של הבעלים והוחלט להכליל את שטח הבעלים

בתוכנית של ממ"י, קרי, ביעוד של תעשייה לפי אותו שינוי תוכנית מיתאר מחוזית שטרם אושרה. מי שיכול לאשר את התוכנית היא המועצה הארצית לתו"ב. הפרוייקט לא יוכל להתקדם ללא אישור המועצה הארצית לתו"ב.

אוחיון מתערב בהרבה פרוייקטים בכל פ"ת. אוחיון הוא גם ראש העיר וגם יו"ר הועדה המקומית לתו"ב.

אינו יודע שאוחיון ביקש מדינה טובה אישית לתיאום הפגישה עם צוות התכנון.

אינו יכול להסביר את פעולותיו של אוחיון. אנשי העירייה מעלים נושאים לדיון בצוות התכנון.

בישיבה אצל אוחיון הוא שלח את היזמים לפגישה עם צוות התכנון.

לא ידוע לו שמנהל צוות התכנון סירב לקיים פגישה עם משפחת פסט.

אינו זוכר בע"פ האם בישיבת צוות השתתפו אנשים שבד"כ לא משתתפים בישיבה.

לא ראה חוזים שקשורים בפרוייקט. לא נאמר לו דבר על כך.

ייתכן שהיו ישיבות נוספות בגין פרוייקט זה.

במסגרת השלמת חקירה, עלו הפרטים הבאים:

הודעתו של אוחיון מיום 02.08.11:

החוקר מציג בפני אוחיון שמחומר החקירה עולה, כי אוחיון דאג לכך שפרוייקט שער העיר יוצג בועדה המקומית מחוץ לסדר יומה של הועדה- אוחיון משיב כי כך הוא פועל. הדיון היה מחוץ לסדר מאחר ועסקינן בפרוייקט ענק. אוחיון הציג את הפרוייקט לחברי הועדה ונתן לשמשוני להציג את התוכנית. חלק מחברי הועדה הביעו התנגדות להצגת התוכנית. זו לא פעם ראשונה שתוכנית מוצגת מחוץ לסדר יומה של הועדה, הדבר קורה לעיתים קרובות.

לא הכניס את הדיון לועדה כי הובטחו לו אחוזים בפרוייקט, אלא פעל כך בשל החשיבות של הפרוייקט. היום הפרוייקט לא זו. אוחיון לא קיים ישיבות בנושא והפעילות בתיק הוקפאה. אוחיון לא בקש להאיץ הטיפול בתיק וכיום אפשר לומר "קדיש" על התוכנית הזו.

• הודעתו של יששכר קנול מיום 26.06.11:

עוסק בניהול נכסי המקרקעין של משפחתו הממוקמים בת"א. החל משנת 2000 מטפל גם בנכסי משפחתו הנמצאים בפ"ת. משמעות הטיפול הינו בניסיונות קידום התכנון לקראת הגשה לועדה, שכירת יועצים וכו'. המטרה היא שינוי יעוד לקרקע.

באשר לקרקע בפ"ת- גוש 6359-

בתחילת שנות ה-2000 משפחתו התקשרה עם מתכננים ויועצים ע"מ ליצור תוכנית ולהגישה לעירייה, וזאת בשיתוף עם השכנים לקרקע-משפחת פסט. הם שילמו למתכנן וליועצים, אך התוכנית לא התקדמה.

לפני כשנתיים, פנו לני"ל מיכה ושלמה פסט ובקשו להיפגש. לפגישה הגיעו אושיר אשר הוצג כחתנו של שלמה. אושיר הציע להתקשר עם חברה שהינה בעלת ניסיון בקידום תוכניות מסוג זה. הני"ל בקש מאושיר שיעביר לו את החוזה מול אותה החברה ששמה ש.א.ב.ג.מ. וכן שאל איזה פרוייקטים חברה זו כבר קידמה, מה ניסיונה בתחום, ואושיר השיבו, כי החברה קידמה עסקאות גדולות בפ"ת וב"ב. הני"ל בקש שתערך פגישה עם נציגי החברה אצל עו"ד לוינטל. ואכן פגישה זו התקיימה, לפגישה הגיעו האחים פסט ואושיר. ההתנהלות עוררה את חשדו של קנול שמי שעומד מאחורי החברה הוא אושיר, אך האחרון לא אישר זאת. עו"ד לוינטל בקש את טלפון החברה ולאחר שניהל שיחה הסביר לקנול, כי מדובר באדם שמסתובב בעירייה ואין לו מושג בניהול וקידום. לאחר פגישה זו החליט קנול לנתק את הקשר עם אושיר ומשפחת פסט.

קנול אינו יודע עם מי עו"ד לוינטל שוחח. חושב שהשיחה נוהלה עם בחור דתי שהיה בפגישה אצל אוחיון.

הפגישה בלשכתו של אוחיון - זומן לפגישה ע"י משפחת פסט/אושיר. זה היה באזור מאי בשנת 2010. הגיע לעיריה וישב יחד עם שלמה ואושיר מחוץ ללשכה, או אז, הגיע הבחור הדתי ונכנס לאוחיון בכדי לבדוק האם הוא פנוי. אושיר/הבחור הדתי שאלו את אוחיון מה דעתו על הפרוייקט, אוחיון אמר משהו בסגנון: "למה אתם מחכים, תגישו את התוכנית, העירייה תומכת". זוכר שאוחיון נראה מאוד תומך בתוכנית. הפגישה ארכה דקות בודדות. הפגישה נתנה הרגשה שהתוכנית מציאותית, וזאת לאחר שקנול ובני משפחתו היו מאוד סקפטיים בעניין. בעקבות הפגישה אצל אוחיון, נקבעה הפגישה המתוארת לעיל אצל עו"ד לוינטל. כאמור, עת הבינו כי מאחורי החברה עומד אושיר ניתקו מגעים.

אושיר העביר לקנול חוזים. היו מס' נוסחים. מגיש את הנוסח האחרון- מסומן ליאור בר חן 1 26/6/11. התשלום נקבע ב-5% מהזכויות בפרוייקט. קנול לא יודע שמשמעות האחוזים שווה לעשרות מיליוני שקלים. לאחר שהעיריה הפקיעה שטחים מהקרקע של משפחתו, הרי שההיתכנות לקידום התוכנית בקרקע פחתה בכל יום שעבר. עו"ד עובדים בצורה של אחוזים מהקרקע בתמורה לקידום התוכנית, ולכן החליט שאם התוכנית תקודם-יהיה מוכן לשלם. לא ניהל מו"מ מול אושיר בכדי להפחית את האחוזים.

אושיר הציג את החברה כבעלת ניסיון ויכולת בקידום פרוייקטים. לקנול לא היה בפועל מה להפסיד מאחר שאם התוכנית לא תקודם ממילא הם לא ישלמו כלום ואם יצליחו הרי שלמשפחה יהיו מגרשים שיוכלו להשתמש בהם. קנול לא סבר שמדובר בהצעה גבוהה מדי.

קנול לא חתם על ההסכם עם החברה וזאת בעקבות הפגישה אצל עו"ד לוינטל.

לא שאל את אושיר כיצד הצליח לארגן פגישה אצל אוחיון. זה לא עניין אותו בכלל.

לא ידע שלחברה יש הסכם מול פנחס, אוחיון, נתנאל וחברת די.סי.אן במידה ויקדמו את הפרוייקט מול הגורמים העירוניים. השמות לא מוכרים לו.

יודע שלמשפחת פסט יש תביעה נגד העיריה על הפקעה. לא נכנס לעובי הקורה ואינו יודע באיזה קרקע מדובר.

סבור שעו"ד סיני גלבוע אינו קשור לתוכנית הזו. ברגע שקיבל את ההסכם מאושיר, קנול פנה לעו"ד לוינטל. התקיימה פגישה אחת שלאחריה נותק הקשר.

• הודעתו של שלמה פסט מיום 05.07.11:

לפני שנים רבות, אינו זוכר מועד מדוייק, אביו רכש את השטח בפ"ת בשותפות עם שרייבר בינימין. בשנים האחרונות החלה הפקעת השטח בכך שהעירייה סללה כבישים אשר סלילתן פיצלה את החלקות. בשלבים המוקדמים העירייה סירבה לפצות את המשפחה וסירבה לאשר היתרי בניה בשטח. בעקבות ההתנהלות המתוארת, המשפחה הגישה תביעה נגד העירייה והועדה המקומית לתו"ב. הנ"ל ידע כי בסוף יום לא יקבל כסף מהעירייה, אך המטרה הייתה להשיג אישור לשינוי יעוד בשטח או שטח חלופי שניתן יהיה לממשו. התביעה תלויה ועומדת. חרף המצב, הנ"ל לא התייאש וממשיך בהליכי התכנון. לפני כ-7 נים היה בפגישה אצל מתכנן המחוז דאז ששמו קו נקי. זה האחרון, העלה רעיון לתכנון פרוייקט שייקרא "שער העיר". המדובר בשני מגדלים משני צידי הכביש. הרעיון החל להתגלגל, והנ"ל יצר קשר עם אדריכלים.

האדריכל שמשוני תכנן 3 מגדלים בצד המערבי ו-3 בצד המזרחי. מאוחר יותר שמשמוני הציג התוכניות בעיריה ואז הייתה התערבות מצד משרד עו"ד שפרבר שמייצג את העירייה. עו"ד אגסי מהמשרד טענה כי היות ולמשפחת פסט תביעה תלויה ועומדת נגד העיריה, וכן קיומה של חו"ד לפיה משפחת פסט חסרת סיכוי בתביעה, הרי שאין לעיריה על מה לשוחח עם משפחת פסט על הליכי התכנון. הנ"ל שכר את שירותיו של עו"ד זינגר אשר חתנו אושיר תיווך ביניהם. שכר את שירותיו בכדי להביא את היועצים המשפטיים למצב שבו משפחת פסט מוכנה לותר על התביעות בתמורה לקבלת אישור הייעוד של הקרקע בכדי שניתן יהיה לממשה. ואכן, עו"ד זינגר הצליח להגיע להסכם עם העירייה שבו נקבע שככל שיתקדם הליך התכנון או שינוי היעוד בקרקע במקביל המשפחה תהיה מוכנה לותר על התביעה. הנ"ל הסכים כי הבין שלא יראה כסף מהעירייה גם אם יצליח לזכות בתביעה.

מטרת הגשת התביעה הייתה בכדי שהוא יוכל לעשות "משהו" עם המקרקעין, היינו שינוי יעוד או קבלת שטח חלופי. המסמך של הוויתור למעשה מעגן את טענתו, שמבחינתו, הוא מוכן לותר על התביעה תמורת שינוי היעוד. רעיון הוויתור על התביעה זו הייתה המחשבה מלכתחילה ברגע שתבעו את העיריה. כל המטרה בהגשת התביעה הייתה בכדי שהעיריה תיעתר לשינוי היעוד. אינו זוכר מי ערך את המסמך לויתור על התביעה. סבור שעו"ד זינגר.

המגע עם קנול - בכדי למקסם את הרווחים ממימוש הקרקע פנו לבעלי החלקות הסמוכות, היינו משפחת קנול, וזאת ע"מ לבצע איחוד חלקות וכן ע"מ שישתתפו בשכר הטרחה של בעלי המקצוע השונים בפרוייקט. כאשר הפרוייקט החל להתגבש שלמה פסט, מיכה ואושיר נפשו עם יששכר קנול וביירו עימו עמדתו באשר לשיתוף ע"מ למקסם את הפוטנציאל העתידי של הפרוייקט. ישכר הביע הסכמה מלאה, אך בהמשך ניתק את הקשר ונעלם.

משיב כי לא חלה התקדמות בעקבות הפגישה שהייתה עם אושיר שבה נכחו קנול.

למיטב ידיעתו, לא נחתם חוזה עם קנול.

אושיר הוא בעל השליטה בחברת ש.א.ב.ג.מ.

בהסכם שנערך עם בני משפחת קנול וטרם נחתם, יורם שרייבר בקש להכניס סעיף לפיו, לאף אחד מבני המשפחה לרבות המעגל המורחב, לא תינתן תמורה כלשהי מעבר לחלקו בשטח. אושיר עבד בקידום הפרוייקט והגיע לו שכר אשר הותנה במידת הצלחה. לאור הסעיף הנ"ל לא ניתן היה לשלם לו במישרין ולכן הוקמה חברת ש.א.ב.ג.מ. הנ"ל שוחח עם אושיר לאחר שיוורם שרייבר הכניס את הסעיף האמור להסכם השותפות והם חשבו יחד כיצד ניתן לעקוף את הסעיף הזה שאוסר תשלום לבני משפחה. הנ"ל אינו זוכר מי יזם את הרעיון להקים חברה.

פגש את עוה"ד הרשום כבעלים של חברת ש.א.ב.ג.מ. בפגישה שנערכה אצל עו"ד צין לצורך עריכת הסכם בין בני משפחת פסט לבין החברה. יששכר קנול אינו אמור לדעת את ההשתלשלות המשפחתית ואת הקרבה בין החברה לנ"ל. לא ראה צורך לשתפו בכך.

החוקר קורא לנ"ל קטע מהודעתו של קנול שבה זה האחרון מספר כי בקש להיפגש עם אנשי החברה אצל עו"ד לוינטל. לפגישה הגיעו אושיר ושלמה. לקנול התעורר החשד שמי שעומד מאחורי החברה הוא אושיר. עו"ד לוינטל בקש את טלפון החברה וקיבל את המס' מאושר. עו"ד לוינטל התקשר לחברה ולאחר שניהל שיחה התברר, כי מדובר באדם שמסתובב בעיריה ואין לו מושג בניהול ובקידום תוכניות. לאחר פגישה זו נותק הקשר עם אושיר ופסט. הנ"ל מאשר את ששמע וחוזר על כך שכבר מסר שקנול ניתק איתם את הקשר.

• **הודעתו של נתנאל עזרון מיום 22.06.11:**

קבע את הפגישה בלשכתו של אוחיון או באמצעות פנחס או בעצמו. מטרת הפגישה: קנול הינו בעלים חלקי של הקרקע והוא היה סקפטי ביחד לרצינות של העיריה לפתח פרוייקט כזה וסבר שהרעיון ישלל על הסף. אושיר זימן את קנול בכדי שיווכח כי עמדת העיריה בנושא הינה חיובית. עובר לכניסתם של פסט וקנול ללשכתו של אוחיון, הנ"ל נכנס לאוחיון בכדי להסביר לו את מטרת הפגישה. הנ"ל מסר לאוחיון כי הגיעו בעלי הקרקע ע"מ לשמוע את עמדת העיריה ביחס לפרוייקט. הפגישה ארכה דקות בודדות ובמהלך קנול הבין שאין כל התנגדות מצד העיריה לקדם את הפרוייקט.

בטוח כי לאחר הפגישה הזו קנול הבין שהקידום לא יתנגש עם סירוב מטעם העירייה. מבקש לציין, כי בפגישה הראשונה בעניין הפרוייקט שהתקיימה כשנה וחצי קודם לכן, שבה נכחו כ-15 חברי צוות תכנון והנדסה וגם הבעלים (ללא קנול), גם אז הובעה התלהבות מצידו של אוחיון.

אינו יודע על הסירוב של קנול לחתום על החוזה. ייתכן כי שמע משהו בעניין. יתכן כי קנול סירב לחתום על החוזה מול החברה של אושיר כי לא רצה להפריש סכום גדול לזימים. אינו יודע את הסיבה הספציפית, אך ייתכן שכך היה. לא יודע האם קנול ניהל מו"מ במטרה להפחית את שכר הטרחה של החברה. במחשבה שניה, סבור ב-100% שלא היה ניסיון כזה, אחרת היה שומע על כך. אינו יודע בוודאות אך מניח שקנול ידע שלחברה יש חוזה שעיקרו העברת זכויות ל"רביעייה", וזאת בתמורה לקידומו.

למיטה ידיעתו, אין חוזה עם קנול למעט החוזה שהיה אצל פנחס והוחתם בחתימה ללא ערבות בעלים.

אינו יודע כיצד קודם ההליך מול קנול לאחר הפגישה אצל אוחיון. עו"ד זינגר ניהל בתחילה הליך מול משרד עו"ד שפרבר שעניינו יציאה מאיחוד וחלוקה. הסיכום שאם היו יוצאים מאיחוד וחלוקה יוסרו התביעות. עדיין לא הגיעו לשלב שבו הוסרו התביעות. החוקר מציג לנ"ל מסמך לפיו באם תאושר התוכנית, תוסרנה התביעות של משפחת פסט נגד העירייה. הנ"ל אינו יודע מי ערך המסמך, מניח שעו"ד זינגר. אינו יודע האם הצגת התוכנית הייתה על סדר יומה של הועדה.

• **הודעתו של אושיר מאיוסט מיום 22.06.11:**

נפגש עם יששכר קנול 3/4 פעמים.

כאשר התחיל להתעניין בקרקע של חמו ערך פגישת היכרות עם קנול בביתו. הסביר לקנול שהוא מחפש דרכים לקידום הקמת פרויקט על הקרקע וכי בכוונתו להתחיל בהליכים מול העיריה. קנול הביע עניין בקידום הפרוייקט. הפגישה הראשונה הייתה כשנה וחצי לפני שנתנאל נכנס לתמונה. לאחר שנתנאל נכנס לתמונה, נערכה פגישה נוספת עם קנול אשר הביע הסתייגות מקידום הפרוייקט. לאחר הפגישה הזו, אושיר שוחח מס' פעמים עם קנול וניסה להגיע עימו להבנות, היינו, לקבל את הסכמתו לקידום הפרוייקט יחד. קנול התקשה להאמין שהעיריה תנסה לקדם את הפרוייקט לאור ניסיון העבר שלו מול העירייה. לאחר שיחות אלו, נתנאל קבע פגישה עם אוחיון אליה הגיעו קנול, נתנאל ואושיר. אוחיון אמר שהעירייה מעוניינת לקדם את הפרוייקט ושהעיר צריכה פרויקט כזה. הפגישה ארכה כ-10-5 דקות. בעקבות הפגישה אצל אוחיון קנול הבין שהעירייה מעוניינת לקדם הפרוייקט. קנול קבע פגישה עם עו"ד גלבע. בפגישה אצל עו"ד גלבע הגיעו קנול יששכר ומישהו נוסף מהמשפחה. גלבע אמר שהוא לא רואה דרך לקדם הפרוייקט מלבד חלק מסויים בקרקע. לאחר פגישה זו, היו מס' ניסיונות טלפוניים לקנול בכדי שיערכו הסכם שיתוף שיכלול בתוכו תשלום לחברת היזמות. למיטב זכרונו המדובר ב-3%, ייתכן ש-5%. נערכה פגישה נוספת במשרד של קנול שבה הנ"ל הציג את התוכנית והפרוייקט והייתה כוונה להתקדם, אך מאותה הפגישה לא היו מגעים עם יששכר.

אינו יודע מדוע קנול לא חתם על החוזה. מהתחלה חש שקנול אינו רוצה באמת לקדם את הפרוייקט.

קנול לא ניהל מו"מ להפחתת שכר הטרחה לחברה. לא הגיעו לשלב הזה.

קנול לא ידע שלחברה יש חוזה שעיקרו העברת זכויות ל-"רביעייה".

למיטב זכרונו, הפגישה בלשכת אוחיון נערכה כשבועיים עובר לפגישה עם צוות התכנון. ניתן לבדוק במחשב.

בעקבות הפגישה עם אוחיון נערכה פגישה משותפת של קנול עם עו"ד גלבע, אך לא הייתה התקדמות מעבר לכך.

אינו יודע על קשר בין פנחס לאדריכל שמשוני. לא חיבר ביניהם. שמשוני היה בקשר רק עם אושיר.

יודע שנתנאל תאם את הפגישה עם צוות התכנון. היום מבין שבפועל פנחס תיאם את הפגישה ודאג שתתקיים. אושיר הודיע לשמשוני על הפגישה. ייתכן שגם במקביל, פנחס פנה לשמשוני ודיבר עימו. שוב, הנ"ל לא יודע על הקשר ביניהם.

משפחת פסט ובעלי הקרקע הסכימו לותר על תביעות נגד העיריה בתמורה ליציאה "מאיחוד וחלוקה" וזאת לאחר שבוצע חישוב תיאורטי אשר הוכיח ששווי התביעות מקביל פחות או יותר לשווי הקרקע ללא איחוד וחלוקה. הנ"ל תמך במהלך הזה.

עו"ד זינגר הציע את עניין הסרת התביעות בתמורה לקידום הפרוייקט. בהמשך שלמה שוחח עם יתר הבעלים והם הסכימו. המדובר בתביעות שסיכויי המימוש שלהם מאוד נמוכים. כאשר עו"ד זינגר הציע לקזז את התביעות מול שווי הקרקע זה נראה הגיוני. מדובר בהליך מקובל ולא המצאה של עו"ד זינגר.

את המסמך ערך עו"ד זינגר ואושיר החתים את בעלי הקרקע. לא היה צורך לשכנע את שלמה. זה היה מהלך הגיוני ומתבקש לחתום על מסמך זה. המסמך הוכן בתיאום עם עו"ד זינגר ועו"ד שפרבר.

הצגת התוכנית בפני הועדה- הגיעו לוועדה לאחר שפנחס ונתנאל תיאמו. הם נכנסו להציג את התוכנית ואז אחד מחברי הועדה שהנ"ל אינו יודע את שמו, צעק שאינו מסכים שהתוכנית תוצג. לוועדה הגיעו הנ"ל, נתנאל, עו"ד זינגר, האדריכל שמשוני וייתכן שגם שלמה. פנחס לא נכנס לדיון בוועדה אלא נפגש עימם מחוץ למשרדים. הנ"ל זוכר שאוחיון יצא מהדיון והלך לפגישה. זינגר הציג את הפרוייקט בכלליות ולאחר מכן שמשוני הציג התוכניות. לאחר הועדה התקיימה פגישה עם צוות התכנון.

• **הודעתה של דינה טרנר מיום 22.6.11:**

מזכירת מנהל ההנדסה בלשכת מהנדס העיר. במסגרת תפקידה קובעת את לוח הזמנים למהנדס העיר, ממלאת מקום של מנהלת הלשכה, מכינה הזמנות עבודה בהתאם לבקשות, עונה לפניות הציבור, רושמת פרוטוקולים בישיבות צוות תכנון ומנהלי אגפים, וכל מה שנדרש בהתאם לבקשת מהנדס העיר לעבודות השוטפות.

ממשקי עבודה עם אוחיון- הממשק היחיד זה במידה והיא נדרשת להחתים את אוחיון על מסמכים. הממשק האחרון שהיה לה עם אוחיון זה מהנסיעה המקצועית למינכן- לבדוק ולראות מתקני חניה בקומות. בנסיעה זו השתתף גם מהנדס העיר וממלא מקום אגף התנועה ורעייתו של אוחיון. הנ"ל הכינה את כל כרטיסי הטיסה על כל המשתמע. קיבלה כרטיס אשראי פרטי של אוחיון לתשלום ההוצאות של רעייתו. הנסיעה הזו הייתה בין התאריכים: 5/12/10-9/12/10.

הכרטיסים הוזמנו מסוכנות "פרוגרס טורס" בפ"ת. בידה כל ההצעות. הנ"ל פנתה לשתי חברות וקיבלה מהם הצעות וחברת פרוגרס טורס נתנה הצעה זולה יותר ולכן בחרה לקבל את השירות דרכם. היא צריכה לעבוד לפי הצעות מחיר.

צוות התכנון הוא צוות מקצועי שבפניו מוצגות תוכניות בניה כלשהן- תוכניות תב"ע, דיווחים מיוחדים ואיכות הסביבה, ועדת עצים לשימור עצים בהתאם לחוק העזר, מדידות, תכנון כבישים וכו'. בצוות זה יושבים מהנדס העיר, מנהל אגף התכנון וסגניתו, מנהל אגף התנועה ועוד.

הנ"ל קובעת את לוח הזמנים ומזמינה אדריכלים שמבקשים, יזמים, בעלי מקצוע יחודיים. המוזמנים מציגים את תוכניות הבניה שלהם והרעיונות לבניה חדשה. יש אדריכלים או יזמים שבעלי התפקידים מבקשים שהם יופיעו ולפעמים חברי הועדה מבקשים שנושא מסויים יובא בפני הועדה.

זוכרת כי בפרוייקט "שער העיר" התכנס צוות התכנון. יש שני פרויקטים שמכותרים בשם "שער העיר". האחד, הוא פרויקט פינני בינוי בציר ז'בוסינסקי שאותו מוביל האדריכל יונתן פרי, והשני הוא של האדריכל שמשוני. לשניהם היו ישיבות עם צוות התכנון. היזמים עצמם בקשו שתתקיימה פגישה.

אינה זוכרת שלגבי אחד הפרוייקטים סירבו לקיים את הישיבה מסיבה כלשהי.

היו מידי פעם פניות מצד אוחיון שהתבקשה לקבוע פגישות עם צוות התכנון, לדוגמא, תוכנית האב לפ"ת.

אינה זוכרת שאוחיון פנה אליה ובקש ממנה לקבוע פגישה לצוות התכנון עם האדריכל שמשוני, למרות שלא הסכימו.

ביום 26.04.10, בשעה 11:30, הוזמנו פנחס והאדריכל שמשוני על נושא "שער העיר". זה מופיע ביומן שלה (מסומן יוסי חנן 1 22/6/11). בישיבה השתתפו אדריכל שמשוני ואיני פוקס. מבקשת להדגיש שביומנה פנחס מצויין, אך אינו מופיע בפרוטוקול כמי שנכח בישיבה. (פרוטוקול הישיבה של צוות התכנון מיום 26.04.10 מסומן יוסי חנן 2 22/6/11).

החוקר קורא לני"ל מתוך הודעתו של פנחס לפיו אוחיון פנה לני"ל ובקש ממנה באופן אישי לקבוע פגישה למשפחת פסט ולשמשוני- הנ"ל טוענת כי אינה זוכרת שאוחיון שוחח עימה על פגישה כזאת. תבדוק במחברת ההודעות שלה, אולי שם מופיע הטלפון של פנחס. אינה מכירה את פנחס ולא זוכרת שתיאמה פגישה מולו. בודקת ביומן ההודעות ורואה כי יש מס' של ביטון 054470064. מניחה שתיאמה עם פנחס ועם המשרד של שמשוני שיתאים ללוי"ז של האדריכל- מוסרת צילום ממחברת ההודעות. לא זוכרת שאוחיון בקש ממנה לזמן את הצוות, אך היא אכן סימנה לפי מה שמופיע ברישומים.

• **תרגיל חקירה בזינזנה:**

ביום 08.2.11, הגיע פנחס למשרדי יאח"ה ונפגש עם המפקח לירון גבעול. בהסכמה, גבעול כבל את פנחס באזיקי ידיים, פנחס הובל ע"י סוהרי שב"ס לזינזנה, בה כבר נמצא אוחיון. פנחס שוחח עם אוחיון אודות חקירת המשטרה. אוחיון לא פנה לפנחס עת נפגש עימו בזינזנה. כעבור 10 דקות, פנה פנחס לאוחיון ושאלו מי מסר את שמו, אוחיון השיב כי אינו יודע. פנחס שאל את אוחיון האם דיבר עם נתנאל, אוחיון השיב כי אינו מכיר את נתנאל. פנחס אמר לו הכוונה לנתנאל עזרן, אוחיון השיב כי לא שוחח עימו. פנחס שאלו האם מישהו יודע על הס? אוחיון לא השיב. פנחס אמר לאוחיון שאנשיו פטפטנים, זה חיים עיני וקובי שפתחו את הפה. אוחיון שתק.

פנחס אמר לאוחיון כי שמע שהוא קיבל ארוע, אוחיון השיב כי הוא 22 ימים בבדיקות קשות וכל העירייה מדברת על כך. פנחס אמר כי הוא שומר על זכות השתיקה, הפכו את ביתו ולקחו שני קרטונים וגם את התיק שלו. פנחס אמר כי בטוח בוסו ומוגמי שאמרו לפנחס שתפרו את העסקה בקנדה, אוחיון שותק.

אוחיון אמר לפנחס "אם היית שומר על החברות שלנו..." ועצר את עצמו, פנחס אמר לו כי מזה שישה חודשים לא ראה אותו, אוחיון השיב "יותר".

פנחס אמר לאוחיון עכשיו אני מבין למה מוגמי פנה לפנחס ובקש שלא לקדם את פרויקט הס כי חייבים לו כסף. אוחיון שתק. פנחס המשיך ואמר כי בוסו ידע מהסיפור של הס וסיפר למוגמי. פנחס אמר למוגמי שהוא לא יודע על מה הוא מדבר. פנחס שתק.

פנחס אמר "איזה בושות" תוך שהוא מסתכל על אזיקי רגליו.

בהמשך השיחה, פנחס אמר לאוחיון כי הוא מקווה שלא מצאו את המסמך של פרויקט "שער העיר" במשרדו של אוחיון. אוחיון שותק.

פנחס אמר כי הם יודעים עליו הכל, לפי השאלות שלהם, הם עובדים אחריו כבר שנה וחצי. פנחס ציין כי אפילו את אחיו סמי הזכירו על הכספים של החולצות. אוחיון שתק.

פנחס שאל את אוחיון האם "נתנאל שהיה אצלך במשרד לבד לא דיברת?" אוחיון השיבו בשלילה ואמר אז מה אם היה אז דיברת?!

פנחס אמר לאוחיון שהוא יודע שלחיים עיני יש פה גדול, אוחיון הזהיר את פנחס בעבר ממנו. שחיים הביה נכנס למשרד והם שתקו, שאל מה מסתודדים. פנחס הוסיף ואמר כי בוסו המושחת אמר לפנחס שיעשה לו את המחיר שהוא עשה לאוחיון. פנחס אמר שהמועצה הדתית תישרף, תראה מה אחיו עובר, אמש שלחו לו מכתב החתום ע"י מוגמי "ומלכלכים עליו". ורנר סיפר לפנחס שאוחיון התקשר אליו ואמר לו לחתום על ההדחה של שמעון, פנחס שאל את ורנר כיצד אוחיון טילפון שהרי הוא חולה, אוחיון השיב כי הוא חולה ושאל את פנחס האם נראה לו שהוא התקשר לורנר. פנחס אמר לורנר שהכל מוקלט, אוחיון שאל "כן,

ככה הוא אמר? ". פנחס אמר שבוסו ישלם על כך, אמר כי הוא מקווה שלא עצרו את נתנאל כי יש לו פה גדול. פנחס חזר על כך שהוא מקווה שלא מצאו את המסמך במשרדו של אוחיון, אוחיון עשה תנועה של שקט, סימן לשתוק. פנחס מאשר בחקירתו כי אוחיון שתק רוב הזמן. אינו סבור שאוחיון חושד בו, הוא אינו מדבר למעט על מצב בריאותו ועל הבושות.

מוצגים:

- הסכם בין חברת ש.א.ב.ג.מ לבין חברת די.די.אן, פנחס ביטון ונתנאל עזרן – מסומן ליאור בר חן 19 25.11.10.
- טבלת אחוזי רווח שיקבלו היזמים במידה והפרוייקט יצא לפועל – מסומן ליאור בר חן 20 25.11.10.
- מייל ששלח נתנאל עזרן לפנחס ובו פירוט הפגישות שנדרש לערוך- מסומן ליאור בר חן 21 25.11.10.
- סיכום ישיבת צוות תכנון שנערכה ביום 26.4.10 בלשכת מהנדס העיר- מסומנת ליאור בר חן 22 25.11.10.
- חוזה חתום ע"י חברת ש.א.ב.ג.מ. – מסומן ליאור בר חן 23 25.11.10.
- תוכניות פרוייקט "שער העיר"- מסומנת ליאור בר חן 24 25.11.10.
- חוזה חתום ע"י חברת ש.א.ב.ג.מ. – מסומן ליאור בר חן 1 12.1.11.
- פתק ובו ציור החלקות- מסומן ליאור בר חן 2 12.1.11.
- חוזה לא חתום- מסומן ליאור בר חן 3 12.1.11.
- מ.א. 1 9.2.11 הסרת חסיון עו"ד לקוח- אושיר ועו"ד זינגר.
- תמליל שיחה שנערכה בין נתנאל לפנחס- מסומן דיוויד נודלמן 9.2.11-
- הסכם עם פסט מיום 8/12/09 וייפוי הכוח- מסומן מ.א. 1 15/2/11.
- תכתובות בין עו"ד זינגר לבין גורמים בעירייה וגורמים נוספים- מסומן מ.א. 2 15/2/11.
- הסכם בין חברת די.סי.אן לבעלים של הקרקע- מסומן מ.א. 3 15/2/11.
- מ.א. 4 15/2/11- פניה של זינגר לאוחיון בבקשה שיתערב בקידום הפרוייקט.
- עו"ד זינגר, עו"ד שפרבר ועו"ד צין אשר ייצג את אחד מבעלי הקרקע, להבנה שהועדה המקומית תמליץ לקדם תוכנית שתתן זכויות. לא נקבע איזה זכויות ומשפחת פסט תסיר את התביעות. עו"ד זינגר לא יודע מה יצא מזה- המסמכים המסומנים מ.א. 5+6.
- ההסכם הראשוני שהכין עו"ד זינגר- מסומן אוהד גניס 2 20.1.11.
- נסח טאבו של החלקות של משפחת פסט.
- נקודות להסכם- פירוט ההתחייבויות שמוטלות על כל אחד מהצדדים +טבלה המפרטת את הרווחים.

- בקשה לתביעת הפיצויים מהעירייה- תביעה שמוגשת ע"י ב"כ של משפחת פסט נגד עיריית פ"ת. מצוי בקלסר המסמכים המסומן נא. עפ"י האמור בתביעה, משפחת פסט תובעת פיצויים מהעירייה בגין פגיעה במקרקעין שנפגעו ע"י תוכנית שלא בדרך הפקעה.
- חו"ד של שמאי מקרקעין, רן וירניק, המפרטת את ירידת הערך שנוצרה בחלקות של משפחת פסט, כתוצאה מאישור תוכנית. ---מצוי בקלסר המסומן נא.
- חוות דעת של השמאי יעקב בירנבאום, אשר נתבקש לערוך חו"ד מטעם הועדה המקומית לתו"ב בעניין תביעת הפיצויים על ירידת ערך לפי סעיף 197 לחוק תו"ב. - --מצוי בקלסר המסומן נא.
- החלטת הועדה המקומית על תביעת הפיצויים- לדון לאחר בדיקה נוספת של היועץ המשפטי. ----מצוי בקלסר המסומן נא.
- כתב ערר על החלטות הועדה המקומית לתו"ב הדוחה את תביעות משפחת פסט לפיצויים בגין פגיעה במקרקעין שלא בדרך הפקעה. ---מצוי בקלסר המסומן נא.
- פרוטוקול הדיון בערר. בהחלטה נקבע כי בהסכמת הצדדים, ינהלו מו"מ לפשרה בתיק. אם המו"מ לא יצליח עד ליום 15/9/98, יסכמו הצדדים על שם של שמאי מכריע, אליו תועבר ההכרעה בשאלת שיעור הפיצויים המגיעים. היה והצדדים לא יסכימו לגבי זהות השמאי המכריע, יציע כל צד רשימה של ארבעה שמאים היכולים לדעתו לשמש כשמאי מכריע בתיק זה.
- בקשה לתביעת פיצויים לפי פרק ט' לחוק תו"ב משנת 2003. עפ"י האמור מתבקש תשלום פיצויים בשל פגיעה במקרקעין, שנפגעו ע"י תוכניות שלא בדרך של הפקעה. ---מצוי בקלסר המסומן נא.
- תביעת פיצויים נוספת משנת 2006.
- דרישה לדיון בתביעות פיצויים בגין הפקעות וירידות ערך במקרקעין מיום 14/8/2007.
- החלטת ועדת תו"ב מיום 6/9/2007, הדוחה את התביעה בנימוקי שמאי הועדה.
- כתב ערר בגין החלטת הועדה לתו"ב הדוחה את תביעת הפיצויים שהוגשו מטעם משפחת פסט לפי סעיף 197 לחוק תו"ב.
- כתב תגובה לערר.

תמצית הראיות בפרשיה זו:

1. הודעתו המפורטת של עד המדינה פנחס.
2. העתק מחוזה היזמים.
3. הקלטת שיחה בין נתנאל לפנחס, בה נשמע נתנאל מספר על "ההצגה" המרשימה שנתן אוחיון למשפחת קנול.
4. הודאתו של אוחיון כי קישר בין עו"ד זינגר למשפחת פסט, כן הודאתו כי הובטח לו חצי אחוז מהזכויות בפרוייקט. אוחיון מודה כי קיבל מפנחס חוזה, אשר אף נתפס נעול

- במגירה במשרדו. אוחיון יודע כי שמו לא צויין מפורשות בחוזה, ומניח כי החברה היא "הכיסוי" שלו.
5. הודאתו של נתנאל המחזקת את גרסתו של פנחס ומפלילה את אוחיון.
 6. הודאתו של אושיר המחזקת את גרסתו של פנחס וכן מפלילה את אוחיון.
 7. הקלטה מהוועדה המקומית לתכנון ובניה, בה נשמע אוחיון מציג הפרויקט מחוץ לסדר יומה של הוועדה, חרף התנגדותו הבוטה של אחד החברים.
 8. הודעתו של עו"ד זינגר המאשר, כי אוחיון ערך את "השידוך" בינו לבין משפחת פסט, וכן מאשר כי תרם 2,000 ₪ למפלגתו של אוחיון.
 9. תרגיל חקירה שנערך והוקלט בין פנחס, נתנאל ואושיר ממנו עולה כי י.א. זהו יצחק אוחיון וכי הדבר נרשם לבקשתו.
 10. עדותו של אדריכל הפרוייקט, שמואל השמשוני, המתאר אף הוא את הפגישות במשרדו של אוחיון.
 11. עדותו של יששכר קנול המדגיש מדוע המו"מ לא הבשיל, וכן מתאר הפגישה בלשכתו של אוחיון.
 12. תרגיל חקירה בזינזנה- פנחס משוחח עם אוחיון על החוזה ואומר לו שהוא מקווה שלא נמצא אצלו. אוחיון מסמן לו לשתוק.

כמצויין בפתח חוות הדעת, בתיק זה נחקרו מספר פרשיות נוספות, אשר הח"מ סבורות כי אין די ראיות להכלילן בכתב האישום, כפי שיפורט להלן:

פרשה שישית: מכרז שערי הכניסה לאצטדיון הכדורגל :

• עולה מהודעתו של פנחס מיום 26.09.10 :

המכרז נערך בימים אלה.

חבר של פנחס (שאינו מוכן למסור את שמו) פנה אליו וסיפר לו שמתקיים מכרז על הקמת שערים עם כרטיסים מגנטיים ומצלמות אבטחה באצטדיון. החבר שאל את פנחס אם יוכל לסייע לו בבחירת החברה שלו במכרז. הצעת החבר הייתה בסך של 2.2 מיליון ₪, פנחס שאל את החבר כמה יהיה מוכן לשלם בעבור הזכייה, החבר השיב 10%. פנחס הסתובב עם אוחיון רבות באצטדיון ובאותה העת, עדכן את אוחיון שישנה חברה שמתמודדת במכרז על השערים, והוא יכול להוציא

למפלגה 100,000 ₪, במידה והחברה תזכה. פנחס מציין כי מעולם לא אמר לאוחיון שהכסף עבורו, אלא הקפיד להציג זאת כתרומה למפלגה. בפרוייקט של שער העיר, פנחס שוחח עם אוחיון ושניהם אמרו שזה הפנסיה שלהם וזה יסדר אותם לכל החיים.

אוחיון שאל את פנחס במי תלויה הזכיה במכרז, ופנחס אמר לו לשוחח עם אבי סמבוסקי, מנהל הפרוייקט. אוחיון התקשר בנוכחות פנחס לסמבוסקי ושאלו מה קורה עם האיצטדיון, מדוע דברים לא מתקדמים. אוחיון אמר לסמבוסקי שהוא שמע שמכניסים כרטיסי מחשב בכניסה לשערים, סמבוסקי אמר שהם ממתנינים לקבלת הצעות במכרז, ואז אוחיון הורה לסמבוסקי: "מה שפיני יגיד לך, תיקח, שלא יהיו בעיות". בהמשך, נפגש פנחס מס' פעמים עם סמבוסקי, התעדכן על מצב המכרז ומסר לו את שם החברה שהוא רוצה שתזכה, ואף הפגיש את סמבוסקי עם נציגי החברה.

פנחס זוכר שבאותה התקופה, חודש יוני, עת אוחיון שב מממרוקו, פנחס נפגש עימו במשרדו. אוחיון רצה לדעת מה קורה, ואז פנחס הודיעו שהוא סגר לו 100,000 ₪ עם החברה, פנחס ידאג לתשלום דרך חברת די.סי.אן של סמי. אוחיון בקש כסף רק במזומן, ושאל מה גודל הפרוייקט. באותו היום פנחס גם עדכן את אוחיון שהחווה עם פסט סגור. פנחס תכנן שבמידה והחברה של החבר אכן תזכה במכרז, הוא יקבל 10%, היינו, 200,000 ₪, ומתוכם יפריש 100,000 ש"ל לאוחיון. בשל נתק שנוצר בין אוחיון לפנחס, זה האחרון לא המשיך לשוחח עימו על המכרז, והבין שהוגשה הצעה בסך של 800000 ₪, כך שככל הנראה, ההצעה של חברו לא תזכה, וכפועל יוצא, התשלום לא יצא לפועל.

במסגרת השלמת חקירה, נתקבלו החומרים הבאים:

• **הודעתו של פנחס מיום 23/6/11:**

פנחס סיפר לאוחיון שעומד להתפרסם מכרז בנוגע לשימוש בכרטיסים מגנטיים בכניסות למגרש הכדורגל החדש. פנחס אמר לאוחיון כי יוכל להוציא 100,000 ₪ לטובת מפלגתו במידה וחברה מסויימת תזכה במכרז. פנחס לא אמר לאוחיון את שם החברה. אוחיון שאל את פנחס מי אחראי על המכרז, ופנחס השיבו כי סמבוסקי אחראי. אומנם החברה לפיתוח היא האחראית על המכרז, אך מי שטיפל בנושא השערים היה סמבוסקי שמלווה את כל הבניה של המגרש. אוחיון מיד התקשר לסמבוסקי, זה היה בעת שאוחיון ופנחס נסעו יחד. אוחיון שאל את סמבוסקי מה מתקדם עם המגרש ואמר לו ששמע שצריך להתקיים מכרז בנושא השערים. סמבוסקי עדכן את אוחיון שטרם התקבלו כל ההצעות, ואוחיון אמר לסמבוסקי שיהיה בקשר עם פנחס בנושא.

פנחס קיים מס' שיחות עם סמבוסקי, ואף תיאם פגישה בין סמבוסקי לחברה של החבר שלו, וזאת במטרה שיתרשם מיכולותיה, שכן המדובר בחברה גדולה שעובדת עם הצבא. סמבוסקי אמר לפנחס שצריך לבחון את ההצעה של החברה בהתאם להצעות המחיר שתתקבלנה. כל זה היה בתחילת שנת 2010. כעבור זמן מה, פנחס התקשר לסמבוסקי, בסביבות חודש מאי 2010, ושאל את סמבוסקי מה מצב של המכרז, סמבוסקי עידכן כי התקבלה הצעה של חברה אחרת שהציעה מחצית מההצעה של החברה שפנחס הביא. פנחס אמר לסמבוסקי שיבדקו טוב את החברה, שכן לא רק המחיר קובע. סמבוסקי עדיין כי הם יוצאים לחו"ל ע"מ לבדוק את המגרש שהחברה הזו מפעילה. בסופו של יום נבחרה החברה הזולה ולא החברה שפנחס "הביא". אינו זוכר את שם החברה. שם חברו שעובד בחברה הוא יוסי זיידמן שתפקידו עוזר מנכ"ל. פנחס אמר ליוסי שהוא מוכן לעזור לו בתמורה לקבלת אחוזים מגובה ההצעה ויוסי אמר שיבדוק והוא יהיה מוכן לשלם לפנחס 10% עבור הטרחה. ליוסי לא היה מושג שפנחס יפנה וישוחח על העניין עם אוחיון, וכן לא היה לו מושג שיועבר חלק לאוחיון משכר הטרחה שפנחס בקש בעבורו.

• **הודעתו של יוסף זיידמן מיום 30.06.11:**

מנכ"ל חברת מר. החברה עוסקת בפרוייקטים עם גוון תשתיתי בנושא מערכות מתח נמוך באיצטדיונים הכוללות: מערכות כרטוס, גילוי אש, מערכת אזעקה ומערכות תקשורת. באשר להשתתפות החברה במכרז לשערי הכניסה לאיצטדיון בפ"ת- חברת מר השתתפה במכרז למערכות המתח הנמוך באיצטדיון מול חברת הבניה מנרב. מהמכרז הזה החריגו את מערכת הכרטוס. החברה שזכתה במכרז המתח הנמוך היא חברת "אורד". לימים, הנ"ל הבין כי מתנהל מו"מ בין החברה לפיתוח פ"ת לבין חברת אורד במטרה להרחיב את עבודותיה גם בעניין מערכת הכרטוס. הנ"ל יודע זאת מאחר ומדובר בעולם עסקי מצומצם ופרוייקט מוכר. הנ"ל ניסה להביא למצב שבו גם חברת מר תתן הצעה. הנ"ל פנה לפנחס שאותו הוא מכיר מזה שנים ושאלו כיצד ניתן להציע הצעה למערכת הכרטוס. פנחס מסר שאין בעיה, הוא מכיר את מנהל הפרוייקט ויוכל לארגן פגישה. ואכן, פנחס והנ"ל נפגשו עם אבי סמבוסקי במשרדי חברת מר. בעקבות הפגישה, התאפשר לחברת מר להגיש הצעת מחיר והגדירו את הפרמטרים להצעה. הנ"ל הגיש הצעה למערכת הכרטוס בסך של כ-2.1 מיליון ₪. בשלב מסויים, הנ"ל ועובדים נוספים נקראו להציג את הפתרון המערכתי בפני החברה לפיתוח. מניח כי הצליח להרשים את החברה. מציין כי במהלך הדרך הבין שחברה נוספת בשם "אותות" הגישה הצעה. ולבסוף, החברה לפיתוח החליטה לבחור בהצעה הזולה ביותר שהגישה חברת אותות.

פנה דווקא לפנחס כי ידע שהוא מקושר ומכיר את כולם. יש לו היכרות אישית עם פנחס. החוקר מטיח בו שמחומר החקירה עולה, כי הנ"ל הציע לפנחס 10% מהצעת המחיר במידה ויזכו במכרז-הנ"ל משיב כי אמר לפנחס שהחברה מוכנה לתת לו עמלת סוכן של עד 10% מהצעת המחיר עבור המאמץ בקידום הפרוייקט. "קידום" הכוונה לכך שפנחס השקיע מאמץ בכך שאפשר לחברת מר להגיש הצעת מחיר, וכן המאמץ שלו לתמוך בחברה לאורך הפרוייקט וזאת לאור היכרותו עם הגורמים המעורבים בפרוייקט. פנחס שאל האם הוא יוכל לקבל תמורה עבור הסיוע, והנ"ל השיבו כי מקובל לשלם לסוכן עד 10% בעבור סיוע אותם יקבל לאחר שהפרוייקט ייגמר וחברת מר תקבל את התמורה המלאה. למיטב הבנתו, פנחס לקח את כל הכסף לעצמו. יודע שפנחס עובד עם לב והוא משקיען, ומשכך הנ"ל סבר שהוא יוכל לסייע ככל הניתן בפרוייקט. שולל כי פנחס ציין בפני הנ"ל שהוא הבטיח לגורמים אחרים תמורה במידה והחברה תזכה. לא שוחח עם פנחס בנוגע לאופן התשלום.

אוחיון לא הוזכר בשיחות ביניהם.

• **הודעתו של אבי סמבוסקי מיום 27.6.11:**

נשכר ע"י החברה לפיתוח פ"ת בשנת 2009 להיות היועץ הספורטיבי של צוות הקמת אצטדיון הספורט החדש. במסגרת תפקידו אחראי על כל האספקטים הספורטיביים הקשורים לפרוייקט. החברה לפיתוח אחראית על מכרזי האצטדיון. הנ"ל מתוקף תפקידו כיועץ, כאשר המכרז עוסק בנושאים ספורטיביים, אז החברה פונה אליו ומבקשת את חוות דעתו.

במכרזים בעלי זיקה ספורטיבית הנ"ל נפגש עם אנשי העבודה ומציגים לו את המערכות. ישנן מס' חברות אשר בונות את מערכת בקרת הכניסה לאצטדיון. חברת מר זכתה בהקמת המערכת בנתניה וזה שימש כבסיס לפניה של כל החברות שמעוניינות להגיש הצעות מחיר לעבודת הקמת מערכת בקרת הכניסה בשערי האצטדיון. החברה לפיתוח קיבלה 4 הצעות מחיר כדלקמן:

הצעה מחברת מר מערכות שעלותה 2,098,555 ₪.

הצעה מחברת אורד שעלותה - 2,137,554 ₪.

הצעה מחברת אותות שעלותה היסודית הייתה 600,000 ₪ ולאחר שדרוג 634,000 ₪.

הצעה מחברת יאאל שעלותה 780,000 ₪.

חברת אותות זכתה במכרז שכן עלותה הייתה נמוכה באופן דרמטי מההצעות האחרות. הנ"ל ערך ראיונות עם בעלי תפקידים בכל חברה וחברה. בראיון של חברת מר השתתף המנכ"ל יוסי זיידמן, צחי פרישברג, דדי ואילן מחברת פורטרס.

אוחיון לא היה מעורב במכרז "מה הוא מבין בזה בכלל".

אין לו קשר כלשהו עם אוחיון, רק "שלום שלום".

מכיר את פנחס.

פנחס מכיר את המנכ"ל של מר מערכות. פנחס שוחח עם הנ"ל עובר לראיון והכיר לו את המנכ"ל יוסי. פנחס פנה לנ"ל והציע לו להכיר את המנכ"ל. הם נסעו יחד למשרדי החברה. המנכ"ל הציג את החברה ואת הפרוייקטים הצבאיים שלה.

שולל כי פנחס בקש ממנו לקדם את זכיייתה של חברת מר. פנחס יודע שהחלטה לבחירת החברה אינה בסמכותו. הנ"ל לא התעסק כלל בצד הכספי. אינו זוכר שפנחס התעניין בהצעות של החברות המתחרות, אך זה לא מן הנמנע.

יודע שפנחס ואוחיון מיוודדים מאוד. לאחרונה התפוצצה פרשיה שקשורה לאחיו של פנחס.

לא ראה את אוחיון ופנחס מסיירים יחד באצטדיון. ראה את אוחיון מסייר באצטדיון.

החוקר מעמת את הנ"ל עם גרסתו של פנחס, לפיה אוחיון שאל את פנחס במי הדבר תלוי בכדי שהחברה תזכה במכרז, ופנחס אמר לאוחיון שידבר עם סמבוסקי שמנהל את הפרוייקט ומריץ את הנושא. אוחיון התקשר לסמבוסקי ואמר לו ששמע שמכניסים כרטיסים לכניסה, סמבוסקי עדכן כי הם מחכים להצעות ואז אוחיון אמר לסמבוסקי שמה שפנחס יאמר לו שיקח שלא יהיו בעיות.

בהמשך, פנחס נפגש עם סמבוסקי ואמר לו איזה חברה הוא רוצה שתזכה, ואף הפגיש את סמבוסקי עם אנשי החברה - הנ"ל טוען כי אוחיון לא שוחח עימו בעניין הזה. אכן, פנחס הפגיש את הנ"ל עם חברת מר והכיר לו את המנכ"ל יוסי, אולם מעבר לכך לא הייתה השפעה על המכרז.

נפגש עם פנחס מס' פעמים. ייתכן שפנחס שוחח עימו מס' פעמים על המכרז, אינו זוכר. הגדרת מעמדו של הנ"ל ע"י פנחס מעידה על חוסר הבנה בתהליך ניהול הפרוייקט וזאת מאחר וההחלטות מתקבלות ע"י החברה לפיתוח ע"י המנכ"ל או המהנדס הראשי, והנ"ל רק משמש כיועץ של החברה. הנ"ל רק ממליץ ולא מקבל החלטות.

אינו יודע מה היה האינטרס של פנחס לקידום חברת מר. אולי בשל ההיכרות של פנחס עם יוסי. החוקר מפנה את הנ"ל לדברים שפנחס מסר בחקירתו, שם סיפר כי פנחס פנה לסמבוסקי אשר מסר שיש הצעה של חברה אחרת שהציעה מחצית. סמבוסקי ציין שהם יוצאים לחו"ל ע"מ לבדוק את המגרש שהחברה מפעילה בחו"ל ולבסוף נבחרה החברה הזולה. – הנ"ל מאשר שכך היה. בהחלט ייתכן שמסר לפנחס שיש הצעה זולה בהרבה מהצעתה של חברת מר. הנ"ל נסע לרומניה ע"מ לבחון את המערכת בשטח.

הנ"ל מוסר את הצעות המחיר של החברות השונות- מסומן ליאור בר חן 1-4 27/6/11. מוסר סיכום ראיון שערך עם חברת מר- מסומן ליאור בר חן 5 27/6/11. הפגישה שנערכה עם פנחס ויוסי הייתה לפני הראיונות. אינו זוכר שאוחיון התקשר אליו בקשר למכרז הזה.

• **הודעתו של אוחיון מיום 02.08.11:**

פנחס פנה לאוחיון וסיפר לו על מכרז שעניינו שערי כניסה לאיצטדיון הכדורגל החדש בפ"ת. למיטב זכרונו, היו שתי חברות שהתמודדו ופנחס אמר שיש לו הכרות עם אחת החברות וציין, כי אם חברה זו תזכה במכרז, אז הוא יסייע לאוחיון ואולי ייתן לו כסף. אינו זוכר שפנחס נקב בסכום . 100,000 נשמע לו סכום אסטרונומי. אם פנחס היה נוקב בסכום הזה, אוחיון מניח שהיה זוכר זאת, שכן מדובר בסכום גדול. מעולם לא פנה לאבי סמבורסקי בנושא השערים ולא הנחה אותו לעמוד בקשר עם פנחס. אוחיון אינו יודע על הקשר בין סמבורסקי לפנחס.

המלצות:

למעשה הראיה היחידה הקושרת את אוחיון לביצוע עבירת השוחד, הינה אמירתו של פנחס, כי אוחיון הורה לסמבורסקי טלפונית את ההוראה הבאה: "מה שפיני יגיד לך, תיקח, שלא יהיו בעיות".

אנו סבורות כי לא ניתן להיבנות מאמירה כללית ועמומה זו. יתר המעורבים שוללים מעורבות של אוחיון בקידום המכרז. יצויין כי לא נעשו פעולות חקירה מעמיקות, אשר יש בהן כדי לבסס את החשד האמור.

כך שלנוכח דלות הראיות בפרשה זו, אין מקום לכלול פרשיה זו בכתב האישום. יוער, כי היות ומדובר באמירה מפיו של עד המדינה, ואנו נמנעים מליחס פרשיה זו בכתב האישום, הרי שעשויה להיטען טענה כי יש בהחלטה זו משום פגיעה במהימנותו של פנחס, ואולם, כאמור, ניתן יהא להתמודד עם טענה זו, ולאבחנה מפרשיות אחרות, נוכח דלות הראיות והעדר ראיות חיצוניות נוספות שיש בהן כדי לעבות את התשתית הראייתית.

פרשה שביעית: הגן של רוני עמר

• **הודעתו של רוני עמר מיום 08/03/11:**

מנהל גן ילדים ברחוב גיסין בפ"ת. הקים את הגן לפני 9 שנים על שטח ששכר. בטרם בנה את המבנה של הגן, פנה לעירייה והודיע על כוונתו, העירייה שלחה לו תשובה כי העיסוק אינו דורש רישוי עסק.

לפני כשנה, החלו להגיע פקחים של העירייה בהוראה של מנהל ההנדסה ומנהל שפע, והחלו לעשות לני"ל בעיות עם בניית גדר בגובה לא מתאים, סככות וכי עליו לקבל היתר לשימוש חורג במקום. תוך שבוע מיום שביקר אצלו הפקח, הוגש נגדו כתב אישום בגין האמור. באותה העת, שוחח רבות עם בוסו וראש מנהלן שפע. בוסו ערך ביקור יחד עם חברי המועצה ואיכות הסביבה בגן. בביקור בוסו לקח את הני"ל לצד, חיבקו ואמר לו "אל תדאג אנחנו עוזרים לך, רק אל תשכח אותנו". הני"ל השיב לבוסו: "אין בעיה, מה שצריך רק תגיד לי". בוסו אמר כי יפנו אליו והכל יהיה בסדר.

הני"ל פנה לרב מימון, וזאת לאחר ששמע שהרב מקורב לאוחיון, לבוסו ולראש מנהל שפע. הני"ל ביקר את הרב לפני כחצי שנה. למחרת הביקור, הרב התייצב אצל הני"ל בעסק יחד עם בנו. הני"ל מציין כי העסק מאוד מרשים ומי שמבקר יכול להסיק מיד שהעסק מניח רווחים יפים. באותה תקופה היו בגן 160 ילדים, עלות חודשית לילד-2700 ₪, כך שבחישוב פשוט ניתן להבין כי העסק עושה מחזור גבוה. הרב מימון התרשם מהעסק ונסע לאחר הביקור ישירות לאוחיון, ובקש מהני"ל להצטרף אליו. הרב מימון נכנס לאוחיון, הני"ל חיכה לו בחוץ. לאחר השיחה עם אוחיון, הרב ניגש לבוסו. הני"ל המתין לרב בחוץ עם אימו שגם התלוותה אליהם. הרב יצא מהלשכה ואמר לני"ל שהכל יהיה בסדר.

למחרת היום, בוסו התקשר לני"ל ואמר לו לבוא למשרד. הם שוחחו עם התובע המשפטי אשר אמר לני"ל שלא להגיע למשפט ושהוא יקבל קנס בסך 2000 ₪ ותנאי לשנתיים. בוסו אמר כי בשנתיים הללו הוא יסדר את העניינים. בכניסה למשרד של בוסו, זה בקש שלא להכניס פלאפון ותיקים, לא הסביר מדוע, אך הני"ל הבין שבוסו לא רוצה שיקליטו אותו. לאחר מכן, הני"ל הגיע לביקור נוסף לרב מימון. הרב מימון בקש להעביר לו \$2000, הרב אמר שהוא רוצה להעביר את הכסף כמתנה לבוסו, ציין כי בוסו תומך בסתר בכל מיני משפחות והם צריכים כסף. הני"ל העביר לרב את הכסף בדולרים לאחר שפדה בצ'ינג בעיר. הרב בקש רק בדולרים והני"ל לא שאלו מדוע. בחלוף שבוע, הרב מימון התקשר לני"ל ואמר שצריך עוד \$5000 לבוסו. באותה השיחה הרב אמר לא לוקח כסף על ברכות אלא רק על דברים שהוא נותן ועושה בשבילו, ובגלל שהוא עשה לני"ל "קמעות", הרב ביקש מהני"ל עוד 10,000 ₪ בעבורו.

הני"ל שוב קנה \$5000 והעבירם מיידית לרב מימון ועוד 10,000 ₪ במזומן. הרב מימון נתן לני"ל גם את הטלפון האישי. במסגרת שיחותיו של הני"ל עם הרב, הוא התקשר למס' שהרב מסר לו והרב ענה לו ושוחח עימו.

הרב חישב את הקמעות, התמונות, היין והחומרים שנדרש לשרוף בגן. חומרים נגד עין הרע. הרב כתב בכתב ידו על פתקים מרובעים את כל הסכומים שהסתכמו בסך של 10,000 ₪. זוכר שהרב מימון רשם גם על פתק מרובע את הסכום של ה-2000\$ ושל ה-5000\$, יש לו את הפתקים בבית.

• הודעתו של הרב מימון רווח מיום 08/03/11:

משמש כרב בבית הכנסת אוהל יצחק בבית דגן. בעל הנכס, הישיבה והמקווה. פונים אליו אנשים לקבל ברכה ועזרה של בריאות והוא מסייע להם.

רוני עמר פנה אליו בעניין גן הילדים בפ"ת. העירייה רצתה לסגור לו את העסק מאחר ומצויים מפעלים של כימיקאליים בקרבה לגן. רוני בקש מהרב שיברך את המקום. הרב עשה לו את ברכת המקום וביקר במקום. הרב גם נסע עם רוני ואימו לעירייה. הגיע למשרדו של אוחיון, אך הוא לא היה. הרב נכנס למשרדו של בוסו וביקש שיעזור לרוני כי הוא מושקע הרבה בעסק הזה. במסגרת הקשר של הרב עם רוני, הרב בקש מרוני \$2000, עבור הישיבה שלו. רוני אמר לו בחלוף כיומיים שיש לו רק \$1000, ומסר לרב הסכום במזומן בשקלים.

הרב השתמש בכסף לצורכי הישיבה, זה כל הכסף שבקש מרוני. רוני אמר שהוא בחובות של 300,000 ₪ ואין לו יותר כסף. רוני בקש מהרב לשוחח עם בוסו ואמר שאם הרב ישוחח עימו בכדי לעכב את הפינוי, הוא יתרום לישיבה בעין יפה. מאז רוני לא חזר לרב. החוקר מטיח בפניו, כי מחומר החקירה עולה שהרב בקש כסף מרוני ע"מ לתת אותו במתנה לבוסו לצורכי תרומות- הרב מכחיש. מעולם לא אמר דברים אלה ומעולם לא נתן כסף לבוסו. זו האמת והוא מוכן להיבדק במכונת אמת ולהתעמת עם רוני. בקש מרוני \$2000, רוני הביא \$1000, מעבר לכך לא בקש כל סכום אחר. כל היתר הוא שקר וכזב. לו היה מקבל עוד כסף מרוני היה מספר זאת. הרב חושב ונזכר שמעבר ל-\$1000, בקש מרוני עוד \$2000 עבור בגדים לאברכים ורוני נענה ומסר לו \$2000 בירוק. כך רוני שילם, זו לא הייתה הבקשה של הרב. מכל מקום, כל הכסף שימש את האברכים והישיבה.

• **בוסו בהודעתו מיום 02.08.11 מוסר כדלקמן :**

מאשר כי מכיר את רוני עמר. בזמנו, פנה לבוסו מאיר שפיגלר שהיה ראש מנהל האוכלוסין וסיפר לבוסו שיש לאיזה בחור עם גן בפ"ת תקוה בעיה ושאל את בוסו האם יוכל לסייע בעדו. מאיר גם ציין שרוני הסתבך עם השוק האפור והוא מסוגל לשים קץ לחייו, במידה ויאלץ לסגור את הגן. בוסו הזמין את רוני עמר וברר עימו מה הבעיה, ערך סיור במקום בתוקף תפקידו כחבר הועדה לתו"ב יחד עם נציגים נוספים, והכל ע"מ למצוא אפשרות להמשך הישארותו של הגן במקום, או לפחות למנוע את סגירתו באמצע השנה ובכך לגרום לנזקים כבדים. משהתברר כי הנושא הוא יותר עניין נוגד תב"ע, הפנה בוסו את עמר ועורכי דינו למחלקה המשפטית. רוני ידע לאורך כל הדרך שהאפשרות לסייע לו מציידו של בוסו זה רק במסגרת חוקי התכנון והבניה.

מכיר את הרב מימון רווח מגיל 7. שמע שהרב נעשה למקובל. לא נפגש עם הרב לפחות 20 שנה. יום אחד פנה אליו הרב מימון ללשכה ואמר שיש בקשה לעזור בגן הילדים של רוני ובקש את עזרתו של בוסו. זה האחרון, הבהיר לרב כי הוא מנסה לעזור רק במסגרת החוק. הרב מימון הגיע פעם אחת ללשכתו של בוסו וסיפר, כי נפגש עם ראש העיר וציין שזו תהיה מצווה גדולה לעזור לרוני. בוסו מכבד את הרב מימון ואמר שיעזור בשמחה. גם עו"ד אורי אוהד, יו"ר האופוזיציה פנה לבוסו ובקש את עזרתו לרוני.

החוקר מציג בפניו שמחומר החקירה עולה, כי בשיחה שנערכה בין רוני עמר לבוסו, זה האחרון פנה לרוני ואמר לו שהם יעזרו לו ושרק לא ישכח אותם, ואז רוני שאל מה עליו לעשות ובוסו השיב לו שכבר יפנו אליו- בוסו טוען כי דברים אלו הם שקר וכזב. מעולם לא אמר לרוני דברים אלו. פעם אחת פנה הרב מימון לבוסו ובקש עזרה בעבור רוני והרב רמז לבוסו שהוא יוכל לזכות בטובת הנאה אם יעזור. בוסו כעס על הרב מימון ואמר לו כיצד הוא מעז לדבר עימו כך שהרי הוא יודע שבוסו עוזר לכולם. בהמשך, בוסו הורה לעובדי לשכתו שלא יענו לרב מימון יותר, וזאת מבלי לפרט מדוע. בחלוף מס' ימים, הרב מימון פנה לאימו של בוסו ושאלה מדוע בנה מתעלם ממנו. בוסו נפגש עם אימו והסביר לה שהרב מימון דיבר איתו דברים אסורים. הסביר לאימו שיעזור לרוני במסגרת החוק והוא אינו מוכן להיות בקשר עם הרב מימון. לאחר מס' חודשים, בהילולה של הסבא אבוחצירה, הרב מימון ראה את בוסו ושאלו מדוע הוא כועס. בוסו השיב לרב שהוא מכבדו והכל בסדר.

מדגיש, כי לא פנה לרוני ולאף גורם אחר וזה מבייש אותו. הוא סייע לאנשים ומישהו מסוגל לטפול עליו דבר כזה.

סיכום:

למעט גרסתו של רוני עמר, אין כל חיזוק בחומר הראיות לטענותיו. בוסו מכחיש המיוחס לו. התובע העירוני אינו זוכר כי בוסו פנה אליו בעניין רוני. הרב מימון מכחיש את גרסתו של רוני. כנגד רוני עמר הוגש כתב אישום. כך שבמצב דברים זה, אנו נותרים עם תלונתו של רוני, אשר ניצבת לבדה אל מול הכחשה גורפת של יתר המעורבים ואין כל תמיכה בראיות חיצוניות לגרסתו. לאור האמור, המלצתנו שלא לייחס לבוסו פרשיה זו בכתב האישום.

פרשה שמינית: ניגוד העניינים בוועדה בעניין נכסיו של אייל ליפקיס

בתיק החקירה מצויה תלונתו של אייל ליפקיס, יריב פוליטי של אוחיון. בתלונתו טוען, כי אוחיון פעל בניגוד עניינים תוך פגיעה בזכויותיו בעניין הקשור להיתר בניה שנתבקש על ידו. כן מתלונן על העדפה ואי אכיפת חוק בעניינם של האחים שליים השותפים עם בני משפחתו של אוחיון בנכסי נדל"ן שונים. מעבר לתלונה ואסופת המסמכים שצרף המתלונן, לא בוצעה חקירה מעמיקה בעניין.

ביום 08.02.11 נחקר אוחיון, בין היתר, על תלונתו של אייל ליפקיס והסביר כי אחיו דוד מתנגד לתוכנית שהגיש אייל ליפקיס לוועדה. בעקבות כך, אוחיון הודיע לוועדה כי הינו מצוי בניגוד עניינים, קם ויצא מהאולם.

החוקר מציג בפני אוחיון כי ביום 29.11.09, התקיים דיון נוסף באותו עניין, ובו קבעה הוועדה שיש לאשר את הבקשה למגרש ובתנאי מילוי דרישות מהנדס העיר. אוחיון זימן דיון בוועדה.

בדיון זה אוחיון נכח ובסיכום הדיון החליטה הועדה לבטל את ההחלטה מיום 29.11.09 - אוחיון משיב כי נכח בדיון זה כיוון שהועדה שגתה בהחלטתה, ולכן היא שינתה החלטתה. אוחיון לא משיב עניינית. לטענתו, לא היה מצב של ניגוד עניינים. אם היה מצב כזה, היועצת המשפטית הייתה צריכה לומר לו זאת. החוקר מקשה בנקודה זו ושוב מציג לו, כי אחיו דוד מתנגד למתן היתרי בנייה בחלקה של אייל ליפקיס, ואוחיון בכובע של יו"ר הועדה המקומית הדן בנושא זה, מצוי במצב דברים זה, בניגוד עניינים - אוחיון שוב מתחמק ומשיב, כי בכל מקרה בו היה מצוי בניגוד עניינים, והוזהר ע"י היועצת המשפטית, היה יוצא מהדיון.

החוקר מציין בפניו כי בדיון שנערך ב-02/08, יצא מהישיבה בעניינו של ליפקיס בשל הימצאותו בסיטואציה של ניגוד עניינים, ואילו בדיון מ-11/09, השתתפת בדיון הועדה בדיוק באותו הנושא - אוחיון משיב כי במידה והוא מצוי במצב של ניגוד עניינים, היועצת המשפטית הייתה צריכה לציין זאת, והוא היה יוצא מהדיון. מאחר ולא קיבל הנחייה מעין זו, הרי שלא ראה עצמו כמצוי בניגוד עניינים. אחיו הוא אחד מהמתנגדים לבקשה של ליפקיס. אוחיון היה אמור להיות מוזהר על היועמ"ש, משלא הוזהר - נכח בדיון. אינו זוכר האם היה פעיל/פסיבי באותו דיון בו נכח.

• **ביום 01.03.11 נחקר אוחיון בפרשה זו ומסר כדלקמן:**

זוכר כי באחת מישיבות הועדה עלה הנושא על מבנה ברחוב פיינשטיין בפ"ת שבבעלות אייל ליפקיס. התוכנית בוטלה ע"י הצוות התכנוני של הועדה. זוכר שהתקיימה ישיבה בנושא והוא יצא מהישיבה. בין המתנגדים לתוכנית היה גם אחיו של אוחיון, דודו. היו מתנגדים נוספים, אחד מהם הוא אדם בשם פלדמן.

משיב כי יצא מהדיון בועדה בכדי לא להיות שרוי במצב של ניגוד עניינים. לו נכח בדיון היה נכנס למצב של ניגוד עניינים בשל כך שהדיון בועדה היה סביב מתן היתר למבנה, אוחיון ראה שהצוות התכנוני עמד לאשר את התוכנית. לו אוחיון היה יושב בדיון ומאשר את התוכנית, הוא לא יכול לעשות זאת מכיוון שלא ניתן להעניק היתר מכמה סיבות: ראשונה, אין חתימה של בעלי הקרקע. לליפקיס יש בני משפחה שגם הם שותפים במבנה והם לא חתומים. שניה, לא קיבלו הפקעה לטובת הציבור. שלישית, במידה ויש במתחם גם חלקות של המנהל, גם אז לא ניתן היה לאשר כיוון שלא עדכנו את המנהל לתת לו היתר. אם העירייה הייתה מעניקה לליפקיס את ההיתר, אז העירייה הייתה עשויה להיתבע ע"י המנהל. מעבר לכך, הצוות המקצועי בסופו של עניין, לא היה מאשר באופן כללי את הבקשה.

החוקר מציין בפני אוחיון כי ביום 29/11/09, התקיים דיון נוסף באותו עניין והועדה קבעה שיש לאשר את הבקשה למגרש "ובתנאי מילוי דרישות מהנדס העיר". עם זאת, אוחיון זימן דיון בועדה ביום 3/11/10, אוחיון נכח בדיון ובסיכומו הועדה החליטה לבטל את ההחלטה מיום 29/11/09 - אוחיון משיב כי אישור התוכנית הייתה טעות, כאשר נודע לו שהתוכנית אושרה בטעות, אוחיון היה חייב להתערב בכדי לשמור על כל הדברים שמסר לעיל. מבחינתו, אין משמעות אם אחיו היה בין המתנגדים לתוכנית או לא. בכל מקרה ההחלטה הייתה נמחקת מאחר והיא ניתנה בטעות והייתה מסבה לעירייה נזקים כספיים. יודע שאמש נערך דיון אצל עוה"ד החיצוני המלווה את הועדה לתכנון, והעו"ד החיצוני אמר ששוב הצוות התכנוני קיבל החלטה לדחות את התוכנית בגלל הסיבות שפרט לעיל.

מאשר כי אם אחיו לא היה ממתנגדי התוכנית, הרי שלא היה יוצא מהדיון בשנת 2008.

• **הודעתה של חנה פאר מיום 17.07.11:**

שמשה כיועצת משפטית של עיריית פ"ת משנת 94. פרשה בחודש ספטמבר 2010. במסגרת תפקידה ייעצה גם לוועדה לתו"ב בעיריה.

נחקרה בעניין הימצאותו של אוחיון בניגוד עניינים בכל הקשור לנכסיו של אייל ליפקיס:

החוקר מציג בפניה פרוטוקול של ישיבת הוועדה לתו"ב ממנו עולה, כי ביום 17.02.08 התקיים דיון בנכס בבעלותו של ליפקיס. אוחיון הודיע כי הוא מנוע מלשבת בדיון נוכח ניגוד עניינים בו הוא מצוי, שכן אחיו הינו אחד המתנגדים לתוכנית. - הנ"ל מסבירה כי אם לאחד מחברי הוועדה יש נגיעה אישית לעניין שנדון, לדוגמא, כשבן משפחה מתעניין בתוכנית בצורה כזו או אחרת, או שיש נגיעה אישית במקרקעים נשוא הדיון, הרי שבמצב דברים זה, נוצר מצב של ניגוד עניינים ואז קמה חובה על חבר הוועדה להודיע לוועדה או ליו"ר אודות הניגוד, והוא מנוע מלהשתתף בדיון ועליו לצאת. זוכרת את העניין הספציפי בצורה מעורפלת, אינה זוכרת פרטים מדויקים.

החוקר מציג בפני הנ"ל, כי ביום 29.11.09, התקיים דיון נוסף באותו עניין והוועדה קבעה כי יש לאשר את הבקשה למגרש. ביום 3.1.10, דיון בו נכח אוחיון, קבעה הוועדה כי היא מחליטה לבטל ההחלטה מיום 29.11.09 ולאשרה בכפוף להריסת המבנים בשטחים הציבוריים ובתנאי מילוי דרישת מהנדס העיר - הנ"ל מסבירה כי למעשה זה לא ביטול של ההחלטה כיוון שההחלטה מאושרת אלא שביום 3.1.10 נקבעה דרישה מחמירה בכך שהוועדה דרשה כתנאי למתן ההיתר הריסה של המבנים בשטחים הציבוריים. לעניין ניגוד העניינים - ככל הנראה, אוחיון לא מצא לנכון להודיע על היותו במצב של ניגוד עניינים. בהנחה של נשתנו הנסיבות ואחיו של אוחיון עדיין מנוי על מתנגדי הבקשה של ליפקיס, הרי שאוחיון מצוי בניגוד עניינים ואסור לו להשתתף בדיון.

בתחילת כל קדנציה יוצאת חו"ד לחברי המועצה ולחברי הוועדה על נושא הימצאות בניגוד עניינים. במקרה של ספקות היו פונים לנ"ל ומקבלים מענה. אם הנ"ל הייתה יודעת בבירור שיש מקרה גלוי של ניגוד עניינים היה הייתה מעירה וחבר הוועדה היה יוצא. היו מקרים שחרף הזהרתה הוא לא היה יוצא, ובמקרה כזה החלטה זו עלולה להיפסל ע"י בימ"ש. במקרה הספציפי של ליפקיס - הנ"ל אינה זכרה מה אמר אוחיון בשנת 2008, ועל כן הנושא לא עלה לא ע"י הנ"ל ולא ע"י אחרים בדיון שנערך ביום 03.01.10.

אינה זוכרת מדוע ההחלטה במקרה הספציפי הזה שונתה. הכלל הוא וכך ציינה מס' רב של פעמים בפני הוועדה, שכאשר יש בחלקה נשוא הדיון מבנים ללא היתר, יש לדרוש הריסתם כתנאי למתן ההיתר ועל כן במקרה זה ההחלטה נראית לה סבירה ותואמת את דרישות הייעוץ המשפטי. בזמנה, דרישות היועמ"ש היו שלא לדון כלל בבקשה לבנייה להיתר על קרקע בה קיימים מבנים לא חוקיים. הוועדה לא קיבלה את דעתה של היועמ"ש והסתפקה, כפי שעולה מהמסמכים, בתנאי של הריסת המבנים.

עיון בפרוטוקול מיום 3.1.10 - עולה כי אוחיון סירב לדחות את הדיון ולשמוע את המבקש בשבוע שלאחר מכן. אוחיון ציין כי אין צורך בדחיה ושניתן לקבל החלטה כעת. אינה יכולה לצקת משמעות לדברים שנאמרו מעבר למה שמצויין בפרוטוקול. אינה יודעת מה היו מניעיו של אוחיון ואינה יכולה להעריך כעת מהנתונים שבפניה מדוע היה סירוב לדחיית המועד בבקשתו של ליפקיס. באופן אובייקטיבי, נראה לה שזו הייתה החלטה נכונה כיוון שאין צורך לשמוע את המבקש מאחר וכל הנתונים הרלבנטיים היו בפני הוועדה ואין טעם למשוך נושא כאשר ניתן לקבל החלטה.

החוקר מטיח בפני הנ"ל את גרסתו של אוחיון לפיה, ישב בדיון שנערך ביום 3.01.10 כיוון שסבר כי הועדה שגתה בהחלטתה לאשר את בקשתו של ליפקיס. הנ"ל שוב מבהירה כי באותה העת, לא הייתה ערה לכך שאוחיון מצוי בניגוד עניינים. לו היה יודעת שאחיו של אוחיון נמנה בין המתנגדים לבקשה, הרי שהייתה מעלה את החשש לניגוד עניינים.

החוקר מטיח בפני הנ"ל, כי אוחיון בחקירתו מסר שהיועמ"ש הייתה צריכה לומר לו שהוא מצוי בניגוד עניינים. בפועל, לא קיבל הנחיה כזו ולא ראה עצמו כמצוי בניגוד עניינים- הנ"ל משיבה כי אינה יודעת באיזה מצב נמצאים בני משפחתו של אוחיון או חבריו בעניין המקרקעין נשוא הדיון, ולכן לא יכלה להעיר לו, כפי שלא העירה באותה הישיבה לחברי הועדה האחרים על היותם מצויים במצב של ניגוד עניינים, אם אינה יודעת אם יש עילה להימצאותם במצב של ניגוד עניינים. במידה ואוחיון טיפל בבקשה כאשר אחיו מנוי על מתנגדיה, החובה להודיע על הימצאותו בניגוד עניינים מוטלת עליו. אינה זוכרת שבדיון שהתקיים ביום 17.02.08 העירה לאוחיון על כך שהינו מצוי בניגוד עניינים. הודעתו ועזיבתו את הדיון היו מיוזמתו!!! וכך היה על אוחיון לנהוג גם בישיבה בתאריך 3/1/10, באם ידע שלאחיו יש קשר כלשהו למקרקעין נשוא הדיון

סיכום:

הראיה המרכזית בפרשה זו הינה הודאתו של אוחיון כי ישב בדיוני הועדה שעה שאחיו מתנגדים לתוכנית בה דנה הועדה, בכך למעשה, היה מצוי במצב של ניגוד עניינים. חרף פניותינו ליחידה החוקרת כי תמצה החקירה בפרשיה זו, הדבר לא נעשה. אנו סבורות כי, הגם שאוחיון הודה בנוכחות בדיון בועדה, לאחר שהצהיר בדיון קודם כי הינו מצוי בניגוד עניינים, הרי שאין די בכך, היות ולא מצויות בידינו הראיות המלמדות על טובת ההנאה שצמחה לאוחיון או למי מטעמו, כתוצאה מהשתתפותו בדיון. מעבר לכך, מעדותה של היועמ"ש, חנה פאר, אף עולה כי ההחלטה להחמיר את התנאים שהתקבלה בדיונים בהם נכח אוחיון, הינה החמרה לגיטימית.

